779

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΕΡΨΙΧΟΡΑ

ΥΠΟ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ

ὅσον οἷόν τε συντομώτερον χάριν τῶν Εὐγενῶν.

Πρῶτον δεῖ σε τοῖς ὀνόμασι παρακολουθεῖν. Ἀρχὴ γὰρ παιδεύσεως ἡ τῶν ὀνομάτων ἐπίσκεψις.

Ἐπίκτ.

Ὃς γὰρ ἂν τὰ ὀνόματα εἰδῇ, εἴσεται τὰ πράγματα.

Πλάτ.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΜΜΑΝ. [illegible]ΔΟΥ.
ΕΚ ΔΩΡΕΑΣ
ΑΝΔΡ. Μ. ΑΝΡΔΕΑΔΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΤΗΣ ΑΟΥΣΤΡΙΑΣ
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΕΝΔΩΤΗ.

1809.

Τοῖς Ἐντευξομένοις χαίρειν.

Δίκαια μὲν καὶ συμφέροντα καὶ τὰς ἄλλας γενικωτέρας ἐννοίας κοινῇ πάντες ἄνθρωποι συμφώνως προφέρουσιν. ἐπειδὰν δ' ἀνάγκη τις σφίσιν ἐγγένηται ἐφαρμόσαι ταῦτα ταῖς κατὰ μέρος οὐσίαις, καὶ πάντῃ δυσκαταμαθήτως τυγχάνουσιν ἔχοντες. αὐτίκα γὰρ οἱ Ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν τότε δίκαιον καὶ συμφέρον· τὸ μὲν, τῷ στρατῷ· τὸ δὲ, τῷ ἱερεῖ τοῦ Θεοῦ ἐφαρμόσαι ἀμηχανοῦντες, ἰσχυρῶς ἤριζον πρὸς ἀλλήλους· καὶ διερεθισθέντες, τὰ κάκιστα ἐμερμύριζον· ὁ μὲν γὰρ Ἀγαμέμνων μὴ προσήκειν ἑαυτῷ τὴν τῆς κόρης ἀφαίρεσιν ὅλως ἰσχυριζόμενος, (οὐδὲ γὰρ ἀνέξεσθαι μένειν ἀγέρασος) ἐπαπειλεῖ τῷ Ἀχιλλεῖ ἀφαιρήσεσθαι ἀντὶ τῆς Χρυσηΐδος τὴν Βρυσηΐδα. ὁ δὲ, δεινὸν τοῦτο ποιούμενος, εἴτις καὶ λόγῳ μόνῳ βιάσασθαι τὰ τοιαῦτα τολμήσειε,

χολοῦται ὅλως, καὶ τὸ ξίφος ἐφέλκεται. Ἐντεῦ-
... ἄρα ἔρις κρατερὰ, καὶ κακῶν Ἰλιὰς, καὶ τῶν
...ὄντων ἑκατέρῳ ἔκπτωσις παντελής. ὁ μὲν
ὀλιγωρήσας τῶν Βασιλικῷ προσανηκόντων ἀν-
.., περὶ κορασιδίου διαφιλονεικεῖ, καὶ διαπυκτεύει
περὶ αὐτῆς τῷ τῶν Ἑλλήνων κρατίσῳ· ὁ δὲ, ἐν οὐ-
δενὸς μοίρᾳ θέμενος τὸ ἐνδόξως πρὸς Ἕκτωρα ἀγω-
νίσασθαι, ἀλλ' ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ βασιλέα τὸ ξίφος
σπασάμενος, κλαυθμυρίζει τελευτῶν, ὡς τὰ βρέ-
φη, καὶ τὴν μητέρα ἐπικαλεῖται. οὕτως ἄνθρωποι
σφάλλονται ἀγνοίᾳ τῆς καταλλήλου τῶν γενικῶν ἐν-
νοιῶν ἐφαρμογῆς τοῖς καθ' ἕκαςα.

Οὐκ ἀξύμφωνα δὲ τούτοις καὶ οἱ νῦν τῶν Ἑλ-
λήνων πεπαιδευμένοι περὶ τῶν κοινῇ ξυμφερόντων τοῖς
νέοις πως διαφέρονται πρὸς ἀλλήλους, μὴ δυνάμενοι
ὁμοφώνως ἑνί τῳ συναρμόσαι αὐτῶν τὴν βελτίωσιν,
ἄλλος ἄλλῳ ὁρίζοντες τὸ εὐχερὲς πρὸς τὴν πρόοδον
καὶ τὸ ῥάδιον· ὁ μὲν, τῷ πολλῷ καὶ ἐκτεταμένῳ·
ὁ δ' αὖ, τῷ βραχεῖ καὶ συντετμημένῳ. εἰσὶ δ' οἱ
καὶ ἐπὶ πλέον τῷ νῷ διήκοντες, καὶ ἐς τὸ μυχώτα-
τον τῆς ὕλης ἐπὶ τὴν θήραν εἰσδύντες, πυρὸς ἀνά-

λωμα δεῖν γενέσθαι τὰ μέχρι τοῦδε κρατήσαντα ἔκριναν, καὶ ξέν᾽ ἄττ᾽ ἀντεισαγαγεῖν τοῖς νέοις ἠξίωσαν, οἱ μὲν, ὡς ἀπὸ μεταφυσικωτέρας ἀρχῆς ὁρμώμενοι· οἱ δὲ, καὶ ἀπὸ χθαμαλωτέρας συγκαταβάντες αἰτίας, οὕτως ὡς ἂν ἑκάστῳ δοκέοι, τὸ ὠφέλιμον ἕκαστοι προσορίζοντες.

Ἔμοιγε δ᾽ οὖν τοὐπίτομον ἐσπούδασται μάλιστα, καὶ τούτῳ μόνῳ, ὅσον εἰς γραμματικὴν τέχνην ἥκει, ἐφήρμοσταί μοι τὸ τοῖς νέοις συμφέρον. καὶ μάλισθ᾽ οἷς γε καὶ ὁ χρόνος βραχὺς περὶ ταῦτα, καὶ ὁ πόνος ἀηδὴς ἅπαντᾳ· οἷοι ἂν εἶεν τῶν Εὐπατριδῶν, οἷς μάλιστα προὐργιαίτερον γίνεται τὴν πολιτικὴν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παιδευθῆναι παιδείαν. καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοις μὴ ἐπιτρέποι ὁ βίος διὰ πολλοῦ τοῖς ἐγκυκλίοις ἐνασχολεῖσθαι μαθήμασιν, ἀλλ᾽ ὅσον εἰς ἐμπορίαν καὶ τέχνην, καὶ εἴτι τοιοῦτον ἐξ ἐπαγγέλματος ἔργον καπηλικὸν, προκαταρτισθεῖσιν, ἐς ἐκεῖν᾽ ἀφορᾷν. Ταῦτ᾽ οὖν ἔμοιγε κράτιστα ἔδοξεν. εἰ μέντοι εὐστόχως ὁ κύβος μοι ἔρριπται, καὶ καλῶς μοι τὰ τῆς ἐννοίας ἐφήρμοσται, ἔγωγε μὲν οὐκ ἂν εἴποιμι. δικάσει δὲ περὶ τούτων

ὁ Χρόνος μετὰ τῆς Πείρας ὁ τῶν ἁπάντων ἐφαρμοςῆς ἐξοχώτατος. ἐκεῖνο δ᾽ ἐν τῷ παρόντι αὐτὸς παρ᾽ ὑμῶν ἀξιῶ, καὶ Φοῖβον ἐπικαλοῦμαι τὸν Ἀποτρόπαιον, μήτ᾽ ἔριδι τῶν Ἡρώων τινὶ ἐμπεσεῖν, μήτ᾽ ἀξίαν πυρὸς οὕτως ἐν προοιμίοις κατακριθῆναι τὴν ἐμὴν Τερψοχόραν. φύσεως γὰρ ἀδυναμίᾳ καὶ χρωτὸς ἁπαλότητι ἀποδειλιᾷ πρὸς ἑκάτερα.

Ἔῤῥωσθε.

ΤΗΣ ΚΑΤ' ἘΠΙΤΟΜΗΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

ΒΙΒΛΙ'ΟΝ Α'.

Κλίσις καὶ Ε'κθεσις τῶν Ο'κτὼ μερῶν τοῦ λόγου.

Τὰ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν Ο'κτώ· ὧν Κλιτὰ μὲν πέντε, Α'ρθρον, Ο'νομα, Α'ντωνυμία, Ρ'ῆμα, καὶ Μετοχή. Α'κλιτα δὲ τρία, Πρόθεσις, Ε'πίῤῥημα, Σύνδεσμος.

Περὶ Α'ρθρȣ.

Παρέπεται δὲ τῷ Α'ρθρῳ, γένος, ἀριθμὸς πτῶσις.

Κλίσις τοῦ μὲν Α'ρσενικȣ̃.

Ε'νικῶς ἡ Ο'νομαςικὴ, Ο'. ἡ Γενικὴ, Τοῦ. ἡ Δοτικὴ, Τῷ. ἡ Αἰτιατικὴ, Τόν. Πληθυντικῶς ἡ Ο'νομαςικὴ, Οἱ· ἡ Γενικὴ, Τῶν. ἡ Δοτικὴ, Τοῖς. ἡ Αἰτιατικὴ, Τούς.

Τοῦ δὲ Θηλυκοῦ.

Ε'νικῶς ἡ Ο'νομ. Η'· ἡ Γεν. Τῆς· ἡ Δοτ. Τῇ· ἡ

Αἰτιατ. Τήν· Πληθυντικῶς ἡ Ὀνομ. Αἱ· ἡ γεν. Τῶν· ἡ δοτ. Ταῖς· ἡ αἰτ. Τάς.

Τοῦ δὲ Οὐδετέρου.

Ἑν. ἡ ὀνομ. Τό· ἡ γεν. Τοῦ· ἡ δοτ. Τῷ· ἡ αἰτ. Τό· Πληθ. ἡ ὀνομ. Τά· ἡ γεν. Τῶν· ἡ δοτ. Τοῖς· ἡ αἰτ. Τά.

Περὶ Ὀνόματος.

Παρέπεται δὲ καὶ τῷ Ὀνόματι γένη μὲν τρία. Ἀρσενικόν, ὁ ἀγαθός. Θηλυκὸν, ἡ ἀγαθή. Οὐδέτερον, τὸ ἀγαθόν.

Εἴδη δὲ δύο· πρωτότυπον μὲν, σοφός. παράγωγον δὲ, σοφώτερος.

Σχήματα δὲ, αὖθις δύο. ἁπλοῦν μὲν, ἵππος. σύνθετον δὲ, φίλιππος.

Ἀριθμοὶ δὲ, πάλιν δύο. ἑνικὸς μὲν, ὁ λόγος. πληθυντικὸς δὲ, οἱ λόγοι.

Πτῶσις δὲ, πέντε· Ὀνομαςικὴ, Γενικὴ, Δοτικὴ, Αἰτιατικὴ, καὶ Κλητική.

Περὶ Κλίσεων.

Κλίσεις δὲ τῶν ὀνομάτων εἰσὶ δέκα. ὧν Ἰσοσύλλαβοι μὲν, τέσσαρες. Περιττοσύλλαβος δὲ ἡ πέμπτη. καὶ πέντε Συνῃρημέναι.

Κλίσις Πρώτη τῶν ἰσοσυλλάβων τῶν εἰς ας καὶ εἰς ης ληγόντων.

Ἑνικῶς ἡ ὀνομαςικὴ, ὁ Αἰνείας. ἡ γενικὴ, τοῦ Αἰνείου. ἡ δοτικὴ, τῷ Αἰνείᾳ. ἡ Αἰτιατικὴ, τὸν Αἰνείαν. ἡ κλητικὴ, ὦ Αἰνεία καὶ ὦ Αἰνείας. Πλη-

θυντικῶς ἡ ὀνομαςικὴ, οἱ Αἰνεῖαι. ἡ γενικὴ, τῶν Αἰνειῶν. ἡ δοτικὴ, τοῖς Αἰνείαις. ἡ Αἰτιατικὴ, τοὺς Αἰνείας. ἡ κλητικὴ, ὦ Αἰνεῖαι.

Ὁ Χρύσης, τοῦ Χρύσου, τῷ Χρύσῃ, τὸν Χρύσην, ὦ Χρύση, καὶ ὁ Χρύσης. Πληθ. οἱ Χρῦσαι, τῶν Χρυσῶν, τοῖς Χρύσαις, τοὺς Χρύσας, ὦ Χρῦσαι.

Ὁ λῃςὴς, τοῦ λῃςοῦ, τῷ λῃςῇ, τὸν λῃςὴν, ὦ λῃςά.

Ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ, τῷ Θωμᾷ, τὸν Θωμᾶν.

Κλίσις δευτέρα τῶν εἰς α καὶ εἰς η ληγόντων.

Ἡ Μοῦσα, τῆς Μούσης, τῇ Μούσῃ, τὴν Μοῦσαν, ὦ Μοῦσα. Αἱ Μοῦσαι, τῶν Μουσῶν, ταῖς Μούσαις, τὰς Μούσας, ὦ Μοῦσαι.

Ἡ Τιμὴ, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν τιμὴν, ὦ τιμή. Αἱ τιμαὶ, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμὰς, ὦ τιμαί.

Ἡ Ἡμέρα, τῆς ἡμέρας, τῇ ἡμέρᾳ, τὴν ἡμέραν.

Κλίσις τρίτη τῶν εἰς ος καὶ εἰς ον.

Ὁ Ἄνθρωπος, τοῦ ἀνθρώπου, τῷ ἀνθρώπῳ, τὸν ἄνθρωπον, ὦ ἄνθρωπε, καὶ ὦ ἄνθρωπος. Οἱ Ἄνθρωποι, τῶν ἀνθρώπων, τοῖς ἀνθρώποις, τοὺς ἀνθρώπους, ὦ ἄνθρωποι.

Ἡ Ὁδὸς, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδὸν, ὦ ὁδὲ, καὶ ὦ ὁδός. Αἱ ὁδοὶ, τῶν ὁδῶν, ταῖς ὁδοῖς, τὰς ὁδοὺς, ὦ ὁδοί.

Τὸ Μυςήριον, τοῦ μυςηρίου, τῷ μυςηρίῳ, τὸ μυςήριον, ὦ μυςήριον. Τὰ μυςήρια, τῶν μυςηρίων, τοῖς μυςηρίοις, τὰ μυςήρια.

Κλίσις τῆς τετάρτης τῶν εἰς ως καὶ εἰς ων ἀττικῶν.

Ο῾ Μενέλεως, τοῦ Μενέλεω, τῷ Μενέλεῳ, τὸν Μενέλεων, ὦ Μενέλεως. Οἱ Μενέλεῳ, τῶν Μενέλεων, τοῖς Μενέλεως, τοὺς Μενέλεως, ὦ Μενέλεω.

Ο῾ Εὔγεως, τοῦ εὔγεω, τῷ εὔγεῳ, τὸν εὔγεων.

Η῾ Α῞λως, τῆς ἅλω, τῇ ἅλῳ, τὴν ἅλων, ὦ ἅλως. Αἱ ἅλῳ, τῶν ἅλων, ταῖς ἅλῳς, τὰς ἅλως, ὦ ἅλω.

Τὸ Εὔγεων, τοῦ εὔγεω, τῷ εὔγεῳ, τὸ εὔγεων, ὦ εὔγεων. Τὰ εὔγεω, τῶν εὔγεων, τοῖς εὔγεῳς, τὰ εὔγεω, ὦ εὔγεω.

Κλίσις τῆς Πέμπτης τῶν διαφόρους καταλήξεις ἐχόντων.

Ο῾ Αἴας, τοῦ Αἴαντος, τῷ Αἴαντι, τὸν Αἴαντα, ὦ Αἴαν, καὶ ὦ Αἴας. Οἱ Αἴαντες, τῶν Αἰάντων, τοῖς Αἴασι, τοὺς Αἴαντας, ὦ Αἴαντες.

Η῾ Τρυγὼν, τῆς τρυγόνος, τῇ τρυγόνι, τὴν τρυγόνα, ὦ τρυγών. Αἱ τρυγόνες, τῶν τρυγόνων, ταῖς τρυγόσι, τὰς τρυγόνας, ὦ τρυγόνες.

Τὸ βῆμα, τοῦ βήματος, τῷ βήματι, τὸ βῆμα, ὦ βῆμα. Τὰ βήματα, τῶν βημάτων, τοῖς βήμασι, τὰ βήματα, ὦ βήματα.

Ε῞τεροι διάφοροί πως τύποι τῆς Πέμπτης.

Ο῾ Παιὰν,	τοῦ παιᾶνος.
Ο῾ Πᾶν,	τοῦ Πανός.
Ο῾ Α῞ρπαξ,	τοῦ ἅρπαγος.
Ο῾ Κόραξ,	τοῦ κόρακος.
Ο῾ Βήξ,	τοῦ βηχός.

Ὁ Μάκαρ,	τοῦ Μάκαρος.
Ὁ Θὴρ,	τοῦ θηρός.
Ὁ Μέλας,	τοῦ μέλανος.
Ὁ Παῖς.	τοῦ Παιδός.
Ὁ Κλήμης,	τοῦ Κλήμεντος.
Ὁ Χαρίεις,	τοῦ χαρίεντος.
Ὁ Ἄραψ,	τοῦ ἄραϐος.
Ὁ Γύψ,	τοῦ γυπός.
Ὁ Κύκλυψ,	τοῦ κύκλωπος.
Ἡ Σειρὴν,	τῆς σειρῆνος.
Ἡ Φρὴν,	τῆς φρενός.
Ἡ Αὖλαξ,	τῆς αὔλακος.
Ἡ Αἶξ,	τῆς αἰγός.
Ἡ Μάςιξ,	τῆς μάςιγος.
Ἡ Θρὶξ,	τῆς τριχός.
Ἡ Χεὶρ,	τῆς χειρός.
Ἡ Λαμπὰς,	τῆς λαμπάδος.
Ἡ Παῖς,	τῆς παιδός.
Ἡ Φιλότης,	τῆς φιλότητος.
Ἡ Ταχυτὴς,	τῆς ταχυτῆτος.
Ἡ Κλεὶς,	τῆς κλειδός.
Ἡ Κτὶς,	τῆς κτενός.
Ἡ Χλαμὺς,	τῆς χλαμύδος.
Ἡ Ἅλς,	τῆς Ἁλός.
Ἡ Φλέψ,	τῆς φλεϐός.
Ἡ Ὄψ,	τῆς ὀπός.
Τὸ Γάλα,	τοῦ γάλακτος.
Τὸ Μέλι,	τοῦ μέλιτος.
Τὸ Μέλαν,	τοῦ μέλανος.
Τὸ Δίπουν,	τοῦ δίποδος.

Τὸ Φρέαρ,	τοῦ φρέατος.
Τὸ Πῦρ,	τοῦ Πυρός.
Τὸ Ὕδωρ,	τοῦ ὕδατος.
Τὸ Δίκτυ,	τοῦ δίκτυος.
Τὸ Γόνυ,	τοῦ γόνυος καὶ γόνατος.
Τὸ Δόρυ,	τοῦ δόρατος, καὶ δόρυος, καὶ δουρός.

Κλίσις πρώτη τῶν Συνῃρημένων τῶν εἰς ης, καὶ εἰς ες, καὶ εἰς ος ληγόντων.

Ὁ Δημοσθένης, τοῦ Δημοσθένους, τῷ Δημοσθένει, τὸν Δημοσθένη, ὦ Δημόσθενες, καὶ ὦ Δημοσθένης.

Ὁ Ἀληθὴς, τοῦ ἀληθοῦς, τῷ ἀληθεῖ, τὸν ἀληθῆ, ὦ ἀληθὲς, καὶ ὦ ἀληθής. Οἱ ἀληθεῖς, τῶν ἀληθῶν, τοῖς ἀληθέσι, τοὺς ἀληθεῖς, ὦ ἀληθεῖς.

Ἡ Τριήρης, τῆς τριήρεος τριήρους, τῇ τριήρει, τὴν τριήρη, ὦ τριήρη, καὶ τριήρης. Αἱ τριήρεις, τῶν τριήρεων τριήρων, ταῖς τριήρεσι, τὰς τριήρεις, ὦ τριήρεις.

Τὸ ἀληθὲς, τοῦ ἀληθοῦς, τῷ ἀληθεῖ, τὸ ἀληθὲς, ὦ ἀληθές. Τὰ Ἀληθῆ, τῶν ἀληθῶν, τοῖς ἀληθέσι, τὰ ἀληθῆ, ὦ ἀληθῆ.

Τὸ Τεῖχος, τοῦ τειχους, τῷ τείχει, τὸ τεῖχος, ὦ τεῖχος. Τὰ τείχη, τῶν τειχῶν, τοῖς τείχεσι, τὰ τείχη, ὦ τείχη.

Κλίσις τῆς δευτέρας τῶν εἰς ις, καὶ εἰς ι ληγόντων.

Ὁ Ὄφις, τοῦ ὄφεως, τῷ ὄφει, τὸν ὄφιν, ὦ ὄφι, καὶ ὦ ὄφις. Οἱ ὄφεις, τῶν ὄφεων, τοῖς ὄφεσι, τοὺς ὄφεις, ὦ ὄφεις.

Ἡ Πόλις, τῆς πόλεως, τῇ πόλει, τὴν πόλιν, ὦ πόλι, καὶ ὦ πόλις. Αἱ πόλεις, τῶν πόλεων, ταῖς πόλεσι, τὰς πόλεις, ὦ πόλεις.

Τὸ Σίνηπι, τοῦ σινήπεως, τῷ σινήπει, τὸ σίνηπι, ὦ σίνηπι. Τὰ σινήπη, τῶν σινήπεων, τοῖς σινήπεσι, τὰ σινήπη, ὦ σινήπη.

Κλίσις τῆς τρίτης τῶν εἰς ευς ληγόντων.

Ὁ Βασιλεὺς, τοῦ βασιλέως, τῷ βασιλεῖ, τὸν βασιλέα, ὦ βασιλεῦ καὶ ὦ βασιλεύς. Οἱ βασιλεῖς, τῶν βασιλέων, τοῖς βασιλεῦσι, τοὺς βασιλεῖς, ὦ βασιλεῖς.

Κλίσις τῆς τετάρτης τῶν εἰς ω, καὶ εἰς ως ληγόντων.

Ἡ Λητὼ, τῆς λητοῦς, τῇ λητῷ, τὴν λητὼ, ὦ λητοῖ. Αἱ λητοὶ, τῶν λητῶν, ταῖς λητοῖς, τὰς λητοὺς, ὦ λητοί.

Ἡ Αἰδὼς, τῆς αἰδοῦς, τῇ αἰδοῖ, τὴν αἰδῶ, ὦ αἰδοῖ. Αἱ αἰδοὶ, τῶν αἰδῶν, ταῖς αἰδοῖς, τὰς αἰδοὺς, ὦ αἰδοί.

Κλίσις τῆς Πέμπτης τῶν εἰς ας ληγόντων.

Τὸ Κρέας, τοῦ κρέατος καὶ κρέως, τῷ κρέατι καὶ κρέᾳ, τὸ κρέας, ὦ κρέας. Τὰ κρέατα καὶ κρέᾳ, τῶν κρεάτων καὶ κρεῶν, τοῖς κρέασι, τὰ κρέατα καὶ κρέα, ὦ κρέατα καὶ ὦ κρέα.

Ἕτερα ὀνόματα διαφόρως κλινόμενα.

Ὁ Νοῦς, τοῦ νοῦ καὶ νοὸς, τῷ νῷ καὶ νοΐ, τὸν νοῦν καὶ νόα.

Ὁ Χρυσοῦς, τοῦ χρυσοῦ, τῷ χρυσῷ, τὸν χρυσοῦν.

Ὁ Πλοῦς, τοῦ πλοῦ καὶ πλοὸς, τῷ πλῷ καὶ πλοΐ, τὸν πλοῦν.

Ὁ Ἡδὺς, τοῦ ἡδέος, τῷ ἡδεῖ, τὸν ἡδὺν, ὦ ἡδὺ καὶ ὦ ἡδύς. Οἱ ἡδεῖς, τῶν ἡδέων, τοῖς ἡδέσι, τοὺς ἡδεῖς, ὦ ἡδεῖς.

Τὸ Ἡδὺ, τοῦ ἡδέος, τῷ ἡδεῖ, τὸ ἡδύ. Τὰ ἡδέα, τῶν ἡδέων, τοῖς ἡδέσι, τὰ ἡδέα.

Ὁ Βότρυς, τοῦ βότρυος, τῷ βότρει, τὸν βότρυν. Οἱ βότρυες βότρυς, τῶν βοτρύων, τοῖς βότρυσι, τοὺς βότρυας βότρυς.

Ὁ Ἰχθῦς, τοῦ ἰχθύος, τῷ ἰχθύϊ, τὸν ἰχθῦν. Οἱ ἰχθύες ἰχθῦς, τῶν ἰχθύων, τοῖς ἰχθύσι, τοὺς ἰχθύας ἰχθῦς.

Ὁ βοῦς, τοῦ βοὸς, τῷ βοΐ, τὸν βοῦν, ὦ βοῦ. Οἱ βύες βοῦς, τῶν βοῶν, τοῖς βουσὶ, τοὺς βόας, ὦ βόες βοῦς.

Ὁ Μείζων, τοῦ μείζονος, τῷ μείζονι, τὸν μείζονα καὶ μείζω, ὦ μεῖζον. Οἱ μείζονες καὶ μείζους, τῶν μειζόνων, τοῖς μείζοσι, τοὺς μείζονας καὶ μείζους, ὦ μείζονες καὶ μείζους.

Τὸ μεῖζον, τοῦ μείζονος, τῷ μείζονι, τὸ μεῖζον, ὦ μεῖζον. Τὰ μείζονα καὶ μείζω, τῶν μειζόνων, τοῖς μείζοσι, τὰ μείζονα καὶ μείζω, ὦ μείζονα καὶ μείζω.

Ἡ ναῦς, τῆς νεὼς, τῇ νηΐ, τὴν ναῦν. Αἱ νῆες, τῶν νεῶν, ταῖς ναυσὶ, τὰς νῆας.

Ἑτερόκλιτα συγκοπῇ.

Ὁ Ἀνὴρ, τοῦ ἀνδρὸς, τῷ ἀνδρὶ, τὸν ἄνδρα, ὦ

ἄνερ. Οἱ ἄνδρες, τῶν ἀνδρῶν, τοῖς ἀνδράσι, τοὺς ἄνδρας, ὦ ἄνδρες.

Ὁ Πατὴρ, τοῦ πατρὸς, τῷ πατρὶ, τὸν πατέρα ὦ πάτερ. Οἱ πατέρες, τῶν πατέρων, τοῖς πατράσι, τοὺς πατέρας, ὦ πατέρες.

Ἡ μήτηρ, τῆς μητρὸς, τῇ μητρὶ, τὴν μητέρα, ὦ μῆτερ.

Ὁ κύων, τοῦ κυνὸς, τῷ κυνὶ, τὸν κύνα, ὦ κύων.

Ἑτερόκλιτα κλίσει.

Ἡ Γυνὴ, τῆς γυναικὸς, τῇ γυναικὶ, τὴν γυναῖκα, ὦ γύναι.

Ὁ Πολὺς, τοῦ πολλοῦ, τῷ πολλῷ, τὸν πολύν.

Τὸ Πολὺ, τοῦ πολλοῦ, τῷ πολλῷ, τὸ πολύ.

Ὁ Μέγας, τοῦ μεγάλου, τῷ μεγάλῳ, τὸν μέγαν.

Τὸ Μέγα, τοῦ μεγάλου, τῷ μεγάλῳ, τὸ μέγα.

Ὁ Ζεὺς, τοῦ Διὸς, τῷ Διῒ, τὸν Δία.

Ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα.

Ἑτερόκλιτα ἀριθμῷ.

Ὁ δεσμὸς, τὸ δεσμά.
Ὁ ζυγὸς, τὰ ζυγά.
Ὁ νῶτος, τὰ νῶτα.

Διφοροῦντα τῷ γένει.

Ὁ ςάδιος, τὸ ςάδιον.
Ὁ δεῖπνος, τὸ δεῖπνον.

Ἀριθμητικά.

Εἷς, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕνα. Μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν.
Ἓν, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕν. Δύο, δυοῖν.
Τρεῖς, τριῶν, τρισὶ, τρεῖς. Τρία, τριῶν, τρισὶ, τρία.
Τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρας.
Τέσσαρα, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρα.

Τὰ δὲ λοιπὰ μέχρι τῶν ἑκατὸν ἄκλιτα.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ.

Τῆς δὲ Ἀντωνυμίας.	Ἡ μὲν Πρωτότυπος.	ἐγὼ, σὺ, ὅς.
	Ἡ δὲ Κτητική.	ἐμὸς, σὸς, ἑός.
	Ἡ δὲ Δεικτική.	οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
	Ἡ δὲ Ἀναφορική.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
	Ἡ δὲ Σύνθετος.	ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ.

Κλίσις τῆς Πρωτοτύπου, τοῦ ά. προσώπου.

Ἐγὼ, ἐμοῦ, ἐμοὶ, ἐμέ. Ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς.

Τοῦ β΄. προσώπου.

Σὺ, σοῦ, σοὶ, σέ. Ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

Τοῦ γ΄. προσώπου.

Ὅς, οὗ, οἷ, ἕ. Σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Περὶ τῶν Κτητικῶν.

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμεναί εἰσιν ὀκτὼ αὗται.

Ἐμὸς ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ. . . .	ά. Πρόσωπον.
Σὸς ἀπὸ τοῦ σοῦ.	β΄.
Ἑὸς ἀπὸ τοῦ οὗ.	γ΄.
Ἡμέτερος ἀπὸ τοῦ ἡμῶν.	ά. ἐν Πληθυντικοῖς.
Ὑμέτερος ἀπὸ τοῦ ὑμῶν.	β΄. ἐν Πληθυντικοῖς.
Σφέτερος ἀπὸ τοῦ σφῶν.	γ΄. ἐν Πληθυντικοῖς.

Συμπασῶν δὲ τῶν Ἀντωνυμιῶν, πλὴν τῶν Πρωτοτύπων, αἱ μὲν ἀρσενικαὶ καὶ οὐδέτεραι κατὰ τὴν τρίτην κλίνονται κλίσιν· αἱ δὲ θηλυκαὶ κατὰ τὴν δευτέραν.

Κλίσις τῆς Δεικτικῆς.

Οὗτος, τούτου, τούτῳ, τοῦτον, ὦ οὗτος.
Αὕτη, ταύτης, ταύτῃ, ταύτην, ὦ αὕτη.
Τοῦτο, τούτου, τούτῳ, τοῦτο, ὦ τοῦτο.

Ἐκεῖνος, ἐκείνου, ἐκείνῳ, ἐκεῖνον.
Ἐκείνη, ἐκείνης, ἐκείνῃ, ἐκείνην.
Ἐκεῖνο, ἐκείνου, ἐκείνῳ, ἐκεῖνο.

Κλίσις τῆς Ἀναφορικῆς.

Αὐτὸς, αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτόν.
Αὐτὴ, αὐτῆς, αὐτῇ, αὐτήν.
Αὐτὸ, αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτό.

Ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν. Οἵ, ὧν, οἷς, οὕς.
Ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν. Αἵ, ὧν, αἷς, ἅς.
Ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ. Ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

Κλίσις τῶν Συνθέτων ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀρχομένων.

Τοῦ πρώτου προσώπου.

Ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτόν.
Ἐμαυτῆς, ἐμαυτῇ, ἐμαυτήν.
Ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτό.

Τοῦ δευτέρου προσώπου.

Σεαυτοῦ, σεαυτῷ, σεαυτόν.
Σεαυτῆς, σεαυτῇ, σεαυτήν.
Σεαυτοῦ, σεαυτῷ, σεαυτό.

Τοῦ τρίτου προσώπου.

Ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.
Ἑαυτῆς, ἑαυτῇ, ἑαυτήν.
Ἑαυτῷ, ἑαυτῷ, ἑαυτό.

Πληθυντικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν γ΄. προσώπων.

Ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτούς.
Ἑαυτῶν, ἑαυταῖς, ἑαυτάς.
Ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτά.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τοῦ Ῥήματος τὸ μὲν ἐςιν ἐνεργητικόν· οἷον, τύπτω. τὸ δὲ Παθητικόν· οἷον, τύπτομαι.

Παρέπονται δὲ αὐτῷ Ἐγκλίσεις μὲν πέντε. Ὁριςικὴ μὲν, τύπτω· Προςακτικὴ δὲ, τύπτε. Εὐκτικὴ δὲ, τύπτοιμι· Ὑποτακτικὴ δὲ, ἐὰν τύπτω· Ἀπαρέμφατος δὲ, τύπτειν.

Διαθέσεις δὲ, δύο· Ἐνεργητικὴ μὲν, τύπτω· Παθητικὴ δὲ, τύπτομαι.

Εἴδη δὲ, δύο· Πρωτότυπον μὲν, ἄρδω· Παράγωγον δὲ, ἀρδεύω.

Σχήματα δὲ, δύο· Ἁπλοῦν μὲν, φέρω· Σύνθετον δὲ, ἐπιφέρω.

Πρόσωπα δὲ, τρία· Πρῶτον μὲν, τύπτω· δεύτερον δὲ, τύπτεις· τρίτον δὲ, τύπτει.

Ἀριθμοὶ δὲ, δύο· Ἑνικὸς μὲν, τύπτω· Πληθυντικῶς δὲ, τύπτομεν.

Χρόνοι δὲ, ἕξ· Ἐνεςὼς μὲν, τύπτω· Παρατατικὸς δὲ, ἔτυπτον· Παρακείμενος δὲ, τέτυφα· Ὑπερσυντέλικος δὲ, ἐτετύφειν· Ἀόριςος δὲ, ἔτυψα· Μέλλων δὲ, τύψω· Συζυγίαι δὲ, τρεῖς. μία τῶν Βαρυτόνων, τρεῖς τῶν Περισπωμένων, καὶ μία τῶν εἰς μι.

Τύπος τῶν Βαρυτόνων.

Βαρύτονα δὲ εἰσὶ τὰ εἰς ω λήγοντα καὶ παροξυτονούμενα πάντα. ὧν ὁ Μέλλων ἔχει ψ, ἢ ξ, ἢ σ, ἢ ἓν τῶν ἀμεταβόλων λ, μ, ν, ρ.

Ὁριςικὰ Ἐνεργητικά.

Ἐνεςώς.	Τύπτω, τύπτεις, τύπτει.
	Τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.
Παρατατικός.	Ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε.
	Ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.
Παρακείμενος.	Τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε.
	Τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.
Ὑπερσυντέλικος.	Ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει.
	Ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν, καὶ τετύφεσαν.
καὶ Δεύτερος.	Ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει.

	Ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν, καὶ τετύπεσαν.
Ἀόριςος ά.	Ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε.
	Ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.
Ἀόριςος β'.	Ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.
	Ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.
Μέλλων ά.	Τύψω, τύψεις, τύψει.
	Τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.
Μέλλων β'.	Τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ.
	Τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Προςακτικά.

Ἐνεςὼς καὶ	Τύπτε, τυπτέτω.
Παρατατικός.	Τύπτετε, τυπτέτωσαν ϗ τυπτόντων.
Παρακεί. καὶ	Τέτυφε, τετυφέτω.
Ὑπερσυντ.	Τετύφετε, τετυφέτωσαν.
καὶ Δεύτερος.	Τέτυπε, τετυπέτω.
Ἀόριςος ά.	Τύψον, τυψάτω.
	Τύψατε, τυψάτωσαν.
Ἀόριςος β'.	Τύπε, τυπέτω.
	Τύπετε, τυπέτωσαν.

Εὐκτικά.

Ἐνεςὼς καὶ	Τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι.
Παρατατικός.	Τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.
Παρακείμ. καὶ	Τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι.
Ὑπερσυντ.	Τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.
καὶ Δεύτερος.	Τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.
Ἀόριςος ά.	Τύψαιμι, τύψαις, τύψαι.
	Τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Αἰολικός.	. . . . . τύψειας, τύψειε.
	Πληθ. . . . . . τύψειαν.
Ἀόριςος β΄.	Τύποιμι, τύποις, τύποι.
	Τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.
Μέλλων ά.	Τύψοιμι, τύψοις, τύψοι.
Μέλλων β΄.	Τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.
	Τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Ὑποτακτικά.

Ἐνεςὼς καὶ Παρατατ.	Ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ.
	Ἐὰν τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.
Παρακ. καὶ Ὑπερσυντ.	Ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ.
	Ἐὰν τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.
καὶ Δεύτερος.	Ἐὰν τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ.
Ἀόριςος ά.	Ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ.
Ἀόριςος β΄.	Ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ.

Ἀπαρέμφατα.

Ἐνες. καὶ Παρατ.	Τύπτειν.
Παρακ. καὶ Ὑπερσ.	Τετυφέναι.
καὶ Δεύτερος.	Τετυπέναι.
Ἀόριςος ά.	Τύψαι.
Ἀόριςος β΄.	Τυπεῖν.
Μέλλων ά.	Τύψειν.
Μέλλων β΄.	Τυπεῖν.

Μετοχαί.

Ἐνεςὼς καὶ Παρατ.	Ὁ τύπτων,	τοῦ τύπτοντος.
	Ἡ τύπτουσα,	τῆς τυπτούσης.

	Τὸ τύπτον,	τοῦ τύπτοντος.
Παρακ. καὶ	Ὁ τετυφὼς,	τοῦ τετυφότος.
Ὑπερσυντ.	Ἡ τετυφῦα,	τῆς τετυφύας.
	Τὸ τετυφὸς,	τοῦ τετυφότος.
καὶ Δεύτερος.	Ὁ τετυπὼς,	τοῦ τετυπότος.
	Ἡ τετυπῦα,	τῆς τετυπύας.
	Τὸ τετυπὸς,	τοῦ τετυπότος.
Ἀόριςος ά.	Ὁ τύψας,	τοῦ τύψαντος.
	Ἡ τύψασα,	τῆς τυψάσης.
	Τὸ τύψαν,	τοῦ τύψαντος.
Ἀόριςος β'.	Ὁ τυπὼν,	τοῦ τυπόντος.
	Ἡ τυποῦσα,	τῆς τυπούσης.
	Τὸ τυπὸν,	τοῦ τυπόντος.
Μέλλων ά.	Ὁ τύψων,	τοῦ τύψοντος.
	Ἡ τύψουσα,	τῆς τυψούσης.
	Τὸ τύψον,	τοῦ τύψοντος.
Μέλλων β'.	Ὁ τυπῶν,	τοῦ τυπαῦντος.
	Ἡ τυποῦσα,	τῆς τυπούσης.
	Τὸ τυποῦν,	τοῦ τυποῦντος.

Ὁριςικὰ Παθητικά.

Ἐνεςώς.	Τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.
	Τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.
Παρατατικός.	Ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.
	Ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.
Παρακείμ.	Τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται.
	Τετύμμεθα, τέτυφθε, τετύφαται.
Ὑπερσυντ.	Ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο.
	Ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετύφατο.
Μετ. ὀλ. Μέλ.	Τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται.

	Τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.
Α'όριςος ά.	Ε'τύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη.
	Ε'τύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.
Α'όριςος β'.	Ε'τύπην, ἐτύπης, ἐτύπη.
Μέλλων ά.	Τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται.
	Τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.
καὶ Δεύτερος.	Τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.
Μέσ. ἀόρ. ά.	Ε'τυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
	Ε'τυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.
Μέσ. ἀόρ. β'.	Ε'τυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο.
	Ε'τυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.
Μέσ. μέλ. ά.	Τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.
	Τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.
Μέσ. μέλ. β'.	Τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.
	Τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Προςακτικά.

Ε'νεςὼς καὶ Παρατ.	Τύπτου, τυπτέσθω.
	Τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν, καὶ τυπτέσθων.
Παρακ. καὶ Υ'περ.	Τέτυψο, τετύφθω.
	Τέτυφθε, τετύφθωσαν, ἢ τετύφθων.
Α'όριςος ά.	Τύφθητι, τυφθήτω.
	Τύφθητε, τυφθήτωσαν.
Α'όριςος β'.	Τύπηθι, τυπήτω.
Μέσ. ἀόρ. ά.	Τύψαι, τυψάσθω.
	Τύψασθε, τυψάσθωσαν.
Μέσ. ἀόρ. β'.	Τυποῦ, τυπέσθω.
	Τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Εὐκτικά.

Ἐνεστὼς καὶ	Τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
Παρατ.	Τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.
Παρακ. καὶ	Τετυμμένος, εἴην, εἴης, εἴη.
Ὑπερσ.	Τετυμμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
Μετ' ὀλ. Μέλ.	Τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο.
	Τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο
Ἀόριστος α΄.	Τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη.
	Τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.
καὶ Δεύτερος.	Τυπείην, τυπείης, τυπείη.
Μέλλων α΄.	Τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο.
	Τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.
Μέλλων β΄.	Τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.
Μέσ. ἀόρ. α΄.	Τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο.
	Τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.
Μέσ. ἀόρ. β΄.	Τυποίμην, τύποιο, τύποιτο.
Μέσ. μέλ. α΄.	Τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο.
Μέσ. μέλ. β΄.	Τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο.
	Τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Ὑποτακτικά.

Ἐνεστὼς καὶ	Ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται.
Παρατ.	Ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτεσθε, τύπτωνται.
Παρακ. καὶ	Τετυμμένος ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ.
Ὑπερσ.	Τετυμμένοι ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
Ἀόριστος α΄.	Ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ.
	Ἐὰν τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Αʹόριςος βʹ.	Εʹὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.
Μέσ. ἀόρ. αʹ.	Εʹὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται.
	Εʹὰν τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.
Μέσ. ἀόρ. βʹ.	Εʹὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται.

Αʹπαρέμφατα.

Εʹνες. καὶ Παρατ.	Τύπτεσθαι.
Παρακ. καὶ Υʹπερσ.	Τετύφθαι.
Μετʹ ὀλίγον μέλλων.	Τετύψεσθαι.
Αʹόριςος αʹ.	Τυφθῆναι.
Αʹόριςος βʹ.	Τυπῆναι.
Μέσ. ἀόρ. αʹ.	Τύψασθαι.
Μέσ. ἀόρ. βʹ.	Τυπέσθαι.
Μέσ. μέλ. αʹ.	Τύψεσθαι.
Μέσ. μέλ. βʹ.	Τυπεῖσθαι.

Μετοχαί.

Εʹνεςὼς καὶ	Οʹ τυπτόμενος,	τοῦ τυπτομένου.
Παρατ.	Ηʹ τυπτομένη,	τῆς τυπτομένης.
	Τὸ τυπτόμενον,	τοῦ τυπτομένου.
Παρακ. καὶ	Οʹ τετυμμένος,	τοῦ τετυμμένου.
Υʹπερσ.	Ηʹ τετυμμένη,	τῆς τετυμμένης.
	Τὸ τετυμμένον,	τοῦ τετυμμένου.
Μετʹ ὀλ. μέλ.	Οʹ τετυψόμενος,	τοῦ τετυψομένου.
	Ηʹ τετυψομένη,	τῆς τετυψομένης.
	Τὸ τετυψόμενον,	τοῦ τετυψομένου.
Αʹόριςος αʹ.	Οʹ τυφθεὶς,	τοῦ τυφθέντος.
	Ηʹ τυφθεῖσα,	τῆς τυφθείσης.
	Τὸ τυφθὲν,	τοῦ τυφθέντος.
Αʹόριςος βʹ.	Οʹ τυπεὶς,	τοῦ τυπέντος.

	Ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
	Τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.
Μέλλων ά.	Ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησομένη, τὸ τυφθησόμενον.
καὶ Δεύτερος.	Ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη, τὸ τυπησόμενον.
Μέσ. ἀόρ. ά.	Ὁ τυψάμενος, ἡ τυψαμένη, τὸ τυψάμενον.
Μέσ. ἀόρ. β'.	Ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον.
Μέσ. μέλ. ά.	Ὁ τυψόμενος, ἡ τυψομένη, τὸ τυψόμενον.
Μέσ. μέλ. β'.	Ὁ τυπούμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον.

Τύποι τῶν Περισπωμένων.

Περισπώμενα δὲ ῥήματά εἰσιν, ὅσα ἔχουσι περισπώμενον τόνον κατὰ τὴν λήγουσαν· οἷον, Ποιῶ, Νικῶ, Χρυσῶ. ὧν ἡ πρώτη συζυγία, διὰ τοῦ ῶ, εῖς, εῖ προφέρεται, καὶ τὸ Ἀπαρέμφατον εἰς εῖν σχηματίζει.

Ὁριστικὰ Ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς.	Ποιῶ, ποιεῖς, ποιεῖ.
	Ποιοῦμεν, ποιεῖτε, ποιοῦσι,
Παρατατ.	Ἐποίουν, ἐποίεις, ἐποίει.
	Ἐποιοῦμεν, ἐποιεῖτε, ἐποίουν.
Παρακ.	Πεποίηκα, πεποίηκας, πεποίηκε.

Ὑπερσ.	Ἐπεποιήκειν, ἐπεποιήκεις, ἐπεποιήκει
Ἀόριςος.	Ἐποίησα, ἐποίησας, ἐποίησε.
Μέλλων.	Ποιήσω, ποιήσεις, ποιήσει.

Προςακτικά.

Ἐνεςώς. καὶ Παρατατ.	Ποίει, ποιείτω.
	Ποιεῖτε, ποιείτωσαν καὶ ποιούντων.
Παρακ.	Πεποίηκε, πεποιηκέτω.
Ἀόριςος.	Ποίησον, ποιησάτω.

Εὐκτικά.

Ἐνεςώς.	Ποιοῖμι, ποιοῖς, ποιοῖ.
	Ποιοῖμεν, ποιοῖτε, ποιοῖεν.
Αἰολικός.	Ποιοίην, ποιοίης, ποιοίη.
Παρακ.	Πεποιήκοιμι, πεποιήκοις, πεποιήκοι.
Ἀόριςος.	Ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι.
Αἰολικός.	. . . . ποιήσειας, ποιήσειε.
	Πληθ. . . . . . . ποιήσειαν.
Μέλλων.	Ποιήσοιμι, ποιήσοις, ποιήσοι.

Ὑποτακτικά.

Ἐνεςώς.	Ἐὰν ποιῶ, ποιῇς, ποιῇ.
	Ἐὰν ποιῶμεν, ποιῆτε, ποιῶσι.
Παρακ.	Ἐὰν πεποιήκω, πεποιήκῃς, πεποιήκῃ.
Ἀόριςος.	Ἐὰν ποιήσω, ποιήσῃς, ποιήσῃ.

Ἀπαρέμφατα.

Ἐνεςώς.	Ποιεῖν.
Παρακείμενος.	Πεποιηκέναι.
Ἀόριςος.	Ποιῆσαι.

Μέλλων.	Ποιήσειν.

Μετοχαί.

Ἐνεςώς.	Ὁ Ποιῶν, τοῦ ποιοῦντος· ἡ ποιοῦσα, ποιούσης· τὸ ποιοῦν, τοῦ ποιοῦντος.
Παρακ.	Ὁ πεποιηκὼς, ἡ πεποιηκῦια, τὸ πεποιηκός.
Ἀόριςος.	Ὁ ποιήσας, ἡ ποιήσασα, τὸ ποιῆσαν.
Μέλλων.	Ὁ ποιήσων, ἡ ποιήσουσα, τὸ ποιῆσον.

Ὁριςικὰ Παθητικά.

Ἐνεςώς.	Ποιοῦμαι, ποιῇ, ποιεῖται.
	Ποιούμεθα, ποιεῖσθε, ποιοῦνται.
Παρατατ.	Ἐποιούμην, ἐποιοῦ, ἐποιεῖτο.
	Ἐποιούμεθα, ἐποιεῖσθε, ἐποιοῦντο.
Παρακ.	Πεποίημαι, πεποίησαι, πεποίηται.
	Πεποιήμεθα, πεποίησθε, πεποίηνται.
Ὑπερσ.	Ἐπεποιήμην, ἐπεποίησο, ἐπεποίητο.
	Ἐπεποιήμεθα, ἐπεποίησθε, ἐπεποίηντο.
Ἀόριςος ά.	Ἐποιήθην, ἐποιήθης, ἐποιήθη.
Μέλλων ά.	Ποιηθήσομαι, ποιηθήσῃ, ποιηθήσεται.
Μέσ. ἀόρ. ά.	Ἐποιησάμην, ἐποιήσω, ἐποιήσατο.
Μέσ. μέλ.	Ποιήσομαι, ποιήσῃ, ποιήσεται.

Προςακτικά.

Ἐνεςώς.	Ποιοῦ, ποιείσθω.
	Ποιεῖσθε, ποιείσθωσαν καὶ ποιείσθων.
Παρακ.	Πεποίησο, πεποιείσθω.
Ἀόριςος.	Ποιήθητι, ποιηθήτω·

Μέσ. ἀόρ.	Ποίησαι, ποιησάσθω.

Εὐκτικά.

Ἐνεστώς.	Ποιοίμην, ποιοῖο, ποιοῖτο.
	Ποιοίμεθα, ποιοῖσθε, ποιοῖντο.
Παρακ.	Πεποιήμην, πεποιῇο, πεποιῇτο.
	Πεποιήμεθα, πεποιῇσθε, πεποιῇντο.
Μετ' ὀλ. μέλ.	Πεποιησοίμην, πεποιήσοιο, πεποιήσοιτο.
	Πεποιησοίμεθα, πεποιήσοισθε, πεποιήσοιντο.
Ἀόριστος.	Ποιηθείην, ποιηθείης, ποιηθείη.
Μέλλων.	Ποιηθησοίμην, ποιηθήσοιο, ποιηθήσοιτο.
Μέσ. ἀόρ.	Ποιησαίμην, ποιήσαιο, ποιήσαιτο.
Μέσ. μέλ.	Ποιησοίμην, ποιήσοιο, ποιήσοιτο.

Ὑποτακτικά.

Ἐνεστώς.	Ἐὰν ποιῶμαι, ποιῇ, ποιῆται.
	Ἐὰν ποιώμεθα, ποιῆσθε, ποιῶνται.
Παρακ.	Ἐὰν πεποιῶμαι, πεποιῇ, πεποιῆται.
Ἀόριστος.	Ἐὰν ποιηθῶ, ποιηθῇς, ποιηθῇ.
Μέσ. ἀόρ.	Ἐὰν ποιήσωμαι, ποιήσῃ, ποιήσηται.

Ἀπαρέμφατα.

Ἐνεστώς.	Ποιεῖσθαι.
Παρακείμενος.	Πεποιῆσθαι.
Μετ' ὀλ. μέλλων.	Πεποιήσεσθαι.
Ἀόριστος.	Ποιηθῆναι.
Μέλλων.	Ποιηθήσεσθαι.

Μέσ. ἀόριςος.	Ποιήσασθαι.
Μέσ. μέλλων.	Ποιήσεσθαι.

Μετοχαί.

Ἐνεςώς.	Ὁ ποιούμενος, τοῦ ποιουμένου.
	Ἡ ποιουμένη, τῆς ποιουμένης.
	Τὸ ποιούμενον, τοῦ ποιουμένου.
Παρακ.	Ὁ πεποιημένος, ἡ πεποιημένη, τὸ πεποιημένον.
Μετ᾽ ὀλ. μέλ.	Ὁ πεποιησόμενος, ἡ πεποιησομένη, τὸ πεποιησόμενον.
Ἀόριςος.	Ὁ ποιηθεὶς, ἡ ποιηθεῖσα, τὸ ποιηθέν.
Μέλλων.	Ὁ ποιηθησόμενος, ἡ ποιηθησομένη, τὸ ποιηθησόμενον.
Μέσ. ἀόρ.	Ὁ ποιησάμενος, ἡ ποιησαμένη, τὸ ποιησάμενον.
Μέσ. μέλ.	Ὁ ποιησόμενος, ἡ ποιησομένη, τὸ ποιησόμενον.

Ἡ δὲ δευτέρα τῶν Περισπωμένων διὰ τοῦ ῶ, ᾶς, ᾶ προφέρεται, καὶ τὸ Ἀπαρέμφατον εἰς ᾶν σχηματίζει.

Ὁριςικὰ Ἐνεργητικά.

Ἐνεςώς.	Νικῶ, νικᾷς, νικᾷ.
	Νικῶμεν, νικᾶτε, νικῶσι.
Παρατατ.	Ἐνίκων, ἐνίκας, ἐνίκα.
	Ἐνικῶμεν, ἐνικᾶτε, ἐνίκων.
Παρακ.	Νενίκηκα, νενίκηκας, νενίκηκε.
Ὑπερσ.	Ἐνενικήκειν, ἐνενικήκεις, ἐνενικήκει.

Α'όριϛος.	Ε'νίκησα, ἐνίκησας, ἐνίκησε.
Μέλλων.	Νικήσω, νικήσεις, νικήσει.

Προϛακτικά.

Ε'νεϛώς.	Νίκα, νικάτω.
	Νικᾶτε, νικάτωσάν καὶ νικώντων.
Παρακ.	Νενίκηκε, νενικηκέτω.
Α'όριϛος.	Νίκησον, νικησάτω.

Εὐκτικά.

Ε'νεϛώς.	Νικῷμι, νικῷς, νικῷ.
	Νικῷμεν, νικῷτε, νικῷεν.
Αἰολικός.	Νικῴην, νικῴης, νικῴη.
Παρακ.	Νενικήκοιμι, νενικήκοις, νενικήκοι.
Α'όριϛος.	Νικήσαιμι, νικήσαις, νικήσαι.
Αἰολικός.	. . . . νικήσειας, νικήσειε.
	Πληθ. . . . . . . νικήσειαν.
Μέλλων.	Νικήσοιμι, νικήσοις, νικήσοι.

Ὑποτακτικά.

Ε'νεϛώς.	Ε'ὰν νικῶ, νικᾷς, νικᾷ.
	Ε'ὰν νικῶμεν, νικᾶτε, νικῶσι.
Παρακ.	Ε'ὰν νενικήκω, νενικήκῃς, νενικήκῃ.
Α'όριϛος.	Ε'ὰν νικήσω, νικήσῃς, νικήσῃ.

Α'παρέμφατα.

Ε'νεϛώς.	Νικᾷν.
Παρακείμενος.	Νενικηκέναι.
Α'όριϛος.	Νικῆσαι.
Μέλλων.	Νικήσειν.

Μετοχαί.

Ἐνεστώς.	Ὁ Νικῶν, τοῦ νικῶντος.
	Ἡ νικῶσα, τῆς νικώσης.
	Τὸ νικῶν, τοῦ νικῶντος.
Παρακ.	Ὁ νενικηκὼς, ἡ νενικηκῦα, τὸ νενικηκός.
Ἀόριστος.	Ὁ νικήσας, ἡ νικήσασα, τὸ νικῆσαν.
Μέλλων.	Ὁ νικήσων, ἡ νικήσουσα, τὸ νικῆσον.

Ὁριστικὰ Παθητικά.

Ἐνεστώς.	Νικῶμαι, νικᾷ, νικᾶται.
	Νικώμεθα, νικᾶσθε, νικῶνται.
Παρατ.	Ἐνικώμην, ἐνικῶ, ἐνικᾶτο.
	Ἐνικώμεθα, ἐνικᾶσθε, ἐνικῶντο.
Παρακ.	Νενίκημαι, νενίκησαι, νενίκηται.
Μετ' ὀλ. μέλ.	Νενικήσομαι, νενικήσῃ, νενηκήσεται.
Ὑπερσ.	Ἐνενικήμην, ἐνενίκησο, ἐνενίκητο.
Ἀόριστος.	Ἐνικήθην, ἐνικήθης, ἐνικήθη.
Μέλλων.	Νικηθήσομαι, νικηθήσῃ, νικηθήσεται.
Μέσ. ἀόρ.	Ἐνικησάμην, ἐνικήσω, ἐνικήσατο.
Μέσ. μέλ.	Νικήσομαι, νικήσῃ, νικήσεται.

Προστακτικά.

Ἐνεστώς.	Νικῶ, νικάσθω.
	Νικᾶσθε, νικάσθωσαν καὶ νικάσθων.
Παρατ.	Νενίκησο, νενικήσθω.
Ἀόριστος.	Νικήθητι, νικηθήτω.
Μέσ. ἀόρ.	Νίκησαι, νικησάσθω.

Εὐκτικά.

Ἐνεςώς.	Νικῴμην, νικῷο, νικῷτο.
	Νικῴμεθα, νικῷσθε, νικῷντο.
Παρακ.	Νενικῄμην, νενικῇο, νενικῇτο.
Μετ᾽ ὀλ. μέλ.	Νενικησοίμην, νενικήσοιο, νενικήσοιτο
Ἀόριςος.	Νικηθείην, νικηθείης, νικηθείη.
Μέλλων.	Νικηθησοίμην, νικηθήσοιο, νικηθήσοιτο.
Μέσ. ἀόρ.	Νικησαίμην, νικήσαιο, νικήσαιτο.
Μέσ. μέλ.	Νικησοίμην, νικήσοιο, νικήσοιτο.

Ὑποτακτικά.

Ἐνεςώς.	Ἐὰν νικῶμαι, νικᾷ, νικᾶται.
	Ἐὰν νικώμεθα, νικᾶσθε, νικῶνται.
Παρακ.	Ἐὰν νενικῶμαι, νενικῇ, νενικῆται.
Ἀόριςος.	Ἐὰν νικηθῶ, νικηθῇς, νικηθῇ.
Μέσ. ἀόρ.	Ἐὰν νικήσωμαι, νικήσῃ, νικήσηται.

Ἀπαρέμφατα.

Ἐνεςώς.	Νικᾶσθαι.
Παρακείμενος.	Νενικῆσθαι.
Μετ᾽ ὀλ. μέλλων.	Νενικήσεσθαι.
Ἀόριςος.	Νικηθῆναι.
Μέλλων.	Νικηθήσεσθαι.
Μέσ. ἀόρ.	Νικήσασθαι.
Μέσ. μέλ.	Νικήσεσθαι.

Μετοχαί.

Ἐνεςώς.	Ὁ νικώμενος, τοῦ νικωμένου.

	Ἡ νικωμένη, τῆς νικωμένης.
	Τὸ νικώμενον, τοῦ νικωμένου.
Παρακ.	Ὁ νενικημένος, ἡ νενικημένη, τὸ νενικημένον.
Μετ' ὀλ. μέλ.	Ὁ νενικησόμενος, ἡ νενικησομένη, τὸ νενικησόμενον.
Ἀόριςος.	Ὁ νικηθεὶς, ἡ νικηθεῖσα, τὸ νικηθέν.
Μέλλων.	Ὁ νικηθησόμενος, ἡ νικηθησομένη, τὸ νικηθησόμενον.
Μέσ. ἀόρ.	Ὁ νικησάμενος, ἡ νικησαμένη, τὸ νικησάμενον.
Μέσ. μέλ.	Ὁ νικησόμενος, ἡ νικησομένη, τὸ νικησόμενον.

Ἡ δὲ τρίτη Συζυγία τῶν Περισπωμένων διὰ τοῦ ῶ, οῖς, οῖ προφέρεται, καὶ τὸ Ἀπαρέμφατον εἰς οῦν σχηματίζει.

Ὁριςικὰ Ἐνεργητικά.

Ἐνεςώς.	Χρυσῶ, χρυσοῖς, χρυσοῖ.
	Χρυσοῦμεν, χρυσοῦτε, χρυσοῦσι.
Παρατ.	Ἐχρύσουν, ἐχρύσους, ἐχρύσου.
	Ἐχρυσοῦμεν, ἐχρυσοῦτε, ἐχρύσουν.
Παρακ.	Κεχρύσωκα, κεχρύσωκας, κεχρύσωκε.
Ὑπερσ.	Ἐκεχρυσώκειν, ἐκεχρυσώκεις, ἐκεχρυσώκει.
Ἀόριςος.	Ἐχρύσωσα, ἐχρύσωσας, ἐχρύσωσε.
Μέλλων.	Χρυσώσω, χρυσώσεις, χρυσώσει.

Προςακτικά.

Ε'νεςώς.	Χρύσου, χρυσούτω.
	Χρυσοῦτε, χρυσούτωσαν, καὶ χρυσούντων.
Παρακ.	Κεχρύσωκε, κεχρυσωκέτω.
Α'όριςος.	Χρύσωσον, χρυσωσάτω.

Εὐκτικά.

Ε'νεςώς.	Χρυσοῖμι, χρυσοῖς, χρυσοῖ.
	Χρυσοῖμεν, χρυσοῖτε, χρυσοῖεν.
Αἰολικός.	Χρυσοίην, χρυσοίης, χρυσοίη.
Δωρικός.	Χρυσῴην, χρυσῴης, χρυσῴη.
Παρακ.	Κεχρυσώκοιμι, κεχρυσώκοις, κεχρυσώκοι.
Α'όριςος.	Χρυσώσαιμι, χρυσώσαις, χρυσώσαι.
Αἰολικός.	. . . . . χρυσώσειας, χρυσώσειε.
	Πληθ. . . . . . . χρυσώσειαν.
Μέλλων.	Χρυσώσοιμι, χρυσώσοις, χρυσώσοι.

Ὑποτακτικά.

Ε'νεςώς.	Ε'ὰν χρυσῶ, χρυσοῖς, χρυσοῖ.
	Ε'ὰν χρυσῶμεν, χρυσῶτε, χρυσῶσι.
Παρακ.	Ε'ὰν κεχρυσώκω, κεχρυσώκῃς, κεχρυσώκῃ.
Α'όριςος.	Ε'ὰν χρυσώσω, χρυσώσῃς, χρυσώσῃ.

Α'παρέμφατα.

Ε'νεςώς.	Χρυσοῦν.
Παρακείμενος.	Κεχρυσωκέναι.

Αʼόριςος.	Χρυσῶσαι.
Μέλλων.	Χρυσώσειν.

Μετοχαί.

Ενεςώς.	Ο χρυσῶν, τοῦ χρυσοῦντος.
	Η χρυσοῦσα, τῆς χρυσούσης.
	Τὸ χρυσοῦν, τοῦ χρυσοῦντος.
Παρακ.	Ο κεχρυσωκὼς, ἡ κεχρυσωκῦα, τὸ κεχρυσωκός.
Αʼόριςος.	Ο χρυσώσας, ἡ χρυσώσασα, τὸ χρυσῶσαν.
Μέλλων.	Ο χρυσώσων, ἡ χρυσώσουσα, τὸ χρυσῶσον.

Οριςικὰ Παθητικά.

Ενεςώς.	Χρυσοῦμαι, χρυσοῖ, χρυσοῦται.
	Χρυσούμενα, χρυσοῦσθε, χρυσοῦνται.
Παρατ.	Εχρυσούμην, ἐχρυσοῦ, ἐχρυσοῦτο.
	Εχρυσούμεθα, ἐχρυσοῦσθε, ἐχρυσοῦντο.
Παρακ.	Κεχρύσωμαι, κεχρύσωσαι, κεχρύσωται.
Υπερσ.	Εκεχρυσώμην, ἐκεχρύσωσο, ἐκεχρύσωτο.
Αʼόριςος.	Εχρυσώθην, ἐχρυσώθης, ἐχρυσώθη.
Μέλλων.	Χρυσωθήσομαι, χρυσωθήσῃ, χρυσωθήσεται.
Μέσ. ἀόρ.	Εχρυσωσάμην, ἐχρυσώσω, ἐχρυσώσατο.
Μέσ. μέλ.	Χρυσώσομαι, χρυσώσῃ, χρυσώσεται.

Προςακτικά.

Ἐνεςώς.	Χρυσοῦ, χρυσούσθω.
	Χρυσοῦσθε, χρυσούσθωσαν, καὶ χρυσούσθων.
Παρακ.	Κεχρύσωσο, κεχρυσώσθω.
Ἀόριςος.	Χρυσώθητι, χρυσωθήτω.
Μέσ. ἀόρ.	Χρύσωσαι, χρυσωσάσθω.

Εὐκτικά.

Ἐνεςώς.	Χρυσοίμην, χρυσοῖο, χρυσοῖτο.
	Χρυσοίμεθα, χρυσοῖσθε, χρυσοῖντο.
Παρακ.	Κεχρυσῴμην, κεχρυσῷο, κεχρυσῷτο.
Μετ' ὀλ. μέλ.	Κεχρυσωσοίμην, κεχρυσώσοιο, κεχρυσώσοιτο.
Ἀόριςος.	Χρυσωθείην, χρυσωθείης, χρυσωθείη.
Μέλλων.	Χρυσωθησοίμην, χρυσωθήσοιο, χρυσωθήσοιτο.
Μέσ. ἀόρ.	Χρυσωσαίμην, χρυσώσαιο, χρυσώσαιτο.
Μέσ. μέλ.	Χρυσωσοίμην, χρυσώσοιο, χρυσώσοιτο

Ὑποτικά.

Ἐνεςώς.	Ἐὰν χρυσῶμαι, χρυσῷ, χρυσῶται.
	Ἐὰν χρυσώμεθα, χρυσῶσθε, χρυσῶνται.
Παρακ.	Ἐὰν κεχρυσῶμαι, κεχρυσῷ, κεχρυσῶται.
Ἀόριςος.	Ἐὰν χρυσωθῶ, χρυσωθῇς, χρυσωθῇ.
Μέσ. ἀόρ.	Ἐὰν χρυσώσωμαι, χρυσώσῃ, χρυσώσηται.

Ἀπαρέμφατα.

Ἐνεςώς.	Χρυσοῦσθαι.
Παρακείμενος.	Κεχρυσῶσθαι.
Μετ' ὀλ. μέλλων.	Κεχρυσώσεσθαι.
Ἀόριςος.	Χρυσωθῆναι.
Μέλλων.	Χρυσωθήσεσθαι.
Μέσ. ἀόριςος.	Χρυσώσασθαι.
Μέσ. μέλλων.	Χρυσώσεσθαι.

Μετοχαί.

Ἐνεςώς.	Ὁ χρυσούμενος, τοῦ χρυσουμένου. Ἡ χρυσουμένη, τῆς χρυσουμένης. Τὸ χρυσούμενον, τοῦ χρυσουμένου.
Παρακ.	Ὁ κεχρυσωμένος, ἡ κεχρυσωμένη, τὸ κεχρυσωμένον.
Μετ' ὀλ. μέλ.	Ὁ κεχρυσωσόμενος, ἡ κεχρυσωσομένη, τὸ κεχρυσωσόμενον.
Ἀόριςος.	Ὁ χρυσωθεὶς, ἡ χρυσωθεῖσα, τὸ χρυσωθέν.
Μέλλων.	Ὁ χρυσωθησόμενος, ἡ χρυσωθησομένη, τὸ χρυσωθησόμενον.
Μέσ. ἀόρ.	Ὁ χρυσωσάμενος, ἡ χρυσωσαμένη, τὸ χρυσωσάμενον.
Μέσ. μέλ.	Ὁ χρυσωσόμενος, ἡ χρυσωσομένη, τὸ χρυσωσόμενον.

Τύπος τῶν εἰς μι.

Συζυγία τῶν εἰς μι ἐςὶν ἡ ἀεὶ τῷ υ ψιλῷ παραλήγουσα ἔντε τοῖς Ἐνεργητικοῖς, καὶ Παθητικοῖς, καὶ εἰς ῦναι τὸ Ἀπαρέμφατον σχηματίζουσα.

Ὁρισικὰ Ἐνεργητικά.

Ἐνεςώς. Ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.
Ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνύουσι.
Παρατ. Ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ.
Ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσαν.

Προςακτικά.

Ἐνεςώς. Ζεύγνυ, ζευγνύτω.
Ἀπερέμφατον, Ζευγνῦναι.

Μετοχή.

Ἐνεςώς. Ὁ ζευγνὺς, ἡ ζευγνῦσα, τὸ ζευγνύν.

Ὁρισικὰ Παθητικά.

Ἐνεςώς. Ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
Ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.
Παρατ. Ἐζευγνύμην, ἐξεύγνυσο, ἐζεύγνυτο.
Ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο.

Προςακτικὸν, Ἐνεςὼς, Ζεύγνυσο, ζευγνύσθω.
Ἀπαρέμφατον, Ἐνεςὼς, Ζεύγνυσθαι.
Μετοχὴ, Ὁ ζευγνύμενος, ἡ ζευγνυμένη, τὸ ζευγνύμενον.

Πρόθεσις.

Τῶν Προθέσεων αἱ μὲν μονοσύλλαβοι ἓξ· οἷον, Ἐν, Εἰς, Ἐκ, Σὺν, Πρὸς, Πρό. αἱ δὲ δισσύλλαβοι, δώδεκα· οἷον, Ἀνὰ, Κατὰ, Διὰ, Μετὰ, Παρὰ, Ἀντὶ, Ἐπὶ, Περὶ, Ἀμφὶ, Ἀπὸ, Ὑπὸ, Ὑπέρ.

Ἐπίῤῥημα.

Τῶν Ἐπιῤῥημάτων, τὰ μὲν καλοῦνται Χρόνου· οἷον, τότε, αὖθις, σήμερον, αὔριον, χθὲς, ἀεί.
Τὰ δὲ, Τόπου· ἄνω, κάτω, ἔξω, μακράν.
Τὰ δὲ, Ποσότητος· ἅπαξ, δὶς, τρὶς, πολλάκις.
Τὰ δὲ, Ποιότητος· εὖ, καλῶς, κυνηδὸν, ἀγεληδόν.
Τὰ δὲ, Ἀθροίσεως· ὁμοῦ ἀθρόως.
Τὰ δὲ, Παρακελεύσεως· ἄγε, φέρε, δεῦτε.
Τὰ δὲ, Ἐξαιρέσεως· πλήν.
Τὰ δὲ, Τάξεως· ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Τὰ δὲ, Ὁμοιώσεως· ὡς, ὥσπερ, καθάπερ.
Τὰ δὲ, Ἀποφάσεως· ὧςε.
Τὰ δὲ, Συγκρίσεως· μᾶλλον, ἧττον.
Τὰ δὲ, Ἐξηγήσεως· δηλονότι, οἷον, ἤγουν.
Τὰ δὲ, Ἀποτρεπτικά· Ἡράκλεις, Ἄπολλον.
Τὰ δὲ, Ἐθνικά· Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊσί.
Τὰ δὲ, Βιασμοῦ· μόλις, μόγις.
Τὰ δὲ, Δισάσεως· σχεδὸν, ἴσως, τυχόν.
Τὰ δὲ, Ὀργανικα· ὀδὰξ, λὰξ, πὺξ.
Τὰ δὲ, Ἐπιτατικά· λίαν, ἄγαν, μάλισα.
Τὰ δὲ, Καταφάσεως· ναί.

Τὰ δὲ, Ὀμοτικά· νὴ, μά.
Τὰ δὲ, Ἀρνήσεως· οὔ.
Τὰ δὲ, Ἀπαγορεύσεως· μή.
Τὰ δὲ, Ἐρωτήσεως· ποῦ; πῶς; πότε;
Τὰ δὲ, Δείξεως· ἰδού.
Τὰ δὲ, Διαιρέσεως· ἄνευ, χωρὶς, διχῆ.
Τὰ δὲ, Θέσεως· ἀναγνωςέον, γραπτέον.
Τὰ δὲ, Κλήσεως· ὦ.
Τὰ δὲ, Σχετλιασμοῦ. ὢ, ἰοὺ, φεῦ, βαβαί.
Τὰ δὲ, Εὐχῆς· εἴθε, ὄφελον.

Σύνδεσμος.

Τῶν δὲ Συνδέσμων, οἱ μὲν καλοῦνται Συμπλεκτικοί· οἷον, μὲν, δὲ, τὲ, καὶ, ἀλλά.
Οἱ δὲ, Διαζευκτικοί· ἢ, ἤτοι.
Οἱ δὲ, Συναπτικοί· εἰ, εἴπερ.
Οἱ δὲ, Παρασυναπτικοί· ἐπεὶ, ἐπειδή.
Οἱ δὲ, Αἰτιολογικοί· ἕνεκα, ὅτι, διότι.
Οἱ δὲ, Ἀποτελεςικοί· ἵνα, ὅπως.
Οἱ δὲ, Ἀπορηματικοί· ἆρα, εἶτα, μῶν, μή.
Οἱ δὲ, Συλλογιςικοί· ἀλλαμὴν, τοίνυν, τοιγαροῦν.
Οἱ δὲ, Παραπληρωματικοί· περ, πω, μὴν, γε.
Οἱ δὲ, Δυνητικοί· ἄν.
Οἱ δὲ, Διςακτικοί· ἐὰν, ἂν, ἤν.
Οἱ δὲ, Ἐναντιωματικοί· ὅμως, καίτοι.
Οἱ δὲ, Μειωτικοί· γοῦν, γε.

Τὰ δὲ ἑξῆς εἰς μι ῥήματα, ἅτε δὴ ἰδιοσχημάτιςα ὄντα, ὡς ἀνώμαλα κείσθωσαν.

Ὁριστικά.

Ἐνεστώς. Εἰμὶ, εἶ, ἐστί. Ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Παρατ. Ἦν, ἦς, ἦ καὶ ἦν. Ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Ὑπερσ. Ἤμην, ἦσο, ἦτο.
Μέλλων. Ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, καὶ ἔσται.

Προστακτικά.

Ἐνεστώς. Ἔσο, ἔστω. Ἔστε, ἔστωσαν.

Εὐκτικά.

Ἐνεστώς. Εἴην, εἴης, εἴη. Εἴημεν, εἴητε, εἴησαν καὶ εἶεν.
Μέλλων. Ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.

Ὑποτακτικά.

Ἐνεστώς. Ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. Ἐὰν ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Ἀπαρέμφατα.

Ἐνεστώς. Εἶναι.
Μέλλων. Ἔσεσθαι.

Μετοχαί.

Ἐνεστώς. Ὁ ὢν, τοῦ ὄντος. Ἡ οὖσα, τῆς οὔσης. Τὸ ὂν, τοῦ ὄντος.
Μέλλων. Ὁ ἐσόμενος. Ἡ ἐσομένη. Τὸ ἐσόμενον.

Ὁριστικὰ Ἐνεργητικά.

Ἐνεστώς. Τίθημι, τίθης, τίθησι. Τίθεμεν, τίθετε, τιθέασι.

Παρατ.	Ε'τίθουν, ἐτίθεις, ἐτίθει. Ε'τίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.	
Α'όρ. β'.	Ε"θηκα, ἔθηκας, ἔθηκε. Ε"θημεν, ἔθητε, ἔθεσαν.	
Παρακ.	Τέθεικα,	ὡς Πεποίηκα.
Υ'περσ.	Ε'τεθείκειν,	ὡς Ε'πεποιήκειν.
Α'όριςος.	Ε"θηκα,	ὡς Ε'ποίησα.
Μέλλων.	Θήσω,	ὡς Ποιήσω.

Προςακτικά.

Ε'νεςώς. Τίθει, τιθέτω. Τίθετε, τιθέτωσαν.
Α'όρ. β'. Θὲς, θέτω. Θέτε, θέτωσαν· Οἱ δὲ λοιποὶ χρόνοι ἐπὶ τῶν Περισπωμένων.

Εὐκτικά.

Ε'νεςώς. Τιθείην, τιθείης, τιθείη. Τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν καὶ τιθεῖεν.
Α'όρ. β'. Θείην, θείης, θείη. Θείημεν, θείητε, θεῖεν.

Υ'ποτακτικά.

Ε'νεςώς. Ε'ὰν τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ. Ε'ὰν τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.
Α'όρ. β'. Ε'ὰν θῶ, θῇς, θῇ. Ε'ὰν θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

Α'παρέμφατα.

Ε'νεςώς. Τιθέναι.
Α'όριςος β'. Θεῖναι.

Μετοχαί.

Ἐνεςώς.	Ὁ τιθείς. Ἡ τιθεῖσα. Τὸ τιθέν.
Παρακ.	Ὁ τεθεικώς. Ἡ τεθεικῦα. Τὸ τεθεικός.
Ἀόριςος.	Ὁ θείς. Ἡ θεῖσα. Τὸ θέν.

Ὁριςικὰ Παθητικά.

Ἐνεςώς.	Τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται. Τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.
Παρατ.	Ἐτιθέμην, ἐτίθου, ἐτίθετο. Ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.
Μέσ. ἀόρ. β΄.	Ἐθέμην, ἔθου, ἔθετο. Ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

Οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ τῶν Περισπωμένων.

Προςακτικά.

Ἐνεςώς.	Τίθου, τιθέσθω. Τίθεσθε, τιθέσθωσαν.
Ἀόρ. β΄.	Θοῦ, θέσθω.

Εὐκτικά.

Ἐνεςώς.	Τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο. Τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.
Μέσ. ἀόρ. β΄.	Θείμην, θεῖο, θεῖτο.
Ἀττικῶς.	Θοίμην, θοῖο, θοῖτο.

Ὑποτακτικά.

Ἐνεςώς.	Ἐὰν τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται. Ἐὰν τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.
Μέσ. ἀόρ. β΄.	Ἐὰν θῶμαι, θῇ, θῆται.

Ἀπαρέμφατα.

Ἐνεςώς.	Τίθεσθαι.
Μέσ. ἀόρ. β'.	Θέσθαι.

Μετοχαί.

Ἐνεςώς.	Ὁ τιθέμενος. Ἡ τιθεμένη. Τὸ τιθέμενον
Μέσ. ἀόρ.	Ὁ θέμενος. Ἡ θεμένη. Τὸ θέμενον.

Ὁριςικὰ Ἐνεργητικά.

Ἐνεςώς.	Ἵςημι, ἵςης, ἵςησι. Ἵςαμεν, ἵςατε, ἱςᾶσι.
Παρατ.	Ἵςων, ἵςας, ἵςα· καὶ τροπῇ ἵςης, ἵςη. Ἵςαμεν, ἵςατε, ἵςασαν.
Παρακ.	Ἕςηκα, ἕςηκας, ἕςηκε. Ἑςήκαμεν, ἑςήκατε, ἑςήκασι, καὶ ἑςᾶσι.
Ὑπερσ.	Εἱςήκειν, εἱςήκεις, εἱςήκει.
Ἀόρ. β'.	Ἔςην, ἔςης, ἔςη. Ἔςημεν, ἔςητε, ἔςησαν.

Προςακτικά.

Ἐνεςώς.	Ἵςα καὶ τροπῇ, ἵςη, ἱςάτω. Ἵςατε, ἱςάτωσαν.
Ἀόριςος β'.	Στῆθι, ςήτω. Στῆτε, ςήτωσαν.

Εὐκτικά.

Ἐνεςώς.	Ἱςαίην, ἱςαίης, ἱςαίη. Ἱςαίημεν ἱςαίητε, ἱςαίησαν καὶ ἱςαῖεν.
Ἀόριςος β'.	Σταίην, ςαίης, ςαίη.

Ὑποτακτικά.

Ἐνεςώς. Ἐὰν ἱςῶ, ἱςᾷς, ἱςᾷ. Ἐὰν ἱςῶμεν, ἱςᾶτε, ἱςῶσι.

Ἀόρ. β΄. Ἐὰν ςῶ, ςῇς, ςῇ.

Ἀπαρέμφατα.

Ἐνεςώς. Ἱςάναι.

Παρακείμενος. Ἑςάναι.

Ἀόριςος β΄. Στῆναι.

Μετοχαί.

Ἐνεςώς. Ὁ ἱςάς. Ἡ ἱςᾶσα. Τὸ ἱςάν.

Παρακ. Ὁ ἑςώς. Ἡ ἑςῶσα. Τὸ ἑςώς.

Ἀόρ. β΄. Ὁ ςάς. Ἡ ςᾶσα. Τὸ ςάν.

Ὁριςικὰ Παθητικά.

Ἐνεςώς. Ἵςαμαι, ἵςασαι, ἵςαται. Ἱςάμεθα, ἵςασθε, ἵςανται.

Παρατ. Ἱςάμην, ἵςω, ἵςατο. Ἱςάμεθα, ἵςασθε, ἵςαντο.

Προςακτικά.

Ἐνεςώς. Ἵςω, ἱςάσθω. Ἵςασθε, ἱςάσθωσαν.

Εὐκτικά.

Ἐνεςώς. Ἱςαίμην, ἱςαῖο, ἱςαῖτο. Ἱςαίμεθα, ἱςαῖσθε, ἱςαῖντο.

Ὑποτακτικά.

Ἐνεςώς. Ἐὰν ἱςῶμαι, ἱςᾷ, ἱςᾶται· καὶ τρο-

πῆ, ἱςῆ, ἱςῆται. Ἐὰν ἱςώμεθα, ἱςᾶσθε, ἱςῶνται.

Ἀπαρέμφατα.

Ἐνεςώς. Ἵςασθαι.

Μετοχαί.

Ὁ Ἱςάμενος. Ἡ Ἱςαμένη. Τὸ Ἱςάμενον.

Ἐνταῦθα σχηματισθήσονται καὶ ταῦτα· οἷον, Δύναμαι, ἐπίςαμαι, Πίμπλαμαι, Πίμπραμαι, Πρίαμαι, Ἵπτταμαι, Ὄναμαι, Ἄγαμαι.

Ὁριςικὰ Ἐνεργητικά.

Ἐνεςώς. Δίδωμι, δίδως, δίδωσι. Δίδομεν, δίδοτε, διδόασι.

Παρατ. Ἐδίδουν, ἐδίδους, ἐδίδου. Ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

Ἀόρ. β΄. Ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε. Ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Προςακτικά.

Ἐνεςώς. Δίδου, διδότω. Δίδοτε, διδότωσαν.

Ἀόρ. β΄. Δὸς, δότω. Δότε, δότωσαν.

Εὐκτικά.

Ἐνεςώς. Διδοίην, διδοίης, διδοίη. Διδοῖμεν, διδοῖτε, διδοῖεν.

Ἀόρ. β΄. Δοίην, δοίης, δοίη.

Ἀττικῶς. Δῴην, δῴης, δῴη.

Υ῾ποτακτικά.

Ε᾿νεςώς.	Ε᾿ὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ. Ε᾿ὰν διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.
Α᾿όριςος.	Ε᾿ὰν δῶ, δῷς, δῷ.

Α᾿παρέμφατα.

Ε᾿νεςώς.	Διδόναι.
Α᾿όριςος β'.	Δοῦναι.

Μετοχαί.

Ε᾿νεςώς.	Ο῾ διδούς. Η῾ διδοῦσα. Τὸ διδόν.
Α᾿όρ. β'.	Ο῾ δούς. Η῾ δοῦσα. Τὸ δόν.

Ο῾ρισικὰ Παθητικά.

Ε᾿νεςώς.	Δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται. Διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.
Παρατ.	Ε᾿διδόμην, ἐδίδου, ἐδίδοτο. Ε᾿διδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.
Μέσ. ἀόρ. β'.	Ε᾿δόμην, ἔδου, ἔδοτο.

Προςακτικά.

Ε᾿νεςώς.	Διδοῦ, διδόσθω. Δίδοσθε, διδόσθωσαν.
Μέσ. ἀόρ. β'.	Δοῦ, δόσθω.

Εὐκτικά.

Ε᾿νεςώς.	Διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο. Διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.
Μέσ. ἀόρ. β'.	Δοίμην, δοῖο, δοῖτο.

Ὑποτακτικά.

Ἐνεστώς.	Ἐὰν διδῶμαι, διδῷ, διδῶται. Ἐὰν διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.
Μέσ. ἀόρ. β΄.	Ἐὰν δῶμαι, δῷ, δῶται.

Ἀπαρέμφατα.

Ἐνεστώς.	Δίδοσθαι.
Μέσ. ἀόρ. β΄.	Δόσθαι.

Μετοχαί.

Ἐνεστώς.	Ὁ διδόμενος. Ἡ διδομένη. Τὸ διδόμενον
Μέσ. ἀόρ. β΄.	Ὁ δόμενος. Ἡ δομένη. Τὸ δόμενον.

Σχηματισμὸς τοῦ Εἶμι ῥήματος τοῦ Πορεύομαι.

Ἐνεστώς.	Εἶμι, εἶς, εἶσι. Ἴμεν, ἴτε, ἴσι, καὶ ἴασι.
Παρατ.	Ἤειν, ἤεις, ἤει. Ἤειμεν, ἤειτε, ἤεισαν κοινῶς καὶ ἤεσαν ἀττικῶς.
Ἀόριστος.	Ἴον, ἴες, ἴε. Ἴομεν, ἴετε, ἴον· ἄχρηστα πάντα.

Προστακτικόν.

Ἀόριστος β΄.	Ἴε, ἰέτω. Ἴετε, ἰέτωσαν.
Ὁ αὐτός.	Ἴθι, ἴτω. Ἴτε, ἴτωσαν.

Εὐκτικά.

Ἀόριστος β΄.	Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι. Ἴοιμεν, ἴοιτε, ἴοιεν.

Ὑποτακτικά.

Ἀόριστος β΄.	Ἐὰν ἴω, ἴῃς, ἴῃ. Ἐὰν ἴωμεν, ἴητε, ἴωσι.

Ἀπαρέμφατα.

Ἀόριςος β΄. Ἱέναι.

Μετοχή.

Ἀόριςος β΄. Ὁ ἰών. Ἡ ἰοῦσα. Τὸ ἰόν.

Σχηματισμὸς τοῦ Ἧμι τοῦ, Πέμπω.

Ὁρισικὰ Ἐνεργητικά.

Ἐνεςώς. Ἵημι, ἵης, ἵησι. Ἵεμεν, ἵετε, ἱᾶσιν.
Παρατατ. Ἵην, ἵης, ἵη. Ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.
Παρακ. Εἶκα, εἶκας, εἶκε. Εἵκαμεν, εἵκατε, εἵκασι.
Ὑπερσ. Εἵκειν, εἵκεις, εἵκει. Εἵκειμεν, εἵκειτε, εἵκεισαν.
Ἀόριςος ά. Ἧκα, ἧκας, ἧκε. Ἥκαμεν, ἥκατε, ἧκαν.
Ἀττικῶς. Ἕηκα, ἕηκας, ἕηκε.
Ἀόριςος β΄. Ἧν, ἧς, ἧ. Ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.
Μέλλων. Ἥσω, ἥσεις, ἥσει. Ἥσομεν, ἥσετε, ἥσουσι.

Προςακτικά.

Ἐνεςώς. Ἵεθι, ἱέτω. Ἵετε, ἱέτωσαν.
Παρακ. Εἶκε, εἰκέτω. Εἵκετε, εἰκέτωσαν.
Ἀόριςος β΄. Ἕς, ἕτω. Ἕτε, ἕτωσαν.

Εὐκτικά.

Ἐνεςώς. Ἱείην, ἱείης, ἱείη. Ἱείημεν, Ἱείητε, Ἱείησαν, καὶ Ἱεῖεν.

Παρακ.	Εἴκοιμι, εἴκοις, εἴκοι. Εἴκοιμεν, Εἴκοιτε, Εἴκοιεν.
Α'όριςος β'.	Εἵην, εἵης, εἵη. Εἵημεν, εἵητε, εἵησαν καὶ εἷεν.
Μέλλων.	Ἥσοιμι, ἥσοις, ἥσοι. Ἥσοιμεν, ἥσοιτε, ἥσοιεν.

Ὑποτακτικά.

Ε'νεςώς.	Ε'ὰν ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ. Ε'ὰν ἱῶμεν, ἱῆτε, ἱῶσι.
Παρακ.	Ε'ὰν εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Ε'ὰν εἵκωμεν, εἵκητε, εἵκωσι.
Α'όριςος β'.	Ε'ὰν ὧ, ἧς, ἧ. Ε'ὰν ὧμεν, ἧτε, ὧσι.

Α'παρέμφατα.

Ε'νεςώς.	Ἱέναι.
Παρακείμενος.	Εἱκέναι.
Α'όριςος β':	Εἷναι· ὅθεν ἀφεῖναι, καθεῖναι.
Μέλλων.	Ἥσειν.

Μετοχαί.

Ε'νεςώς.	Ο῾ ἱείς. Η῾ ἱεῖσα. Τὸ ἱέν.
Παρατ.	Ο῾ εἱκώς. Η῾ εἱκεῖα. Τὸ εἱκός.
Α'όριςος β'.	Ο῾ εἵς. Η῾ εἷσα. Τὸ ἕν.
Μέλλων.	Ο῾ ἥσων. Η῾ ἥσουσα. Τὸ ἧσον.

Ο῾ριςικὰ Παθητικά.

Ε'νεςώς.	Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται. Ι῾έμεθα, ἵεσθε, ἵενται.
Παρατ.	Ι῾έμην, ἵου, ἵετο. Ι῾έμεθα, ἵεσθε, ἵεντο.

Παρακ.	Εἶμαι, εἶσαι, εἶται. Εἴμεθα, εἶσθε, εἶνται.
Μετ' ὀλ. μέλ.	Εἴσομαι, εἴσῃ, εἴσεται. Εἰσόμεθα, εἴσεσθε, εἴσονται.
Ὑπερσ.	Εἵμην, εἶσο, εἶτο. Εἵμεθα, εἶσθε, εἶντο.
Ἀόριϛος β'.	Ἕθην, ἕθης, ἕθη. Ἕθημεν, ἕθητε, ἕθησαν· καὶ Πλεονασμῷ τοῦ ι. εἵθην.
Μέλλων ά.	Ἑθήσομαι, ἑθήσῃ, ἑθήσεται.
Μέσ. ἀόρ. ά.	Ἡκάμην, ἧκω, ἧκατο.
Μέσ. ἀόρ. β'.	Ἕμην, ἕσω, ἕτο.
Μέλλων.	Ἥσομαι, ἥσῃ, ἥσεται.

Προϛακτικά.

Ἐνεϛώς.	Ἴου, ἱέσθω. Ἵεσθε, ἱέσθωσαν.
Παρακ.	Εἶσο, εἴσθω. Εἶσθε, εἴσθωσαν.
Ἀόριϛος ά.	Ἕθητι, ἑθήτω. Ἕθητε, ἑθήτωσαν.
Μέσ. ἀόρ.	Ἧκαι, ἡκάσθω. Ἥκασθε, ἡκάσθωσαν.
Μέσ. ἀόρ. β'.	Ἕσο, ἕσθω. Ἕσθε, ἕσθωσαν.

Εὐκτικά.

Ἐνεϛώς.	Ἱείμην, ἱεῖο, ἱεῖτο. Ἱείμεθα, ἱεῖσθε, ἱεῖντο.
Παρακ.	Εἵμην, εἶο, εἶτο. Εἵμεθα, εἶσθε, εἶντο.
Μετ' ὀλ. μέλ.	Εἰσοίμην, εἴσοιο, εἴσοιτο. Εἰσοίμεθα, εἴσοισθε, εἴσοιντο.
Ἀόριϛος ά.	Ἑθείην, ἑθείης, ἑθείη.
Μέλλων.	Ἑθησοίμην, ἑθήσοιο, ἑθήσοιτο.

Ὑποτακτικά.

Ἐνεϛώς.	Ἐὰν ἰῶμαι, ἰῇ, ἰῆται.

Παρακ.	Ἐὰν εἵωμαι, εἵῃ, εἵηται.
Ἀόριςος ά.	Ἐὰν ἑθῶ, ἑθῇς, ἑθῇ.
Μέσ. αόρ. ά.	Ἐὰν ἥκωμαι, ἥκῃ, ἥκηται.
Μέσ. ἀόρ. β΄.	Ἠὰν ὧμαι, ᾗ, ἧται.

Ἀπαρέμφατα.

Ἐνεςώς.	Ἵεσθαι.
Παρακείμ.	Εἷσθαι· ὅθεν ἀφεῖσθαι, καὶ ὑφεῖσθαι.
Μετ' ὀλ. Μέλ.	Εἵσεσθαι.
Ἀόριςος ά.	Ἑθῆναι.
Μέλλων ά.	Ἑθήσεσθαι.
Μέσ. αόρ. ά.	Ἥκασθαι.
Μέσ. ἀόρ. β΄.	Ἕσθαι· ὅθεν ἀφέσθαι· προέσθαι.
Μέτ' μέλ. ά.	Ἥσεσθαι.

Μετοχαί.

Ἐνεςώς.	Ὁ ἱέμενος. Ἡ ἱεμένη. Τὸ ἱέμενον.
Παρακ.	Ὁ εἱμένος. Ἡ εἱμένη. Τὸ εἱμένον.
Μέτ' ὀλ. μέλ.	Ὁ εἱσόμενος. Ἡ εἱσομένη. Τὸ εἱσόμενον.
Ἀόριςος ά.	Ὁ ἑθείς. Ἡ ἑθεῖσα. Τὸ ἑθέν.
Μέλλων ά.	Ὁ ἑθησόμενος. Ἡ ἑθησομένη. Τὸ ἑθησόμενον.
Μέσ. ἀόρ. ά.	Ὁ ἡκάμενος. Ἡ ἡκαμένη. Τὸ ἡκάμενον.
Μέσ. ἀόρ. β΄.	Ὁ ἕμενος. Ἡ ἑμένη. Τὸ ἕμενον.
Μέσ. μέλ. ά.	Ὁ ἡσόμενος. Ἡ ἡσομένη. Τὸ ἡσόμενον.

Εὕρηται δὲ καὶ Ἵημι ψιλούμενον, τὸ Πορεύομαι· κλίνεται δὲ ὁμοίως τῷ δασυνομένῳ.

Φημὶ, τὸ λέγω. ἀπὸ τοῦ φῶ.

Ὁριστικά.

Ἐνεστώς.	Φημὶ, φὴς, φησί. Φαμὲν, φατὲ, φασί.
Παρατ.	Ἔφην, ἔφης, ἔφη. Ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.
Ἀόριστος ά.	Ἔφησα, ἔφησας, ἔφησε.
Ἀόριστος β΄.	Ἔφην, ἔφης, ἔφη. Ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.
Μέλλων ά.	Φήσω, φήσεις, φήσει.
Μέσ. ἀόρ.	Ἐφάμην, ἔφασω, ἔφατο.

Προστακτικά.

Ἐνεστώς.	Φάθι, φάτω. Φάτε, φάτωσαν.
Ἀόριστος β΄.	Φῆθι, φήτω.

Εὐκτικά.

Ἐνεστὼς καὶ Παρατ.	Φαίην, φαίης, φαίη. Φαίημεν, φαίητε, φαίησαν καὶ φαῖεν.
Ἀόριστος ά.	Φήσαιμι, φήσαις, φήσαι.
Αἰολικός.	. . . . . φήσειας, φήσειε.
Μέλλων.	Φήσοιμι, φήσοις, φήσοι.

Ὑποτακτικά.

Ἀόριστος ά.	Ἐὰν φήσω, φήσῃς, φήσῃ.
Ἀόριστος β΄.	Ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ.

Ἀπαρέμφατα.

Ἐνεστώς.	Φάναι.
Ἀόριστος ά.	Φῆσαι.

Ἀόριστος β'.	Φῆναι.
Μέλλων.	Φήσειν.
Μέσ. ἀόρ. β'.	Φάσθαι.

Μετοχαί.

Ἐνεστ. καὶ ἀόρ. β'.	Ὁ φάς. Ἡ φᾶσα. Τὸ φάν.
Ἀόριστος ά.	Ὁ φήσας. Ἡ φήσασα. Τὸ φῆσαν.
Μέλλων.	Ὁ φήσων. Ἡ φήσουσα. Τὸ φῆσον.
Μέσ. μέλ. β'.	Ὁ φάμενος. Ἡ φαμένη. Τὸ φάμενον.

Οἶδα τὸ γινώσκω.

Μέσ. Παρακ. ἀντὶ Ἐνεστῶτος.	Οἶδα, οἶδας καὶ οἶσθα, οἶδε. Ἴσμεν, ἴστε, ἴσασι.
Μέσ. Ὑπερσ. ἀντὶ Παρατ.	Ἤδειν, ᾔδεις, ᾔδει. Ἤδειμεν, ᾔδειτε, ᾔδεισαν καὶ ᾔδεσαν.
Μέλλων.	Εἰδήσω, εἰδήσεις, εἰδήσει.
Μέσ. μέλ.	Εἴσομαι, εἴσῃ, εἴσεται.

Προστακτικά.

Ἐνεστώς.	Ἴσθι, ἴστω. Ἴστε, ἴστωσαν καὶ ἴστων.

Εὐκτικά.

Ἐνεστώς.	Εἰδείην, εἰδείης, εἰδείη. Εἰδείημεν, εἰδείητε, εἰδείησαν καὶ εἰδεῖεν.
Μέλλων.	Εἴσοιμι, εἴσοις, εἴσοι.
Μέσ. μέλ.	Εἰσοίμην, εἴσοιο, εἴσοιτο.

Ὑποτακτικά.

Ἐνεστώς.	Ἐὰν εἰδῶ, εἰδῇς, εἰδῇ.

Ἀπαρέμφατα.

Παρακ. ἀντὶ Ἐνεσ.	Εἰδέναι.
Μέλλων.	Εἰδήσειν.
Μέσ. μέλλων.	Εἴσεσθαι.

Μετοχαί.

Παρακείμ. ἀντὶ Ἐνεσ.	Ὁ εἰδώς. Ἡ εἰδυῖα. Τὸ εἰδός.
Μέλλων.	Ὁ εἰδήσων. Ἡ εἰδήσουσα. Τὸ εἰδῆσον.
Μέσ. μέλ.	Ὁ εἰσόμενος. Ἡ εἰσομένη. Τὸ εἰσόμενον.

Ἕτερα Ἀνώμαλα κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἐνεσ.	Ἄγω
Παρατ.	ἦγον
Μέλ.	ἄξω
Παρακ.	ἀγήοχα
Ὑπερσ.	ἠγηόχειν.
Ἀόρισ. β΄.	ἤγαγον.
Ἐνεσ.	Αἰρῶ
Παρατ.	ἦρον
Μέλ.	αἱρήσω
Παρακ.	ᾕρηκα
Ὑπερσ.	ᾑρήκειν.
Ἀόρισ. β΄.	εἷλον
Ἐνεσ.	Αἰσθάνομαι
Παρατ.	ᾐσθανόμην
Μέλ.	αἰσθήσομαι
Παρακ.	ᾔσθημαι
Ὑπερσ.	ᾐσθήμην.
Ἀόρισ.	ᾐσθόμην.
Ἐνεσ.	Ἁλίσκω
Παρατ.	ἤλισκον.
Μέλ.	ἁλώσω
Παρακ.	ἑάλωκε
Ὑπερσ.	ἑαλώκειν
Ἀόρισ. β΄.	ἑάλων
Ἐνεσ.	Ἁμαρτάνω
Παρατ.	ἡμάρτανον
Μέλ.	ἁμαρτήσω
Παρακ.	ἡμάρτηκα
Ὑπερσ.	ἡμαρτήκειν
Ἀόρισ. β΄.	ἥμαρτον

Ἐνες.	Ἀναλίσκω
Παρατ.	ἀνήλισκον.
Μέλ.	ἀναλώσω
Παρακ.	ἀνήλωκα
Ὑπερσ.	ἀνηλώκειν
Ἀόρις.	ἀνήλωσα καὶ ἠνάλωσα καὶ ἀνάλωσα
Ἐνες.	Ἀναμιμνήσκω
Παρατ.	ἀνεμίμνησκον
Μέλ.	ἀναμνήσω
Ἀόρις.	ἀνέμνησα
Ἐνες.	Ἀνοίγω
Παρατ.	ἤνοιγον καὶ ἀνέῳγον
Μέλ.	ἀνοίξω
Παρακ.	ἀνέῳγα
Ἀόρις.	ἤνοιξα καὶ ἀνέῳξα
Ἐνες.	Ἀπεχθάνομαι
Παρατ.	ἀπεχθανόμην
Μέλ.	ἀπεχθήσομαι
Παρακ.	ἀπήχθημαι
Ἀόρις. β΄.	ἀπηχθόμην
Ἐνες.	Ἀρέσκω
Παρατ.	ἤρεσκον
Μέλ.	ἀρέσω καὶ τλ.
Ἐνες.	ἄχθομαι
Παρατ.	ἠχθόμην
Μέλ.	ἀχθεσθήσομαι
Ἀόρις. β΄.	ἠχθέσθην
Ἐνες.	Βάλλω
Παρατ.	ἔβαλλον.
Μέλ.	βαλῶ
Παρακ.	βέβληκα
Ὑπερσ.	ἐβεβλήκειν.
Ἀόρις. β΄.	ἔβαλον
Ἐνες.	Βαίνω
Παρατ.	ἔβαινον
Μέλ.	βήσομαι
Παρακ.	βέβηκα
Ὑπερσ.	ἐβεβήκειν
Ἀόρις. β΄.	ἔβην
Ἐνες.	Βούλομαι
Παρατ.	ἐβουλόμην
Μέλ.	βουλήσομαι
Ἐνες.	Βιβρώσκω
Παρατ.	ἐβίβρωσκον
Μέλ.	βρώσω
Παρακ.	βέβρωκα.
Ὑπερσ.	ἐβεβρώκειν
Ἐνες.	Βόσκω
Παρατ.	ἔβοσκον
Μέλ.	βοσκήσω
Ἐνες.	Γαμῶ
Παρατ.	ἐγάμουν
Μέλ.	γαμήσω
Παρακ.	γεγάμηκα
Ὑπερσ.	ἐγεγαμήκειν
Ἀόρις.	ἔγημα

Ἐνες.	Γήθω
Παρατ.	ἔγηθον
Μέλ.	γηθήσω
Παρακ.	γέγηθα
Ὑπερσ.	ἐγεγήθειν
Ἀόρις.	ἐγήθησα
Ἐνες.	Γηράσκω
Παρατ.	ἐγήρασκον
Μέλ.	γηράσω
Ἐνες.	Γίνομαι
Παρατ.	ἐγινόμην
Μέλ.	γενήσομαι
Παρακ.	γεγένημαι καὶ γέγονα
Ὑπερσ.	ἐγεγενήμην ϗ ἐγεγόνειν
Ἀόρις.	ἐγενόμην
Ἐνες.	Γινώσκω
Παρατ.	ἐγίνωσκον
Μέλ.	γνώσομαι
Παρακ.	ἔγνωκα.
Ὑπερσ.	ἐγνώκειν.
Ἀόρις. β΄.	ἔγνων
Ἐνες.	Δάκνω
Παρατ.	ἔδακνον
Μέλ.	δείξω
Παρακ.	δέδηχα
Ὑπερσ.	ἐδεδήχειν
Ἀόρις. β΄.	ἔδακον
Ἐνες.	Δεδίττομαι
Παρατ.	ἐδεδιττόμην
Μέλ.	δείσω
Παρακ.	δέδοικα καὶ δέδια
Ἀόρις.	ἔδεισα
Ἐνες.	Δέω
Παρατ.	ἔδεον
Μέλ.	δήσω
Ἀόρις.	ἔδησα
Ἐνες.	Δέομαι
Παρατ.	ἐδεόμην
Μέλ.	δεήσομαι
Παρακ.	δεδέημαι
Ἐνες.	Διδράσκω
Παρατ.	ἐδίδρασκον
Μέλ.	δράσω
Παρακ.	δέδρακα
Ὑπερσ.	ἐδεδράκειν
Ἀόρις.	ἔδρα ἐπὶ τρίτου προσώπου
Ἐνες.	Δοκῶ
Παρατ.	ἐδόκουν
Μέλ.	δόξω
Παρακ.	δέδοκται
Ὑπερσ.	ἐδέδοκτο
Ἀόρις.	ἔδοξα
Ἐνες.	Ἔθω ἄχρηστον
Παρακ.	εἴωθα
Ὑπερσ.	εἰώθειν
Ἐνες.	Εἴδω ἄχρηστον]

Ἀόρις. β΄. εἶδον
Ἐνες. Ἔπω ἄχρηςον
Ἀόρις. β΄. εἶπον
Προς. εἰπὲ εἰπάτω.
Ἐνες. Εἴρω ἄχρηςον
Μέλ. ἐρῶ
Παρακ. εἴρηκα
Ὑπερσ. εἰρήκειν.
Παθ. εἴρηται, εἴρητο, ἐῤῥέθη, ῥηθήσεται ἀπροσώπως
Ἐνες. Ἐλαύνω
Παρατ. ἤλαυνον
Μέλ. ἐλάσω
Παρακ. ἤλακα
Ὑπερσ. ἠλάκειν
Ἀόρις. ἤλασα
Ἐνες. Ἔοικα
Παρατ. ἐῴκειν ἐκ τοῦ εἴκω ἀχρήςου
Ἐνες. Ἔρομαι
Παρατ. ἠρόμην
Μέλ. ἐρήσομαι
Μέσ. ἀόρ. ἠρόμην
Ἐνες. Ἐρῶ
Παρατ. ἤρων
Μέλ. ἐρασθήσομαι
Ἀόρις. ἠράσθην
Ἐνες. Ἔῤῥω, ἔῤῥεις, ἔῤῥει καὶ πλέον οὔ.
Προςακ. ἔῤῥε ἐῤῥέτω
Ἐνες. Ἐρυγκάνω
Παρατ. ἠρύγκανον
Μέλ. ἐρεύξομαι
Μέσ. ἀόρ. ἠρευξάμην
Ἐνες. Ἔρχομαι
Παρατ. ἠρχόμην.
Μέλ. ἐλεύσομαι
Παρακ. ἐλήλυθα
Ὑπερσ. ἐληλύθειν
Ἀόρις. β΄. ἦλθον
Ἐνες. Εὑρίσκω
Παρατ. εὕρισκον,
Μέλ. εὑρήσω
Παρακ. εὕρηκα
Ὑπερσ. εὑρήκειν
Ἀόρις. β΄. εὗρον
Ἐνες. Ἔχω
Παρατ. εἶχον
Μέλ. ἕξω
Παρακ. ἔσχηκα
Ὑπερσ. ἐσχήκειν
Ἀόρις. β΄. ἔσχον
Προςακτ. σχὲς σχέτω
Εὐκτικ. σχοίην
Ἐνες. Ζέω, ζέεις, ζέει ζεῖ

Παρατ.	ἔζεον, ἔζεες, ἔζεε ἔζει
Μέλ.	ζήσω καὶ τὰ λοιπὰ
Ἐνες.	Θιγγάνω καὶ θίγω
Μέλ.	θίξω ϗ τὰ λοιπά
Ἐνες.	Θνήσκω
Παρατ.	ἔθνησκον
Μέλ.	θανοῦμαι
Παρακ.	τέθνηκα
καὶ δεύτερ.	τέθναα
Ὑπερσ.	ἐτεθνήκειν
Ἀόρις. β΄.	ἔθανον
Μετ. μέλ.	τεθνήξομαι
Εὐκτικ.	τεθναίην
Ἀπαρ.	τεθνάναι
Μετ.	τεθνεὼς
Ἐνες.	Ἱκνοῦμαι
Παρατ.	ἱκνούμην
Μέλ.	ἵξομαι
Παρακ.	ἶγμαι
Ὑπερσ.	ἵγμην
Μέσ. ἀόρ.	ἱκόμην
Ἐνες.	Ἱλάσκομαι
Παρατ.	ἱλασκόμην
Μέλ.	ἱλάσομαι
Παρακ.	ἵλασμαι
Ὑπερσ.	ἱλάσμην

Μέσ. ἀόρ.	ἱλασάμην
Ἀόρις.	ἱλάσθην
Ἐνες.	Καθέζομαι
Παρατ.	ἐκαθεζόμην
Μέλ.	καθεδήσομαι
. . . .	καὶ καθεδοῦμαι
. . . .	καὶ καθεσθήσωμαι
Ἀόρις.	ἐκαθέσθην
Ἐνες.	Κάθημαι
Παρατ.	ἐκαθήμην ϗ γ΄.
προσωπ.	καθῆσο
Ἀπαρεμ.	καθῆσθαι
Ἐνες.	Καίω
Παρατ.	ἔκαιον
Μέλ.	καύσω
Ἀόρις.	ἔκαυσα
Ἐνες.	Καλῶ
Παρατ.	ἐκάλουν
Μέλ.	καλέσω
Παρακ.	κέκληκα
Ὑπερσ.	ἐκεκλήκειν
Ἀόρις.	ἐκάλεσα
Ἐνες.	Κάμνω
Παρατ.	ἔκαμνον
Μέλ.	καμῶ
Παρακ.	κέκμηκα
Ὑπερσ.	ἐκεκμήκειν
Ἀόρις. β΄.	ἔκαμον
Ἐνες.	Κατάγω ἄχρ.

Παρακ.	κατέαγα
Ὑπερσ.	κατεάγειν
Ἀόρις.	κατέαξα
Παθητ.	κατεάγην
Ἐνες.	Κεῖμαι
Παρατ.	ἐκείμην
Μέλ.	κείσομαι
Προστακτ.	κεῖσο κείσθω
Εὐτικ.	κεοίμην, κέοιο, κέοιτο
Ὑποτακ.	ἐὰν κέημαι, κέῃ κέηται.
Ἀπαρέμ.	κεῖσθαι
Μετοχ.	ὁ κείμενος
Ἐνες.	Κερδαίνω
Παρατ.	ἐκέρδαινον
Μέλ.	κερδανῶ, καὶ κερδήσω
Παρακ.	κεκέρδηκα
Ὑπερσ.	ἐκεκερδήκειν
Ἀόρις.	ἐκέρδησα καὶ ἐκέρδανα
Ἐνες.	Κλαίω
Παρατ.	ἔκλαιον
Μέλ.	κλαύσω
Παρακ.	κέκλαυκα
Ἐνες.	Κύω
Παρατ.	ἔκυον
Μέλ.	κυήσω
Παρακ.	κεκύηκα

Ὑπερσ.	ἐκεκυήκειν
Ἀόρις.	ἐκύησα
Ἐνες.	Λαγχάνω
Παρατ.	ἐλάγχανον
Μέλ.	κληρώσομαι
Παρακ.	κεκλήρωμαι
Ὑπερσ.	ἐκεκληρώμην
Ἀόρις. β΄.	ἔλαχον
Ἐνες.	Λαμβάνω
Παρατ.	ἐλάμβανον
Μέλ.	λήψομαι
Παρακ.	λέληφα καὶ εἴληφα
Ὑπερσ.	ἐλελήφειν καὶ εἰλήφειν
Ἀόρις. β΄.	ἔλαβον
Ἐνες.	Λανθάνω
Παρατ.	ἐλάνθανον
Μέλ.	λήσομαι
Παρακ.	λέληθα
Ὑπερσ.	ἐλελήθειν
Ἀόρις. β΄.	ἔλαθον
Ἐνες.	Μαίνομαι
Παρατ.	ἐμαινόμην
Μέλ.	μανοῦμαι
Παρακ.	μέμηνα
Ὑπερσ.	ἐμεμήνειν
Ἀόρις. β΄.	ἐμάνην
Ἐνες.	Μανθάνω
Παρατ.	ἐμάνθανον

Μέλ.	μαθήσομαι
Παρακ.	μαμάθηκα
Ὑπερσ.	ἐμεμαθήκειν
Ἀόρις. β΄.	ἔμαθον
Ἐνες.	Μάχομαι
Παρατ.	ἐμαχόμην
Μέλ.	μαχοῦμαι καὶ μαχήσομαι καὶ μαχέσομαι,
Παρακ.	μεμάχημαι
Ἀόρις.	ἐμαχησάμην
Ἐνες.	Μιγνύω
Παρατ.	ἐμίγνυον
Μέλ.	μίξω
Παρακ.	μέμιγα
Ὑπερσ.	ἐμεμίγειν
Ἀόρις.	ἔμιξα
Ἐνες.	Μιμνήσκω
Παρατ.	ἐμίμνησκον
Μέλ.	μνήσω. καὶ τλ.
Ἐνες.	Μοργνύω
Παρατ.	ἐμόργνυον
Μέλ.	μόρξω καὶ τλ.
Ἐνες.	Νέμω
Παρατ.	ἔνεμον
Μέλ.	νεμῶ
Παρακ.	νενέμηκα
Ὑπερσ.	ἐνενεμήκειν
Ἀόρις.	ἔνειμα
Ἐνες.	Ὄζω

Παρατ.	ὦζον
Μέλ.	ὀζέσω
Παρακ.	ὄδωδα
Ἐνες.	οἶδα; } ὅρα ἀνωτέρω τοῦ τοφύλ. 60
Παρατ.	ᾔδειν; }
Μέλ.	εἰδήσω. }
Ἐνες.	Οἰδαίνω
Παρατ.	ᾤδαινον
Μέλ.	οἰδήσω
Παρακ.	ᾤδηκα
Ἐνες.	Οἰκτείρω
Παρατ.	ᾤκτειρον
Μέλ.	οἰκτειρήσω
Ἀόρις.	ᾤκτειρα
Ἐνες.	Οἴομαι ϗ οἶμαι
Παρατ.	ᾠόμην ϗ ᾤμην
Μέλ.	οἰηθήσομαι
Ἀόρις.	ᾠήθην
Ἐνες.	Οἴχομαι
Παρατ.	ᾠχόμην
Μέλ.	οἰχήσομαι
Ἐνες.	Ὄλλω καὶ ὀλλύω καὶ ὄλλυμι
Παρατ.	ὤλλουν καὶ ὤλλυον καὶ ὤλλυν
Μέλ.	ὠλέσω
Παρακ.	ὤλεκα καὶ ὄλωλα

Ὑπερσ.	ὠλέκειν καὶ ὀλώλειν
Ἀόρις.	ὤλεσα
Μέσ. ἀόρ.	ὠλόμην
Ἐνες.	Ὀμνύω
Παρατ.	ὤμνυον
Μέλ.	ὀμόσω
Παρακ.	ὤμοκα
Ὑπερσ.	ὠμόκειν
Ἀόρις.	ὤμοσα
Ἐνες.	Ὀπτάνομαι
Παρατ.	ὠπτανόμην
Μέλ.	ὄψομαι
Ἀόρις.	ὤφθην
Μέλ. ά.	ὀφθήσομαι
Ἐνες.	Ὀφείλω καὶ ὄφλω καὶ ὀφλισκάνω
Παρατ.	ὤφειλον
Μέλ.	ὀφλήσω
Παρακ.	ὤφληκα
Ὑπερσ.	ὠφλήκειν
Ἀόρις.	ὤφλησα
Ἐνες.	Πάσχω
Παρατ.	ἔπασχον
Μέλ.	πείσομαι
Παρακ.	πέπονθα
Ὑπερσ.	ἐπεπόνθειν
Ἀόρις. β΄.	ἔπαθον
Ἐνες.	Πέπρωται ἀπὸ τοῦ περατῶ ἀχρήστου
Μετοχ.	ὁ πεπρωμένος
Ἐνες.	Πεταννύω καὶ πετάννυμι
Παρατ.	ἐπετάννυον
Μέλ.	πετάσω
Παρακ.	πεπέτακα
Ὑπερσ.	ἐπεπετάκειν
Ἀόρις.	ἐπέτασα
Ἐνες.	Πέρδω
Παρατ.	ἔπερδον
Μέλ.	παρδήσομαι
Παρακ.	πέπορδα
Ὑπερσ.	ἐπεπόρδειν
Ἀόρις.	ἔπαρδον καὶ ἐπάρδην.
Ἐνες.	Πηγνύω καὶ πήγνυμι
Παρατ.	ἐπήγνυον
Μέλ.	πήξω
Παρακ.	πέπηγα
Ὑπερσ.	ἐπεπήγειν
Ἀόρις.	ἔπηξα
Ἐνες.	Πιμπλῶ καὶ πίμπλημι.
Παρατ.	ἐπίμπλων
Μέλ.	πλήσω
Ἀόρις.	ἔπλησα

Ἐνες.	Πιμπρῶ ϗ πίμπρημι
Παρατ.	ἐπίμπρων
Μέλ.	πρήσω
Ἀόρις.	ἔπρησα
Ἐνες.	Πίνω
Παρατ.	ἔπινον
Μέλ.	πίομαι
Παρακ.	πέπωκα
Ὑπερσ.	ἐπεπώκειν
Ἀόρις.	ἔπιον
Ἐνες.	Πιπράσκω
Παρατ.	ἐπίπρασκον
Μέλ.	πράσω
Παρακ.	πέπρακα
Ὑπερσ.	ἐπεπράκειν
Ἐνες.	Πίπτω
Παρατ.	ἔπιπτον
Μέλ.	πεσοῦμαι
Παρακ.	πέπτωκα
Ὑπερσ.	ἐπεπτώκειν
Ἀόρις. β΄.	ἔπεσον
Ἐνες.	Πτάρνυμαι
Παρατ.	ἐπταρνύμην
Μέλ.	πταρῶ
Ἀόρις.	ἐπτάρην
Ἐνες.	Πυνθάνομαι
Παρατ.	ἐπυνθανόμην
Μέλ.	πεύσομαι
Παρακ.	πέπυσμαι
Ὑπερσ.	ἐπεπύσμην
Ἀόρις.	ἐπυθόμην
Ἐνες.	Ῥέω, ῥέεις, ῥέει ῥεῖ.
Παρατ.	ἔῤῥεον, ἔῤῥεες, ἔῤῥεε ἔῤῥει
Μέλ.	ῥεύσω
Παρακ.	ἔῤῥευκα
Ὑπερσ.	ἐῤῥεύκειν
Ἀόρις.	ἔῤῥευσα
Ἐνες.	Ῥηγνύω καὶ ῥήγνυμι
Παρατ.	ἐῤῥήγνυον
Μέλ.	ῥήξω
Παρακ.	ἔῤῥωγα
Ὑπερσ.	ἐῤῥώγειν
Ἀόρις.	ἔῤῥηξα
Ἐνες.	Ῥωννύω ϗ ῥώννυμι
Παρατ.	ἐῤῥώννυον
Μέλ.	ῥώσω καὶ τὰ λοιπὰ
Ἐνες.	Σβεννύω καὶ σβέννυμι
Παρατ.	ἐσβέννυον
Μέλ.	σβέσω
Παρακ.	ἔσβεκα
Ὑπερσ.	ἐσβέκειν
Ἀόρις.	ἔσβεσα καὶ ἔσβησα

Ἐνεσ.	Σκεδαννύω καὶ σκεδάννυμι
Παρατ.	ἐσκεδάννυον
Μέλ.	σκεδάσω
Παρακ.	ἐσκέδακα
Ὑπερσ.	ἐσκεδάκειν
Ἀόρις.	ἐσκέδασα
Ἐνεσ.	Σκλῆμι ἄχρηςον
Παρακ.	ἔσκληκα
Ἐνεσ.	Σπένδω
Παρατ.	ἔσπενδον
Μέλ.	σπείσω
Παρακ.	ἔσπονδα
Ἀόρις.	ἔσπεισα
Ἐνεσ.	Στωρεννύω καὶ ςωρέννυμι
Παρατ.	ἐςωρέννυον
Μέλ.	ςρώσω
Παρακ.	ἔςρωκα
Ὑπερσ.	ἐςρώκειν
Ἀόρις.	ἔςρωσα
Παρακ.	Τέθηπα
Ὑπερσ.	ἐτεθήπειν
Ἐνεσ.	Τέμνω
Παρατ.	ἔτεμνον
Μέλ.	τεμῶ
Παρακ.	τέτμηκα
Ὑπερσ.	ἐτετμήκειν
Ἀόρις.	ἔταμον
Ἐνεσ.	Τρέχω
Παρατ.	ἔτρεχον
Μέλ.	δραμοῦμαι
Παρακ.	δεδράμηκα.
Ὑπερσ.	ἐδεδραμήκειν
Ἀόρις. β΄.	ἔδραμον
Ἐνεσ.	Τίκτω
Παρατ.	ἔτικτον
Μέλ.	τέξω
Παρακ.	τέτοκα
Ὑπερσ.	ἐτετόκειν
Ἀόρις. β΄.	ἔτεκον
Ἐνεσ.	Τιτρώσκω
Παρατ.	ἐτίτρωσκον
Μέλ.	τρώσω
Παρακ.	τέτρωκα
Ὑπερσ.	ἐτετρώκειν
Ἀόρις.	ἔτρωσα
Ἐνεσ.	Τρέω καὶ τιτραίνω
Παρατ.	ἔτρεον
Μέλ.	τρήσω
Παρακ.	τέτρηκα
Ὑπερσ.	ἐτετρήκειν
Ἀόρις.	ἔτρησα
Ἐνεσ.	Τρέφω
Παρατ.	ἔτρεφον
Μέλ.	θρέψω
Παρακ.	τέθρεφα
Ὑπερσ.	ἐτεθρέφειν

Ἀόρις.	ἔθρεψα
Ἐνες.	Τρώγω
Παρατ.	ἔτρωγον
Μέλ.	φάγομαι
Παρακ.	βέβρωκα
Ἀόρις. β΄.	ἔφαγον
Ἐνες.	Τυγχάνω
Παρατ.	ἐτύγχανον
Μέλ.	τεύξομαι
Παρακ.	τετύχηκα
Ὑπερσ.	ἐτετυχήκειν
Ἀόρις. β΄.	ἔτυχον
Ἐνες.	Ὑπισχνοῦμαι
Παρατ.	ὑπισχνούμην
Μέλ.	ὑποσχήσομαι
Παρακ.	ὑπέσχημαι
Ὑπερσ.	ὑπεσχήμην
Ἀόρις.	ὑπεσχέθην
Μετ. μέλ.	ὑποσχεθήσομαι
Ἀόρις. β΄.	ὑπεσχόμην
Ἐνες.	Φέρω
Παρατ.	ἔφερον
Μέλ.	οἴσω
Παρακ.	ἐνήνοχα
Ὑπερσ.	ἐνηνόχειν
Ἀόρις.	ἤνεγκα
καὶ δευτ.	ἤνεγκον
Ἐνες.	Φεύγω
Παρατ.	ἔφευγον
Μέλ.	φευξοῦμαι
Παρακ.	πέφευγα
Ὑπερσ.	ἐπεφεύγειν
Ἀόρις. β΄.	ἔφυγον
Ἐνες.	Φάσκω
Παρατ.	ἔφασκον
Μέλ.	φήσω
Ἀόρις. β΄.	ἔφην
Ἐνες.	Φθάνω
Παρατ.	ἔφθανον
Μέλ.	φθάσω
Παρακ.	ἔφθακα
Ὑπερσ.	ἐφθάκειν
Ἀόρις. β΄.	ἔφθην
Ἐνες.	Χαίρω
Παρατ.	ἔχαιρον
Μέλ.	χαιρήσω καὶ χαρήσομαι
Ἀόρις. β΄.	ἐχάρην
Ἐνες.	Χέω, χέεις χεῖς χέει χεῖ.
Παρατ.	ἔχεον, ἔχεες ἔχεις, ἔχεε ἔχει
Μέλ.	χεύσω
Παρακ.	κέχυκα
Ὑπερσ.	ἐκεχύκειν
Ἀόρις.	ἔχεα
Προςακ.	χέον
Εὐκτ.	χέαιμι
Ἀπαρέμ.	χέαι

Μετοχ.	χέας	Ἐ'νες.	Χωννύω ϗ χώννυμι
Ἐ'νες.	Χρωννύω καὶ χρώννυμι	Παρατ.	ἐχώννυον
Παρατ.	ἐχρώννυον	Μέλ.	χώσω
Μέλ.	χρώσω	Παρακ.	κέχωκα
Παρακ.	κέχρωκα	Ὑ'περσ.	ἐκεχώκειν
Ὑ'περσ.	ἐκεχρώκειν	Α'όρις.	ἔχωσα
Α'όρις.	ἔχρωσα		

ΤΗΣ ΚΑΤ' ἘΠΙΤΟΜΗΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

ΒΙΒΛΙ'ΟΝ Β'.

ΚΑΝΟ'ΝΕΣ

ΠΡΟΣῼΔΙ'ΑΣ ΚΛΙ'ΣΕΩΣ *καὶ* ΓΡΑΦΗ͂Σ.

Διαίρεσις τῶν γραμμάτων.

Τῶν εἴκοσι καὶ τεσσάρων γραμμάτων ἑπτὰ μὲν εἰσι Φωνήεντα· οἷον, α, ε, η, ι, ο, υ, ω. Σύμφωνα δὲ δεκαεπτὰ τὰ λοιπὰ πάντα. τῶν δὲ Φωνηέντων τούτων μακρὰ μὲν δύο η, καὶ ω· βραχέα δὲ αὖθις δύο ε, καὶ ο· δίχρονα δὲ, τρία· α, ι, υ. ἐξ ὧν γίνονται δίφθογγοι δέκα· ὧν κυρίως μὲν ἕξ· αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. καταχρηστικῶς δὲ, τέσσαρες· ᾳ, ῃ, ῳ, υι. τῶν δ' αὖ συμφώνων διπλᾶ μὲν τρία· ζ, ξ, ψ. ψιλὰ δὲ, τρία· κ, π, τ. δασέα δὲ, τρία· θ, φ, χ· μέσα δὲ, τρία· β, γ, δ. ἀμετάβολα δὲ, τέσσαρα· λ, μ, ν, ρ· καὶ τὸ μοναδικὸν σ.

Προσῳδία.

Προσῳδίαι δέ εἰσιν ἑπτὰ μάλιστα· οἷον, Ὀξεῖα ´,

Βαρεῖα ` , Περισπωμένη ~ , Ψιλὴ ᾿ , Δασεῖα ῾ , Ἀπόςροφος ᾿ , καὶ Ὑποδιαςολὴ ,.

Τόποι τῶν τόνων.

Τίθεται δὲ ἡ μὲν Ὀξεῖα ἐπὶ τῆς ληγούσης, παραληγούσης, καὶ προπαραληγούσης· οἷον, ὁ χολερός ἐςιν ὀργίλος ἄνθρωπος. ἡ δὲ Βαρεῖα ἐπὶ μόνης τῆς ληγούσης· οἷον σοφὸς ἄνθρωπος. ἡ δὲ Περισπωμένη, ἐπίτε τῆς ληγούσης καὶ τῆς παραληγούσης· οἷον, ἀγαπῶ Μοῦσαν.

Κανόνες τῶν, ὅσα περισπῶνται.

„ Πᾶν μακρὸν πρὸ βραχέος κείμενον περισπᾶται· οἷον, πρῶτος, βῆμα.

„ Πᾶσα γενικὴ, καὶ δοτικὴ τῶν ἄρθρων περισπᾶται· οἷον, τοῦ, τῷ, τῶν, τοῖς.

„ Πᾶσα γενικὴ, καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος οὖσα, καὶ τὸν τόνον ἐπὶ τῆς ληγούσης δεχομένη, περισπᾶται· οἷον, σοφοῦ, σοφῷ, σοφῶν, σοφοῖς.

„ Πᾶσα λέξις εἰς ευ, ἢ εἰς ου, περισπᾶται· οἷον, βασιλεῦ, φεῦ, πανταχοῦ. πλὴν τῶν, ἰδοὺ, ἰοὺ, οὔ.

„ Πᾶσα λέξις ἐκ συναιρέσεως γενομένη, περισπᾶται· οἷον, γέα γῆ, ποιέω ποιῶ.

Κανόνες τῶν, ὅσα οὐ περισπῶνται.

„ Ἐπάνω βραχείας συλλαβῆς Ὀξεῖα τίθεται· λίθος.

„ Μακρὸν πρὸ μακροῦ κείμενον ὀξύνεται· οἷον, ἥρως.

„ Ἐπάνω θέσει μακρᾶς ὀξεῖα τίθεται· γράμμα.

„ Πᾶσα ὀνομαςικὴ καὶ αἰτιατικὴ τῶν τε ἄρθρων, καὶ τῶν ὀνομάτων, ἀσυναιρέτων ὄντων, ὀξύνε-

ται· οἷον, ἡ τιμὴ, οἱ λῃςαὶ, τὰς τιμὰς, τοὺς λῃςάς.

Κανόνες τῶν δασυνομένων καὶ ψιλουμένων.

„ Πᾶν ἄρθρον, ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύνεται· ὁ, ἡ.

„ Πᾶσα λέξις, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ρ, δασύνεται· οἷον, ῥῆμα. εὑρεθέντων δὲ ἐν τῷ μέσῳ δύο ρρ, τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται· οἷον, ἐπίῤῥημα.

„ Πάντες οἱ αἰτιολογικοὶ καὶ ἀποτελεςικοὶ σύνδεσμοι δασύνονται· οἷον ἵνα, ὅπως, ἕνεκα, ὅτι· πλὴν τοῦ ὄφρα.

„ Τὰ κατ' ἀφαίρεσιν ψιλοῦ συμφώνου γενόμενα πάντα δασύνονται· οἷον, ἕως ἀπὸ τοῦ τέως, ὡς ἀπὸ τοῦ πῶς, ὅτε ἀπὸ τοῦ τότε, ἡνίκα ἀπὸ τοῦ πηνίκα.

„ Τῶν ἀριθμητικῶν τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα δασύνονται· οἷον, εἷς, ἓξ, ἑπτά. πλὴν τῶν ὀκτὼ καὶ ἐννέα, καὶ εἴκοσι.

Τὰ δὲ λοιπὰ δασυνόμενα, ἅτε δὴ μὴ δυνάμενα συμπεριληφθῆναι γενικῶς εἰς κανόνας, ἐκτίθενται οὕτω.

Ἅβρα,	ἁβρὸς,	ἁγνὸς,	ἅγιος.
ᾅδης,	ἁδρὸς,	ἅζομαι,	αἷμα.
αἱρῶ,	αἱροῦμαι,	αἱμύλος,	αἷμος.
ἅλς,	ἅλας,	ἁλίζω,	ἅλις.
ἅλλομαι,	ἅλυσις,	ἅμα,	ἁμαρτάνω.
ἅμιλλα,	ἁμίς,	ἅπαξ,	ἁπλοῦς.
ἁπαλὸς,	ἅπτομαι,	ἅρμα,	ἁρπάζω.
ἅρκυς,	ἁψὶς,	ἁψίκορος.	

Ἑαυτοῦ,	ἕβδομος,	ἑβραῖος,	ἕδος.
ἕδρα,	ἑδοῦμαι,	ἕδνα,	ἕζομαι.
εἱλύω,	εἱμαρμένη,	εἷμα,	εἵως.
εἱρμὸς,	εἵργω,	Εἱρκτὴ,	ἑκάς.
ἕκαςος,	ἑκάτερος,	Ἑκάτη,	ἑκὼν.
ἕλος,	ἑλίσσω,	ἑλικὼν,	ἕλιξ.
ἑλκύω,	ἕλκος,	ἑορτὴ,	ἕπομαι.
ἕρκος,	ἕρπω,	ἑρμηνεύω,	ἑςιῶ.
ἕτοιμος,	ἕτερος,	ἑταῖρος,	εὑρίσκω.
εὕδω,	ἕψω,	ἕως,	ἕωλος.
Ἡβῶ,	ἡγοῦμαι,	ἡγεμὼν,	ἥδομαι.
ἡδύνω,	ἡδονὴ,	ἡδὺς,	ἥκω.
ἥκιςα,	ἧλος,	ἥλιος,	ἡλικία.
ἡμέρα,	ἥμερος,	ἥμισυ,	ἡμεῖς.
ἡνία,	ἧπαρ,	ἥρως,	ἥσυχος.
ἥσσων, καὶ	ἥττων,	ἡττῶμαι,	ἡ.
ἱδρύω,	ἱερὸς,	ἱέραξ,	ἵημι.
ἱκανὸς,		ἱκετεύω,	ἱκνοῦμαι.
ἵλεως,	ἱλαρὸς,	ἵμερος,	ἱμάς.
ἱμάσσω,	ἱμείρω,	ἵππος, ἵπταμαι,	ἵςαμαι.
Ὁδὸς,	ὅθεν,	ὁμαλὸς,	ὁπλή.
οἷος,	ὅλμος,	ὅλος,	ὁλκή.
ὁλκὰς,	ὁμοῦ,	ὅμοιος,	ὅμως.
ὅμιλος,	ὅπλον,	ὁπόσος,	ὁποῖος.
ὅπου,	ὅρος,	ὁρῶ,	ὅρμος.
ὅρκος,	ὅσιος,	ὅταν,	οὗτος.
Ὥρα,	ὡρακιῶ,	ὧδε,	ὡραῖος.

Ταῦτα μὲν εἰσὶ τὰ δασυνόμενα, καὶ ὅσα ἐκ τούτων παράγονται.

Περὶ ὑποδιαςολῆς καὶ ἀποςρόφου.

Χρώμεθα δὲ τῇ ὑποδιαςολῇ, διαςέλλοντες τὰς συνημμένας τῶν λέξεων· οἷον, τό,τε· ὅ,τε· ὅ,τι· πρὸς διαςολὴν τοῦ ὅτε, τότε, ὅτι.

Τῷ δὲ ἀποςρόφῳ, ὅταν ἐκθλίβηται τὸ ἐν τέλει φωνῆεν· οἷον φέρ᾽ εἰπεῖν, ταῦτ᾽ ἄρα.

Περὶ μακρῶν καὶ βραχέων ἐν ῷ καὶ περὶ Ὀρθογραφίας.

„ Πάντα τὰ εἰς ια θηλυκὰ, εἰ μὲν προπαροξύνονται, διὰ τοῦ ει γράφονται, καὶ τὸ α βραχὺ ἔχουσιν· οἷον, ἀλήθεια. εἰ δὲ παροξύνονται, διὰ τοῦ ι· οἷον, σοφία· πλὴν τῶν γινομένων ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων· οἷον, βασιλεύω, βασιλεία· καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς ὀξυτόνων· οἷον, ὀξὺς, ὀξεῖα· βαρὺς, βαρεῖα. καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ους εἰς οια· οἷον, εὔνους, εὔνοια.

„ Πάντα τὰ εἰς αια δισύλλαβα βραχὺ τὸ α ἔχουσιν· οἷον, μαῖα, γαῖα, γραῖα.

„ Πάντα τὰ εἰς α ἐπίθετα θηλυκὰ, εἰ μὲν ἡ γενικὴ τοῦ ἀρσενικοῦ βραχυκαταληκτεῖ, βραχὺ τὸ α ἔχουσιν· οἷον, πᾶς παντὸς, πᾶσα. εἰ δὲ μακροκαταληκτεῖ, μακρόν· οἷον, ἀνδρεῖος ἀνδρείου, ἀνδρεία. ποῖος, ποίου, ποία.

„ Τὰ εἰς ρα, διφθογγοπαραληκτούμενα μὲν, βραχὺ τὸ α ἔχουσι· οἷον πεῖρα, μοῖρα· φύσει δὲ ἢ θέσει μακρᾷ παραλήγοντα, μακρόν· οἷον, πήρα, ὥρα, ἄγρα.

„ Τὰ εἰς οτερος, καὶ οτατος καὶ τὰ εἰς οσυνη, ε

μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· οἷον, σοφώτερος, σοφώτατος, ἁγιωσύνη. εἰ δὲ μακρὰν, διὰ τοῦ ο μικροῦ· οἷον, λυπηρότερος, λυπηρότατος· ἐνδοξότατος· δικαιοσύνη, σωφροσύνη.

„ Ἡ Οι, καὶ Αι δίφθογγοι, ἐντέλει λέξεων, ἀντὶ βραχέων λαμβάνονται· οἷον, μοῦσαι, δῆμοι, ποιῆσαι, πλὴν τῶν Εὐκτικῶν· ποιήσαι, χρυσώσοι.

„ Πᾶσα λέξις ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ ρ, προσλαβοῦσα ἐκ συνθέσεως καὶ ἑτέραν ἢ λέξιν ἢ συλλαβὴν λήγουσαν εἰς φωνῆεν, προσλαμβάνει καὶ ἕτερον ρ· οἷον ῥῆμα, ἐπίῤῥημα ῥέω, ἔῤῥεον.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ ὀρθογραφίας ὡς ἐν ἐπιτομῇ. δεῖ δ᾽ οὖν τῇ ἐτυμολογίᾳ προσέχειν καὶ τῇ συνθέσει τῶν λέξεων μάλιςα τὸν ὀρθογράφειν τελείως βουλόμενον. πολλὰ γὰρ κἂν τῇ συνθέσει μεταξὺ μεταβάλλουσι τὴν γραφήν· ὡς τὰ, ὀβολὸς τριώβολον· ὁμαλὸς ἀνώμαλος· ὄλεθρος ἀνώλεθρος· ὀδύνη ἐπώδυνος· ὄνομα ἀντωνυμία, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΠΕΡΙ ὈΝΟΜΑΤΟΣ.

Τὰ ὀνόματα διττῶς θεωροῦται, κατὰ φωνὴν μὲν, Πρωτότυπον καὶ Παράγωγον· ἅγιος, ἁγιωσύνη. κατὰ δὲ σημασίαν, Οὐσιαςικὸν καὶ Ἐπίθετον· οἷον, λίθος, ἀγαθός.

Εἰσὶ δὲ τὰ εἴδη τοῦ Παραγώγου δύω, Παρώνυμον, καὶ Ῥηματικόν· καὶ Παρώνυμον μὲν λέγεται

τὸ ἐξ ἑτέρου ὀνόματος παραγόμενον. οὗ εἴδη ἓξ Πατρωνυμικὸν, Κτητικὸν, Συγκριτικὸν, Ὑπερθετικὸν, Ὑποκοριςικὸν, καὶ Παρώνυμον.

Πατρωνυμικὸν μὲν ἐςι τὸ ἀπὸ πάππου ἢ πατρὸς παραγόμενον. καὶ εἰ μὲν μὴ καθαρὸν εἴη, εἰς ιδης παρασχηματιζόμενον· οἷον, Δημοσθένης Δημοσθενίδης· καὶ τὸ Θηλυκὸν Δημοσθενίς. εἰ δὲ καθαρὸν, εἰς αδης· οἷον Ἀθανάσιος Ἀθανασιάδης, καὶ τὸ Θηλυκὸν Ἀθανασιάς.

Κτητικὸν δὲ τὸ ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν παραγόμενον, καὶ εἰς κὸς καὶ ος καθαρὸν καταλῆγον· οἷον μουσικὸς, Πλατωνικὸς, Ἡράκλειος, λόγιος, Ῥωμαῖος, ἀλλοῖος.

Συγκριτικὸν δὲ τὸ ἐκ τῶν ἐπιθέτων παραγόμενον ὀνομάτων, ὁμαλῶς μὲν, σοφὸς σοφώτερος· ἀνωμάλως δὲ, μέγας μείζων.

Ὑπερθετικὸν δὲ τὸ ἀπὸ Συγκριτικῶν γενόμενον, ὁμαλῶς μὲν, σοφώτερος σοφώτατος· ἀνωμάλως δὲ, μείζων, μέγιςος.

Ὑποκοριςικὸν δὲ τὸ ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν ὀνομάτων παραγόμενον καὶ αὐτὸ, καὶ μείωσιν τοῦ Πρωτοτύπου δηλοῦν· οἷον, ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος. παῖς, παιδάριον, καὶ παιδίσκη· μεῖραξ, μειράκιον· ζῶον ζωΰφιον.

Παρώνυμον δὲ τὸ ἐξ ὀνόματος ἁπλῶς παραγόμενον· οἷον, ἅγιος, ἁγιωσύνη· σοφὸς, σοφία· ταχὺς, ταχύτης· εὐγενὴς, εὐγένεια· εὔνους, εὔνοια.

Ῥηματικὸν δέ ἐςι τὸ ἐκ ῥήματος παραγόμενον· οἷον, ἐξ ἐνεργητικοῦ μὲν, λέγω λόγος· ἐκ δὲ πα-

θητικοῦ, νενόημαι νόημα, νενόησαι νόησις, νενόηται νοητὸς καὶ νοητέον τοὐπίῤῥημα.

Τὰ δὲ τῆς σημασίας αὖθις εἴδη εἰσὶ δύο. Οὐσιαςικὸν μὲν κύριον καὶ προσηγορικόν· οἷον, Παῦλος, λίθος. Ἐπίθετον δὲ τὸ τριγενῶς κλινόμενον οὕτω, σοφός, σοφὴ, σοφόν· καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Ὀνόματος.

Περὶ τῆς κατὰ διάθεσιν διαιρέσεως τοῦ Ῥήματος.

Τὸ δὲ Ῥῆμα διαιρεῖται ἐνταῦθα εἰς πέντε κατὰ διάθεσιν εἰς Ἐνεργητικὸν Παθητικόν, Οὐδέτερον, Μέσον, καὶ Ἐπίμεσον.

„ Καὶ Ἐνεργητικὸν μέν ἐςι τὸ λῆγον εἰς ω, καὶ σχηματίζον παθητικὸν εἰς μαι· οἷον, τύπτω τύπτομαι.

„ Παθητικὸν δὲ, τὸ ἐξ Ἐνεργητικοῦ γενόμενον καὶ πάθος σημαῖνον· οἷον, τύπτομαι ἀπὸ τοῦ τύπτω.

„ Οὐδέτερον δὲ τὸ ἔχον τύπον Ἐνεργητικοῦ, καὶ μὴ σχηματίζον Παθττικόν· οἷον, ζῶ, ἀναβαίνω.

„ Μέσον δὲ, τὸ ἐξ Ἐνεργητικοῦ παθητικῶς προφερόμενον, καὶ τὸ αὐτὸ ἅμα ἐνέργειάν τε καὶ πάθος σημαῖνον· οἷον, λούομαι, θύομαι τῷ θεῷ.

„ Ἐπίμεσον δὲ τὸ ἐξ ἀποβολῆς τῆς εἰς ω καταλήξεως, παθητικῶς ἀεὶ προφερόμενον, καὶ τὸ αὐτὸ ἅμα ἐνέργειάν τε καὶ πάθος σημαῖνον· οἷον, γίνομαι, ἔρχομαι, μάχομαι, κτῶμαι.

Περὶ Χρόνων.

„ Χρόνοι δὲ ἕξ, τρεῖς μὲν, ἀρκτικοί· τρεῖς δὲ, οἱ ἐκ τούτων γενόμενοι· καὶ τὰ τελικὰ αὐτῶν φυλάττοντες σύμφωνα· οἷον,

Ἐνεςὼς, γράφω· ἐξ οὗ ὁ Παρατ., ἔγραφον.
Παρακ. γέγραφα· ἐξ οὗ ὁ Ὑπερσ. ἐγεγράφειν.
Μέλλων, γράψω· ἐξ οὗ ὁ Ἀόριςος, ἔγραψα.

„ Ἅπαντες δέ εἰσι παρῳχημένοι πλὴν τοῦ Ἐνεςῶτος καὶ Μέλλοντος.

Τίνα τῶν Φωνηέντων καὶ τῶν Διφθόγγων τρέπονται.

„ Τῶν ἑπτὰ Φωνηέντων τρεπτὰ μέν εἰσι τρία· α, ε, ο· ἄτρεπτα δὲ, τέσσαρα· η, ι, υ, ω.

„ Τῶν δὲ κυρίως Διφθόγγων τρεπταὶ μὲν, τρεῖς· αι, αυ, οι· ἄτρεπτοι δ' αὖθις τρεῖς· ει, ευ, ου.

Κανόνες τῶν Ῥημάτων.

„ Ἡ αὔξησις τῶν Ῥημάτων ἐςὶ διττὴ χρονικὴ καὶ συλλαβική.

„ Καὶ χρονικὴ μέν ἐςι τροπὴ τοῦ βραχέος φωνήεντος εἰς μακρόν· ἥτις γίνεται, ὅτε τὸ ῥῆμα ἄρχεται, ἢ ἀπὸ τῶν τρεπτῶν φωνηέντων, ἢ ἀπὸ τῶν τρεπτῶν Διφθόγγων· ἥτις καὶ φύσει μακρὰ λέγεται· οἷον ἀκούω, ἤκουον· αἴρω, ἦρον· αὐλῶ, ηὔλουν.

„ Συλλαβικὴ δέ ἐςι, περισσότης συλλαβῆς ἐν τοῖς παρῳχημένοις χρόνοις. ἥτις γίνεται, ὅτε τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου· ἧς εἴδη τρία, Βραχεῖα, θέσει Μακρὰ, καὶ Κοινή.

„ Καὶ βραχεῖα μὲν ἐςι τὸ ε τοῦ Παρατατικοῦ, ὅτε μεθ᾽ ἑαυτὸ ἔχει ἓν ἁπλοῦν σύμφωνον· οἷον, ἔτυπτον.

„ Θέσει δὲ Μακρὰ, ὅτε μεθ᾽ ἑαυτὸ ἔχει δύο σύμφωνα· ὧν οὐδέτερόν ἐςιν ἀμετάβολον· οἷον, ἔφθειρον. ἢ ἓν τῶν διπλῶν τυμφώνων ζ, ξ, ψ· οἷον, ἔζων, ἔξεον, ἔψαλλον.

„ Κοινὴ δὲ, ὅτε ἔχει δύο σύμφωνα· ὧν τὸ δεύτερον ἐςιν ἀμετάβολον· οἷον, ἐγρηγόρουν, ἔτρεχον.

Περὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῶν τρεπτῶν φωνηέντων καὶ διφθόγγων.

„ Ὅτε τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τῶν βραχέων α, ε, ο· τρέπονται ταῦτα εἰς μακρὰ η, ω ἐν τῷ Παρατατικῷ· οἷον, ἀκούω ἤκουον, ἔρχομαι ἠρχόμην, ὀνομάζω ὠνόμαζον.

„ Ὁμοίως δὲ καὶ ὅταν ἄρχηται ἀπὸ τῶν τρεπτῶν Διφθόγγων αι, αυ, οι· τρέπονται εἰς ῃ, ηυ, ῳ ἐν τῷ Παρατατικῷ· οἷον, αἴρω ᾖρον, αὐλῶ ηὔλουν, οἰκτείρω, ᾤκτειρον.

Περὶ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῶν ἀτρέπτων.

„ Τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ τῶν ἀτρέπτων οὐδεμίαν μεταβολὴν ἐπιδέχονται· οἷον

τῶν μὲν φωνηέντων.	ἰξεύω,	ἴξευον
	ἠχῶ,	ἤχουν
	ὠφελῶ,	ὠφέλουν
	ὑβρίζω,	ὕβριζον
τῶν δὲ Διφθόγγων.	εἰκάζω,	εἴκαζον
	οὐρῶ,	οὔρουν
	εὑρίσκω,	εὕρισκον

Περὶ Παρατατικοῦ.

Ὅτε ὁ Ἐνεςὼς ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου, τότε ὁ Παρατατικὸς αὐξάνει τῷ ε· οἷον, τύπτω ἔτυπτον.

„ Τὰ δὲ ἀπὸ προθέσεως σύνθετα, ἐν χρήσει μὲν ὄντων τῶν ἁπλῶν, ἔσωθεν αὐξάνουσιν· οἷον, ἀναγινώσκω, ἀνεγίνωσκον. ἀχρήςων δὲ, ἔξωθεν· οἷον, ἀντιβολῶ, ἠντιβόλουν.

„ Τινὰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, κατ' ἄμφω αὐξάνει· οἷον, ἐνοχλῶ, ἠνώχλουν· ἀνορθῶ, ἠνώρθουν· παροινῶ, ἐπαρῴνουν, καὶ ἐδιῄτουν, καὶ ἠνειχόμην.

„ Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ δυς σύνθετα, ἑπομένου μὲν φωνήεντος τρεπτοῦ, ἔσωθεν αὐξάνει· οἷον δυσαρεςῶ, δυσηρέςουν. ἑπομένου δὲ ἀτρέπτου ἢ συμφώνου, ἔξωθεν· οἷον δυσημερῶ, ἐδυσημέρουν· δυςυχῶ, ἐδυςύχουν.

„ Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ ευ σύνθετα, ἑπομένου μὲν φωνήεντος τρεπτοῦ, ἔσωθεν αὐξάνει· οἷον εὐεργετῶ εὐηργέτουν· ἑπομένου δὲ ἀτρέπτου, ἢ συμφώνου, ἀμετάβλητα μένει· οἷον εὐημερῶ, εὐημέρουν· εὑρίσκω, εὕρισκον.

Περὶ Παρακειμένου.

„ Ἔχει δὲ ὁ Παρακείμενος ληκτικὰ σύμφωνα τρία· φ, χ, κ· ὅτε γὰρ ὁ μέλλων ἔχει τὸ ψ, ὁ Παρακείμενος τὸ φ. ὅτε ἔχει τὸ ξ, ὁ Παρακείμενος τὸ χ. ὅτε δὲ τὸ σ, ὁ Παρακείμενος τὸ κ.

„ Ὅτε ὁ Παρατατικὸς ἄρχεται ἀπὸ μακρᾶς φύσει ἢ θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται καὶ ὁ Παρακείμε-

νος καὶ οἱ λοιποὶ παρῳχημένοι χρόνοι· οἷον, ἠγόραζον ἠγόρακα, ἔφθειρον ἔφθαρκα.

„ Ὅτε ὁ Παρατατικὸς ἄρχεται ἀπὸ βραχείας, ἢ κοινῆς συλλαβῆς, τότε ὁ Παρακείμενος ἀναδιπλασιάζεται διὰ τοῦ συμφώνου τοῦ Ἐνεςῶτος· οἷον, ἔτυπτον, τέτυφα· ἔγραφον, γέγραφα.

„ Ὁ δὲ Παρακείμενος τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῶν δασέων θ, φ, χ. οὐκ ἀναδιπλασιάζεται διὰ τῶν αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀντιςίχων ψιλῶν κ, π, τ· οἷον, θεωρῶ, τεθεώρηκα· φονεύω, πεφόνευκα· χωνεύω, κεχώνευκα.

„ Ὅτε ὁ δυσύλλαβος Μέλλων ἔχει τελικὸν ψ, ἢ ξ, καὶ παραλήγει τῷ ε, ὁ Παρακείμενος τρέπει αὐτὸ εἰς ο ἀττικῶς· οἷον, πέμψω, πέπομφα· βρέξω, βέβροχα.

„ Ὅτε ὁ Παρακείμενος λήγει εἰς κα, ἀποβάλλει τὸ κ, καὶ συςέλλει τὴν παραλήγουσαν ἰωνικῶς· οἷον, ἕςακα, ἕςαα, βέβαα, δέδια, τέθναα.

Περὶ Ἀττικοῦ Παρακειμένου.

„ Ὅτε τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος τρεπτοῦ, ὁ ἀττικὸς Παρακείμενος προσλαμβάνει τὰ δύο ἀρκτικὰ γράμματα τοῦ Ἐνεςῶτος, καὶ εἰ τρισύλλαβος εἴη, συςέλλει τὴν παραλήγουσαν· οἷον, ἀκούω, ἤκουκα καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς. εἰ δὲ δισύλλαβος οὐ συςέλλει αὐτήν· οἷον, ὦλα, ὄλωλα.

„ Ἔνια δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, προσλαμβάνουσιν ἀττικῶς ε ψιλούμενον, ὅτε ψιλοῦνται, καὶ δασυνόμενον αὖθις, ὅτε δασύνονται· οἷον, ὦσμαι, ἔωσμαι· ὦρακα ἑώρακα.

„ Ὅτε ὁ Ἐνεςὼς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ λ· ἢ μ, οἱ ἀττικοὶ ἐκβάλλουσι τοῦτο, καὶ προςιθέντες ι, σχηματίζουσιν ἴδιον παρακείμενον· οἷον, λήβω λέληφα, εἴληφα· μείρομαι μέμαρμαι, εἵμαρμαι.

Περὶ τοῦ Ὑπερσυντελίκου.

„ Ὅτε ὁ Παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου, τότε ὁ Ὑπερσυντέλικος πλεονάζει αὐτοῦ μίαν συλλαβήν· οἷον τέτυφα ἐτετύφειν. ὅτε δὲ ἀπὸ φωνήεντος, αὐξάνει χρονικῶς· οἷον, ἀκήκοα ἠκηκόειν.

Περὶ τοῦ β'. Παρακειμένου, καὶ β'. Ἀορίςου.

„ Ὅτε ὁ Μέλλων τῶν ληγόντων εἰς ζ, ἢ ττ λήγει εἰς ξω, ὁ δεύτερος Παρακείμενος, καὶ ὁ δεύτερος Ἀόριςος τὸ γ ἔχουσιν· οἷον, κράξω, κέκραγα, ἔκραγον. ὅτε δὲ λήγει εἰς σω, τότε τὸ δ ἔχουσιν· οἷον, φράσω, πέφραδα, ἔφραδον.

Ἰδίως περὶ Παρακειμένου δευτέρου.

„ Ὅτε ὁ δισύλλαβος Μέλλων παραλήγει τῷ ε, τότε ὁ δεύτερος Παρακείμενος τρέπει αὐτὸ εἰς ο· οἷον, λέξω, λέλογα.

„ Ὅτε ὁ Ἐνεςὼς παραλήγει τῇ αι, ὁ δεύτερος παρακείμενος τρέπει αὐτὴν εἰς η· οἷον, χαίνω, κέχηνα·

„ Ὅτε ὁ δισύλλαβος Μέλλων παραλήγει τῇ ει, ὁ δεύτερος Παρακείμενος τρέπει αὐτὴν εἰς οι· οἷον, πείσω, πέποιθα· εἴσω, οἶδα.

Ἰδίως περὶ τοῦ δευτέρου Ἀορίςου.

„ Ὅτε ὁ Ἐνεςὼς παραλήγει τῇ αι, ὁ δεύτερος Ἀόριςος ἀποβάλλει τὸ ι· οἷον, φαίνω, ἔφανον.

„ Ὅτε δὲ τῇ αυ, ἀποβάλλει τὸ υ· παύω, ἔπαον.
„ Ὅτε δὲ τῇ ει, ἀποβάλλει τὸ ε· λείπω, ἔλιπον.
„ Ὅτε δὲ τῇ ευ, ἀποβάλλει τὸ ε· φεύγω, ἔφυγον.
„ Ὅτε δὲ τῇ ου, ἀποβάλλει τὸ υ· ἀκούω, ἤκοον.
„ Ὅτε δὲ τῷ η, τρέπει αὐτὸ εἰς α· λήβω, ἔλαβον.
„ Ὅτε δὲ εὑρεθῇ ἐν δισυλλάβῳ Μέλλοντι ε, τρέπεται αὐτὸ εἰς α ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῷ δευτέρῳ Ἀορίστῳ· οἷον, τέμνω τεμῶ, ἔταμον· κλέπτω κλέψω, ἔκλαπον· κείρω κερῶ, ἔκαρον.

Περὶ τοῦ πρώτου Ἀορίστου.

„ Ὁ πρῶτος Ἀόριστος φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ Μέλλοντος καὶ τὴν παραλήγουσαν αὐτοῦ· οἷον, τύψω, ἔτυψα, ποιήσω ἐποίησα. πλὴν τῶν ἐχόντων τελικὸν ἀμετάβολον.
„ Ὅτε γὰρ ὁ Μέλλων τούτων παραλήγει τῷ ε, τότε ὁ Ἀόριστος προσλαμβάνει τὸ ι· οἷον, νεμῶ ἔνειμα· σπερῶ ἔσπειρα.
„ Ὅτε δὲ ἔχει α, τότε ὁ Ἀόριστος κοινῶς μὲν τρέπει αὐτὸ εἰς η· οἷον, ψαλῶ ἔψηλα· ἀττικῶς δὲ φυλάττει αὐτό· οἷον ἔψαλα.

Περὶ Μέλλοντος πρώτου.

„ Ὅτε ὁ Ἐνεστὼς ἔχει τελικὸν β, π, φ, πτ, τότε ὁ Μέλλων ἔχει ψ· οἷον, λήβω λήψω, τέρπω τέρψω, τύπτω τύψω, γράφω γράψω.
„ Ὅτε δὲ ἔχει γ, κ, χ, κτ, ὁ Μέλλων ἔχει τὸ ξ· οἷον, λέγω λέξω, πλέκω πλέξω. βρέχω βρέξω, τίκτω τέξω.
„ Ὅτε δὲ ἔχει δ, θ, τ, ὁ Μέλλων ἔχει τὸ σ· οἷον, ᾄδω ᾄσω· πλήθω πλήσω· ἀνύτω ἀνύσω.

„ Ὅτε δὲ ἔχει ζ, ἢ σσ, ὁ Μέλλων ἔχει ποτὲ μὲν τὸ ξ, ποτὲ δὲ τὸ σ· οἷον, κράζω κράξω· φράζω φράσω· ὀρύττω ὀρύξω· πλάττω πλάσω.

„ Ὅτε δὲ ἔχει ἀμετάβολον, τὸ αὐτὸ ἔχει καὶ ὁ Μέλλων· οἷον ψάλλω ψαλῶ· νέμω νεμῶ· κρίνω κρινῶ· σπείρω σπερῶ.

„ Ὅτε δὲ λήγει εἰς ω καθαρὸν, ὁ Μέλλων ἔχει τὸ σ· οἷον, ἀκούω ἀκούσω.

Περὶ τοῦ δευτέρου Μέλλοντος.

„ Ὅτε ὁ Ἐνεστὼς ἔχει τελικὸν ἀμετάβολον, καὶ παραλήγει τῇ ει, ὁ Μέλλων β΄. ἀποβάλλει τὸ ι· οἷον, σπείρω, σπερῶ.

„ Ὅτε δὲ παραλήγει τῇ αι, ὁ Μέλλων β΄. ἀποβάλλει τὸ ι· οἷον, φαίνω φανῶ.

„ Ὅτε δὲ ἔχει δύο ἀμετάβολα, ὁ Μέλλων ἀποβάλλει τὸ ἓν· οἷον, ψάλλω ψαλῶ.

„ Τὰ εἰς ιζω ὑπερδισύλλαβα καὶ περισπώμενον Μέλλοντα ποιοῦσιν· οἷον, κομίζω κομίσω καὶ κομιῶ ἀττικῶς.

Περὶ τοῦ παθητικοῦ Ἐνεστῶτος.

„ Τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ Ἐνεστῶτος καὶ Μέλλοντος διὰ τῆς ῃ διφθόγγου γράφεται· οἷον, τύπτομαι τύπτῃ· τύψομαι τύψῃ. πλὴν τοῦ βούλομαι βούλει, οἴομαι οἴει, ὄψομαι ὄψει.

Περὶ τοῦ παθητικοῦ Παρακειμένου.

„ Ὅτε ὁ Ἐνεργητικὸς Παρακείμενος ἔχει τελικὸν χ, τότε ὁ παθητικὸς πρὸ τοῦ μαι προσλαμβάνει γ· οἷον, λέλεχα λέλεγμαι.

„ Ὅτε δὲ ἔχει φ, τότε ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει καὶ ἕτερον μ· οἷον, γέγραφα γέγραμμαι.

„ Ὅτε δὲ ἔχει κ, ὁ παθητικὸς προσλαμβάνει σ· οἷον, λελάκτικα λελάκτισμαι· πέπεικα πέπεισμαι· ὁμοίως καὶ τῶν Περισπωμένων, εἰ βραχεῖ παραληκτεῖ· οἷον, τετέλεκα τετέλεσμαι. πλὴν τῶν ἐχόντων τὴν αυ καὶ ευ πρὸ τοῦ μαι· οἷον, πέπαυμαι, βεβασίλευμαι.

„ Ὅτε δὲ πρὸ τοῦ κ ἔχει γ, τότε ὁ παθητικὸς κοινῶς μὲν τρέπει αὐτὸ εἰς μ· οἷον, μεμίαγκα μεμίαμμαι· ἀττικῶς δὲ τρέπει αὐτὸ εἰς σ· οἷον, μεμόλυγκα μεμόλυσμαι.

„ Ὅτε δὲ παραλήγει εἰς τρε, ὁ παθητικὸς τρέπει αὐτὸ εἰς τρα· οἷον, τέτρεφα τέτραμμαι· τέθρεφα τέθραμμαι, ἔστρεφα ἔστραμμαι.

„ Ὅταν δὲ εὑρεθῇ π ἐν τῷ ἑνικῷ τρίτῳ προσώπῳ τοῦ παθητικοῦ Παρακειμένου καὶ Ὑπερσυντελίκου, τότε τρέπεται αὐτὸ ἰωνικῶς εἰς φ ἐν τῷ πληθυντικῷ τρίτῳ προσώπῳ, προσλαμβάνον καὶ α· οἷον, τέτυπται τετύφαται· ἐτέτυπτο, ἐτετύφατο.

„ Ὅταν δὲ εὑρεθῇ κ, τρέπεται αὐτὸ εἰς χ· οἷον, λέλεκται λελέχαται, ἐλέλεκτο ἐλελέχατο.

„ Ὅταν δὲ εὑρεθῇ σ, τρέπεται αὐτὸ εἰς δ· οἷον, πέφρασαι πεφράδαται· ἐπέφρασο ἐπεφράδατο.

Ἱκανὰ μὲν ταῦτα καὶ περὶ τῶν ῥημάτων τοῖς τὴν ἐπίτομον βουλομένοις βαδίζειν. τὰ δὲ πλείω καὶ περιεργότερα ἐν τοῖς συγγραφεῦσιν αὐτοῖς θηρευτέα· νῦν δὲ μεταβαίνωμεν εἰς τὸ τρίτον.

ΤΗΣ ΚΑΤ' ἘΠΙΤΟΜΗΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

ΒΙΒΛΙΌΝ Γ΄.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

Σύνταξις τοῦ Ὀνόματος.

Ἁπάντων τῶν Ὀνομάτων τὰ μὲν καθ' ἑαυτὰ κείμενα ἐπιθετικῶς μόνον συντάσσεσθαι θέλουσιν, ὁμοιογενῶς ὁμοιαρίθμως καὶ ὁμοιοπτώτως· οἷον, σοφὸς ἀνὴρ, σοφὴ γυνὴ, σοφὸν παιδίον· καὶ πρὸς γενικὴν κτητικῶς, ὁ οἶκος τοῦ Περικλέους, ὁ πατὴρ τοῦ Γεωργίου.

Τὰ δὲ πρὸς ἕτερον θεωρούμενα διαφόρως καὶ πρὸς τὰς πλαγίας πέφυκε φέρεσθαι· οἷον, Γενικῇ μὲν

Τὰ Στερητικὰ, ὀρφανὸς μητρὸς, ἄμοιρος δόξης.
Τὰ Πληρωτικὰ, εὔπορος χρημάτων, πλήρης σοφίας.
Τὰ Διαφορικὰ, Σωκράτης ἕτερος Πλάτωνος.
Τὰ Συγκριτικὰ, Σωκράτης σοφώτερος Πλάτωνος.
Τὰ Ὑπερθετικὰ, Σωκράτης σοφώτατος πάντων.

Δοτικῇ δὲ

Τὰ ἐξ ἴσου σχετικά· οἷον, φίλος, ἐχθρὸς, γεί-

των, ὁμοφυὴς, σύμψηφος, ὁμοιάριθμος, ἰσοςάσιος, ταυτοδύναμος ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι.

Τὰ παθητικὰ ῥηματικά· οἷον, παιδεία τύχῃ μὲν ἀνάλωτος, συκοφαντίᾳ δὲ ἀναφαίρετος, νόσῳ δὲ ἀδιάφθορος, γήρᾳ δὲ ἀλύμαντος.

Αἰτιατικῇ δὲ Ἀπαρεμφάτῳ.

Τὰ Ἀπροσδιόριςα μάλιςα τῶν Ἐπιθέτων· οἷον, σοφὸς τὰ πολεμικὰ, λευκὸς τὴν τρίχα· καλὸς ἰδεῖν, θαυμαςὸς εἰπεῖν· καὶ τὰ τοιαῦτα.

Περὶ Ἀναφορικῶν καὶ Ἀνταποδοτικῶν.

Τὰ δὲ Ἀναφορικὰ καὶ Ἀνταποδοτικὰ ἀδιαφόρως πρὸς ἄλληλα τάττονται, ὁτὲ μὲν ἡγούμενα, ὁτὲ δὲ ἑπόμενα· οἷον, τοιοῦτος ἦν ὁ Θεμιςοκλῆς, οἷος ὁ Περικλῆς· καὶ οἷος ὁ Μιλτιάδης, τοιοῦτος ὁ Λεωνίδας.

Περὶ τῶν Περιληπτικῶν.

Πάντα μὲν τὰ ὀνόματα συμφέρονται τοῖς ῥήμασι κατ' εὐθεῖαν ὁμοιαρίθμως, καὶ ὁμοιοπροσώπως· οἷον, ἐγὼ γράφω, σὺ ἀναγινώσκεις, ἐκεῖνος ἀκούει. ἡμεῖς διδάσκομεν, ὑμεῖς ἀκούετε, ἐκεῖνοι μανθάνουσι. πλὴν τῶν οὐδετέρων, ἅτε δὴ καὶ πρὸς ἑνικὸν ῥῆμα ἀπὸ πληθυντικοῦ φερομένων· οἷον τὰ παιδία παίζει. Τὰ δ' οὖν Περιληπτικὰ ἑνικῷ καὶ πληθυντικῷ ἀδιαφόρως συντάσσονται ῥήματι· οἷον ὁ δῆμος εἶπε, καὶ ὁ δῆμος εἶπον, τὸ μὲν πρὸς τὴν φωνὴν, τὸ δὲ πρὸς τὴν σημασίαν ἀναφερόμενα. Τὰ δὲ διὰ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ἑνικόν τι σημαίνοντα,

ταῦτα κατὰ τὴν φωνὴν συντακτέα· οἷον, Ἀθῆναι φιλοσοφίᾳ διέπρεπον, οὐ διέπρεπεν. οὐ γὰρ ἂν εἴη πλατύτερον τοῦ κατηγορουμένου τὸ ὑποκείμενον. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Ὀνόματος κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἱκανά.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Τοῦ δὲ Ῥήματος τὸ μὲν Προσωπικὸν, οἷον, λέγω· τὸ δὲ Ἀπρόσωπον, οἷον, χρὴ, εἴρηται, ἤκουσαι. τοῦ δ᾽ αὖ προσωπικοῦ τὸ μὲν, Ἐνεργητικόν· οἷον, τύπτω. τὸ δὲ, Παθητικόν· οἷον, τύπτομαι. τὸ δὲ, Οὐδέτερον· οἷον, ὑγιαίνω. τὸ δὲ, Μέσον· οἷον, λούομαι. τὸ δὲ, Ἐπίμεσον· οἷον, μάχομαι.

Εἴει δ᾽ οὖν ταῦτα πενταχῶς συντασσόμενα, Ἀπολύτως, Ἁπλῶς, Συγκειμένως, Ἐπιβατικῶς, καὶ Προθετικῶς.

Καὶ Ἀπόλυτον μὲν εἶδος ἂν εἴη συντάξεως, ὅτε τὸ ῥῆμα κεῖται καθ᾽ ἑαυτὸ, πρὸς μηδὲν ἀποτεινόμενον ἕτερον· ὧδε, τύπτω, λέγω, διδάσκω. ταῦτα γὰρ οὐδὲν σημαίνουσιν ἕτερον, ἢ τὸ μὲν, τὴν τύψιν· τὸ δὲ, τὸν λόγον. τὸ δὲ, τὴν διδαχήν.

Ἁπλοῦν δὲ τὸ καὶ ἐκ τρίτου τὶ συνεφέλκον, πρὸς ὃ ἡ μετάβασις τοῦ ῥήματος γίνεται· οἷον, ἐγὼ διδάσκω σέ.

Συγκείμενον δὲ, ὅτε πρὸς τῷ ἐκ τρίτου καὶ ἐκ τετάρτου πρόσκειταί τι. οἷον· ἐγὼ διδάσκω σὲ γραμματικά.

Ἐπιβατικὸν δὲ, ὅτε ἡ ἐκ τρίτου πτῶσις οὐπρόσκειται· οἷον, ἐγὼ διδάσκω — γραμματικά.

Προθετικὸν δὲ, ὅτε πτῶσις παραλαμβάνοιτο, ὑπὸ τῆς συντεθειμένης τῷ ῥήματι προθέσεως συναπαιτουμένη. οἷον· περιέζησάν με ἐκ φθόνου συκοφάνται καὶ ὀνυχοτρῶκται πολλοὶ, καὶ κατεῖπόν μου ἀνομίας.

Συμπάντων δ᾽ οὖν τῶν Ῥημάτων τὰ μὲν εἰσὶ μεταβατικὰ, τὰ δὲ ἀμετάβατα. καὶ αὖ πάλιν, τὰ μὲν κατ᾽ ἐκπομπὴν ἐνεργοῦντα, ὡς ἔσωθέν τι προβάλλοντα. τὰ δὲ κατ᾽ εἰσπομπὴν, ὡς ἔξωθεν λαμβάνοντά τι. τὰ δὲ κατὰ περιποίησιν. κἀντεῦθεν προκύπτουσιν εἴδη ἁπλᾶ τῆς Συντάξεως τρία.

Πρῶτον μὲν τὸ κατ᾽ ἐκπομπὴν πρὸς Αἰτιατικὴν συντασσόμενον· οἷον, ἐγὼ διδάσκω σε. ὑφ᾽ ὃ τάττονται τά τε κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ ψυχὴν ἐνεργοῦντα· οἷον, νίπτω, κτίζω, ῥάπτω, κόπτω, γράφω. Ἀγαπῶ, δικαιῶ, ἀδικῶ, ἀσπάζομαι, τιμῶ.

Δεύτερον δὲ τὸ κατ᾽ εἰσπομπὴν πρὸς γενικὴν φερόμενον· οἷον, δέομαί σου. οὗ τόποι τέσσαρες μάλιςα.

Τὰ κατ᾽ αἴθησιν Ἀναληπτικὰ καὶ Ἐφετικά· οἷον, αἰσθάνομαι, ἀκούω, γεύομαι, ὀσφραίνομαι. Ἐπιθυμῶ, ἐφίεμαι.

Τὰ καθ᾽ ὑπεροχὴν Ἀντιληπτικὰ καὶ Ἀρχικά· οἷον, ἀντιλαμβάνομαι, περιέχομαι. Βασιλεύω, ἄρχω.

Τὰ Φροντιςικὰ καὶ Κτητικά· οἷον, φροντίζω, μέμνημαι, φείδομαι. Εὐπορῶ, ἀπολαύω, πληθύω.

Τὰ Διαφορικὰ καὶ Ἀποςηματικά· οἷον, διαφέρω, διαλλάττω. Ἀπέχω, δέω, χρήζω, ἁμαρτάνω.

Τὸ δὲ τρίτον αὖθις τὴν κατὰ Δοτικὴν ἔλαχε σύνταξιν, κἀντεῦθεν Περιποιητικὸν ὀνομάζεται· οἷον, ἐγὼ δίδωμί σοι. οὗ τόποι καὶ τούτου τέσσαρες.

Τὰ κυρίως Περιποιητικά· δίδωμι, λέγω.

Τὰ Ἀλληλοπαθῆ· πολεμῶ, ἀγωνίζομαι.

Τὰ Ἀντιςατικά· ἐναντιοῦμαι, ὀργίζομαι.

Τὰ Ὑπουργικά· δουλεύω, λατρεύω, ὑπηρετῶ.

Ἐπὶ δὲ τούτοις τακτέον τὸ συγκείμενον ἐκ τετάρτου. ὅπερ εἰς πέντε ἂν εἴδη καὶ τοῦτο ὑποδιέλοις ὧδε.

Πρῶτον μὲν τὸ Διαβατικὸν τὸ πρὸς Αἰτιατικὴν ἐκ τετάρτου φερόμενον· οἷον, ἐγὼ διδάσκω σὲ γραμματικά.

Δεύτερον δὲ τὸ πρὸς Γενικὴν Αἰτιολογικόν· οἷον, ἐπαινῶ Σωκράτην τῆς ἀρετῆς.

Τρίτον δὲ τὸ Ὀργανικὸν πρὸς Δοτικήν· οἷον, κόπτω τὸν ἄρτον τῇ μαχαίρᾳ, εἷλον τὴν πόλιν βίᾳ.

Τέταρτον δὲ τὸ Τελικὸν ἢ Εἰδικὸν πρὸς Ἀπαρέμφατον· οἷον, κελεύω σοὶ ἐλθεῖν, λέγουσι Σωκράτην γεγονέναι σοφόν.

Πέμπτον δὲ τὸ Ἐλλειπτικὸν ἐπὶ τῶν τριῶν πλαγίων τιθέμενον, ὡς εἰκός. ἐν Γενικῇ μὲν οὕτω. μεταδίδωμί σοι (ἐκ) τοῦ περισσεύοντος. Δοτικῇ δὲ, μίγνυμι χρυσὸν (σὺν) ἀργύρῳ, καὶ (ἐπὶ) φθόνῳ με διαβάλλουσι συκοφάνται. Αἰτιατικῇ δὲ, διδάσκω σε χρόνον συχνόν.

Περὶ Παθητικοῦ.

Τὸ δὲ Παθητικὸν τῇ ἐκ τρίτου Γενικῇ προθετοπτώτῳ, ἢ τῇ μεταλαμβανομένῃ Δοτικῇ αἰτιωδῶς

συντακτέον· οἷον, σὺ διδάσκῃ ὑπ' ἐμοῦ, καὶ συγγέγραπταί μοι βιβλίον περὶ συντάξεως.

Περὶ τῶν Οὐδετέρων.

Τῶν δὲ Οὐδετέρων εἰς ἓξ εἴδη ὑποδιαιρουμένων, εἰς Αὐτοουδέτερον, Ὑπαρκτικὸν, Ὁλοενεργητικὸν, Κτητικὸν, Περιποιητικὸν, καὶ Αὐτοπαθητικὸν, τὸ μὲν Αὐτοουδέτερον, ἅτε καθ' ἑαυτὸ κείμενον, Ἀπολύτως εὐθείᾳ ἐκ πρώτου μόνῃ συντάσσεται· οἷον, ἐγὼ ὑγιαίνω, ζῶ.

Τὸ δὲ Ὑπαρκτικὸν ἐκ πρώτου καὶ ἐκ τρίτου εὐθείᾳ· οἷον, Ἀριςείδης ἦν δίκαιος.

Τὸ δὲ Ὁλοενεργητικὸν ἐντελῶς μὲν πρὸς Αἰτιατικήν· οἷον, πλέω τὴν θάλασσαν· ἀτελῶς δὲ, προθετοπτώτως· οἷον, τρέχω εἰς τὴν ἀγοράν.

Τὸ δὲ Κτητικὸν Γενικῇ ὡς τὸ δεύτερον τῶν ἁπλῶν· οἷον, χρήζω, εὐπορῶ, ἀμοιρῶ χρημάτων.

Τὸ δὲ Περιποιητικὸν Δοτικῇ ὡς τὸ τρίτον· οἷον ὑποχωρῶ, εἴκω σοι.

Τὸ δὲ Αὐτοπαθητικὸν ἕξει τὴν αὐτὴν σύνταξιν τοῖς παθητικοῖς· οἷον πάσχω ὑπὸ τοῦ συκοφάντου.

Περὶ τοῦ Μέσου.

Τῶν δὲ Μέσων εἰς Αὐτοτελὲς, καὶ Ἀντιμεταβατικὸν διαιρουμένων, τὸ μὲν Αὐτοτελὲς ἀπολύτως κεῖται ἐν τῇ συντάξει· οἷον, λούομαι, τρέφομαι, ἐνδύομαι. Τὸ δὲ Ἀντιμεταβατικὸν, εἴτ' οὖν Ἀντίςροφον, καὶ μεταβατικῶς οὑτωσί· οἷον, ἀφαιροῦμαι σὲ τὰ ἱμάτια, τρέπομαι τοὺς ἐχθροὺς εἰς φυγὴν, οἰκοδομοῦμαι οἰκίαν, διδάσκομαι τὸν παῖδα.

Περὶ τοῦ Ἐπιμέσου.

Ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν Ἐπιμέσων, τὸ μὲν ἐςὶν Αὐτοτελές· ὅπερ Ἀπολύτως μὲν, ὡς τὸ, κεῖμαι, κοιμῶμαι, γίνομαι. Αὐτοενεργητικῶς δὲ, ὡς τὸ, ἔρχομαι, πορεύομαι εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τὰ Ὁλοενεργητικὰ ἐςὶ συντασσόμενον. τὸ δὲ, Ἀντιμεταβατικὸν καὶ αὐτό· οἷον, αἰσθάνομαι βροντῆς πυροβόλων, χρῶμαι τοῖς βιβλίοις, κτῶμαι ἀγρόν. καὶ ὅλως αὐτὰ κατὰ τὰ Ἐνεργητικὰ συντακτέα. Τὸ δὲ, Ἀλληλοπαθὲς, καὶ τὴν κατὰ Δοτικὴν εἴληχε σύνταξιν ὡς εἰκός· οἷον, μάχομαί σοι, ἀγωνίζομαι, ἐναντιοῦμαι· ὃ καὶ εἰς Αἰτιατικὴν ἂν προθετόπτωτον μεταβάλοι· οἷον, μάχομαι πρὸς τοὺς πολεμίους.

Περὶ τῶν Ἀπροσώπων.

Τὰ δὲ Ἀπρόσωπα τριχῆ ἐν τῇ συντάξει ποικίλλεται. καὶ πρῶτον μέν ἐςι τὸ πρὸς Γενικὴν κτητικῶς καὶ ἅμα Δοτικὴν περιποιητικῶς συντασσόμενον· οἷον, μετεςί μοι τούτου, δεῖ μοι τούτου, μέλει μοι τούτου.

Τὸ δὲ δεύτερον, Δοτικῇ περιποιητικῶς καὶ ἅμα Ἀπαρεμφάτῳ· οἷον, ἔξεςι, δοκεῖ, προσήκει μοὶ γράφειν.

Τὸ δὲ τρίτον, Ἀπαρεμφάτῳ μόνῳ· οἷον φιλεῖ γενέσθαι, δεῖ με γράφειν, χρή σε μαθεῖν.

Περὶ Ἀπαρεμφάτου.

Τοῦ δὲ Ἀπαρεμφάτου εἰς Τελικὸν καὶ Εἰδικὸν

διαιρουμένου, τὸ μὲν Τελικὸν τοῖς Προαιρετικοῖς τῶν Ῥημάτων πέφυκε μάλις ἀκολουθεῖν κατά τε Ἐνεστῶτα καὶ Παρῳχημένον· οἷον, προαιροῦμαι γράφειν, θέλω εἰπεῖν. τὸ δὲ Εἰδικὸν τοῖς Γνωστικοῖς, Ἀφηγηματικοῖς, καὶ Δοξαστικοῖς κατὰ τὸ τριμερὲς τοῦ χρόνου πέφυκεν ἐπιφέρεσθαι· οἷον, δοκῶ, φημὶ, οἴομαί σε ἐπιδιδόναι, ἐπιδοῦναι, ἐπιδώσειν. οὐδὲ τοῦτο μέντοι ἐν γένει. τῶν γὰρ Ἀφηγηματικῶν τὰ Ἐπαγγελτικὰ, καὶ Ἀπειλητικὰ, καὶ τῶν Δοξαστικῶν τὰ Ἐλπιστικὰ, πρὸς τὸ μέλλον ἀεὶ πέφυκεν ἀποτείνεσθαι.

Περὶ Μετοχῆς.

Ἡ δὲ Μετοχὴ, ὡς μετέχουσα μὲν τοῦ Ὀνόματος ὡς ὄνομα ἕξει τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ ῥῆμα· οἷον, ὁ ἐπιμελούμενος ἐπιδίδωσιν· ὡς δὲ ῥῆμα αὖθις, τὴν τοῦ ῥήματος ἕξει διάφορον σύνταξιν κατὰ τὰ εἰρημένα· οἷον, ὁ μιμούμενος τοὺς ἐν λόγοις ἐπαινουμένους, ἐπιδώσει ἐν τούτοις.

Αὕτη δὲ ταυτοπροσωποῦσα μὲν τῷ ῥήματι, ἀπ' εὐθείας ἐπάγεται· οἷον, χαίρων συγγράφω· ἑτεροπροσωποῦσα δὲ, κατὰ Γενικήν· οἷον, ἐμοῦ διδάσκοντος, σὺ μανθάνεις. πλὴν ἐπὶ τῶν Ἀπροσώπων. ταῦτα γὰρ κατ' εὐθεῖαν ἀπολύτως ἐπάγονται· οἷον, ταῦτα ἔπρασσον, δέον ἕτερα.

Περὶ Ἄρθρου.

Τὸ δὲ Ἄρθρον προτίθεται τῶν ὀνομάτων ἀεί. προτιθέμενον δὲ καὶ τῶν Μεριστικῶν καλουμένων συνδέσμων, τὰς Ἀρθρικὰς Ἀντωνυμίας ποιεῖ· οἷον,

Ὁ μὲν, Ὁ δέ. αἷς περ χρώμεθα ἐν τοῖς Ἐπιμερισμοῖς διτταχῶς ὧδε μάλιστα.

Ἢ προληφθέντος τοῦ Ῥήματος ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν ὀνομαζομένων, καὶ ἀπὸ κοινοῦ τοῦ αὐτοῦ κατηγορουμένου καὶ εἰς τὰ μέρη· οἷον, ἀγαπῶ πάντας τοὺς ἐμαυτοῦ μαθητάς· τὸν μὲν, δι' ἐπιμέλειαν· τὸν δὲ, δι' εὐφυΐαν· τὸν δὲ, δι' ἐπιείκειαν· τὸν δὲ, δι' εὐπείθειαν· καὶ τοῦτο οὕτω γενήσεται καθ' ἣν ἂν Πτῶσιν ἀπαιτοίη τὸ Ῥῆμα.

Ἢ κατὰ Γενικὴν τοῦ ἀθροίσματος γενομένου, καὶ ῥήματος ὁτουοῦν διαφόρου ταττομένου ἑξῆς εἰς τὰ μέρη· οἷον, τῶν λειποτακτησάντων στρατιωτῶν ὁ μὲν τὴν δίκην διέφυγε· τοῦ δὲ κατέγνωσαν θάνατον. τῷ δὲ, ὡς κακῷ γενομένῳ, δειλίαν ἐπονειδίζουσι· τὸν δὲ ἐμαστίγωσαν· καὶ ὅπως ἂν ἄλλως ἡ τοῦ ῥήματος μετάβασις ἀπαιτῇ.

Περὶ Ἀντωνυμίας.

Ἡ δὲ Ἀντωνυμία, ἀντὶ ὀνόματος ἐν τῷ λόγῳ παραλαμβανομένη, τὴν αὐτὴν τοῖς ὀνόμασι πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει σύνταξιν.

Περὶ Ἀναφορικῆς.

Ἡ δὲ Ἀναφορικὴ Ὅς (*) καὶ ἀνορθωτικὴ λόγου

(*) Ἡ Ἀναφορικὴ Ὅς κἂν τῇ δευτέρᾳ τῆς Τερψιθέας ἐκδώσει μετετέθη ἐνταῦθα, ἀποσπασθεῖσα τῶν Ἄρθρων. εἴη γὰρ ἂν μᾶλλον Ἀναφορικὴ, ἢ ἡ Αὐτός· ἥτις Ἐπαναληπτική τις μᾶλλον ἔοικεν οὖσα, ἢ Ἀνα-

γίνεται, ἐπαγομένη μὲν ἀναφορικῶς τοῖς ὀνόμασι ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιαρίθμως· οἷον, μακάριος ἀνὴρ,

---

φορική, τῶν ἀντονομαζομένων. τὰ γὰρ Ἀναφορικὰ πάντα καὶ Ἀνταποδοτικὰ πέφυκεν ἔχειν· οἷον, τοσοῦτον ὅσον, τοιοῦτον οἷον, τότε ὅτε, οὕτως ὥσπερ, Ἐκεῖνος Ὅς τις· τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἀνορθωτικὰ λόγου γίγνεται· ἡ δὲ Αὐτὸς ἐπανάληψιν μόνου τοῦ ἀντονομαζομένου ποιοῦσα, ἀμοιρεῖ τῶν τοιούτων ἰδιοτήτων, καὶ οὐθὲν ἐθέλει προσίεσθαι. λέγομεν γὰρ οὑτωσὶ Ἀναφορικῶς. Μακάριος ἀνὴρ ἐκεῖνος, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν. Ἐπαναληπτικῶς δὲ ὧδε. Ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, Αὐτὸς μακάριός ἐστιν. Ἐνταῦθα τοίνυν Ἐπαναληπτική τις ἂν εἴη ἡ Αὐτὸς, καὶ Ἐπιβεβαιωτική πως τοῦ προσώπου, πρὸς ὃ τὸ Ὃς ἀναφέρεται. ἀλλ' ἐπιφέρει τις, ὅτι καὶ τὸ Προτακτικὸν Ἄρθρον Ἀναφορικόν τι ἐστὶ, καὶ ὁ Θεόδωρος ἔφη προεγνωσμένου τινὸς ἀναπόλησιν ἔχειν· ὅθεν καὶ εἰς τὸ Ὑποτακτικὸν τουτὶ ἀναλύεται· οἷον τὸ, Μακάριος ὁ μὴ πορευθεὶς, εἰς τὸ, Μακάριος, ὃς οὐκ ἐπορεύθη. ἀλλ' ἑκάτερον, οἶμαι, τούτων πρὸς ἕτερόν τι ἐγγύτερον ἀποδίδοται, τὸ μὲν Προτακτικὸν πρὸς τὸ πρόσωπον, δυνάμει προσδιορίζον αὐτό· τὸ δὲ Ὃς, πρὸς τὸ, Ἐκεῖνος, ἀμέσως καὶ φύσει ἀναφερόμενον πρὸς αὐτό· οἷον ἂν εἴποι τις οὑτωσί. Μακάριος ἀνὴρ ἐκεῖνος ὁ μὴ πορευθεὶς, ἐκεῖνος δηλονότι, ὃς οὐκ ἐπορεύθη. ὥστε τὸ, Ὁ μὴ πορευθεὶς προσδιορίζειν τὸν εὐσεβῆ· τὸ δὲ Ὃς, ἀναφέρεσθαι εἰς τὸ Ἐκεῖνος. Καί φημὶ κἀπόφημι, κοὐκ ἔχω τί φῶ.

ὃν ἀγαπᾷ κύριος. προτιθεμένη δὲ τῶν ῥημάτων ἀδιαφόρως κατὰ τὴν χρείαν· οἷον, ἀγαπῶ τὸν Δημήτριον· ὃς ἐπιμελεῖται. λαμβάνεται δὲ ἤδη ἐν τῷ λόγῳ πολλάκις καὶ ἀντὶ τῶν Ἀορίστων ὧδε. εἰσὶν οἳ, ἔστιν οἳ, ἔστιν ὧν, ἔστιν οἷς, ἔστιν οὓς. ἀντὶ τῶν, τινὲς, τινῶν, τισὶ, τινάς.

Ἐν δὲ τοῖς Ἀττικισμοῖς τριχῶς ἡ αὐτὴ ἐκλαμβάνεται. ἢ ἐπειδὰν ἀποδιδῶται πρὸς τὸ ἡγούμενον ῥῆμα· ὡς τὸ, χρῶμαι, οἷς ἔχω βιβλίοις· ἢ ἐπειδὰν σχῇ τὸ φύσει ἡγούμενον πτωτικὸν, ὕστερον τῇ τάξει τιθέμενον· ὡς τὸ, τίς ἐστιν, ἣν σοι ἔστειλε βίβλον; καὶ σοφός ἐστιν, ὃν ὁ Σόλων πρὸς Κροῖσον εἴρηκε λόγον, τὸ τέλος τοῦ μακροῦ βίου βλέπειν. ἢ ἐπειδὰν ἀπωσαμένη τὸ γένος τοῦ ἡγουμένου οὐσιαστικοῦ, πρὸς ὃ ἀνεφέρεται, τὸ τοῦ ἑπομένου ἀναλαμβάνῃ· ὡς τὸ, πόλεις εἰσὶν ἐκεῖναι, οὓς φαυλεοὺς εἶναι νομίζεις.

Περὶ Συνθέτου.

Ἡ δὲ Σύνθετος διτταχῶς ἐκλαμβάνεται ὧδε. ἢ ἐπειδὰν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε καὶ πάσχῃ· ὡς τὸ, ἀγαπῶ ἐμαυτόν. ἢ ἐπειδάν τις πρός τι τῶν ἑαυτοῦ ἐνεργῇ· ὡς τὸ, ἀγαπῶ τοὺς ἐμαυτοῦ μαθητάς. ὅπερ καὶ ἀντιστρόφως ὡσαύτως ἔχει· οἷον, οἱ ἐμαυτοῦ μαθηταὶ ἀγαπῶσιν ἐμέ.

Ἐπὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν τὴν Ἀναφορικὴν τῇ πρωτοτύπῳ ἐπισυνάπτοντες, τὴν χρείαν ἀναπληροῦμεν, ὧδε· ἡμῶν αὐτῶν, ἡμῖν αὐτοῖς, ἡμᾶς αὐτοὺς, κατὰ τὴν τοῦ ῥήματος ἀκολούθησιν. ὡς δ' αὔτως κἀν τοῖς ἄλλοις προσώποις τὰ οἰκεῖα ἐπιτα-

κτέον. ἔξεςιν ἀλλ' οὖν εἰπεῖν καὶ ἐν πληθυντικῷ κατὰ πᾶν πρόσωπον οὕτως· ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτούς· οἷς ὁμοίως πως ἔχει καὶ τὸ Ἀλληλοπαθὲς, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐν ταῖς ἀντενεργείαις, εἴτ' οὖν ἀλληλοπαθείεις ἀεὶ λαμβανόμενον.

Περὶ Προθέσεως.

Τῶν δὲ Προθέσεων ἡ μὲν Ἐν ἀεὶ Δοτικῇ συντάσσεται, ἠρεμίαν σημαίνουσα· οἷον, ἐν οἴκῳ· ἐν ἀγορᾷ. καὶ τρόπον, ἐν βίᾳ γράφω, ἐν εὐμενείᾳ λαλεῖ.

Ἡ δὲ Εἰς, Αἰτιατικῇ, σημαίνουσα κίνησιν. εἰς ἐκκλησίαν ἔρχομαι· καὶ τὸ τελικόν· εἰς τὶ ταῦτα πράττεις; καὶ χρόνου· εἰς ἡμᾶς ἀπεσώθη.

Ἡ δὲ Ἐκ, Γενικῇ, τὴν ἀπὸ τόπου σημαίνουσα κίνητιν· ἥκει ἐξ ἀγορᾶς· καὶ αἴτιον παλλαχῇ, ἐκ τοῦ ὁρᾷν τὸ ἐρᾷν· καὶ τὸ ὑλικὸν, ἐκ χρυσοῦ ςέφανος· καὶ τὸ ὕςερον, ἐκ τούτου εἶπε καὶ ἕτερα. ἐν δὲ τῇ συνθέσει σημαίνει ἐπίτασιν, ἐκπρεπής· καὶ τὸ ἔξω, ἐξῆλθεν.

Ἡ δὲ Σὺν, Δοτικῇ, τὸ ὁμοῦ σημαίνουσα· οἷον, συνέρχομαι, σὺν θεῷ.

Ἡ δὲ Πρὸς, Γενικῇ μὲν, ὅταν σημαίνῃ τὴν ἀπὸ προσώπου κίνησιν· οἷον, πρὸς θεοῦ τὰ ἀγαθά· καὶ ἐπὶ ὅρκου πολλάκις, πρὸς θεῶν· καὶ τὸ καθῆκον, οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ· καὶ τὸ ἐνώπιον, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων πρός τε θεῶν μακάρων. Δοτικῇ δὲ, τὸ πλησίον, πρὸς τοῖς ποσί. Αἰτιατικῇ δὲ, κίνησιν πρὸς ἔμψυχον μάλιςα, ἔρχομαι πρὸς σέ. καὶ σύγκρισιν, μηδὲν ἡ γῆ πρὸς τὸ πᾶν· καὶ παράδειγμα, πρὸς αὐλὸν ᾄδει. καὶ τὸ τελικὸν, πρὸς ἀργύριον

δημηγορεῖ· καὶ ἐπιῤῥηματικῶς πολλαχῆ, πρὸς βίαν, πρὸς ὀργήν.

Ἡ δὲ Πρὸ, Γενικῇ, τόπον ἢ χρόνον σημαίνουσα, πρὸ τῶν θυρῶν, πρὸ τοῦ πολέμου· καὶ τὸ μᾶλλον, πρὸ πολλῶν χρημάτων. ἐν δὲ συνθέσει τὸ ἔξω, προέρχομαι τῆς οἰκίας.

Ἡ δὲ Ἀνὰ, Αἰτιατικῇ, τὸ καθ' ἕκαςον σημαίνουσα μάλιςα, ἔδωκε ἑκάςῳ ἀνὰ πάντε βιϐλία. ἐν δὲ τῇ συνθέσει τὸ πάλιν, ἀνακαλεῖ τὴν μάχην· καὶ τὸ ἄνω, ἀνέρχομαι.

Ἡ δὲ Κατὰ, Γενικῇ μὲν ἐπὶ καταφορᾶς· κατ' Αἰσχίνου ὁ λόγος· καὶ τὸ ἐπάνω πως, κατὰ γῆς κάθημαι. Αἰτιατικῇ δὲ, ὁμοιότητα· κατὰ Δημοσθένη γράφει· καὶ χρόνον, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο· καὶ τὸ καθ' ἕκαςον· κατ' ἔτος, κατὰ κεφαλὴν φόρους ἀπῄτει· καὶ μέρος, κατά τι.

Ἡ δὲ Διὰ, Γενικῇ μὲν, τὸ μέσον δηλοῦσα, διὰ σοῦ ταῦτα γίνεται· καὶ πορεύομαι διὰ τῆς ἀγορᾶς. Αἰτιατικῇ δὲ, τὸ αἴτιον. διὰ σὲ ταῦτα γράφω. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, διαίρεσιν· διαζευγνύω.

Ἡ δὲ Μετὰ, Γενικῇ μὲν, τὸ ὁμοῦ, ἡδὺς μετα φίλων ὁ βίος. Αἰτιατικῇ δὲ, τὸ ὕςερον, μετὰ τὸν Σωκράτην ὁ Πλάτων. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, μεταϐολήν· μεθίςαμαι, μεταϐάλλω· καὶ μετουσίαν, μετέχω.

Ἡ δὲ Παρὰ, Γενικῇ μὲν, τὴν ἀπὸ προσώπου κίνησιν· παρὰ θεοῦ τὰ ἀγαθά· καὶ τὸ ποιητικὸν, παρὰ σοῦ ταῦτα ἔμαθον. Δοτικῇ δὲ, τὸ ἐγγὺς ἐπὶ ἐμψύχου. παρ' ἐμοὶ διατρίϐει. Αἰτιατικῇ δὲ, τὸ ἔξω σκοποῦ· παρὰ γνώμην συμϐαίνει· καὶ τὸ ἐγ-

γὺς, παρὰ τὸν ποταμὸν χωρεῖ. ἐν δὲ τῇ συνθέσει τὸ πλησίον, παρεδρεύω. καὶ ὀλιγωρίαν τινὰ, παρορῶ, παραβλέπω.

Ἡ δὲ Ἀντὶ, Γενικῇ, ἕτερον ἀνθ᾿ ἑτέρου ἴσον σημαίνουσα, ἀντὶ πολλῶν ταῦτα τίθεμαι. καὶ τὸ τελικὸν, ἀνθ᾿ ὅτου ταῦτα λέγεις. καὶ τὸ μᾶλλον, ἀντὶ πολλῶν χρημάτων τὰς μούσας ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω. καὶ οἰκειοποίησιν ἐν τῇ συνθέσει, ἀντιποιοῦμαι τῆς βίβλου.

Ἡ δὲ Ἐπὶ, Γενικῇ μὲν, χρόνον δηλοῦσα. ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου ἐσαυρώθη ὁ Χριςός. καὶ τὸ ἐπάνω, τὰ ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ κίνησιν ἀττικῶς· ἐπὶ Βαβυλῶνος πορεύεται. Δοτικῇ δὲ, τὸ τελικὸν αἴτιον. ἐπ᾿ ὠφελείᾳ τῶν νέων ταῦτα γράφω· καὶ τὸ ποιητικὸν, ἐπ᾿ ἀρετῇ καὶ ἐπιμελείᾳ ἐπλούτησε· καὶ ἐξουσίαν, ἐπὶ σοὶ κεῖται ἐπιδιδόναι· καὶ τὸ ὕςερον, ἐπὶ τούτοις καὶ ἄλλα εἶπεν. Αἰτιατικῇ δὲ, κίνησιν ἐπὶ ἀψύχου· τρέχω ἐπὶ τὴν ἀγοράν· καὶ τὸ ἐναντίον, ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐπῆγε τὴν φάλαγγα. καὶ τὸ τελικὸν, ἐφ᾿ ἁρπαγὴν ἠκολούθουν πολλοί.

Ἡ δὲ Περὶ, Γενικῇ μὲν, τὸ τελικὸν σημαίνουσα αἴτιον· περὶ σοῦ ὁ λόγος ἐγένετο. Δοτικῇ δὲ ἐπὶ τῶν φόβου σημαντικῶν ῥημάτων, δέδοικα περὶ τῷ παιδὶ, μήτι πάθῃ κακόν. Αἰτιατικῇ δὲ τὸ πέριξ. περὶ τὴν πόλιν τὸ ςράτευμα· καὶ τὸ ἐγγύς που, περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀκούεται εἶναι.

Ἡ δὲ Ἀμφὶ, Αἰτιατικῇ ὁμοιοσήμως τῇ Περί· ἀμφὶ ταῦτα ἔχει· καὶ περιφρασικῶς, οἱ ἀμφὶ Κῦρον, οἱ περὶ Κῦρον.

Ἡ δὲ Ἀπὸ, Γενικῇ, τὴν ἀπὸ τόπου μάλιςα ση-

μαίνουσα κίνησιν· πρέσβεις ἦλθον ἀπὸ τῆς Σικελίας· καὶ χρόνον, ἀπὸ νεότητος· καὶ μεταβολὴν, Ἄρχων ἐγένετο ἀπὸ ἰδιώτου. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, τὸ πόῤῥω· ἀπεδήμησεν, ἀπεγένετο· καὶ ὀφειλὴν, ἀπαιτεῖ, ἀποδίδωσι.

Ἡ δὲ Ὑπὸ, Γενικῇ μὲν, τὸ ποιητικόν· ὑπὸ πενίας οὐκ εὐεργετεῖ. Δοτικῇ δὲ καὶ Αἰτιατικῇ, τὸ ὑποκάτω, ὑπὸ δένδρῳ, ὑπὸ δένδρον κάθηται. ἐν δὲ συνθέσει τὸ κρύφα καὶ ὕφεσιν· ὑπεξῆλθεν, ὑποκινεῖται.

Ἡ δὲ Ὑπὲρ, Γενικῇ μὲν, τὸ τελικόν· ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος. Αἰτιατικῇ δὲ τὸ πλέον· ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ· καὶ τὸ ἐπέκεινα, ὑπὲρ τὴν Μακεδονίαν ἡ Θρᾴκη.

Περὶ Ἐπιῤῥήματος.

Τῶν Ἐπιῤῥημάτων πρός τε τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ῥήματα ἐχόντων τὴν σύνταξιν, εἴπωμεν χωρὶς περὶ ἑκατέρων ὧδε.

Τὰ μὲν πρὸς τὰ ὀνόματα ἀναφερόμενα συνάσσεται οὕτω, Γενικῇ μέν.

Τὰ Χρονικά.	ποτὲ τοῦ χρόνου.
Τὰ Τοπικά.	πόῤῥω τῆς οἰκίας.
Τὰ Συγκριτικά:	μᾶλλον τῶν ἄλλων.
Τὰ Ὑπερθετικά.	μάλιςα, ἥκιςα πάντων.
Τὰ Ἐπικρυπτικά.	Λάθρα τῶν ἄλλων.
Τὰ Διαιρετικά.	χωρὶς τῶν ἄλλων.
Τὰ ποσοτικά.	δὶς τρὶς τῆς ἡμέρας.
Τὰ Τακτικά.	ἐφεξῆς τοῦ ἑνὸς τὰ δύο.
Τὰ Θαυμαςικά.	ὢ τοῦ θαύματος.
Τὰ Σχετλιαςικά.	φεῦ τῶν κακῶν.

Δοτικῇ δὲ

Τὰ Ἀθροιςικά.	ἅμα ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις.

Αἰτιατικῇ δὲ

Τὰ Ὀμοτικά. . .	νὴ Δία	καταφατικῶς
	μὰ Δία	ἀποφατικῶς.

Ἔςι δ᾽ ἃ τὴν τῶν, ἐξ ὧν παράγονται ὀνομάτων ἢ ῥημάτων μιμοῦνται σύνταξιν· οἷον,

Γενικῇ μὲν

Ἀξίως λόγου.	ὅτι καὶ ἄξιος λόγου
Ὀλιγωρητέον χρημάτων.	ὅτι καὶ ὀλιγωρῶ χρημάτων

Δοτικῇ δὲ

Ὁμοίως τοῖς ἄλλοις.	ὅτι καὶ ὅμοιος τοῖς ἄλλοις.
Δοτέον σοὶ ἀργύριον.	ὅτι ϗ δίδωμί σοι ἀργύριον.
Χρηςέον τοῖς βίβλοις.	ὅτι ϗ χρῶμαι τοῖς βίβλοις.

Αἰτιατικῇ δὲ

Γραπτέον ταῦτα.	ὅτι καὶ γράφω ταῦτα.

Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὸ ὄνομα. τῶν δὲ πρὸς τὰ ῥήματα συντασσομένων τὸ Νῦν καὶ Σήμερον πᾶσι τοῖς τοῦ χρόνου μορίοις συντάσσονται. νῦν πειρᾶται, νῦν ἥξει, νῦν ἐνίκησε. τὸ δὲ Ἄρτι καὶ τὰ ἰσοδύναμα παρῳχημένῳ· ἄρτι πεποίηκε. τὸ δὲ Αὐτίκα, Εἰσαεὶ, καὶ Αὖθις, μέλλοντι· αὐτίκα ποιήσω· εἰσαεὶ ἔςαι κίνησις· αὖθις διδάξω· λέγεται δὲ ταῦτα ἐπὶ τῶν μὴ ἐπὶ πολὺ ἀφεςηκότων τοῦ Ἐνεςῶτος. Τὸ δὲ Πρῴην καὶ Πάλαι, παρῳχημένῳ, πρῴην

ἐλήλυθε· πάλαι ἦσαν ταῦτα· τὸ δὲ Ἤδη κοινὸν μέλλοντος καὶ παρήκοντος, πλὴν τοῦ Ὑπερσυντελικοῦ· ἤδη βεβάδικα, ἤδη βαδίσω· τὸ δὲ Πρὶν, παρῳχημένῳ· πρὶν εἶπε· καὶ Ἀπαρεμφάτῳ· πρὶν εἰπεῖν, καὶ πρὶν ἢ εἰπεῖν, καὶ πρὶν ἂν εἴπῃ, καὶ πρὶν εἴπῃ. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Ἕως· Μέχρι· Ἄχρι· διὰ μὲν τοῦ Οὗ Ὁριστικῇ ἐν παρεληλυθότι· ἕως οὗ ταῦτα ἔπραττε· ἐν δὲ μέλλοντι, Ὑποτακτικῇ, ἕως οὗ ἔλθω, καὶ ἕως ἂν ἔλθω· τὸ δὲ Οὐδεπώποτε, παρῳχημένῳ· τὸ δὲ οὔπω καὶ Ἐνεστῶτι, οὔπω γέγονεν, οὔπω γίνεται.

Βεβαιωτικά.

Τὰ δὲ Βεβαιωτικὰ, Ὁριστικῇ, λέγει ὅτι ἥξει· τὸ δὲ Ὅτι καὶ Εὐκτικῇ διηγηματικῶς, ἡγουμένου ἀφηγηματικοῦ ἐν παρεληλυθότι· ἠγγέλετο, ὅτι γένοιτο, καὶ εἴη, καὶ ἔσοιτο.

Ἀποφατικὸν καὶ Ἀπαγορευτικόν.

Τὸ δὲ Οὐ Ὁριστικῇ, οὐ γινώσκω· καὶ Εὐκτικῇ μετὰ τοῦ ἄν· οὐκ ἂν εἴποις· τὸ δὲ Μὴ ἀπὸ μὲν Ἐνεστῶτος πρὸς Ὑποτακτικὸν ἂν εἴη ἀποδοθέν· φοβοῦμαι, μήτι γένηται κακόν. ἀπὸ δὲ παρῳχημένου πρὸς Εὐκτικόν· ἐφοβήθην, μὴ γένοιτό τι κακόν· συμφέρεται δὲ ἔτι τοῖς Προστακτικοῖς, μὴ γίνωσκε, μὴ γινωσκέτω, πλὴν τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ Ἀορίστου. ἀντ᾽ αὐτοῦ δὲ κατάλληλον τὸ Ὑποτακτικὸν, μὴ γνῷς, μὴ ἔλθῃς.

Εὐκτικά.

Τὰ δὲ Εὐκτικὰ ἐπὶ μὲν μελλόντων, Εὐκτικῷ·

εἴθε σοι γένοιτο· ἐπὶ δὲ παρεληλυθότων, Ὁρισικῷ· εἴθε ἔγραψεν.

Παρακελευσματικά.

Τὰ δὲ Παρακελεύσεως τοῖς δευτέροις τῶν Προςακτικῶν ῥημάτων προσώποις· φέρε εἰπέ· δεῦτε λέγετε. καὶ πρὸς τούτοις τοῖς Αὐθυποτάκτοις τῶν ῥημάτων, ἄγε λέγωμεν.

Ἀποςατικόν.

Τὸ δὲ Ἀποςατικὸν, Ἀπαρεμφάτῳ· ὥςε λέγειν. καὶ Εὐκτικῷ μετὰ τοῦ ἄν· ὥςε λέγοι ἄν· καὶ Ὁριςικῷ· ὥςε λέγει.

Περὶ Συνδέσμου.

Τῶν Συμπλεκτικῶν ὁ μὲν Τε, καὶ ὁ Και συμφέρονται τὰ πολλά· ὁ μὲν, ἡγούμενος· ὁ δὲ Καὶ, ἐπιφερόμενος· ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες νῦν ὀργῶσι πρὸς μάθησιν· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Μεριςικοί· ἐγὼ μὲν διδάσκω, σὺ δὲ μανθάνεις.

Διαζευκτικός.

Τῶν δὲ Διαζευκτικῶν ὁ μὲν Ἤτοι ἡγεῖται ἀεί· ὁ δὲ Ἢ ἐπιφέρεται. ἤτοι ἡμέρα ἐςὶν, ἢ νύξ· ἢ ζῇ, ἢ τέθνηκε· μοναδικῶς δε τριχῶς ἐκλαμβάνεται. πρῶτον μὲν Διασαφητικός· βούλομαι λαὸν σῶον εἶναι, ἢ ἀπολέσθαι. δεύτερον δὲ, Ἀπορηματικός· τί δὴ λαὸν ἤγαγεν ἐνθάδε, ἢ οὐχ Ἑλένης ἕνεκα; τρίτον δὲ, Λυτικὸς ἐν τῷ αὐτῷ· τὶ δὴ λαὸν ἤγαγεν ἐνθάδε; ἢ Ἑλένης ἕνεκα.

Συναπτικός.

Ο δὲ Συναπτικὸς Ει, δύο ἀτελεῖς συνάπτει ἐννοίας· οἷον, εἰ ἐπιμελεῖταί τις, σοφὸς γενήσεται. Ἐπὶ μὲν οὖν μέλλοντος πράγματος, εἰ μὲν τὰ τῆς δευτέρας ἐννοίας εἴη ἐνδοιαζόμενα, Εὐκτικῇ μάλιςα συνταχθείη, ἐν Εὐκτικῷ καὶ τὴν δευτέραν μετὰ τοῦ Ἂν συνεπισπώμενος ἔννοιαν· οἷον, εἰ ἀςράψειε, κεραυνὸς ἐπισκήψειεν ἄν. εἰ δὲ ὁμολογούμενα, ἐν Ὁριςικῷ Ἐνεςῶτι, ἢ Μέλλοντι ἀμφοτέρας τὰς ἐννοίας συνδέσει· οἷον, εἰ βρέξει, εὐφορία γενήσεται· καὶ εἰ καθεύδει, οὐ κινεῖται. Ἐπὶ δὲ παρήκοντος, ἐν Ὁριςικῇ κατὰ τὸ παρῆκον ἀμφότερα· οἷον, εἰ μὲν ἐμάνθανον ταῦτα, οὐκ ἂν ἠγνόουν.

Αἰτιολογικός.

Τῶν δὲ Αἰτιολογικῶν ὁ μὲν Ἀποτελεςικὸς Ἵνα καὶ τὰ ὅμοια, ἀπὸ μὲν Ἐνεςῶτος καὶ Μέλλοντος πρὸς Ὑποτακτικόν· οἷον ἔρχομαι, ἐλεύσομαι, ἵνα μάθω. ἀπὸ δὲ παρῳχημένου, πρὸς Εὐκτικόν· οἷον, ἧκεν, ἵνα μάθοι. καὶ πρὸς Ὁριςικὸν ἐσθ' ὅτε, ὡς εἰκὸς, εἰ περὶ παρῳχημένου ὁ λόγος· οἷον, ἐχρῆν αὐτὸν λαβεῖν συγγραφὴν, ἵνα εἶχεν ἀπαιτεῖν κατὰ νόμους· τὸ δὲ Ὅπως Παραγγελματικῶς μὲν πρὸς Μέλλοντα· οἷον σκοπεῖτε, ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσιν. ἄλλως δὲ παντοίως φέρεται, Ὁριςικῇ τε συντασσόμενον, καὶ Εὐκτικῇ μετὰ τοῦ ἂν, καὶ Ἀοριςολογικῶς πρὸς Ὑποτακτικόν· καὶ ὅλως κατὰ τοῦ λόγου τὴν δύναμιν· τὸ δὲ Ὅτι καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα πρὸς Ὁριςικὸν ἀδιαφόρως τοῖς χρόνοις. τὸ δὲ

Ἐφ᾽ ᾧ, αἰτιολογικῶς μὲν πρὸς παρῳχημένον. ἐφ᾽ ᾧ ἔγραψε· ἀποτελεστικῶς δὲ πρὸς Μέλλοντα καὶ Ἀπαρέμφατον. συνέθεντο, ἐφ᾽ ᾧ κομιοῦνται τοὺς αἰχμαλώτους. ἐφ᾽ ᾧ ἐλθεῖν. τὸ δὲ Ἕνεκα ἀεὶ γενικῇ. τὸ δὲ Ἐὰν, Ἢν, Ἐπειδὰν, Ὅταν, πρὸς Ὑποτακτικόν.

Δυνητικός.

Ὁ δὲ Δυνητικὸς Ἂν, κατὰ μὲν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος πράγματος πρὸς Εὐκτικὸν, Μετοχήν τε καὶ Ἀπαρέμφατον. εἴποις ἂν, εἰπόντες ἂν, εἰπεῖν ἂν, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ λόγου. κατὰ δὲ παρήκοντος, πρὸς Ὁριστικὸν ἀδιαφόρως τοῖς χρόνοις, πλὴν τοῦ Παρακειμένου. οὐκ ἂν εἶπες ταῦτα. εἰ ἐβούλετο ὁ στρατηγὸς ἀπαμύνεσθαι, οὐκ ἂν ἡλίσκετο ἡ πόλις.

Τέλος.

Ἔκθεσις τῶν Δυϊκῶν καθ' ἑκάστην Κλίσιν, Συζυγίαν, καὶ Χρόνον, καὶ Ἔγκλισιν.

Τῶν μὲν Ὀνομάτων οὕτω.

Α'. Δυϊκῶς ἡ Ὀνομαστικὴ καὶ Αἰτιατικὴ τω Αἰνεία. ἡ Γενικὴ καὶ Δοτικὴ, τοῖν Αἰνείαιν. ἡ Κλητικὴ, ὦ Αἰνεία.
τὼ Χρύσα, τοῖν Χρύσαιν, ὦ Χρύσα.
τὼ λῃστὰ, τοῖν λῃσταῖν, ὦ λῃστά.

Β'. τὰ Μούσα, ταῖν Μούσαιν, ὦ Μούσα.
τὰ τιμὰ, ταῖν τιμαῖν, ὦ τιμά.

Γ'. τὼ ἀνθρώπω, τοῖν ἀνθρώποιν, ὦ ἀνθρώπω.
τὰ ὁδὼ, ταῖν ὁδοῖν, ὦ ὁδώ.
τὼ μυστηρίω, τοῖν μυστηρίοιν, ὦ μυστηρίω.

Δ. τὼ Μενέλεω, τοῖν Μενέλεων, ὦ Μενέλεω.
τὰ ἅλω, ταῖν ἅλων, ὦ ἅλω.
τὼ εὔγεω, τοῖν εὔγεων, ὦ εὔγεω.

Ε'. τὼ Αἴαντε, τοῖν Αἰάντοιν, ὦ Αἴαντε.
τὰ τρυγόνε, ταῖν τρυγόνοιν, ὦ τρυγόνε.
τὼ βήματε, τοῖν βημάτοιν, ὦ βήματε.

Τῶν Συνῃρημένων.

Α'. Τὼ ἀληθῆ, τοῖν ἀληθοῖν, ὦ ἀληθῆ.
τὰ τριήρη, ταῖν τριήροιν, ὦ τριήρη.
τὼ τείχη, τοῖν τειχοῖν, ὦ τείχη.

Β'. τὼ ὄφεε, τοῖν ὀφέοιν, ὦ ὄφεε.
τὰ πόλεε, ταῖν πολέοιν, ὦ πόλεε.
τὼ σινήπεε, τοῖν σινηπέοιν, ὦ σινήπεε.

Γ'. τὼ Βασιλέε, τοῖν βασιλέοιν, ὦ βασιλέε.

Δ΄. τὼ Λητὼ, ταῖν Λητοῖν, ὦ Λητώ.
Ε΄. τὼ κρέατε, τοῖν κρεάτοιν, ὦ κρέατε.

Τῶν δὲ Ῥημάτων ἐν Ὁριςικῇ.

Ἐνεςώς.	Τύπτετον, τύπτετον.
Παρατ.	Ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
Παρακ.	Τετύφατον, τετύφατον.
Ὑπερσ.	Ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
Ἀόριςος.	Ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
Ἀόρις. β΄.	Ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
Μέλλων.	Τύψετον, τύψετον.
Μέλ. β΄.	Τυπεῖτον, τυπεῖτον.

Ἐν Προςακτικῇ.

Ἐνεςώς.	Τύπτετον, τυπτέτον.
Παρακ.	Τετύφετον, τετυφέτον.
Ἀόριςος.	Τύψατον, τυψάτον.
Ἀόρις. β΄.	Τύπετον, τυπέτον.

Ἐν Εὐκτικῇ.

Ἐνεςώς.	Τύπτυτον, τυπτύτην.
Παρακ.	Τετύφοιτον, τετυφοίτην.
Ἀόριςος.	Τύψαιτον, τυψαίτην.
Ἀόρις. β΄.	Τύποιτον, τυποίτην.
Μέλλων.	Τύψοιτον, τυψοίτην.
Μέλ. β΄.	Τυποῖτον, τυποίτην.

Ἐν Ὑποτακτικῇ.

Ἐνεςώς.	Ἐὰν τύπτητον, τύπτητον.
Παρακ.	Ἐὰν τετύφητον, τετύφητον.

Ἀλεξάνδρῳ τῷ Βασιλείου Νεόφυτος Δούκας
Εὖ πράττειν.

Καὶ φίλος μὲν πρότερον εὐτυχὴς, καὶ ἐχθρὸς δὲ νῦν δυσυχὴς ἐγὼ παρὰ σοὶ, φίλε μου κῦρ Ἀλέξανδρε· φίλος μὲν εἰς ἑξαετίαν σχεδὸν χρηματίσας, ἐχθρὸς δὲ μετὰ ταῦτα μεταξὺ μιᾶς ἑβδομάδος ἐξ ἀπροσδοκήτου γεγενημένος. ἐπειδὴ τὴν μὲν κυριακὴν τῆς Λαμπρᾶς συνησεϊζόμεθα εἰς τὸν οἶκόν σου μετὰ τῶν φιλτάτων σου παιδίων συμπαίζοντες· τὴν δὲ ἐρχομένην αὖθις κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ προσφέρεταί μοι βιβλίον ἀπροσδοκήτως, ἐν κεφαλίδι ὄνομα φέρον, Ἀλέξανδρος Βασιλείου, πᾶν βέλος ὕβρεως, καὶ μιᾶς ἀδιακρίτου δημοκοπίας κατ᾽ ἐμοῦ ἐκτοξεῦον, ἐπιφέρον αἰτίαν μόνην, διὰ φιλίαν τοῦ Κοραῆ. ὃν ἐγὼ σέβομαι, καὶ τιμῶ ἐν τοῖς μάλισα, ὡς ἄνδρα ἐλλόγιμον καὶ φιλόπονον, ὅσον καὶ ἡ ἐν λόγοις αὐτοῦ ἐπίδοσις ἀπαιτεῖ, καὶ εἰς τοὺς κόπους αὐτοῦ διὰ τὸ κοινὸν καλὸν αὐτῷ ἐποφείλεται. Ἀλλ᾽ ἠγνόουν τῷ ὄντι, ὅτι ἡ ἐντιμολογιότης σου, Κυλώνιον Ἄγος ἐνόμι-

ζες ἄντικρυς, εἴτις ποτὲ ἀντιτείνει εἰς τȣ ἀνδρὸς τινὰς δόξας πρὸς τῆς ἀληθείας τὴν εὕρεσιν· ϗ ὅτι ἐκκλείεται πᾶς τις τῶν ὁμογενῶν τȣ αὐτοῦ δικαιώματος εἰς τὸ νὰ γράψῃ ἐλευθέρως ϗ ἀπὸ γνώμης ἰδίας περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων τὸ παρισάμενον. ὥςε ϗ ἐτρώθης τοσȣ̃τον βαθέως ἐκ τȣ́τȣ, ϗ ἀνέλαβες ἐν τοιαύτῃ παιδείᾳ καὶ ἡλικίᾳ τὸν τῆς πατρίδος ἀρχαῖον ϗ τῆς ἐκεῖσε ἀνατροφῆς χαρακτῆρα, ὥςε δεσποτικῶς ὡς ἀπὸ θρόνȣ βασιλικȣ̃ χαλεπήνας ϗ δεινοπαθήσας, ἠθέλησας νὰ ἀφαιρέσῃς πάνυ βαρβαρικῶς εἰς τὸν πρῶτόν σου σίχον τὸ ἐκ πολιτικῆς συνηθείας κοινῶς διδόμενον ϗ ἐμοὶ ϗ εἰς ἄλλȣς προσφώνημα, ϗ πᾶσαν ἄλλην τιμὴν, ϗ ἐντεῦθεν νὰ μὲ ἀφήσῃς Ἀκύρωτον ἐν μέσῳ τῷ συρφετώδει ὄχλῳ, ϗ ἄτιμον κατὰ πάντα μεταξὺ τῶν χυδαίων, περὶ τὸ ὄναμά μου καινοτομῶν, ϗ τοσαῦτα πρός με δημοκοπῶν, ὅσα ȣ̓δὲ οἱ ἐν καπηλείοις ἐγκαλινδȣ́μενοι, ϗ οἱ ἐξ οἰνοποσίας ἐνυβριζόμενοι πρὸς ἀλλήλȣς, λησὴν εἰπὼν, ϗ τυμβωρύχον, ϗ μορμόλυκα, ϗ ἀμαθέςατον, ϗ τὸ δὴ τιμιώτερον, ȣ̓δὲ συλλαβίζειν εἰδότα, ϗ ἄλλα πολλὰ παραπαίων τοιαῦτα, ὅσα ϗ ἡ σύνοικος ἀνατροφὴ πρότερον ἐξεδίδαξε, ϗ ἡ προαίρεσις τὸ ὕςερον ἐδοκίμασε, ϗ οἱ ἐμβρόντητοι δορυφόροι σȣ, καιρὸν λαβόντες, σὲ ὑπαγόρευσαν νὰ δεχθῇς εἰς μασιγίαν μετὰ ταῦτα τῆς σῆς συνειδήσεως, ὅσα καὶ τὸν βίον μȣ διαβάλλȣ-

σι πρὸς τὲς μὴ εἰδότας τὰ κατ᾽ ἐμὲ, καὶ ἄλλας ζημίας μοὶ προξενῦσι, ϗ ταῦτα μήτε φιλίαν παρῦσαν ἤδη πρεσβεύων, μήτε ἱερωσύνην αὐτὴν τὴν παρὰ πᾶσι σεβάσμιον αἰδεσθεὶς, μήτε εἴποτέ σε πνευματικὸς πατὴρ εὐλογῶν ϗ ἁγιάζων σὲ ἐχρημάτισα, αἰχυνθεὶς, μήτε ὅτι καὶ τὰ φιλτατάσε ἐβάπτισα, ὐδὲν τέτων ἐνθυμηθεὶς, ἐφ᾽ οἷς τυχὸν καὶ ἐτίμας με πρότερον, καὶ νῦν ὤφειλες κἂν διὰ ταῦτα νὰ χαλινώσης τὴν γλῶσσαν σε, ἀλλ᾽ ἅπαξ τῷ ἀλόγῳ πάθει παραχωρήσας, ἐκινήθης παραβολώτερον, ϗ κατ᾽ ἄνδρα Ἀλβανὸν, νὰ ἐκκενώσης πᾶσαν τῶν βελῶν τὴν φαρέτραν, ϗ νὰ κατατοξεύσης κατὰ τὲς κακέργες ϗ αὐτὴν τὴν καρδίαν μου, ϗ εἴτι δύνασαι νὰ μὲ βλάψης. Ἀλλ᾽ ἐγὼ δὲν αἰσθάνομαι τοσῦτον ἀνάξιον ἐμαυτὸν εἰς τὸ νὰ προβάλω τὴν ἀσπίδα τῆς ἀληθείας, ϗ νὰ ἀπαντήσω ἀκινδύνως τὰ βέλη σου· ϗ σὺ μὲν ὕβριζον ϗ αὖθις ϗ πολλάκις ἔχε τὴν τιμὴν ϗ τὴν δύναμιν ταύτην πρὸς τὸν ὡς συμποσίῳ ἐμὲ κωμῳδέμενον, ἀνέχε ὅμως ἐκέων· καὶ πάταξον μὲν, ἂν θέλης, ἄκεσον δὲ, τῦτο δὴ τὸ παρὰ τῦ Ἀθηναίε ϛρατηγῦ πρὸς τὸν Σπαρτιάτην ναύαρχον εἰρημένον.

Ἓξ ἤδη ἔτη διατρίβομεν ἐν Βιέννῃ ἀμφότεροι, φίλεμε κὺρ Ἀλέξανδρε, ϗ τὰ ἐμὰ πάντα οἶδας, ϗ διὰ τῦτο δὲν ἔχω χρείαν ἑτέρε μάρτυρος. ἐξ ὧν τὰ μὲν πέντε σχεδὸν ἐχρημάτισα ἐφημέριος:

τὸ δὲ λοιπὸν ἰδιώτης εἰμί. εἰς τὸ ἐπάγγελμα τȣ̃το λοιπὸν σύνοιδας κηλίδα τινὰ προσριβομένην παρ' ἀξίαν εἰς τὸν σὸν ἐφημέριον, ἢ παίζοντα, ἢ μεθύοντα, ἢ εἰς θέατρα καὶ εἰς θέας ἀτόπȣς τρέχοντα, ἤ τινα σκανδαλίζοντα ἢ ἄλλο τὶ ἀσωτεύοντα, ἢ τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ ἀμελήσαντα; δὲν ἔχεις νὰ δείξῃς, ἐὰν ὑγιαίνῃ σȣ ἡ συνείδησις τὴν ὁποίαν ἤδη ἐπλήγωσας, διαβαλών με πρὸς τȣ̀ς μὴ εἰδότας τὸν βίον μȣ· καθότι περιωρισμένος πάντοτε εἰς τὴν οἰκόν μȣ, μέτριος εἰς τὸν βίον μȣ, ἐκπληρῶν τὸ χρέος τȣ̃ ἐπαγγέλματος, εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς ἐκκλησίας, διητώμην, ὅσον ἦν δυνατὸν, καθ' ἣν ὑπόχεσιν ἔδωκα, ὅταν ἐδέχθην τῆς λειτȣργίας ταύτης τὸ βάρος, μηδεμίαν ὑποψίαν τινὸς ὑποκρίσεως διδȣ̀ς πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων ἀρέσκειαν, ἀλλὰ καθαρὸς μὲν ἀπὸ κολακείας ἁπάσης, προσηρμοσμένος δὲ κατὰ ἀληθῆ ἱερέα εἰς τὸ χρέος μȣ μόνον ϗ εἰς τȣ̃ συνειδότος τὴν καθαρότητα, λύχνον τοῖς ποσί μȣ ϗ φῶς τοῖς τρίβοις μȣ ἔχων ἀεὶ τὴν ἀλήθειαν, ϗ τῆς ἀληθείας τὴν παῤῥησίαν. καὶ τȣ́των μάρτυς αὐτόπτης σὺ αὐτὸς, ϗ πάντες οἱ τὴν ἀλήθειαν πρεσβεύοντες καὶ τιμῶντες.

Καὶ ταῦτα μὲν ἴσως ἀναγκαῖα τȣ̃ ἱερέως γνωρίσματα· τὸν δὲ ἄνθρωπον καὶ χριστιανὸν τὶ ἄλλο ὑποχρεοῖ εἰς τὸ νὰ εἶναι ἄξιος τȣ̃ τοιȣ́του ὀνόματος; ἡ ἐντολὴ πρὸς τὴν ὠφέλειαν τȣ̃ πλη-

σίου, καὶ εἰς τὴν μετάδοσιν τοῦ ταλάντου, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἕκαστος παρὰ τῆς θείας προνοίας, ἢ πολὺ ἢ ὀλίγον κατὰ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ δεχομένου ἀγγείου. ἀλλ᾽ ἐγὼ καὶ εἰς τοῦτο δὲν ἔπαυσε μεταξὺ τῆς ἄλλης μου ἀσχολίας ἀπὸ τοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὸ νὰ ἀναπληρῶ τὰ τοῦ χρόνου μεταξὺ διαλείμματα μὲ τοὺς πόνους μου τούτους, νύκτα καὶ ἡμέραν ἀκατάπαυστα ἐργαζόμενος. καὶ ταῦτα δὲν γράφω πρὸς ἀγνοοῦντας, πρὸς οὓς τυχὸν καὶ ψευσθήσομαι, ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ τοσούτων Γραικῶν ἐν Βιέννῃ πρὸς εἰδότας τὰ κατ᾽ ἐμὲ ἀκριβῶς, καὶ ἐπαινοῦντάς μου τὸ ἐπιμελὲς, καὶ ἐπίμονον, καὶ ἀθέατον, καὶ τὸ μέτριον, καὶ εἴτι τοιοῦτόν μοι πρόσεστιν. πρὸς οὓς, ἐὰν καὶ μικρὸν τὶ ψευσθῶ, φανήσομαι πάντῃ ἀναίσχυντος· ὥστε ἐκ τούτων τῶν κόπων μου ἐξέδωκα εἰς μὲν τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς μου τὴν κατὰ σὲ Ἀλγησιθέαν. (Ἀλγησιθέαν μὲν διὰ τοὺς ἀλγοῦντας τὴν ὄψιν, Τερψιθέαν δὲ, διὰ τοὺς ἐραστὰς τῶν χαρίτων.) τὸ δὲ δεύτερον ἔτος τὸ Λεξικὸν τοῦ Βενδότου· τὸ δὲ τρίτον τὸν Θουκυδίδην δεκάτομον· τὸ τέταρτον δὲ τὸν Χείμαῤῥον τῶν χρόνων, καὶ τὸ περὶ σχολείου Ἑλληνικοῦ Ἐγχειρίδιον, καὶ πρὸς τούτοις καὶ τὸν Εὐτρόπιον δίτομον. τὸ δὲ πέμπτον τὸν Αἰνέκιον κατὰ τὴν ἀξίωσιν τοῦ Εὐγενοῦς μεταφραστοῦ ἐκ ὀλίγους κόπους καὶ εἰς τοῦτο ἀναδεξάμενος. τὸ δὲ ἕκτον αὖθις τὴν Τερψιθέαν τὸ δεύτερον, καὶ τὸν Ἀρ-

ῥιανὸν ἑπτάτομον ἤδη· ϗ τέλος πάντων, τῶν ἀγώνων τούτων ἁπάντων τὴν τελευταίαν μου ταύτην ἐκ τῆς σῆς εὐγνωμοσύνης ἀπολογίαν. ϗ ἐν τούτοις ἐγὼ διεσκέδασα αὐτὴν τὴν ἑξαετίαν, εἰς τὴν ὁποίαν μόλις ἐξαρκοῦσέ τις νὰ ἐκδώσῃ εἰς τοιαύτην ἔκδοσιν μόνον τὸν Θουκυδίδην. ϗ λέγω τοῦτο διὰ νὰ ἐπιφέρῃς προχείρως τὸ πρὸς τὸν ἀφυῆ ζωγράφον παρὰ τοῦ Ἀπελλοῦ εἰρημένον, θαυμάζω πῶς δὲν ἐξέδωκας ϗ ἄλλα τοιαῦτα πολλά. ἀλλὰ ταῦτα λέγων ϗ ἐννοῶν, ἕξεις τὴν μάστιγα τῆς σῆς συνειδήσεως, ὡς θείαν δίκην ἀεὶ ἐπισειομένην, καὶ ἐπαπειλοῦσάν σοι κώφωσιν παντελῆ. ἐπειδὴ ἐγὼ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἑξαετίας αὐτῆς μεταξὺ, ἐξαπέστειλα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν αὐχμοτάτῳ καιρῷ τεσσαράκοντα σχεδὸν χιλιάδας βιβλία, ὅσα ἡ τιμιότης σου οὐδὲ γιαλιὰ καὶ τζουκάλια ἐμπορικὰ δὲν ἐδυνήθης νὰ στείλῃς. καὶ διὰ τοῦτο εἴτι μοι ϗ ἡμάρτηται μεταξὺ ἢ ἐκ τῆς περὶ πολλὰ ἀσχολίας μου, ἢ ἐξ ἀπροσεξίας, ἢ ϗ ἐξ ἀμαθείας, τὸ ὁποῖον ϗ δὲν ἀρνοῦμαι, ἀλλ᾽ οὐν ἡ τοιαύτη μου ὀξύτης ὁπωσοῦν μὲ κάμνει ἀνεύθυνον, ϗ μάλιστα μεταξὺ ϗ πολιτικῶν πολλῶν ταραχῶν, ϗ ἰδίων ἄλλων ἀσχολιῶν περιπεπλεγμένον. ἐπειδὴ ϗ σὺ ἐνθυμεῖσαι, εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν παιζοχαρτίων σου, ὅτι ἐπρόβαλες εἰς δικαιολογίαν τῶν ἡμαρτημένων τὰς ἐμπορικὰς ἀσχολίας σου· ϗ εἶχες δίκαιον· καθότι οἱ λόγοι εἶναι πτερόεντες, ϗ διὰ τοῦτο χρή-

ζεσι νηνεμίας ἐν σκέπῃ τῶν ταραχῶν ἀκριβεῖ, ϗ μάλιςα ὅταν αἱ Μȣσαι, παρθένοι ȣ῏σαι, θεραπεύωνται παρ' ἐπάγγελμα.

Ὡς τόσον νὰ ἐκδοθῇ βιβλίον τι ἀναμάρτητον ϗ ἀνεπίληπτον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, ὥςε νὰ ἀρέσῃ τοῖς πᾶσι, φίλε μȣ κὺρ Ἀλέξανδρε, τȣ῀το νόμιζέ το σχεδὸν ἀδύνατον, ϗ μάλιςα ὅταν ὁ μῶμος ἐγκύψῃ προσεκτικώτερον εἰς αὐτό. ἐπειδὴ ϗ αἱ ἰδέαι πολλάκις τῶν βροτῶν, καίτοι περὶ τȣ῀ αὐτȣ῀ πράγματος ȣ῏σαι, εἶναι ὅμως διάφοροι· ϗ μαρτυρεῖ μοι τὸν λόγον μάλιςα ἡ Γραμματικὴ τȣ῀ μακαρίτȣ διδασκάλȣ Νεοφύτȣ τȣ῀ Καυσοκαλυβίτȣ. περὶ ἣν ἐκεῖνος μὲ ὅλον ὅτι τριάκοντα ἔτη ἠναχολήθη, ἐξηλέγχθη ὅμως παρὰ τȣ῀ Εὐγενίȣ εἰς ἄπειρα, ϗ βιβλίον ὅλον ἤδη ἐκδέδοται ἐπικρίσεως. Διὰ τȣ῀το ἄρα ϗ οἱ Εὐρωπαῖοι παραδίδȣσι τὰ ποιήματά των ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον χειρόγραφα, διὰ νὰ τελειοποιήσωσιν αὐτὰ ἐκ τῆς περὶ ταυτα τριβῆς περισσότερον. ϗ πάλιν ἀφ' ȣ῟ τὰ ἐκδώσωσιν, ἐπιδιορθȣ῀σιν αὐτὰ εἰς τὴν δευτέραν, εἰ τύχοι, ἔκδοσιν. τὸ ὁποῖον λέγȣσι νὰ ἔκαμε ϗ ὁ Νεύθων, δεξάμενος μετ' εὐγνωμοσύνης ϗ μετριότητος τὸν ἀληθῆ τȣ῀ δημοσιεύσαντος ἔλεγχον, ϗ δὲν ᾐχύνθη παντελῶς ὁ ἀνὴρ νὰ δεχθῇ ὠφελίμως τὴν δόξαν τȣ῀ ἀντιζήλȣτȣ. ἐπειδὴ δὲν ἦτον Γραικὸς, ἀλλ' Ἄγγλος, ἄνθρωπος δηλονότι ϗ πολλάκις ὑποκείμενος εἰς ἀπάτην, τȣ῀ ὁποίȣ ϗ οἱ λογισμοὶ πολ-

λάκις δειλοὶ, ϗ αἱ ἐπίνοιαι σφαλεραί. ὅπερ καὶ ὁ Πλάτων, ὡς οἶμαι, φοβȣμενος, ϗ ἐντεῦθεν διὰ παντὸς τȣ̃ βίȣ ἐπιθεωρῶν ϗ κτενίζων τȣ̀ς λόγȣς τȣ, ἐξέδωκεν αὐτȣ̀ς, ὡς λέγȣσιν, ἐν τῷ γήρατι, ὑποπτευόμενος ἴσως ϗ αὐτὸς τὰ αὐτοσχέδια τȣ̃ νοός τȣ γεννήματα, ϗ τὴν κρίσιν τῶν ἀντιζήλων τȣ. καθότι τὰ τοιαῦτα πάθη ȣ̓δέποτε ἔλειψαν, ȣ̓δὲ λείψȣσι πώποτε, μέχρις οὗ ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων ἐςὶν ἡ αὐτή. οἵτινες ἔχοντες ἐκεῖθεν τοιȣ̃τον ἐνδόσιμον, φιλοτιμȣ̃νται μᾶλλον περὶ τὰ ἴδια, ϗ ἂν τύχωσι νὰ εἶναι πιθήκων γεννήματα ἄμορφα.

Τῶν βιβλίων ὅμως τὰ ἁμαρτήματα, φίλε μȣ κὺρ Ἀλέξανδρε, θεωρȣ̃νται ϗ ἐν ἄλλοις πολλοῖς, εἰς δύο ὅμως ἐκεῖνα τὰ γενικώτερα μάλιςα, εἰς Δόγμα, καὶ περὶ τὴν Λέξιν· ϗ τὸ μὲν περὶ δόγμα ἁμάρτημα ἔχει βάρος, ὡς εἰκὸς, ἀσυγκρίτως τȣ̃ λεκτικȣ̃ περισσότερον. ὅθεν ϗ περὶ ἐκεῖνο προσέχȣσι μᾶλλον οἱ περὶ ταῦτα ἐναχολȣμενοι, ὡς ϗ τȣ̀ς ἐπαίνȣς ἐκεῖθεν μείζονας ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις ἐλπίζοντες, ϗ τὰ ἐπιτίμια ὁμοίως ἐν ταῖς ἀποτυχίαις βαρύτερα προσδοκῶντες, ϗ δυσφορώτερον τȣ̀ς ἐκ τȣ́των ἐλέγχȣς, ἂν τύχῃ ποτὲ, ὑποφέροντες. τὰ δὲ ἐκ τῆς λέξεως ἀμφότερα φαίνονται μετριώτερα πρὸς ἑκάτερα. διὰ τȣ̃το ϗ οἱ πεπαιδευμένοι ὀλίγον περὶ ταῦτα διϊσχυρίζονται, εἰδότες, ὅτι τὸ τὰ τοιαῦτα ἰσχυρῶς

ἐξελέγχειν, περιεργότερόν ἐςι περιτρώγειν τῶν ἀντιζήλων τὰς ὄνυχας, μηδὲν τῶν σαρκῶν αὐτῶν ἁψαμένας, καθὼς καὶ τὰ κυνάρια περιτρώγουσι τὰ καττύματα, καὶ εἴτι ἕτερον πρόχειρον εὕρωσι.

Σὺ δὲ ἀπὸ τῶν δογματικῶν ἀγώνων μετέφερες τὴν πάλην εἰς τῶν παίδων τὸ ςάδιον· καὶ ἀπὸ τῶν ἀμφιβόλων γραμματικῶν λόγων, ἐν οἷς ἀντεῖπόν τινα πρὸς τὸν κύριον Κοραῆν, μεταπηδήσας ἐξ ὀργῆς καὶ θυμοῦ, ἄνω καὶ κάτω ἐκίνεις τὸ πᾶν, καὶ ἐγκλήματα ἐζήτεις καθοσιώσεως κατὰ τοὺς συκοφάντας, ἄνω καὶ κάτω κινῶν τοὺς δημοσίους τῆς ἐπικρίσεως κώδικας, καὶ εἰς τὰ ἄλλα μου βιβλία ἐφώρμησας, ἀφεὶς παντάπασι τὸ σκοπούμενον, καὶ τῆς πληγῆς τὴν αἰτίαν. καὶ ἐσπούδασας κατὰ μίμησιν τῶν κυναρίων νά μοι περιτρώξῃς αὐτόθι τοὺς ὄνυχας. καθότι εἰς τοιαύτας ἀτοπίας περιπίπτουσιν οἱ τοὺς ἀντιζήλους τινὸς συμβούλους κατ᾽ ἐκείνου λαμβάνοντες. οἵτινες ἐν ἀκμῇ τοῦ πάθους, πολλὴν ἐπιφέροντες πιθανότητα, σβέουσι μὲν τὸ πῦρ μὲ τὸ ἔλαιον, χαλινοῦσι δὲ τὸν θυμὸν μὲ τὸ κέντρον. καὶ εἰς τοῦτο ἔχεις καὶ ἕξεις ἀεὶ μάρτυρα τῷ ὄντι ἀδέκαςον τοῦ σοῦ συνειδότος τὴν Μάςιγα (δέξαι, παρακαλῶ, τὸ προσφυὲς τοῦτο ὄνομα τῷ βιβλίῳ σου). ἐπειδὴ καὶ τὸ κίνημά σου ἐςάθη παντάπασιν ἄλογον, καὶ τῆς τιμῆς σου ἀλλότριον. καὶ ἀξιῶ νὰ μὲ πιςεύσῃς εἰς αὐτὸ μόνον, καὶ νὰ γένῃς εἰς τοῦτο καὶ παρ᾽ ἐμοὶ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν

παρ' Ἡσιόδῳ ἐπαινουμένων, καὶ μὴ τῆς τρίτης, μὴ γένοιτο, εἰς τὴν ὁποίαν ἐν τῇ κεφαλίδι τῆς Μάσιγός σου παρέπεμψάς με τὸν ἀμαθέστατον. ναὶ ἀλόγως ἐκινήθης, φίλε μου κῦρ Ἀλέξανδρε, καὶ ἀνάξια ἔπραξας σεαυτοῦ, καὶ ἐμὲ ἐκ τούτου κατῄσχυνας, ὡς ἐπαινοῦντά σε πρότερον, καὶ ἐπιλέγοντα περὶ σοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπαίνων μου τοῦτο δὴ τὸ παρὰ τοῦ Πύῤῥου πρὸς τὸν Φαβρίκιον τὸν Ῥωμαῖον ποτὲ εἰρημένον. „Οὐκ ἔστιν αὐτὸν ἀφελκυσθῆναι τοῦ πρέποντος, ὥσπερ οὐδὲ τὸν ἥλιον τῆς αὐτοῦ φορᾶς." νῦν δὲ γνοὺς μᾶλλον ἐκ πείρας, ὅτι δὲν ἐξετοπίσθης παντελῶς μήτε τῆς Ἀλβανικῆς αὐτῆς ἰδιότητος, σκυθρωπάζω, καὶ μέμφομαι τὴν ἀπάτην, καὶ ὑπογελῶ μετ' αἰσχύνης, ὅταν τίς μοι προφέρῃ τὸ εἰρημένον ἐπομνημόνευμα τοῦ Πύῤῥου πρὸς ἔλεγχόν μου. ἐπειδὴ ὁ ἐπαινῶν ἐγὼ, καὶ ἀποθνήσκων ὑπὲρ σοῦ εἰς τῶν πραγμάτων τὰς συντυχίας, ἀκούω νῦν παρὰ δόξαν Τυμβωρύχος, Ληστὴς, καὶ Μορμόλυξ, καὶ τοιαῦτα ἄλλα, ὅσα εἵμαρται νὰ εἶναι τῆς Μάσιγός σου τὰ γύγαρτα. ἀλλ' ἄκουσον καὶ πρὸς ταῦτα ἐξομολόγησιν, μάλιστα μὲν ἀληθῆ, μάλιστα δέ σοι συμφέρουσαν, διὰ νὰ λάβῃς δηλονότι περισσοτέρας κακηγορίας ἀρχὰς εἰς τὸ νὰ μὲ θεατρίζῃς ὡς ἀμαθέστατον, καὶ τοῦτο δὴ τὸ μωρότερον, οὐδὲ συλλαβίζειν δυνάμενον.

Πρὸ ἑπταετίας ἤδη ἐν τῷ χολείῳ τȣ̃ Μακαρίτȣ Λάμπρȣ τȣ̃ φωτιάδȣ ἐν Βȣκορεσίῳ ςρεφόμενος ϗ ἐγὼ, εἶδον πρὸς ταῖς ἄλλαις τῶν μαθητῶν προκοπαῖς πολλὴν τὴν βοήθειαν καὶ φιλοτιμίαν εἰς τῶν λόγων τὴν περιέργειαν ἐκ τῶν ὑποσημειώσεων τῶν ἐπισολῶν τȣ̃ Συνεσίȣ ἐν τῇ ἐκδόσει Γρηγορίȣ τȣ̃ Κωνςαντᾶ· ϗ ἐντεῦθεν συνέβαλον κατὰ νȣ̃ν, ὅτι ἂν ἦσαν τὰ βιβλία ὅλα ȣ̈τως ἐκδεδομένα, ἐλαχίςην χρείαν εἶχον οἱ μαθηταὶ διδασκάλȣ, ἔχοντες διδάσκαλον τȣ̃τον αὐτὸν τὸν χολιαςὴν ἐν χερσί. τὸ ὁποῖον ϗ εἶναι βέβαια ἀναντίῤῥητον. ὅταν ὁ σχολιαςὴς ἀποβλέψῃ ἁπλῶς τῶν νέων τὸ ὄφελος. ἐντεῦθεν δὲ ὡριμωτέρας γενομένης τῆς ἰδέας αὐτῆς ἐν ταῖς διατριβαῖς τῶν σπȣδαίων, ἐκινήθην ἐγὼ εἰς φιλοτιμίαν, καὶ ἐπεχειρίσθην τὸν Θȣκυδίδην, κινȣ̃ντός με μάλισα εἰς τȣ̃το ἀπαραιτήτως ϗ τȣ̃ ἰατρȣ̃ κυρίȣ Σιλβέςρου Φιλίτȣ. ἐπεξεργασάμενος δὲ τȣ̃ πρώτȣ βιβλίου τὸ γενικώτερον μέχρι τȣ̃ κδ΄. παραγράφȣ κατὰ τὴν τότε ἐνȣ̃σάν μοι δύναμιν, ἐξέδωκα τȣ̃το εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν μαθητῶν παραδιδομένων ἤδη τὴν Θȣκυδίδην. ἐν οἷς πρῶτος ἦν ϗ ὁ σὸς καὶ ἐμὸς φίλος Δημήτριος ὁ Σχινᾶς, διὰ νὰ κρίνωσι πάντες ϗ διδάσκαλοι ϗ μαθηταὶ περὶ τῆς κατὰ τὴν μετάφρασιν ἰδέας ϗ τῶν ἄλλων ὅ,τι δόξῃ ἑκάςῳ. πολλῶν δὲ λόγων μεταξὺ γενομένων, μοὶ εἶπεν ὁ Φωτιάδης ἐκεῖνα, „Ἔχȣ τȣ̃ ἔργȣ γεν-

ναίως, ϗ μὴν ἀπελπίζεσαι ἐν μέσῳ πολλῶν, ϗ ἂν μὴ κατορθώσῃς τι εἰς ὠφέλειαν τȣ͂ κοινȣ͂, ἀλλ' ἀυτὸς σεαυτὸν ὠφελήσεις. ὅσον δὲ περὶ τῆς μεταφράσεως (ἂν πρέπῃ νὰ λέγεται ϗ μετάφρασις, ἀλλ' ὄχὶ μᾶλλον παράφρασις·) ἴϑι, ὅτι καϑ' ἑκάςην δεκαετίαν ἡ τελειότης τῆς γλώσσης προβαίνει ἐπὶ τὸ κρεῖττον, ϗ οἱ πόνοι σȣ δὲν ἀποβλέπȣσιν εἰς δεκαετίας, ἀλλ' εἰς αἰῶνας·" καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἔδωκέ μοι τέτραδον, ὑποσημειώματά τινα περιέχον περί πȣ ὡς εἴκοσι εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν τȣ͂ Θȣκυδίδȣ παρὰ τȣ͂ Μακαρίτȣ Εὐγενίȣ σχολαρχήσαντος εἰς τὸ ὄρος τȣ͂ Ἄϑωνος, διὰ νὰ τὰ προσαρμόσω μεταξὺ, εἴτι μοι δόξει ὠφέλιμον. ὅπερ ϗ ἐγένετο ὅτω. ἐν τȣ́τοις δὲ ὢν, προσεκλήϑην ἐφημέριος εἰς Βιένναν, ϗ δεξάμενος ἀσμένως τὴν πρόσκλησιν διὰ τὴν ἐνταῦϑα τυπογραφίαν μάλιςα, ἦλϑον· ϗ ἐλϑὼν, μετὰ τῆς φροντίδος τῆς ἐφημερίας, ἐτελείωσα καὶ τὸν συγγραφέα εἰς ἕνα χρόνον, ȣ͂τως ὡς ἐδυνάμην πληρέςατα, χωρὶς νὰ περιεργαϑῶ τὴν Μόδαν τῶν ἐκδοτῶν τῆς Εὐρώπης, ὅτι πρέπει νὰ ὑποσημειώνω ὅ,τι ποτὲ ϗ ἄλλος ἢ ἐννόησε τὸ αὐτὸ, ἢ κακῶς τὸ ἐνόησεν. ἐπειδὴ ϗ δὲν ἔλαβον ȣ̓δεμίαν φιλοτιμίαν πρὸς τȣ͂το νὰ ἀρέσω πρὸς τȣ̀ς ἀλλογενεῖς, ἐξ οὗ ȣ̓δεμία ὠφέλεια φαίνεται εἰς τῶν νέων τὴν τρυφερότητα, ὅπερ ἦν μοι τὸν σπȣδαζόμενον ἐξ ἀρχῆς· καὶ κατὰ τȣ͂το δικαίως μὲ ὠνόμασας ἀ-

μαθέσατον· καὶ εἶχες δίκαιον μᾶλλον νὰ μὲ ὀνομάσης καὶ ξυλοκέφαλον· πλὴν ὄχι λῃστὴν, τυμβωρύχον, καὶ μορμόλυκα, τοῦτο δὴ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ Βουρκόλακα. καὶ τὰ ἄλλα ἀναίσχυντα. καὶ ταῦτα διὰ πέντε λέξεις μόνον εἰς τὸν Θουκυδίδην. ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα εἰς τὰ σαρκοφάγα καὶ κρώζοντα ὄρνεα παραπέμπει ἡ παροιμία· σὺ δὲ καὶ οἱ σοὶ δορυφόροι εἴθε μόνον ὀνυχοτρῶκται καὶ δερματοβόροι, καὶ οὐδέποτε σαρκοφάγοι γενήσεσθε. εἰδὲ μὴ, οἱ τὰ τοιαῦτα ὑποσκάπτοντες, τοὺς ἰδίους ὀφθαλμοὺς ἐξορύξουσι, καὶ τὰς ἰδίας σάρκας καταμασσήσουσιν, ἐμὲ δὲ οὐδὲ δύνασθε νὰ μὲ βλάψητε.

Τέως δ᾽ οὖν τῶν πολυθρυλλήτων τούτων μαρτυριῶν ἄλλαι μὲν εἶναι ἀναγκαῖαι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον μεταξὺ διαφέρουσαι, ἄλλαι δὲ περιτταὶ, καὶ ἄλλαι ἄλλων μάλιστα περιττόταται. καὶ ἀναγκαῖαι μὲν εἰσὶν, εἰς ὅσα ὁ λόγος διὰ τὸ ἀμφίβολον ἀπαιτεῖ ἐκ μαρτυρίας ἀξιωματικῆς τὴν βεβαίωσιν. οὕτως ὁ Θεολόγος βουλόμενος νὰ ἀποδείξῃ τοῦ υἱοῦ τὸ συνάναρχον, ἐπιφέρει τὸν Ἐπιστήθιον μάρτυρα, „Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος." οὐχὶ ὑποπτεύων τὸ Τυμβωρύχος, ἀλλ᾽ ἵνα βεβαιώσῃ τοὺς ἀκροατὰς τὸ ἀκατάληπτον τῆς ἐννοίας τοῦ μυστηρίου. οὕτω καὶ ὁ φυσικὸς τὰ ἐκ τῆς πείρας ἄλλοθι πῇ ἀποδεδειγμένα. καὶ ὁ μεταφυσικὸς τὰς ὑψηλοτέρας ἰδέας, περὶ ὧν ἀμφιβάλλεται. καὶ ὁ ἰατρὸς τὰ εἰς τοὺς ἄλλους ἀμφίβολα, καὶ οἱ ἄλλοι

ὁμοίως, οἷον ἐπικουρίαν καὶ βεβαιότητα τὴν συναίνεσιν καὶ τῶν ἄλλων λαμβάνοντες, καὶ τὸ ὀξὺ τοῦ νοὸς αὐτῶν ἅμα προσμαρτυροῦντες. ὁ δὲ λογικὸς δὲν ἔχει βέβαια χρείαν νὰ φέρῃ τὸν ἐκ Σταγείρων φιλόσοφον μάρτυρα, ὅτι ἀρετὴ μὲν ὁρισμοῦ ἐστι τὸ ἀντιστρέφειν πρὸς τὸ ἴδιον ὁριστὸν, κακία δε, τὸ ἀνάπαλιν. καθότι δύναται νὰ ἀποδείξῃ αὐτὸ ἐκ τῆς τῶν ὅρων συστολῆς καὶ ἐκτάσεως. οὔτε ὁ μαθηματικὸς τὴν πρότασίν του ἐκ τῆς μαρτυρίας τοῦ Εὐκλείδου, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς πραγματικῆς ἀποδείξεως. οὕτω καὶ ὁ γραμμάτικος δὲν εἶναι ἄξιος νὰ ὀνομάζεται τυμβωρύχος Διονυσίου τοῦ Θρᾳκὸς, ἢ ἄλλου ἀρχαιοτέρου, διότι δὲν ἐπεμαρτύρησεν ἐκεῖθεν τὸ Γράμμα ἐστι μέρος ἐλάχιστον τῆς φωνῆς. οὐδὲ ὁ μαθηματικὸς τοῦ Εὐκλείδου ὡσαύτως, εἰπὼν, κέντρῳ καὶ διαστήματι κύκλον γράφεσθαι. ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα, σύμφωνα ὄντα καὶ ἀναντίῤῥητα, κατετάχθησαν εἰς κανόνας, καὶ μαρτυρίας οὐκ ἐπιδέχονται χωρὶς ἀηδίας. οὕτω καὶ ὁ σχολιαστὴς, ἐὰν θέλῃ νὰ καθαρεύῃ αὐτῆς, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐπιμαρτυρῇ καὶ αὐτὰ τὰ χειρόγραφα, ἢ τυπογραφικὰ ἁμαρτήματα, ὅτι τοῦτο μὲν κακῶς γέγραπται ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τοῦ δεῖνος, καὶ ἔτι χεῖρον ἐν τῷ τοῦ δεῖνος. ἐκεῖνο δὲ ὁ δεῖνα κακῶς ἐνόησε· καὶ ὅτι τὸ, Ἄνθρωπος, διώρθωταί μοι ἀντὶ τοῦ, Ἄθροπος, ἐκ τοῦ ἀρίστου κώδικος γνώμῃ καὶ Γρονοβίου, καὶ τὰ τοιαῦτα μωρολογήματα. τὸ ὁποῖον

ἔπαθον κἀγὼ ἐκ μιμήσεως ἐν πολλοῖς εἰς τὸν Ἀῤῥιανὸν καὶ Εὐτρόπιον. καθότι τὰ εἰς γραμματικὲς κανόνας ἀπευθυνόμενα εἶναι ἀνεπιδεῆ μαρτυρικῆς ἀποδείξεως. ἄλλως δὲ τὸ τοιῦτον πρὸς τῇ μωρολογίᾳ ὑποκρύπτει ἐν πολλῇ ταπεινοφροσύνῃ ϗ δόκησιν φαντασίας. τῆς ὁποίας ἤδη αἰσθάνομαι πρῶτον ἔνοχον ἐμαυτὸν, ϗ μάλιςα εἰς τῦ Ἀῤῥιανῦ μϋ τὴν ἔκδοσιν. καὶ καλῶς ἔλεγε περὶ τύτϋ Σαρῆς ὁ Τενέδειος. „πολλὰς ὑποβάλλειν μαρτυρίας μὴ ἀναγκαίας, δόξαν πολλῶν ἀναγνώσεώς ἐςι σφίσι προμνᾶσθαι." ὅπερ ἀςειοτέρως ἀπέδειξέ μοι ποτὲ ἡ ἀγροικία ἑνὸς χυδαίϋ, εἰπόντος „ἄκρα ταπείνωσις, Μπᾶς ὑπερηφάνεια" (1) καθότι τὸν ἀλαζόνα δὲν τὸν χαρακτηρίζει τοσῦτον τῆς χλαμίδος ἡ ἔπαρσις, ὅσον τῦ τρίβωνος ἡ ὑπόκρισις.

Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα τέλος πάντων εἰς μὲν τὺς φιλολόγυς ἔχϋσι τινὰ περιέργειαν, ὑποκνίζοντά πως αὐτῶν τὸ φιλότιμον. εἰς δὲ τὺς νέϋς, πρὸς οὓς ἐγὼ ἐπαγγέλλομαι ταῦτα, ὁποίαν ποτὲ ὠφέλειαν δώσϋσιν; οἵτινες ἀγνοῦντες τὰς φαντασίας τῶν ἐκδοτῶν, δυχεραίνϋσιν ἐκ τῦ εἰκότος εἰς τὰς ὑποσημειωθείσας διαφόρϋς ἀναγνώσεις, ἢ μᾶλλον παραφθορὰς, τῦ Ξενοφῶντος τῦ τυπω-

---

(1) Κώςας ὁ ῥάπτης. ὐκῦν ὐκ εἰμὶ τῦ ἀνδρὸς τυμβωρύχος.

θέντος ἐν Βενετίᾳ; ἐγὼ μὲν ὐδεμίαν ὁρῶ. καὶ μάλιςα ἐν ᾧ ὁ Θυκυδίδης φαίνεται τοσῦτον πυκνὸς ϗ πεπιεσμένος, ὥςε ἐν ἑκάςῳ ςίχῳ σχεδὸν ἀπαιτεῖ πολύςιχον σχόλιον· καὶ τὰ πολλά μου ταῦτα ϗ πολύςιχα σχόλια, ὡς πρὸς τὴν χρείαν τῶν νέων εἶναι πολλὰ ἐλλιπῆ κατ᾽ ἐμέ. ὅςτις γνωρίζω καλὰ πῦ τρίβει ἡ ἀπορία τὸν μαθητὴν, ϗ ποίας δέεται βοηθείας. ἂν ὅμως μὲ ἐκίνει ἡ φαντασία μυ νὰ ἀναγνωσθῶσι ταῦτα εἰς τὰ Ὀλύμπια, ἀλλὰ μὴ εἰς τὰ πτωχὰ τῆς Ἑλλάδος ταμεῖα κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ϗ διάθεσιν καὶ ὑπόχεσιν, ἔπρεπεν ἐξ ἀνάγκης δυοῖν θάτερον, ἢ νὰ τὰ ἐκτείνω εἰς διπλάσιον ὄγκον, παραληρῶν μεταξὺ, ἢ νὰ παραβλέψω τὰ καθ᾽ ὑπόχεσιν ἀναγκαῖα, εἰσαγαγὼν τὴν ἀλαζονίαν τῆς φαντασίας μυ. καὶ ἐντεῦθεν νὰ ἀντιπεριάγω ἀθώυς διὰ νὰ συςήσω τὴν δόκησιν τῆς πολλῆς περὶ τὺς συγγραφεῖς ἀχολίας μου καὶ τριβῆς. ὅθεν καί μοι ἔγραψέ τις τῶν ἐλλογίμων ἐξ Ἰασίυ, ὅτι οἱ ἐκεῖσε ἐλλόγιμοι δυχεραίνυσι πολὺ εἰς τὰς μαρτυρίας τῶν ἄλλων· ἐξ ὧν οἱ πλεῖςοι μωρολογῦσι· καὶ ταῦτα εἰς τὸν Θυκυδίδην· εἰς τὸν ὁποῖον σὺ καὶ οἱ σοὶ τυφλοὶ δορυφόροι, δὲν βλέπυσι τοιαῦτα πολλά. καθότι ἔκτοτε καὶ ἐξήλειψα πολλὰ ἐξ αὐτῶν, ἀπὸ τῦ γράμματος ἐκείνυ δυσωπηθείς.

Ὅτι δὲ πρὸς τὺς νέυς ἐγὼ ὑπεχέθην τὺς πόνυς μυ, ἀλλ᾽ ὐχὶ ὡς τὰς Μούσας εἰς τὰ Ὀλύμ-

πια τῆς Εὐρώπης, ἐγκύψας εἰς τὴν 121 σελίδα τȣ̃ δευτέρȣ τόμȣ τȣ̃ Ἰσοκράτȣς, ἔχε μαρτυρίαν μάλιςα μὲν ἀληθῆ, μάλιςα δὲ ἀξιωματικήν· ἢ θέλεις νὰ σὲ πέμψω καὶ ἀλλαχῆ; ἔχε ἀτρέμας, καὶ εἰς ἄλλον ἀγῶνα προσδέχȣ, ὅταν λάβω τινὰ ἴσως ἐκ δευτέρȣ ἐρεθισμόν. τότε, τότε, καὶ σὺ καὶ οἱ σοὶ δορυφόροι παραπολαύσȣσιν ἀξίως τῆς κατὰ σὲ Δȣκικῆς γλωσσαλγίας. οἵτινες ἐκ χαμερποῦς μὲν πρὸς σὲ κολακείας, ἐκ πάθȣς δὲ πρὸς ἐμὲ ἐπιζέοντος, σὲ ἐκίνησαν εἰς τοιαύτην ἀτοπίαν, ὥςε νὰ καταφρονήσῃς τὸν χαρακτῆρα σȣ, καὶ νὰ ἀνεδεχθῇς παρ' ἐπάγγελμα εἰς τὸ ὄνομά σȣ καὶ τὸν φθόνον αὐτῶν καὶ τὴν λύσσαν, καὶ ἐντεῦθεν νὰ ἐκδώσῃς βιβλίον αὐτόχρημα Μάςιγα εἰσαεὶ τῆς σῆς συνειδήσεως, καὶ ἀξίαν ἐξήγησιν τῆς πατρίȣ ἀνατροφῆς σȣ. τὴν ὁποίαν ἐκάλυπτε μέχρι τοῦδε τῆς ἡλικίας τὸ κάλυμμα. τότε λέγω θέλεις ἰδῇ τὰ ἀγάλματα πιθήκων παιδία, καὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ εἰς ἀμμώδη πεδία μεταβεβλημένα. τότε θέλεις ἀνακαλύψῃ τυμβωρυχίας καὶ λῃςείας, ȣ̉χὶ λέξεων παρενεσπαρμένων πέντε καὶ ἓξ ϗ ἑπτὰ, ἀλλὰ βίβλων ὁλοκλήρων σφετερισμὸν μετὰ τῆς ἐχάτης ἀναισχυντίας· τότε θέλεις ἰδῇ τοὺς δορυφόρȣς σου νὰ ἐρυθριῶσι ϗ νὰ καταισχύνωνται ἔμπροσθέν σου. τότε θέλεις πληροφορηθῇ καλὰ, ϗ σὺ καὶ αὐτοὶ, πόσον ἠχήσουσί μου αἱ λέξεις Ἑλ-

λησισὶ, τοῦτο δὴ τὸ παρὰ σοῦ πρὸς ἐμὲ χλευαζόμενον. τότε θέλεις καταλάβῃ, πῶς μετὰ τοῦ ἤχου ἐξηγήσουσιν ἐνεργῶς καὶ τὰ πράγματα. διὰ νὰ καταλάβῃς καὶ σὺ καὶ ἐκεῖνοι, εἰς ποῖον κίνδυνον πολλάκις ἐμβάλλουσι τοὺς δορυφορουμένους οἱ κολακευτικοὶ καὶ ἀνόητοι, καὶ ἐκεῖνοι νὰ καταισχύνωνται νάσοι προσφέρωσιν οὕτω πλούσιον τὸ λιβανωτὸν πρὸς θυσίαν, αἰσθανόμενοι εἰς τὰ ἴδια πρόσωπα ἐζωγραφισμένα, ὅσα ποτὲ ἐξήμεσαν κατ᾽ ἐμοῦ. τότε θέλουσιν αἰσθανθῇ τῆς δυπροσωπίας καὶ κολακείας καὶ τῆς ὠτακουςίας τοὺς πικροτάτους καρποὺς, οἱ νῦν ὡς ἐκ μέρους σου περιτρέχοντες, καὶ ἐξετάζοντες, καὶ νῦν μὲν φοβερίζοντες, νῦν δὲ συναγωνιςὰς εἰς ἄμυναν ἑαυτοὺς ὡς ἐν ςρατιωτικοῖς καταλόγοις συγκαταλέγοντες. ἐπειδὴ καὶ τοιαῦτα πρέπει νὰ εἶναι τῶν δειλῶν τὰ φρονήματα. ἀλλὰ τὸ δειλὸν τοῦτο, ἴσθι ὅτι οὐκ ἐκ φύσεως αὐτοῖς, ἀλλ᾽ ἐξ οἰκείων μάλιςα ἐλαττωμάτων ἐγγίνεται. ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ἄλλο τε θέλετε πληροφορηθῇ καὶ σὺ καὶ ἐκεῖνοι. νῦν δὲ παρασιωπῶ πρὸς τοσαύτην ἐξ ἀλόγου πάθους κινουμένην ἀναιχυντίαν, ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ εἰς ἀνθρώπου ἐλαττώματα ὑποκείμενος, δὲν ἀνέχομαι νὰ ἀναξέω ξένας πληγὰς, συνειδὼς ἐμαυτὸν ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐν πολλοῖς ἐνοχλούμενον, καὶ προσέτι δέν μοι φαίνεται τίμιον νὰ ἐκτραγῳδῶ ἀνθρώπων κακὰ χωρὶς ἀνάγκης τινος, οἵτι-

νες ἢ οὕτως ἢ ἄλλως ὠφέλησαν τὸ κοινὸν ἐκ τῶν κόπων των, κἂν ἡ φιλοδοξία αὐτῶν ὑπερέβη τὰ μέτρα τῆς μετριότητος. μή τε θέλω νὰ ὑποπτευθῇ καὶ εἰς ἐμὲ ἐντεῦθεν φθόνου τινὸς ὑποψία. τὸν ὁποῖον ζωγραφίζει εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἐμβροντήτων σου δορυφόρων ἐκ τῆς πολλῆς δημοκοπίας ἡ Μάστιξ τῆς σῆς συνειδήσεως. τὸ ὁποῖον βέβαια τότε θέλεις πιςεύσῃ, ὅταν γηράσῃ τὸ πάθος σου. θέλει δὲ γηράσῃ τὸ πάθος αὐτὸ, ὅταν τὸ ἄλογον παραχωρήσῃ τῷ λογικῷ τῶν πραγμάτων τὴν κρίσιν· τοῦτο δὲ τότε γενήσεται, ὅταν σὺ ἀφήσῃς τὴν ἰχυρογνωμίαν, καὶ γένῃς τῶν πραγμάτων φιλόσοφος ἀδιάφορος· τότε θέλεις ἰδῇ, ὅτι τὰ παρ᾽ ἐμοῦ γεγραμμένα ἐν τῷ προλόγῳ εἶναι ἀληθῆ ϗ ὀρθότατα, ὅταν ἀφήσῃς τὴν ἰχυρογνωμίαν, ϗ παρακολουθήσῃς τὴν γνωμην Ἐπικτήτου ἐκείνην. „Ἄμεινον τῇ ἀληθείᾳ συγχωρή„σαντα, τὴν δόξαν νικᾶν, ἢ τῇ δόξῃ συγχωρή„σαντα πρὸς τῆς ἀληθείας ἡττᾶσθαι." τότε τῷ ὄντι θέλεις διακρίνῃ τὴν κολακείαν ἀπὸ τὴν εἰλικρίνειαν, τὸ πάθος ἀπὸ τὸν λόγον, τὴν ἀπάτην ἀπὸ τὴν ἁπλότητα, τὸ ψεῦδος ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, τὴν βλάβην ἀπὸ τὴν ὠφέλειαν. τῆς ὁποίας βέβαια θέλεις ἀποδώσῃ πολὺ μέρος ϗ εἰς ἐμὲ πρὸς τὸ γένος μου. ὅστις κατέχυσα τοσούτους ἱδρῶτας διὰ νὰ ἐξεμέσῃς καὶ σὺ καὶ οἱ σοὶ δορυφόροι, ὅσα καταξερῶσιν ἐν τοῖς καπηλείοις οἱ

μέθυσοι, ὅταν ὑπὸ τȣ̃ οἴνου ὑποφλεγόμενοι ἐκχέȣσι πρὸς ἀλλήλȣς τὰς ὕβρεις καθάπερ τοὺς θανασίμȣς ἀφρȣ̀ς τὰ λυσσῶντα κυνάρια. ἀλλ᾽ ἀπόντα με καὶ τυπτέτωσαν. καθότι μωρὸν ȣ̈τε πεῖσαι, ȣ̈τε ῥῆξαι ἐςὶ δυνατὸν, λέγει ἡ παροιμία. ἐμοὶ δὲ ἀρκεῖ μόνον νὰ εἶναι ἀνώνυμοι.

Ὡς τόσον αἱ ϰ̀ νοȣ́μεναι ϰ̀ λεγόμεναι ἀνόητοι καὶ παράδοξοι λοιδορίαι σου δὲν ἀποτείνονται μόνον εἰς ἐμὲ τὸν τυμβωρύχον, καὶ τοῦτο ἴσως, τῶν λέξεων, τοιȣ́των εὐκαταφρονήτων πραγμάτων, κύριέ μου Ἀλέξανδρε, ἀλλ᾽ εἰς ἄλλȣς μάλιςα παλαιοὺς (περὶ δὲ τῶν ζώντων εἰς δεύτερον, εἰ τύχοι, ἀγῶνα·) τοὺς ὁποίȣς θαυμάζομεν μάλιςα· καὶ δὲν λέγω τοῦτο περὶ ἐκείνων· οἵτινες ἐκ φιλοτιμίας ἀκαίρου ὁ μὲν ἀνεγίνωσκεν ἐν Ὀλυμπίᾳ τὰ ἴδια, ὁ δὲ πρὸς τȣ̀ς Μεγαρεῖς τὰ ἀλλότρια, τȣ̀ς ὁποίȣς σὺ καὶ ἄλλος ὡς σὺ καθαρὸς τῆς φιλοδοξίας αὐτῆς τολμᾶτε νὰ λοιδορῆτε· τὸν μὲν ὡς ἀλαζόνα, τὸν δὲ ὡς τυμβωρύχον. ἀλλὰ δείξω σοι ἄνδρας καὶ ἀρετῇ ὑπερέχοντας, ϰ̀ παιδείᾳ διαφέροντας, καὶ ἁγιότητι διαλάμποντας· πρὸς οὓς οὐ μόνον ἐκ τȣ̃ εἰπεῖν τι τοιȣ̃τον φραγήσεταί σου τὸ ςόμα, ἀλλὰ καὶ νοῆσαι μικρὸν διαῤῥαγήσεται ἡ ψυχή σας. καὶ τοιȣ̃τοι σοι εὑρεθήσονται ἐν πολλοῖς οἱ θεοφόροι πατέρες τῆς ἐκκλησίας. οἵτινες εἰς τȣ̀ς ἠθικοὺς αὐτῶν λόγους δὲν ἔπαυσαν νὰ ὠφελῶσι τὸ ποίμνιόν των ϰ̀ ἐκ τῆς

ἐθνικῆς ἠθικῆς χωρὶς νὰ ἐπιμαρτυρῶσιν ἐν πολλοῖς τὰς ῥήσεις μήτε Σωκράτους, μήτε τοῦ Πλάτωνος, ὅπου ὁ ῥυθμὸς τοῦ λόγου καὶ ἡ χρεία τῆς ὠφελείας δὲν ἀπαιτοῦσεν. ἐπειδὴ δὲν ἔλαβον ὄρεξιν νὰ ἀναγνώσωσι ποτὲ τοὺς λόγους αὐτῶν μήτε ἐν Ὀλυμπίᾳ, μήτε ἐν τοῖς Μεγάροις, ἀλλὰ μόνον εἰς τῶν Χριστιανῶν τὰ περιωρισμένα ταμεῖα, πρὸς οὓς ἀπέβλεπεν ὁ ἐπωφελὴς αὐτῶν σκοπὸς ἐν τῷ τότε· μήτε ὑπώπτευον, ὅτι ἐν ἐσχάτοις καιροῖς γενήσονται τινὰ θρέμματα καὶ καθάρματα τυμβωρύχοι τῷ ὄντι τῆς ἀρετῆς αὐτῶν, ὥστε νὰ ὀνομάζωσιν αὐτοὺς λῃστὰς καὶ μορμόλυκας. οὕτως ὁ Μέγας Βασίλειος, ἀφίνω τοὺς ἄλλους, καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς τοὺς νέους παραινετικῷ ἀπήντλησε πάμπολλα ἐκ τῆς πηγῆς τῆς Πλατωνικῆς. οὕτως ὁ θεῖος Γρηγόριος καὶ ἄλλα πολλὰ πολλαχῆ, ἀλλὰ καὶ τὸν πρὸς τοὺς Μακαβαίους ὁλόκληρον ἴσως ἔχει ἐκ τῶν τοῦ Ἰωσήπου τοῦ Ἰουδαίου. ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ῥητὰ τῆς θείας γραφῆς μεταπλάσας μὲ τὸ σχῆμα τῆς μεταλήψεως πολλαχῆ, τὰ οἰκειοποιήθη ἀνεπαισθήτως. ἀλλὰ σεῖς καὶ πατέρων ἐστὲ καθαρώτεροι· ὢ νὰ ἔχω τὴν εὐχὴν τῶν σῶν δορυφόρων! ἀλλ' ἰδέτωσάν που καὶ ἐν κεφαλίδι βιβλίου ῥῆσιν τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἐμπεριέχουσαν „βιβλίον συγγράφειν ἐστὶ κλέπτειν τὰ τῶν ἄλλων". μᾶλλον δὲ εἰπεῖν ἰδέτωσαν τὰ ἑαυ-

τῶν καὶ μαρτυρήτωσαν εὐσυνειδότως τὸ ἐνδόμυχον τῆς καρδίας των. τί δὲ λέγεις περὶ τῦ Εὐγενίυ; ὁποῖα καὶ πόσα εἰς τὴν λογικήν του ἐπεμαρτύρησε, καὶ μάλιστα οὐχὶ λέξεις, ἀλλὰ δόγματα περιέχουσαν; σιώπα νήπιον. κ) ἰδὲ σοι δίδω αἰτίαν αὖθις δευτέρας κακηγορίας. σὺ ὅμως ἀνάγνωθι τὰ εἰρημένα ἀνωτέρω μικρὸν ἀπαθέστερον, καὶ ἐκεῖ εὑρήσεις τὴν γνώμην μου. καὶ ἐμὲ Πατρικῶς προετοιμασμένον εἰς τὸν Θουκυδίδην. εἰς δὲ τὰς μετὰ τοῦτον ἐκδόσεις μου καὶ πρὸς ἀρέσκειαν φιλοτιμιθέντα. ἀλλ᾽ οὐχὶ μόνον φυλάξαντα τὴν πρὸς τὲς νέους ὑπόσχεσιν· τὲς ὁποίες ἐγὼ τό γε ἐμοὶ δυνατὸν καὶ ὠφέλησα, καὶ ὠφελήσω, ἐὰν ἡ χρηστότης τῦ τρόπου σου, κ) ἡ σοφία τῶν δορυφόρων σου δὲν μὲ ἀπασχολήσωσιν εἰς ἑτέρας ἀπολογίας τραγικωτέρας.

Ὅτι δὲ ὠφέλησα οὐδὲ σὺ, οὐδὲ οἱ σὲ κολακεύοντες δύνασθε νὰ ἀπαρνηθῆτε, ἐὰν οὐ διεφθάρη ἡ κρίσις αὐτῶν ἐκ τῦ φθόνυ παντάπασιν. ἐπειδὴ πρώτη μυ ἡ Ἀληθεσιθέα ἅμα ἐκδοθεῖσα ἰάτρευσε πολλῶν τὸ ἄλγος τῆς θέας, κ) ἐθεράπευσεν ἐν πολλοῖς σχολείοις τὴν παλαιὰν καχεξίαν. καὶ ἐξομαλίσασα τὲς ἑλιγμοὺς καὶ τὰ δύσβατα, συνέτεμε τὸν χρόνον τῶν γραμματικῶν εἰς τὲς νέυς. ὥστε ἡ μεταβολὴ αὕτη, ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι ἐκ φιλαυτίας, δικαίως ἤθελε λάβη βαθμὸν τινὰ, κἂν τὸν ἔσχατον τῆς προόδου

τῦ γένους· καὶ ἰδοὺ ἡ ἐκ τῆς χλαμίδος ἀλαζονία, σὺ δὲ λάμβανε ὕλην δευτέρας κακηγορίας. Δεύτερον δὲ ἐτυπώθη τὸ Γαλλικὸν Λεξικόν· τὸ ὁποῖον μὲ ὅλην του τὴν ἀτέλειαν, ἐφάνη ὠφελιμώτατον εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν ἐν ἐλλείψει ἑτέρου βαλτίονος. Ἐκ δὲ τῦτου ἐξεδόθη ὁ Θουκυδίδης· τὸν ὁποῖον διὰ νὰ καταφέρω εἰς ταύτην τὴν ἔκβασιν, δὲν ἔλαβον κατὰ νοῦν τὰς ἀπορίας τῶν φιλολόγων τῆς Εὐρώπης, πρὸς οὓς ἀποβλέπει ἀεὶ τὸ σὸν τριβώνιον: ἀλλὰ τὰς δυσκολίας τῶν ἐν τοῖς σχολείοις φιλτάτων μοι μαθητῶν, πρὸς οὓς ἡ ἐμὴ χλαμὶς ἀποτείνεται. διὰ τοῦτο ἀνεδεξάμην πρῶτον μὲν τὸν ἀγῶνα τῆς μεταφράσεως (τὸ ὁποῖον καὶ δυσκολώτατα κατωρθῦτο διὰ τὸ πεπιεσμένον ὕφος τῦ λόγου. καὶ διὰ νὰ πληροφορηθῇς μετάφρασον μίαν δημηγορίαν, ϗ μάλιστα εἰς τὸ παράλυτον ὕφος σῦ, καὶ τότε ὄψει πόσον παραλαλεῖς·) καὶ διὰ τὴν γλῶσσαν αὐτὴν, περὶ ἧς ὁ λόγος πολλὰ ἤδη ἔτη ἀντηχεῖ μεταξὺ τῶν πεπαιδευμένων, καὶ διὰ νὰ ἔχωσι καὶ ἐντεῦθεν βοήθειαν οἱ τὸν συγγραφέα σπουδάζοντες, ϗ ἐκ τῶν ἄλλων, ὅσοι μόνην τὴν ἱστορίαν θηρεύῦσι. (ϗ ἔχε, φίλε, τῦτο ὡς βέβαιον, ϗ ἐξ αὐτοψίας μεμαρτυρημένον, ὅτι ϗ γυναῖκες ἀνέγνωσαν τὸν καὶ εἰς τῦς διδασκάλῦς πρότερον ἄψαυστον Θῦκυδίδην.) ἐπειδὴ ὅμως τῦτο μόνον δὲν ἐφαίνετο ἱκανὸν νὰ λύσῃ ϗ τὰς γραμματικὰς ἀ-

πορίας τῶν νέων, ἐπεχειρίσθην νὰ τὸν σχολιάσω κατὰ πᾶσαν περίοδον δυσκατάληπτον οὐχὶ εἰς τὲς φιλολόγες ϗ πεπαιδευμένες, ἀλλ᾽ εἰς τοὺς ἀτελεῖς καὶ ἤδη παιδευομένους κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς μοι ὑπόχεσιν καὶ προαίρεσιν. μετὰ ταῦτα δὲ ἠγωνίσθην νὰ σαφηνίσω τινὰς δυσκολίας ϗ διὰ τῆς χαλκογραφίας εἰς τόπων περιγραφὰς, ϗ πράξεις πολεμικὰς, καὶ πολιορκίας, καὶ τειχομαχίας, ϗ εἴτι ἕτερον φέρει εἰς σαφήνειαν τινὰ τε κειμένε. πάντα ταῦτα κατά γε τὸ ἐμοὶ δυνατὸν κατωρθώθησαν ἄριστα, κᾂν εἰς τῆς Εὐρώπης τὲς φιλολόγους ἴσως κρίνωνται περιττὰ, ὡς ἄλλοθεν ταῦτα ποριζομένους· εἰς δὲ τὲς ἡμετέρες ὅμως καὶ διδάσκοντας καὶ διδασκομένους εἶναι ἀναγκαιότατα· καὶ διὰ τοῦτο οἱ μὴ ἐπιθυμεντες τὸ ἴδιον ὡς ἐν Ὀλυμπίᾳ, οὕτως ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι τὰ βιβλία. τέταρτον δὲ πρὸς τούτοις, ϗ ὅσον ἀνήκει εἰς γεωγραφίαν ϗ εἰς τελειότητα τε βιβλίε, καὶ τοῦτο προσέθηκα, Πίνακα ἐκπονήσας ϗ Λεξικὸν εἰς τετον συλλέξας κατάλληλον· πέμπτον δὲ μετέφρασα ἐκ τε Γαλλικε τῶν ἐνδόξων τοὺς βίους, ἀναγκαῖον καὶ τετο εἰς τὲς νῦν Ἕλληνας διὰ τὴν ἔλλειψιν τε γενικωτέρου. ἕκτον δὲ προσέθηκα τὸ Λεξικὸν καὶ τῶν φράσεων, ὡς ἀναγκαῖον εἰς τὲς θεματογραφεντας νέες, ὅσοι ἔχεσι καλὴν ὁδηγίαν εἰς τετο παρὰ τῶν διδασκάλων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὲς φιλολόγες αὐτὲς ἔτι χωρὶς πα-

σης ἀντιλογίας. ἕβδομον δὲ, συνέτεμον καὶ τὸ ἐλλιπὲς τῆς ἱςορίας ἐκ τῶν τȣ̃ Ξενοφῶντος, καὶ προσέθηκα αὐτὸ εἰς τὸ τέλος. ὄγδοον δὲ, συνέλεξα ἔθιμα Ἑλληνικὰ, καὶ νόμους, καὶ ἱςορίαν τοπικὴν, καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα καὶ ἡ ἐμὴ τότε δύναμις ἐνεδέχετο, καὶ ὁ πόθος πρὸς τὴν τῶν νέων ἐπίδοσιν ὑπαγόρευε· ϗ ταῦτα πάντα μήτε ἀπὸ τȣ̃ θρόνου ἐπηρμένος, μήτε ὑποκάτω τοῦ τρίβωνος. ἀλλὰ διὰ τῆς εὐθείας ὁδȣ̃ τῆς ἁπλότητος. σὺ δὲ ποίαν ἀτέλειαν οἶδας εἰς τὸν συγγραφέα καί μοι τὸν διαβάλλεις; ἢ ποῖον ἕτερον βιβλίον εἶδες ποτὲ εἰς τὸ γένος σου μὲ τοιαύτην ἐκδιδομένον ἐντέλειαν; ἀλλ' ἔκλεψα τὴν λέξιν, Τρόπῳ ἀντὶ τȣ̃, τόπῳ· δέν μοι λέγεις ὅτι ἔχεις χρείαν ἀπὸ Ἀγκουσόνερον; δέξαι τὸ πόμα μὲ ὄρεξιν, κύριέ μȣ Ἀλέξανδρε, εἶναι θεραπευτικὸν, καὶ εἰς τȣ̀ς τοιούτȣς εὐςόχως τὸ παραπέμπει τῶν Ἰωαννίνων ἡ παροιμία. καὶ πιὼν, μετάδος αὐτȣ̃ καὶ τοῖς τῷ αὐτῷ πάθει κατεχομένοις, ἵνα μὴ παίζητε ϗ αὖθις τὸν Σάτυρον.

Ἐκ δὲ τȣ́του ἐξεδόθη αὖθις τῶν χρόνων ὁ χείμαῤῥος, ἔργον ὠφελιμώτατον εἰς τὴν τῆς ἱςορίας περίληψιν, καὶ πρόχειρον ὁδηγίαν τοῖς νέοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐραςαῖς τῆς ἐπιςήμης αὐτῆς. μετὰ τȣ̃τον δὲ τὸ Ἐγχειρίδιον περιεκτικὸν τῆς ἰδέας μȣ ἐν τῷ τότε περὶ διαθέσεως σχολείȣ Ἑλληνικȣ̃· καὶ μετὰ ταῦτα ἀκολουθεῖ ὁ Εὐτρό-

πιος· καὶ ἔπειτα τέλος πάντων τῆ Ἀῤῥιανῆ τὰ σωζόμενα. ἐν οἷς εὑρήσεις με καὶ κατὰ φιλοδοξίαν ἀγωνιζόμενον καὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων περιβλέποντα τὸ βραβεῖον· καὶ ταῦτα πάντα εἰς ἑξαετίαν· τὴν ὁποίαν ἓν μόνον ἔργον τέτων ἦτον ἱκανὸν νὰ ἰσομετρήσῃ. Ὅταν λοιπὸν οἱ σοὶ δορυφόροι, συκοφαντῆντες λέγουσιν, ὅτι ἐγὼ δὲν ὠφέλησα, ἐπιπεσοῦνται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τοσοῦτοι κολοσσοὶ τῶν ἱδρώτων μου. καὶ ὅταν ἐξ ἀναισχυντίας ἐσχάτης καταξερῶσι τοσαύτας λοιδορίας κατ' ἐμοῦ ἐκ τῆ θησαυρῆ τῆς καρδίας των, χαλινωθήσεται αὐτῶν καὶ δεθήσεται ἡ βατταρίζουσα γλῶσσα. εἰδὲ ἢ ταῦτα ῥαδιυργότερον ἔγραψαν διὰ νὰ μὲ διαβάλωσι πρὸς τὸ γένος, ἢ ἐντεῦθεν νὰ ἐμποδίσωσιν ἢ τὰς δόξας μᾶ ἢ τὸν πλῆτον μᾶ, ἴσωσαν ὅτι ἀπέτυχον τῆς ἐλπίδος. καθότι δόξης μὲν δὲν ἐπεθύμησα, καὶ ἔτυχον πλέον ἢ ἐπεθύμαν· πλῆτον δὲ ἔχω, ὅσον οὐδὲ προχρήσασθαι δύναμαι κατὰ τὴν τῆς διαίτης μου μετριότητα, καὶ διὰ τοῦτο διαῤῥαγήτωσαν ἐκ τῆ φθόνα. ἂν ὅμως ἀποβλέπωσιν εἰς τὸ νὰ μὴ πωληθῶσι μου τὰ βιβλία, τὸ ὁποῖον καὶ σὺ ἐξήμεσας μεταξὺ τῶν ἄλλων τιμίων σᾶ λόγων· τοῦτο ἐμὲ μὲν δὲν βλάπτει, βλάψει δὲ τᾶς μὴ ἔχοντας. καθότι τὸ ἐμὸν χρέος ἦτον ἡ ἔκδοσις κατά γε τὸ ἐμοὶ δυνατὸν, ἡ δὲ χρῆσις εἶναι ἐλευθέρα τῶν φιλολόγων. οὐδὲ μὲ βιάζει καὶ πρὸς τῆτο ἡ ἐν-

τολὴ, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὴν μετάδοσιν. ϗ κἂν καλὰ εἶναι, κἂν δὲν εἶναι τὰ ἔργα μου, οὐκ οἶδα. ἓν οἶδε μόνον, ὅτι καλήτερα εἶναι ἀπὸ τὸ νὰ μὴ ἦσαν. καὶ ταῦτα μὲν εἰς ἀπολογίαν πρὸς τὴν Μάσιγά σου κατὰ τὸ γενικώτερον, νῦν δὲ ἴδωμεν ϗ παρισατικώτερον ὁποῖα ποτὲ περιέχει ἐκ σεμνότητος καὶ χρησοηθείας τὸ τίμιόν σου τοῦτο βιβλίον.

Εἰς τὸ Προοίμιον.

Εὐθὺς ἐν τῷ δευτέρῳ σίχῳ τῆς Μάσιγος ταύτης μὲ ἀποῤῥίπτεις ἐν μέσῳ τῶν χυδαίων Ἀκύρωτον μὲ ὅλην τὴν Βασιλικήν σου μεγαλοπρέπειαν, τῆς ὁποίας σὲ ἀπέδειξεν ἄξιον ἡ πρώτη ἐκείνη ἀνατροφὴ, χωρὶς νὰ προλάβῃς μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον νὰ συλλογισθῆς, ὅτι τὸ τοιοῦτον εἰς μὲν τὰ παιδία φαίνεται ἴσως ἐκδικητικόν πως ϗ τῇ ἡλικίᾳ κατάλληλον, εἰς δὲ τοὺς γέροντας ὅμως αἰσχρὸν ἐκ διαμέτρου ϗ βάρβαρον, ϗ μάλισα ἐκδεδομένον εἰς φῶς, διὰ νὰ εἶναι ζῶσα Μάσιξ ἀϊδίως τῆς σῆς συνειδήσεως· καὶ ἐνταῦθα ἐπιφέρεις καὶ λόγους ἀπολογίας, ὅτι ἐγὼ καταδικάζω τοὺς μεταχειριζομένους τὰ ἐκ πολλῶν αἰώνων συνειθισμένα ἐπίθετα (1). ἀλλὰ συκοφαντεῖς, φίλε, ἀ-

(1) *Εὖγε τῆς φράσεως! τί τοῦτο, φίλε, καὶ πόθεν ἡ τοιαύτη μεταβολή; εὖγε ϗ πάλιν, μοὶ*

θῶον ἄνθρωπον· καὶ ἀνάγνωθί μοι αὖθις τὴν πέμπτην τῦ προλόγυ σελίδα, ϗ εὑρήσεις σεαυ-

---

ἀρέσκει ἡ φράσις ἔτω κατὰ τὸ συνεχὲς διὰ τῶν μετοχῶν ἐκτεθεῖσα. καὶ τοιέτυς ἐγὼ Δυκιςὰς ἐπιθυμῶ μιμητάς μυ. ϗ ἴδε ἀπεναντίας.

Κατὰ τὸ συνεχές.	Κατὰ τὸ τράκαρα τρέκαρα.
Ὁ καταδικάζων τὺς μεταχειριζομένυς τὰ ἐκ πολλῶν αἰώνων συνειθισμένα ἐπίθετα.	Ὁ ὁποῖος καταδικάζει τὺς, ὅσοι, τὰ ὁποῖα ἐσυνειθίσθησαν, μεταχειρίζονται τὰ ἐπίθετα, ἀπὸ πολλὺς αἰῶνας.

Βλέπεις λοιπὸν πῶς σᾶς παιδεύυν τὰ πράγματα, ϗ μὴ θέλοντας; ἀλλ' ἡ ἰσχυρογνωμία εἶναι τῦτ' αὐτὸ ἰσχυρὰ ϗ ἀμετάτρεπτος γνώμη· εἶναι τῆς ἀλαζονίας αὐτόχρημα κολοσσός. ἀλλὰ σὺ ἐνδὺς μικρὸν, ἀνάγνωθί μοι οὕτω ϗ τὰ ἐν τῇ 6 σελίδισυ.

Διὰ νὰ ἐνθαῤῥύνωμεν τοὺς μὲν κατορθῦντας τὰ καλὰ μὲ τὺς κατ' ἀξίαν ἐπαίνυς, τὺς δὲ γράφοντας, ὡς ὁ Δούκας, ϗ μόνον ἀλείφοντας τὰ χαρτία νὰ ἐκφοβῶμεν μὲ τὴν κατάκρισιν.	*Διὰ* νὰ ἐνθαῤῥύνωμεν μὲ τὺς κατ' ἀξίαν ἐπαίνους τὺς, ὅσοι κατορθόνυσι τὰ καλὰ, ϗ διὰ τῆς κατακρίσεως νὰ τρομάξωμεν τὺς, ὅσοι, ὡς ὁ Δύκας, γράφοντες δὲν κάμνυσιν ἄλλοτι, εἰμὴ ἀλείφυσι τὰ χαρτία.

Οὕτω γράφε μὲν, μὴ λέγε δέ. διότι τὰ τοιαῦτα κρωζώματα μὲ συμπάθιον δὲν φέρυσι τιμὴν εἰς τὸ πρόσωπόν συ.

τὸν ψευδόμενον κατὰ τᾶτο· καὶ ὁμόφρονα πρὸς ἐμὲ κατὰ τὴν καρδίαν. ἀνάγνωθι δὲ ἔτι ϗ τὴν πρὸς σὲ ἐπιςολὴν τᾶ κυρίȣ Κοραῆ, ὅπȣ ἅπτεται τῶν τοιȣ́των ἀκριθιγῶς. ἀνάγνωθι δὲ ἔτι ϗ τὰ περὶ τὸ τέλος τῶν προλεγομένων τῆς μεταφρασθείσης Χημικῆς παρὰ τᾶ Κούμα· καὶ ἀναγνοὺς λάβε ϗ σὺ ϗ οἱ σοὶ δορυφόροι ἐρύθημά τι τῆς συκοφαντίας ἐπὶ τᾶ προσώπȣ. Ἐν δὲ τῇ δευτέρα αὖθις ὑποσημειώσει μὲ ὀνομάζεις ἀπαραδειγμάτισον τύραννον. Ἀλά! Ἀλά! καὶ διὰ τί; ὅτι εἶπον, Λαβέτωσαν, ϗ Μενέτω, ϗ ȣ̓χὶ, ἂς λάβωσι, ϗ ἂς μείνῃ. ἀλλὰ τοιαῦτα πρέπει νὰ ἔχῃ μία βίβλος αἰχύνης. ἥτις πέπρωται νὰ μένῃ μάςιξ τῆς σῆς συνειδήσεως.

Εἰς δὲ τὴν τρίτην αὖθις ὑποσημείωσιν κακούργως αὖθις, ϗ συκοφαντικῶς προσπαθεῖς νὰ προσάψῃς τὸ, Ἐῤῥέτω, εἰς τὸ σεβάσμιον πρόσωπον τᾶ κυρίȣ Κοραῆ, ϗ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τὸ κατακυλίεις πρὸς τοῦτον. ϗ ἔτι κακȣργότερον ϗ μοχθηρότερον, ὅτι ἐνταῦθα μόνον ἀποφεύγῃς τὸ νὰ παραπέμψῃς τὸν ἀναγνώςην εἰς τὴν σελίδα τῆς Ἀλγησιθέας, διὰ νὰ πιςευθῇς τυχὸν περισσότερον, οὕτως ἐξ ἐπιβουλῆς παραβιάζων τὰ πράγματα· τὸ ὁποῖον, ὁμολογῶ, ὅτι ἐτάραξε ϗ ἐμὲ κατ' ἀρχὰς, μὴ εἰδότα τὴν κακουργίαν σȣ. ἀλλ' ἐκεῖσε ὁ λόγος ἀναφέρεται εἰς τὰς λέξεις, χρησοηθέσατε ἄνθρωπε· ϗ ἴδε μοι

τῦ προλόγου τὴν ξγ΄. σελίδα. καὶ πληροφορηθεὶς ἀπαθέστερον, παῦσαί με διαβάλλων πρὸς ἄνδρα· ἐξ οὗ κἀγὼ καὶ πάντες οἱ κατ᾽ ἐμὲ ὠφελήθησαν, καὶ πρὸς ὃν ὀφείλεται σέβας. ἀλλ᾽ ἡ σὴ τιμιότης μοὶ εἶπεν ἀναίσχυντον συκοφάντην (σελ. 49.) διότι ἐκ συναρπαγῆς περεσχημάτισα τὸ φρίττειν ἐκ τῦ φρυάττειν. τὸ δὲ ὅλον λόγον, καὶ τῦτον βλάσφημον πρὸς ἄνδρα ἐλλόγιμον καὶ ὠφέλιμον ἐκ διαβολῆς προστρίβειν, ὁποίας ἀναισχυντίας ἐστί; ἡ σὴ τιμιότης κρινέτω. καὶ προσέτι συῤῥάπτεις ἀκολέθως καὶ φϋρνους καὶ κώνεια· καὶ ἂν κατὰ δυστυχίαν ἀντηχῦσαν καὶ σῦ αἱ λέξεις ἑλληνιστὶ, ἤθελες προσάψῃ προσέτι καὶ ῥινολαβίδας, καὶ δοντάγρας, καὶ χειλοστρόφια, καὶ ποδοστράβας, καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἐκ συκοφαντίας χαλκευθέντα βασανιστήρια. ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα, ἴσθι, σαφῶς, ὅτι θέλυσι μείνῃ τοῖς μεταγενεστέροις τῆς σῆς συνειδήσεως πραγματικὰ κολαστήρια.

Ἐπιφέρεις δὲ προσέτι αὐτόθι εἰς τὴν τιμίαν ἐπιστολήν συ, ὅτι οἱ γράφοντες κατ᾽ ἐμὲ, δὲν γνάφυσιν, ἀλλ᾽ ἀλείφουσι τὰ χαρτία. ἀλλὰ ψεύδονταί συ οἱ λόγοι, φίλε μυ κὺρ Ἀλέξανδρε, ἐκ τῶν ἔργων μυ· τὰ ὁποῖα δεικνύυσιν ἐμὲ τοῦτο ὄντα, ὅπερ εἰμὶ, μήτε φιλόσοφον δηλονότι, μήτε φιλολόγον, ἀλλὰ μᾶλλον ἀληθολόγον, καὶ παιδείας μετρίας μετέχοντα, καὶ βυλόμενον νὰ ἐκπληρώσω πρὸς τὸ ὁμογενὲς κατὰ τὸ δυνατὸν

τὴν ἐντολὴν τȣ̃ Δεσπότȣ μȣ. σὺ δὲ μὴ φθόνει, ὅτι ἀγοράζȣσιν οἱ ὁμογενεῖς τὰ βιϐλία μȣ, καὶ ἐντεῦθεν ἐκφωνεῖς τȣ̃το μεθ' ὑψηλȣ̃ τȣ̃ κηρύγματος, ꙃ ȣ̓χὶ μᾶλλον τὰ σά. ἐπειδὴ ἐγὼ ἔχω ꙃ δίκαιον περισσότερον, ὅτι ꙃ ἱδρώνω, ꙃ γράφω, ꙃ ἐξοδεύω, διὰ νὰ ἔλθȣν εἰς φῶς· ꙃ κερδαίνω, διὰ νὰ ἐξοδεύσω ꙃ αὖθις ἐκ τῶν ἱδρώτων μȣ, ꙃ δὲν τὰ καπηλεύω ἐκ μεταπράσεως.

Ἐπειδὴ δὲ προσέτι ζητεῖς καὶ μίαν τακτικὴν ἀνάκρισιν τῶν ἐκδιδομένων βιϐλίων, ἔχε ἀπόλυτον ἐκ μέρȣς μȣ ἄδειαν, νὰ κάμῃς εἰς τὰ βιϐλία μȣ τὴν ἐξέτασιν ταύτην, πλὴν τακτικὴν, ὡς λέγεις, ἀλλ' ȣ̓χὶ συκοφαντικὴν ꙃ κακȣ̃ργον, ὡς ἔπραξας. ἀλλ' ἐπαινῶν μὲν τὰ ἐξιέπαινα, μεμφόμενος δὲ τὰ κατάπτυσα· ꙃ θέλω δεχθῇ προθυμότατα τὸν ꙃ εἰς τȣ̃το ἐμὲ μιμησόμενον, ꙃ τῆς δευτέρας τῶν παρ' Ἡσιόδῳ ἐπαινȣμένων τάξεως γενησόμενον. καθότι ὁ ὑπὸ πάθȣς ἀδέκαστος, ῥέπει ἀπὸ τȣ̃ ἴσȣ πρὸς ἑκατέρας τὰς διαθέσεις ἀδιαφόρως, ὡς ἀπαιτȣ̃σι τὰ πράγματα, μήτε ὑπ' εὐνοίας τινὸς δεκαζόμενος, μήτε ὑπὸ μίσȣς ἐρεθιζόμενος· οὐδὲ νὰ βάλῃς ἄλλȣς νὰ γράψωσι, κνώδαλα ꙃ καθάρματα· τῶν ὁποίων αἱ ἀτελεῖς ἰδέαι ἀναπληρȣ̃νται μεταξὺ μὲ τὰς ὕϐρεις ꙃ λοιδορίας. ἐξ ὧν ꙃ ἤδη τινὲς μὲ ἐπαπειλȣ̃σι τȣ̃το ꙃ πλαγίως μοι τὸ μηνύȣσιν. ἀπόφευγε ἀνοήτȣς τοιȣ́τους. ἐπειδὴ δὲν φέρȣσι τιμὴν εἰς τὸν

δορυφορέμενον, ϗ μάλιςα ἀνώνυμοι ὄντες. ϗ ἐμὲ ἐ καταπλήξεσιν οἱ ὑβρισαίσε ἔτοι ϗ λοίδοροι. ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα εἰς τῶν πραγμάτων τὰς κρίσεις φαίνονται μάλιςα ἐλαττώματα. καθότι οἱ κρώζοντες κρώζειν εἰσὶν ἐπιτήδειοι, ϗ εἰς μεσικὴν ἐναρμόνιον ἀφυεῖς διὰ τῆς φωνῆς τὴν τραχύτητα. Ἀλλ' ἴσως αἱ παρὰ σῦ ἐκδοθεῖσαι ἤδη ἐπιςολαὶ γενήσονται, ὡς λέγεις, ὁδηγοὶ τῆς ἐξετάσεως ταύτης. ναί, μέγα τῷ ὄντι σοὶ ἔσονται ὄφελος, μαςιγῆσαι σε τὴν συνείδησιν. ἄλλως δὲ ἔπρεπεν ἐκεῖσε νὰ ἀναιρέσῃς τὰς γραμματικὰς δοξασίας με, ὡς ἀποβλεπέσας εἰς δόγματα, καὶ οὕτως ἤθελε δημοσιευθῇ ϗ ἡ ἀμάθειά με ϗ ἡ φαντασία με περὶ ταῦτα. ἀλλ' ὄχὶ νὰ μεταπηδήσῃς εἰς λέξεις τῶν ἄλλων βιβλίων με, ὅπε δὲν εἶχες ἐδεμίαν αἰτίαν, ϗ αὐτόθι νὰ μοὶ περιτρώγῃς τὲς ὄνυχας. ἐπειδὴ τὸ τοιετόν σε ζάλισμα βεβαιώνει μὲν τὰ παρ' ἐμῦ εἰρημένα ἐν τῷ προλόγῳ, μαρτυρεῖ δὲ καὶ σὲ ἐνταῦθα ῥαδιεργον καὶ συκοφάντην.

Ἀλλὰ σύ, ὡς φαίνεται, ἐφαντάσθης νὰ συςήσῃς εἰς τὴν Ἑλλάδα Μονογραφίαν, ἐξ Ὀλυμποφωνίας ϗ ἐρανογνωμίας. καὶ διὰ τῦτο καθήψατό σε τῶν σπλάγχνων τῦ πράγματος ἡ ἀλήθεια, ϗ ἅπαξ ἐκτραπεὶς τῦ ὀρθῦ λόγε, ἐξέδωκας βιβλίον ϗ τῆς τιμῆς σε ἀλλότριον, ϗ τῆς ὑπολήψεώς σε ἀνάξιον, μὴ εἰδώς, ἢ μὴ θέλων

εἰδέναι, ὅτι ὁ πτωχὸς αὐτὸς κάλαμος ἔμεινεν ἔτι ἐλεύθερος, ἢ κτῆμα κοινὸν εἰς τὰς Ἕλληνας· τὸν ὁποῖον σὺ ἀξιοῖς νὰ καθυποβάλῃς εἰς τὴν δουλείαν, ἢ νὰ τὸν περιορίσῃς εἰς τὴν κολεκείαν τῶν θελημάτωνσε. Ἄφες αὐτὸν, Εὐεργετικώτατε ἄνθρωπε, ἄφες αὐτὸν νὰ πετᾷ πανταχᾶ, ὡς ἐλεύθερος, ἢ νὰ δημοσιεύῃ τὰς γνώμας τῶν κυρίων αὐτᾶ. ἄφες αὐτὸν νὰ δελεύῃ εἰλικρινῶς, ἢ νὰ κοινολογῇ τὴν ἀλήθειαν. δὲν θέλει δυνηθῇ τῆς Μάςιγός σε ἡ ἀπειλὴ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, ὅτε αἱ συχναὶ λοιδορίαισε. δὲν ἀκολεθᾶσι τὰ πράγματα τὰς φωνὰς, ἀλλ' αἱ φωναὶ μάλιςα ἕπονται εἰς τὰ πράγματα, ἢ αὗται καταλλήλως ἀποδιδόμεναι. ἢ τᾶτο μὲν ἐςὶ φυσικὸν, ἐκεῖνο δὲ ὑπὲρ φύσιν, καὶ τῆς θείας δυνάμεως ἴδιον· ἥτις ἐκ νεύματος μόνε, ἢ λόγε ἐπίσης ξηραίνει φυτά. ἐκ δὲ τῶν σῶν καταρῶν, ἢ λοιδοριῶν ἐμοὶ ἔτι καρπὸς γίνεται, ἢ γενήσεται· καὶ διὰ τᾶτο μὴ γλωσσομάχει εἰς μάτην, ἐκ πάθες μεγάλε ὁρμώμενος. ὥςε νὰ ἐκφωνῇς δημοσίως, γράφω διὰ νὰ γράφω, καὶ ἀλείφω χαρτία διὰ νὰ πωλῶ, φθονήσας, ὡς ἔοικε, ἢ τᾶτό με τὸ εὐτύχημα, ἢ ὅτε ὁμότεχνος ὤν, ὅτ' ἄλλως τὶ παθὼν παρ' ἐμᾶ. εἰδέ τι ἢ αἱ ςραβαί με ἰδέαι, ὡς εἶπας αὐτὸς, σὲ ἐπείραξάν πῃ, ἄφες αὐτὰς εἰς τῶν ἐλλογίμων τὴν κρίσιν ἀπαραβιάςως· καὶ ἐξελεγχθεισῶν ὑπ' ἐκείνων, θεραπευθήσεταί σου τὰ

πάθος. εἰδὲ μὴ, ἐξέλεγξον σὺ, ἀναίρεσον, ἀντίθες τὴν οἰκείαν γνώμην. ἀλλ' ἐργῶδές σοι τȣτο, ϰ̀ ȣ̓ κατὰ πῆχυν. ὅθεν, ὡς ὑπ' ἀλλοκότων κατεχημένος προλήψεων, ἐξεπλάγης πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ϰ̀ ἐφοβήθης μὴ ἐκπέσῃ ὁ Κρόνος ἀπὸ τὸν θρόνον τȣ. ἀλλ' ἔχε ἀτρέμας, ϰ̀ φέρε γενναίως· παρηγορȣ̃ ὑπὸ τȣ̃ ὀρθȣ̃ λόγȣ. ἄνθρωπος ἄνθρωπον, ἄνθρωπε, ἐξελέγχει, ϰ̀ ἐξελέγχεται. τὶ σὲ ταράττȣσι τοσȣ̃τον αἱ σκιαὶ τῶν πραγμάτων; ὁ μὲν εὐτυχεῖ ἐν ταῖς γνώμαις· ὁ δὲ, ἀτυχεῖ ἐν πολλοῖς. ἐν δὲ τοῖς πλείοσιν πάντων οἱ λογισμοὶ δειλοὶ, ϰ̀ ἐπισφαλεῖς αὐτῶν αἱ ἐπίνοιαι. ὅπερ κἀμοὶ συνέβη, ἐν οἷς περιτρώγων μȣ τὰ βιβλία, βορβορολογεῖς κατὰ μȣ̃αν, καὶ ταῦτα μηδὲν παθὼν παρ' ἐμȣ̃. ἀλλ' ἴσως διὰ νὰ σιωπήσῃς, ἔπρεπεν ἐγὼ σιωπῶν νὰ θεραπεύω ἐξ ἀνάγκης τὸν φθόνον σȣ· καὶ δὲν εἶναι εὐκολώτερον σὺ νὰ πίῃς τὸ Ἀγκȣσόνερον; ἄλλην δὲ αἰτίαν ἢ μικρὰν, ἢ μεγάλην ἐγὼ δὲν βλέπω.

Ἐπειδὴ ȣ̓δὲ ἡ πρόφασις τῆς φιλίας τȣ̃ Κοραῆ δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ σὲ δικαιολογήσῃ. βέβαια δὲν εἶναι. πρῶτον μὲν, ὅτι ὁ σεβάσμιος γέρων δὲν νομίζει ἐχθρȣ̀ς τȣ̀ς μὴ κόλακας, ȣ̓δὲ ἑαυτὸν τοσȣ̃τον οὐρανογνώμονα, καθὼς τὸ ἀπαιτεῖς παρὰ πάντων. δεύτερον δὲ, ὅτι παρακινηθέντες ϰ̀ οἱ ἐμοὶ φίλοι εἰς τὸ αὐτὸ χρέος, κατὰ σὲ, τῆς φιλίας, μοὶ ἀπεκρίθησαν σοφώτερα, ὧν ἐγὼ ἀ-

λογώτερον ἐζήτησα παρ' αὐτῶν, ὅτι εἶναι πρόθυμοι δηλονότι φιλίαν διὰ φιλίας θηρεύειν, ἀλλ' ὄχι ἀγροίκως τοσοῦτον καὶ τοὺς φίλους ἐχθροὺς ποιεῖν, μηδεμιᾶς καταπηγούσης ἀνάγκης, καὶ μάλιστα πρὸς ἄνδρα ἀνομοιότεχνον, πρὸς ὃν οὔτε φθόνος ἐξ ἐπαγγέλματος, τοῦτο δὴ τὸ αἴτιον τῶν τοιούτων παθῶν, οὐδεὶς ὑποπτεύεται μεταξὺ, ὡς μηδεμιᾶς κοινωνίας προσούσης μεταξὺ καλάμου καὶ πήχεως. ἄλλως δὲ ὑποτεθείσης ὀρθῆς τῆς φιλικῆς σου προφάσεως, εὐθὺς διῃρέθη πᾶν τὸ ἀνθρώπινον εἰς δύο ἀντικειμένας φατρίας, καὶ ἐντεῦθεν ἡ Ἀλβανικὴ ἠθική σου φέρει κακῆς ἀρχῆς τέλος κάκιστον. Οὕτω λοιπὸν οἱ ἐμοὶ φίλοι καθαιροῦσι τὸ φρύαγμά σου, καὶ τὴν ἄνοιαν ἐξελέγχουσιν. ἐπειδὴ ἡ φιλία καταπαύει τὰ πάθη, ἀλλ' οὐκ ἐρεθίζει. καὶ σὺ ὁμολόγει, ὅτι ἐξηπατήθης ὑπὸ πτωχῶν ἐλλογίμων ἐλπιζόντων ἀπολήψεσθαί τι τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐπ' ἀμοιβῇ τῆς Μάσιγος ταύτης. ἄλλως δὲ οὔτε φιλία μεταξὺ ὑμῶν ἄλογος, οὔτε φθόνος τις ἄμεσος αἴτιος· οὔτε γὰρ ἐγώ σου τὸν πῆχυν ἐφθόνησα, οὐδὲ σὺ τὴν πτωχήν μου κιθάραν. ἀλλὰ συνευχόμην καὶ συνεύχομαι τὰ βελτίω καὶ μάλιστα φρόνησιν τὸ προτιμότατον πάντων διὰ νὰ ἐμμένῃς ἀεὶ, ἔνθα ἡ τραγῳδοδιδάσκαλός σε τύχῃ κατέταξε νὰ ὑποκριθῇς εὐφυῶς· καὶ μὴ θέλε νὰ ἀκούσῃς τὸ παρὰ τοῦ ψάλτου ἐκείνου εἰρημένον πρὸς Φίλιππον. „μὴ γέ-

νοιτό σοι ἔτω κακῶς, ὦ βασιλεῦ, ἵνα ταῦτ' ἐμῦ βέλτιον εἰδῇς." μήτε μὴν τὸ τῦ Ἀπελλῦ πρὸς τὸν Μεγάβυζον περὶ τῶν εἰκόνων τί συμβυλεύοντα „ὁρᾷς, ὦ Μεγάβυζε, ὅταν μὲν σιωπᾷς, θαυμάζει σὲ τὰ παιδάρια ταῦτα, ὁρῶντα τὴν ἐσθῆτα, καὶ τὴν θεραπείαν τὴν περὶ σέ. νῦν δέ σου καταγαλᾷ, περὶ ὧν ὑ μεμάθηκας, ἀρξαμένου λαλεῖν. φύλαττε τοίνυν σεαυτὸν εἰς τὺς ἐπαινομένυς, κρατῶν τῆς γλώσσης, καὶ ὑπὲρ μηδενὸς τῶν μὴ προσηκόντων φιλοτεχνῶν." ἔχε λοιπὸν καὶ σὺ τὸ ἐπάγγελμα, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβες, τιμίως πορίζόμενος εἰς αὐτὸ, καὶ μὴ φρόνει πέρα κρηπίδος, ὅτι ὑκ ἀνέξεταί σε ἡ τέχνη. ἐν ᾧ ἐκλήθη ἕκαςος, ἐκεῖ καὶ μενέτω ὁ ἱερὸς λόγος ἐντέλλεται.

Ἀλλὰ σὺ κωφεύεις πρὸς ταῦτα παντάπασιν κύριέ μυ Ἀλέξανδρε. ἀλλ' ἆρα γε δὲν αἰχύνεσαι κᾂν νῦν, ἐνδιδόντος ἤδη ἴσως τῦ πάθυς, ὅτι ἠθέλησας νὰ διαβάλῃς τὸν βίον μυ πανταχόθεν; δὲν ἠχύνθης, τιμιώτατε ἄνθρωπε νὰ ὀνομάζῃς λῃςὴν, τυμβωρύχον καὶ μορμόλυκα τὸν σὸν ἐφημέριον, ὅςτις καὶ σὲ ἡγίασε, καὶ τὸν ὑιόν συ ἐβάπτισε, καὶ τὸν οἶκόν συ ὅλον εὐλόγησε; καὶ ταῦτα μηδὲν παθὼν παρ' αὐτῦ, μήτε μέγα, μήτε μικρὸν, ἀλλὰ μήτε λόγον ποτὲ ψυχρὸν ἀκούσας, εὐλογίας δὲ καὶ ἐπαίνυς ἀφθόνως; ἔπειτα τί σοι ἔμελεν, ἂν ἐγὼ εἶμαι λῃςής; μή πως ἐπεβύλευσάσε τὸν πῆχυν; ἢ ἔχεις τι ἐξ ἐπαγγέλματος

νὰ ἐξελέγχῃς τὰ τοιαῦτα, ϗ ἐντεῦθεν νὰ καθαίρῃς τὸν βίον τῶν τοιούτων λῃςῶν; ἀλλὰ δέν σοι ἀνήκει τὸ ῥώπαλον· ὥσπερ οὐδὲ ἡ λεοντῆ ποτὲ ὀγκουμένῳ τῷ ὄνῳ· σὺ δὲ ξύσθητι, ὅπου σὲ τρώγει· ϗ προφυλάχθητι, ὅπου σὲ τρίβει τὸ σὸν ὑπόδημα· καὶ μὴ μεταπηδᾷς ἐξ ἄλλων εἰς ἄλλα, ἀναισχυντῶν παρ᾽ ἐπάγγελμα. ἐπειδὴ ἀπορῶ πῶς δὲν ἐντράπης νὰ εἴπῃς κατ᾽ ἐμοῦ, ὅσα μόλις προφέρουσιν ἐν τοῖς καπηλείοις ἐν ἀκμῇ τοῦ πάθους οἱ μαινόμενοι ϗ λυσσῶντες; ἀφίνω ταῦτα, ἀλλ᾽ ἄνθρωπε, δὲν ἐντράπης κἂν νὰ μὲ λέγῃς Ἀπαραδειγμάτισον τύραννον διὰ τὰ προςακτικὰ τρίτα πρόσωπα τῶν ῥημάτων; τὸ ὁποῖον θέλει μείνῃ τοῖς μεταγενεςέροις τῷ ὄντι ἀπαραδειγμάτισον τεκμήριον τῆς νῦν κατεχούσης σὲ βαρβαρότητος; δὲν ἐντράπης νὰ μὲ ἀφήσῃς ἐν μέσῳ τῶν χυδαίων ϗ ἀσυλλάβιςον; τὶ δὲ σημαίνει τὸ, δὲν τὸν Κυρώνω; πόθεν ἡ τοσαύτη τυφλότης ϗ ἄνοια; πόθεν ἡ τοσαύτη ἀναισχυντία; ποῦ σοι κατεπώθη τὸ λογικόν; δὲν ἠσχύνθης νὰ ἐκδώσῃς αὐτόχρημα Μάςιγα τῆς σῆς συνειδήσεως; διὰ τὴν ὁποίαν σὲ ἐντρέπονται ἀπαντῶντες οἱ φίλοι σου, ὁρῶντες ἐν σοὶ τὴν μετάνοιαν ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐζωγραφισμένην; δὲν ἐντράπης κἂν νὰ καινοτοτῆς μου περὶ τὸ ὄνομα, ὡς παίζει τὰ παιδία πολλάκις, πρὸς ἄλληλα ὑβριζόμενα; δὲν ἐντράπης νὰ λέγῃς ὅτι γράφων, δὲν γράφω, ἀλλ᾽ ἀ-

λείφω μόνον τὰ χαρτία; ἔνθα ἔδειξας σαφέστατα τὴν ψυχῆς σου τὴν ἀδυναμίαν καὶ μάλιστα που σὲ τρίβει τὸ ὑπόδημα; δὲν ἐντράπης νὰ μιμηθῆς καὶ ἐκδιαμέτρου νὰ ὑπερβάλης τῆς Ἀγνοίας τὸν συγγραφέα; καθότι ἐκεῖνος καὶ παθών τι ὑπό τινων συνέγραψε τῆς ἰδίας ἀγνοίας τὴν Ἄγνοιαν, σὺ δὲ μηδὲν παθὼν παρ' ἐμοῦ, ἐξέδωκας αὐτόχρημα Μάστιγα τῆς σῆς συνειδήσεως, μηδὲν, λέγω καὶ αὖθις καὶ πολλάκις, μηδὲν παθὼν παρ' ἐμοῦ, ἀλλὰ διὰ φιλίαν, ὡς λέγεις, πρὸς τὸν κύριον Κοραῆν. καλῶς καὶ τοῦτο, ἀλλ' ἔπρεπε κἂν νὰ φέρῃς τιμὴν εἰς τὸν ἄνδρα ἐκ τούτου, σεμνολογῶν μὲν πρὸς ἐμὲ, ἀναιρῶν δὲ εὐφυῶς τὰ πρὸς ἐκεῖνον παρ' ἐμοῦ εἰρημένα. σὺ δὲ τὴν ἐναντίαν παντάπασιν ἔδραμες, καὶ τῇ μὲν αἰσχρολογίᾳ ἀνοίκειον ἔπραξας εἰς τοῦ ἀνδρὸς τὸν σεβάσμιον χαρακτῆρα, τῇ δὲ παρασιωπῇ τῶν ἐκ τῆς ἀληθείας τρωσάντων σε, ἐβεβαίωσας τὰ παρ' ἐμοῦ εἰρημένα. καλὴν τιμὴν ἀπέδωκας εἰς τὴν σοφίαν καὶ τὸ μέτριον τοῦ ἀνδρὸς, ὕβρεις καὶ ὀνυχοτρωξίας κατ' Ἀλβανὸν ἀναισχύντους ἐπισωρεύσας πολλάς! καὶ εἰς τὶ ἀποβλέπων, ἐξήμεσας τόσον βόρβορον; μή πως θέλων νὰ ἀποδείξῃς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Κοραῆ ἐκ τῆς ἐμῆς ἐλαττώσεως; ἀνδράποδον! οὐκ οἶδας, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύονται ἐκ τοῦ μείζονος, ἐκ δὲ τοῦ ἐλάττονος καὶ προσαφαιρεῖταί τι τῶν προσόντων. ἔπειτα σὺ τοῦτο; ὁ τίς; καὶ ποῖος;

καὶ πόσος; καὶ ποίῳ μέτρῳ; μήτι διὰ τȣ̃ πήχεως; ἀλλὰ τίνα; μήτι ὡς ἐν ςαδίῳ τινὰ καταβάντα; ἀλλ' ἐγὼ τοιȣ̃τον ἀγῶνα δὲν ἐπαγγέλλομαι, εἰδὼς ἐμαυτὸν, νεύρων ϗ βραχιόνων εὐρώςων ςερȣ́μενον. τί λοιπὸν τῆς σῆς δημοκοπίας τὸ αἴτιον; ἡ σὺ συνείδησις μαρτυρεῖ.

Ἀλλ' ἢ ȣ̆τως, ἢ ἄλλως παρ' ἀξίαν ἔπραξας, φίλε μου κὺρ Ἀλέξανδρε, παρὰ τὰ ἐσκαμμένα ἐπήδησας, ϗ ἀλαζονικώτερόν τι εἰπεῖν, πρὸς κέντρον ἐλάκτισας· μὲ ὅλον τȣ̃το ἐγὼ δὲν ἐκτρέπομαι τȣ̃ καθήκοντος, ἀλλὰ δεξάμενος αὐτὰ μετριώτερον, οἷον ἐπιζέοντος πάθȣς παραβλαςήματα, σιωπῶ, ϗ δὲν ἀποκρίνομαι κατὰ τὴν σὴν αὐςηρότητα. ἀλλ' εὐχαριςȣ̃μαι κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἀνθρώπων ὡς ϗ εἰς αὐτὰς τὰς καφενίτιδας λέσχας· ἐξ ὧν οἱ μὲν ἐμπορικοὶ σὲ ἐμέμφθησαν, ὡς μὴ παθόντα ȣ̓δὲν παρ' ἐμοῦ, ȣ̓δὲ ἐξεπαγγέλματος πράξαντα· οἱ δὲ ἐλλόγιμοι αὖθις (ȣ̓χὶ οἱ τὰ σὰ κολακεύοντες, ἀλλ' οἱ τὴν ἰδίαν κρίσιν πρεσβεύοντες·) ὡς ἀλόγως περιτρώξαντά μȣ τȣ̀ς ὄνυχας· εὐχαριςȣ̃μαι τοίνυν ἐν τȣ́τοις ϗ σιωπῶ πρὸς τὰ λοίδορα· εἰδὲ ϗ λοιδορήσῃς αὖθις τοιαῦτα, ϗ ἀφαιρέσῃς μȣ παντελῶς τὴν κατέχȣσάν με πρὸς σὲ αἰδῶ, αὐτίκα ὄψει, ὅτι ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὕδει. τότε μαθήσῃ ϗ σὺ ϗ οἱ σοὶ δορυφόροι, ὅτι τὸ πάθος εὑρήσει πολλὰ τὰ σαθρά· καὶ μάλιςα, ὅπου

μᾶλλον σὲ τρίβει τὸ ὑπόδημα, ἐκεῖ ἐπιβαλῶ τὸ κατάπλασμα. τότε ὄψει, ὅτι ὅπερ σὺ θαυμάζεις τοῦθ' ἑταίροισι γέλως. Εἰδέ μου καὶ τὸν βίον προσδιαβάλητε, τότε ἀληθῶς ὄψεσθε, πόσον κακόν ἐστι τὸ ἅπτεσθαι τῆς πτέρυγος τέττιγος. αὐτόθεν ζητήτωσαν οὗτοι γῆν εἰς κατοίκησιν, ἣν οὐχ ἑώρακεν πώποτε ἥλιος. ἐπειδὴ ὅση γνωστὴ εἰς τοὺς Ἕλληνας, αὕτη πληροφορηθεῖσα ποτὲ τὰς πομπάς των ὑπὸ τῆς Δουκικῆς γλωσσαλγίας, οὐκ ἀνέξεται βέβαια τὸν ἐξ αὐτῶν μολυσμόν. ἐπειδὴ ἐγὼ μὲν τοιαύτας ὀνυχοτρωξίας ὡς σὺ νὰ κάμω δὲν καταδέχομαι· ἂν ὅμως βιαστῶ θέλεις ἰδῇ σαρκοῤῥηγίας αὐτόχρημα καὶ θανασίμους κυροῤῥηξίας (οἶδας ὃ λέγω.)· αἵτινες καὶ σὲ καὶ τοὺς κατὰ σὲ δορυφόρους θέλουσι διδάξῃ νὰ χορεύσωσι οὐ τὸ Λύδιον, οὐδὲ τὸ Πυῤῥίχιον, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Βακχικὸν καὶ Κορυβαντικόν. καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὸ τίμιόν σου Προοίμιον.

Εἰς τὴν Πρώτην Ἐπιστολήν.

Νῦν δὲ ἴδωμεν ὅ,τι ποτὲ καὶ οἱ σοὶ δορυφόροι περιστατικώτερον ἐτόξευσαν καθ' ἡμῶν εἰς τὰς σοφάς των ἐπιστολάς. ἀλλ' αὗται ἔχουσι βέβαια πεπλασμένα ὀνόματα. ἐπειδὴ μήτε Γεώργιός τις, μήτε μὴν Εὐθύμιος διαττρίβει ἐνταῦθα ἐλλόγιμοι. εἰς τοὺς ὁποίους καὶ νὰ ὑποπτεύσω τοιαῦτα·

μήτε ἄλλου τινὰ πάλιν δύναμαὶ νὰ κατανοήσω τῶν ἀντιζήλων μȣ. ἐπειδὴ, ȣ̕ς μὲν ὑποπτεύομαι, τȣ́τȣς ἐγὼ νομίζω δυνατωτέρȣς μὲν εἰς τὴν μάθησιν, σεμνοτέρȣς δὲ ϗ τȣ̀ς τρόπȣς, ȣ̓δὲ καταδεχομένȣς νὰ περιτρώγωσί μȣ τȣ̀ς ὄνυχας μὲ τοὺς ἀδυνάτȣς ὀδόντας τῆς ἀναισχύντȣ συκοφαντίας. ȣ̕ς δὲ πάλιν ὁρῶ ἀναισχύντȣς, ϗ ψεύςας, ϗ ἀπαταιῶνας, ϗ μεγάλων ἀτοπημάτων μεςȣ̀ς, ȣ̃̕τοι πιςεύω νὰ ἦσαν πρόθυμοι νὰ ἐπιγράψωσι ϗ τὰ τίμιά των ὀνόματα, ϗ ἐντεῦθεν νὰ λέγωνται ϗ αὐτοὶ συγγραφεῖς τῆς Ἀγνοίας των, ὡς μὴ αἰσχυνόμενοι, μήτε τῆς ζωῆς των τὰ ἐλαττώματα, μήτε τῶν ἰδίων συγγραμμάτων τὸν ἔλεγχον. Ἀλλ' ἢ ȣ̃̕τως ἢ ἄλλως ὁ συγγραφεὺς τῆς Μάςιγος ταύτης ἔπραξε φρονιμώτατα, κατορύξας ἑαυτον ἐν βαθυτάτῳ τῷ σκότει. κἀγὼ, κἂν ἐννοῶ τι αὐτὸν, μιμȣ̃μαι τὴν φρόνησίν τȣ εἰς τȣ̃το, ϗ τὸν δέχομαι ὡς ἀνώνυμον. καθότι καὶ τȣ̃το χαρακτηρίζει πῶς αὐτȣ̃ τὴν μετάνοιαν εἰς τὸ ἄτοπον, καὶ τὸν φόβον τῶν ἰδίων ἐλαττωμάτων. τὰ ὁποῖα ἡ Δȣκικὴ γλωσσαλγία ἔχει τὴν ἕξιν νὰ τὰ παραςήσῃ τρανώτατα. καὶ διὰ τȣ̃το ςήτω μέχρι τȣ́τȣ τὸ πάθος, μήτε μέχρι σαρκῶν καὶ ὀςέων χωρείτω. ἄλλως δὲ χωρήσει τὸ πρᾶγμα εἰς βάθος, ϗ ἐντεῦθεν ἡ τραγικὴ ἀρὰ ϗ προσφυὴς, ϗ πρόχειρος πρὸς ἡμᾶς. „Ὄλοιο θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφοράς." διὰ ταῦτα λέγω ἔπρα-

ξε φρονιμώτατα, ϗ κατώρυζεν ἑαυτὸν ὁ ἀσπάλαξ κατὰ φύσιν ὑπὸ τὸν ζόφον, μὲ σκοπὸν μὲν νὰ ἀνορύξῃ ἐκεῖθεν χρυσίτιν ἴσως ὡς οἱ γῦπες ϗ οἱ τερατώδεις ἐκεῖνοι μύρμηκες τῆς Ἰνδίας, ἀλλ' ἔλαθεν ἑαυτὸν ἐκχώσας πηλὸν, τȣτο δὴ τὸ σύνηθες τῷ ἀσπάλακι, ϗ αὐτόχρημα βόρβορον· ϗ ȣτω προκύψας μικρόν τῆς ὀπῆς ὁ τυφλὸς, ἐξέχεε ταῦτα, ϗ ἐπεφόρτωσεν εἰς τὸ πρόσωπόν σȣ βιβλίον ἀναίσχυντον, ϗ πάσης βδελυρίας ἐπέκεινα. καὶ ταῦτα κατορθώσας, κατέδυ αὖθις γενναίως εἰς τῆς ἀνωνυμίας τὴν τρύπαν διὰ τὰ ἐνδεχόμενα.

Τέως δ' ȣ̃ν ὁ Ἀνώνυμος ȣ̃τός σȣ δορυφόρος ἐπιχειρεῖ νά μοι διαβάλῃ τὸν Θȣκυδίδην· τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἴσως πρὶν τȣ̃ πάθȣς πολλάκις ἐπήνεσε, ϗ μετὰ προθυμίας πάλαι ἐδέξατο. καὶ νῦν αὖθις τȣ̃ πάθȣς ἐρεθιϑέντος, ὑπὸ μάλης ἔχει, ϗ τῷ φθόνῳ ἐκκαίεται. Σύ δε, κύριέ μου Ἀλέξανδρε, ἴσθι σαφῶς, ὅτι ὁ Θȣκυδίδης νῦν πρῶτον ἔφθασεν εἰς μίαν τελειότητα ἀνάλογον μὲ τὴν παρȣ̃σαν πρόοδον τῶν Ἑλλήνων, ϗ δέξαι τὴν μαρτυρίαν αὐτὴν, μήτε ὡς ὑπὸ φιλαυτίας δελεασθεῖσαν, μήτε ὡς ὑπ' ἀλαζονίας τινὸς ἐπαρθεῖσαν, ἀλλ' ὡς μαρτυρίαν ἀδιαφόρȣ· μὲ ὅλον τȣ̃το ἔχει προσέτι ϗ ἄπορα ἄπειρα, ϗ ἕξει, ὡς οἶμαι, αἰωνίως μέχρι τῆς κοινῆς ἀναςάσεως, μεθ' ἣν, οὕτως εἰπεῖν, ὁ αὐτὸς Θȣκυδίδης ἑρμηνεύσει

αὐτὸς ἑαυτὸν, ἐὰν δυνηθῇ καὶ αὐτὸς νὰ φέρῃ εἰς μνήμην τὰ μετ' ἐπιμελείας πολλῆς παρ' αὐτῦ ποτὲ περιπλακέντα πρὸς τὸ ἀμφίβολον. ἡ ἐποχὴ ὅμως αὕτη, ϗ ἡ σπυδὴ τῶν τε Ἑλλήνων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλληνιςῶν πρὸς τὸν ἕλληνα λόγον θέλει φέρῃ τὸν συγγραφέα, ἂν ὄχι εἰς ἐντέλειαν, ἀλλὰ γῦν θέλει ἐξομαλίσῃ αὐτὸν περισσότερον· οἱ ἐκδόται ὅμως αὐτῦ μετὰ ταῦτα, δὲν συςέλλομαι μήτε ἐγὼ νὰ καυχηθῶ, μήτε σὺ νὰ πιςεύσῃς, ὅτι ἔξουσί με δεξιὸν βοηθὸν εἰς τὰς γραμματικὰς ἀπορίας των, κᾂν αὐτοὶ διαῤῥαγῶσι δημοσιεύοντες μέν μυ τὰς ἀποτυχίας, πρὸς δὲ τὰς εὐτυχίας ἀποκωφεύοντες, ϗ διὰ συχνῶν Λαπάδων περιτρώγοντές μυ τὺς ὄνυχας. καὶ τί δέ ἐςι Λαπᾶς ἄκυσον· ἐπειδὴ ϗ αὕτη ἡ λέξις ἐκ περισάσεως ἤδη εὗρε τόπον εἰς τῆς φιλολογίας τὰ δερματοτανίσματα.

Ἄνθρωπός τις τῶν βαναύσων ἐν Βυζαντίῳ ποτὲ, ἀπαντήσας ἄλλον τινὰ τῶν γνωρίμων, λέγει πρὸς αὐτὸν, Νότος φυσᾷ· ὁ δὲ, ἅμα ἀκύσας τῦτο, ὀργίζεται παραδόξως, ὡς ὑβρισθεὶς, ϗ ἐντεῦθεν ἀπαραιτήτως ἕλκει εἰς δικαςήριον τὸν ἐξ ἁπλότητος τὴν πνοὴν τῦ ἀνέμυ νοήσαντα· ἐρωτήσαντος δὲ τῦ κριτῦ τῆς ὀργῆς τὴν αἰτίαν ϗ τῆς τοσαύτης δεινοπαθείας, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ κατήγορος οὕτω. Ἐφάντη μυ, ὁ ἄνθρωπος ὗτος μὲ ὕβρισεν. ἐπειδὴ βλέπων πρὸς ἐμὲ εἶπεν, νό-

τος φυσᾷ. καθότι, ὅταν φυσᾷ ὁ νότος, ἔρχονται τὰ καράβια ἐξ Αἰγύπτȣ. ὅταν δὲ ἔρχωνται ἐκεῖθεν καράβια, φέρȣσι ῥύζι· τὸ δὲ ῥύζι γίνεται Λαπᾶς, ὁ δὲ Λαπᾶς σημαίνει μεταφορικώτερον Λῶκος, αὐτὸς ἄρα μὲ ἔκαμε Λῶκον. ἐντεῦθεν λοιπὸν ὁ Ἐφέντης ἀνοίξας τὸν νόμον, λαλήσαντος ὑπὸ μάλης καὶ τȣ͂ χρυσȣ͂ μεμιγμένȣ πολλῇ κολακείᾳ, ἐπέφερεν εἰς τὴν ἁπλότητα ὑπὲρ τῆς συκοφαντίας τὴν μέλαιναν.

Τοιαύτας λοιπὸν Λαπαδικὰς ἐξηγήσεις, φίλε μȣ κὺρ Ἀλέξανδρε, ἐπιδέχονται μὲν ϗ πάντα τὰ βιβλία ἁπλῶς, ϗ ἤδη γέμȣσι τῶν τοιούτων ἀτοπημάτων· καὶ ἐγὼ ἀπέχομαι ἐν τῷ παρόντι νὰ περιτρώγω τὰς ὄνυχας τῶν ὁπωσδήποτε ὠφελησάντων τὸ γένος. περισσότερον ὅμως πάντων ἐπιδεκτικὸς τῶν τοιȣ́των φαίνεται, ὡς εἰκὸς, ὁ ἡμέτερος Θȣκυδίδης διὰ τὰς πολλὰς αὐτȣ͂ περιπλοκὰς, ϗ τὸ ὑπερφυῶς ἐκπεπιεσμένον τȣ͂ λόγȣ, ϗ μάλιστα πάντων διὰ τὸ εἰς διττὰς καὶ τριττὰς ἐννοίας ἀπὸ τȣ͂ ἴσȣ ἀμφιῤῥεπές. ὅπερ ἑκὼν φαίνεται πολλαχῇ ἐξασκήσας. Τȣ͂τον λοιπὸν μεταφράσας, ϗ σχολιάσας δὲν ἀρνȣ͂μαι ἐν πολλοῖς τὴν ἀπάτην, ϗ διὰ τȣ͂το δέχομαι μὲν εὐγνωμόνως παρά τινος τὴν διόρθωσιν, ἐν οἷς ποτὲ ἐδυστύχησα· ἀπαιτῶ ὅμως δικαίως ϗ τὴν ὁμολογίαν, ἐν οἷς πολλάκις τυχὸν ϗ εὐτύχησα. Τοιαύτην δὲ κρίσιν ὤφειλε ϗ ὁ σὸς ἀναίσχυντος δορυφόρος ἐκ

μιμήσεως ἐμȣ͂ νὰ ἐπιχειρισθῇ εἰς ἐμέ. ἀλλ᾽ αὐτὸς ὑπὸ πάθȣς φλεγόμενος, περιῆλθεν, ὥσπερ ἡ μυῖα περιϊπταμένη περὶ τὴν ὀπώραν, ζητεῖ τὸ σεσηπὸς πανταχȣ͂, ϗ ἐνταῦθα προσβαλȣ͂σα τὴν προβοσκίδα, ἐκμυζᾷ ἐντεῦθεν μόνον τὸ ἐκ τῆς σήψεως ἐπιτήδειον εἰς τὸν ȣ̔́τω διατεθειμένον αὐτῆς ἐκ φύσεως ςόμαχον. εἰδέ ποτε ἀπαντήσῃ μέρος τί τῆς ὀπώρας ἐκτραπὲν εἰς πετρῶδες, ἀφίπταται ἐκεῖθεν εὐθὺς, ἀπολιπȣ͂σα τὸ σκίῤῥωμα, μὴ δυναμένη νὰ διαπεράσῃ καὶ περαιτέρω τὸ κέντρον της. οὕτω λοιπὸν ϗ ὁ Ἀνώνυμος ȣ̔͂τος, περιῆλε μὲν, ὡς εἰκὸς, πολλὰ εἰς τὸν συγγραφέα, ἀλλ᾽ εὑρὼν πανταχȣ͂ τὸ πετρῶδες, ϗ μὴ δυνάμενος νὰ προσβάλῃ αὐτόθι τὸ διαβολισμένον αὐτȣ͂ προβοσκίδιον (ἐπειδὴ ὁ ἀναιρῶν τι, ὀφείλει νὰ ἀντεισάξῃ ἑτέραν γνώμην) προσέβαλεν εἰς τὰ πλέον εὐκαταφρόνητα, ϗ ταῦτα συκοφαντικώτερον μάλιςα, μὴ εἰδὼς τὸ μυάριον, ὅτι ἡ μυῖα ȣ̓ ποιεῖ μέλι κατὰ τὴν παροιμίαν, εἰς τὰς σεσηπείας ϗ βορβορώδεις ὕλας ἐνδιατρίβȣσα ϗ ἐμφιλοχωρȣ͂σα, ἀλλ᾽ ἡ μέλισσα μάλιςα ἡ εἰς τὰ εὐώδη τῶν ἀνθέων βόσκȣσα ἐλευθέρως. εἰς τὰς δημηγορίας ἔπρεπε νὰ ἐγκύψῃ τὸ τυφλοπόντικον, εἰς τὸν Ἐπιτάφιον τȣ͂ Περικλέȣς, εἰς τὸν Διάλογον τῶν Μηλίων· ἔνθα εἶναι πολλὰ ἄπορά τε ϗ περινενοημένα, ἔνθα ἀδύνατο νὰ μὲ εὕρῃ ἀδύνατον, ἢ ὡς μὴ εἰδότα, τί τότε ἔγραφον, ἢ ὡς ἐν ἐκ-

ςάσει τινὶ προφητεύοντα· πλὴν ἐνταῦθα τὸ κέντρον τοῦ μιαρίου ἀντέπαιξε μᾶλλον ἐν τῇ ἐνεργείᾳ.

Ἐντεῦθεν ἄρα μὴ δυνάμενος νὰ ἐγκύψῃ ἐκεῖ ὁ τυφλός σου χαμόῤῥηξ, ὑφείρπισεν εἰς Λαπᾶδας· καὶ πρῶτον περιτρώγει μου τὸ ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ συγγραφέως Ὡς, ὅτι δὲν ἐξηγήθη διὰ τοῦ Πῶς, χωρὶς νὰ δείξῃ διαφοράν τινα τούτου πρὸς τὸ, Καθ' ὃν τρόπον, ἢ Καθ' ἃς περιςάσεις. ἀλλ' ὅτι μόνον δὲν ἀρέσκει τῷ κατορωρυγμένῳ ἀσπάλακι, οὐδὲ παρέχει αὐτῷ φῶς ἑρμηνευτικὸν εἰς τὸν ζόφον ἐν ᾧ κατορώρυκται. Μάθε ὡς τόσον φίλε καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἔλαβε τὸ Ὡς τοῦτο τοιαύτην ἐξήγησιν. Πρὸ πολλῶν ἐτῶν πολλὴ ἔρις ἦν μεταξὺ τῶν πεπαιδευμένων περὶ τούτου τοῦ Ὡς, τῶν μὲν ἁπλῶς τοῦτο αὐτὸ τὸ Ὡς σημαίνειν λεγόντων, τῶν δὲ περιττὸν καὶ αὐτὸ, καὶ τὴν περίοδον πᾶσαν κρινόντων, τῶν δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ Ὃν ἐκλαμβανόντων ἀναφορικῶς πρὸς τὸν Πόλεμον· ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐβιάσθην νὰ τὸ ἑρμηνεύσω εἰς τὸ, Καθ' ἃς περιςάσεις διὰ νὰ μὴ μείνῃ ἡ αὐτὴ ἀποπλάνησις, (ἀρεσὸν δέ σοι ἐφαίνετο, ἂν παρεφράζετο οὕτω „κατὰ τὰς, τὰς ὁποίας ἐπιφέρει ὁ πόλεμος περιςάσεις; ναί), ἐκτανθεὶς περὶ τούτου ἅμα ἐπὶ πολὺ καὶ ἐν τοῖς σχολείοις. ἐν οἷς ἐξελέγχομαι καὶ περὶ τοῦ, Ἐν ἑνὶ λόγῳ εἰπεῖν· καὶ ἐθαύμασα τῷ ὄντι ἐνταῦθα τὸ ὀξυδερκὲς τοῦ χαμόῤῥηγκος· πλὴν εἶναι καὶ τρόπος τῆς

γλώσσης τὸ τοιȣ̃τον ἐν ταῖς συντομίαις ἐκλαμβανόμενον, ὡς τὰ, ἐν συντόμῳ εἰπεῖν, τέλος πάντων, διὰ νὰ συντέμνω τὸν λόγον μȣ· τὸ ὁποῖον οἱ Ἕλληνες λέγȣσι, Συνελόντι φάναι, χωρὶς νὰ ἐννοήσωσι πολλαχῆ τὰς γενικωτέρας ἰδέας τȣ̃ Ἀνωνύμȣ σȣ. ἀλλ' εἴθε τοιαῦτα ἁμαρτήματα νὰ εἶχε μόνον ὁ Θȣκυδίδης μȣ, ϗ ἦν ἱκανὸν νὰ διαῤῥαγῶσιν οἱ φθονεροί. ἀλλ' ἐγὼ, ὡς εἶπον ϗ ἀνωτέρω, ἐννοῶ ἄλλας ἀποπλανήσεις ϗ ἀπορίας· εἰς τὰς ὁποίας, ὁμολογῶ, ὅτι δὲν ἐδυνήθην νὰ ἐκπληρώσω ἀξίως τὴν πρὸς τȣ̀ς νέȣς ὑπόχεσιν.

Δεύτερον δὲ ἐπιφέρει τὸ, Ἤλπιζεν, ἀλλὰ ϗ εἰς τȣ̃το ἀμβλυώττει τὸ τυφλοπόντικον, καὶ παραλογίζεταί σοι ὁ συκοφάντης Ἀνώνυμος, μὴ εἰδὼς, ἢ μὴ θέλων εἰδέναι, ὅτι τὸ μὲν Ἐλπίζειν ἔχει παράτασιν χρονικήν· τὸ δὲ Ἄρχεσθαι ȣ̓δεμίαν, ἀλλὰ μόνην ἐκείνην τὴν ἀρχὴν δηλονότι, καθ' ἣν ἤρξατο γίνεσθαί τι. ὥσπερ ἐξ ἐναντίας τὸ Παύεσθαι ἕξει κατάλληλον χρονικὸν τὸ κατάντημα· τὸ δὲ Ἐλπίζειν ἔχει διαφόρȣς βαθμοὺς μεταξὺ τȣ́των κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τῶν πραγμάτων. ὅθεν ϗ ἐν τῇ μεταφράσει ȣ̓δεμία φαίνεται εἰς τὴν ἔννοιαν σολοικότης. ἂν ὅμως ἀντεχρονίζετο ȣ̆τως ἀνωτέρω ϗ τὸ Ἀρξάμενος εἰς παράτασιν χρόνȣ, εὐθὺς ἐσολοικίζετο προφανῶς τοῦ λόγȣ ἡ ἔννοια· οἷον, Θȣκυδίδης συνέγραψε τὸν

πόλεμον ἀκριβῶς ϰ̀ κατὰ τὰς περιστάσεις. ἐπειδὴ Α'ρχιζε τὴν ἱστορίαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς αὐτȣ̃ τοῦ πολέμȣ· ϰ̀ ἐπειδὴ Η'λπιζεν, ὅτι θέλει γένῃ μέγας ϰ̀ ἀξιολογώτατος. Ι'δὲ λοιπὸν ἀπαθῶς, φίλε μȣ κὺρ Α'λέξανδρε, τὴν διαφορὰν τῶν δύο αὐτῶν περιόδων. ὅτι ὅσον μὲν ἡ πρώτη εἰς τὴν παράτασιν σολοικίζεται, τοσȣ̃τον ἡ δευτέρα ἐν τῇ αὐτῇ εὐοδȣ̃ται. ἀλλ' ὁ παράνομος Α'νώνυμος οὐκ οἶδε συνιέναι. τὶ δέ; μήτι ἥμαρται Θȣκυδίδης; οὐ τȣ̃το λέγω· καθότι τȣ̃ συγγραφέως τὸ κείμενον ἔλαβε προσφυῆ ἑρμηνείαν ἐν τοῖς σχολείοις. ἔνθα ὁ σὸς ἀσπάλαξ οὐ προσεῖδεν, ἢ προσιδὼν, ἐσιώπησεν.

Τρίτον δὲ ἐπιφέρει τὸ, Περιȣσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες, ὡς κακῶς διερμηνευθὲν εἰς τὸ, Χωρὶς νὰ ἔχωσιν ȣ̉δεμίαν ἐπιθυμίαν τȣ̃ πλȣ́τȣ. ἀλλὰ ϰ̀ εἰς τȣ̃το μὲ ἀδικεῖ, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀδικεῖ αὐτὸς ἑαυτὸν, ὡς ψευδόμενος. καθότι τὸ ἐπιφερόμενον αἴτιον τὸ, Α'δηλον ὂν ὁπότε τὶς ἐπελθὼν ἄλλος ἀφαιρήσεται, βεβαιοῖ τὴν ἑρμηνείαν κατάλληλον. ἐπειδὴ τȣ̃ συγγραφέως ἡ ἔννοια εἶναι αὕτη. δὲν ἐπλȣ́ταινον, διότι δὲν ἦσαν ἀσφαλεῖς εἰς τὰ ἴδια κτήματα διὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἐχθρῶν. τȣ̃το δέ ἐστι δὲν ἐπιθύμουν νὰ ἔχωσι κτήματα διὰ τȣ̃ μέλλοντος τὸ ἀβέβαιον· σὺ δὲ ἔγκυψον αὐτόθι, ϰ̀ εὑρήσεις ϰ̀ ἄλλα αἴτια εἰς τὴν αὐτὴν ἀποτεινόμενα ἔννοιαν. καὶ μὴ

ἕλκεσαι ὡς ἐκ τῆς ῥινὸς ὑπ᾽ ἀνθρώπων ὑπεκκαιομένων τῷ φθόνῳ· εἰδὲ μὴ, συμμερίζεσαι ϗ τὴν ἐκ τούτων ἀναισχυντίαν, ὅταν τὰ κατ᾽ ἐμοῦ εἰρημένα εὑρεθῶσι τῆς αὐτῶν ἀμαθίας τραυλίσματα. ἐπειδὴ δὲν ἀρκεῖ νὰ λέγῃ τὶς ϗ νὰ γράφῃ ὑβρισικῶς εἰς τὴν νίκην, ἀλλὰ νὰ προσέχῃ μάλισα νὰ μὴ ἀντισρέψωσι τὰ ἴδιαν βέλη ἐπάνω του, ϗ οὕτως ὁμολογήσει τὴν ἧτταν διττήν. καθότι ὁ σὸς Λαπαδᾶς, ἅπαξ λαβὼν μονόκολον τὴν περίοδον, ἕλκει αὐτὴν ἄνω ϗ κάτω πρὸς τὸν σκοπὸν, καθάπερ οἱ σκυτοτόμοι τὰ δέρματα, διὰ νὰ μαγειρεύσῃ τὸν Λαπᾶν σοφισικώτερον εἰς τὴν γεῦσιν τῶν μονομερῶς ἀναγινωσκόντων τὴν Μάσιγα.

Τέταρτον δὲ, τυφλὸν μὲν, πλὴν Ῥόδιον πήδημα μιμηθεὶς ὁ Ἀνώνυμος, ἀπὸ τοῦ δευτέρου παραγράφου ἐπὶ τὸν τριακοσὸν ϗ δεύτερον μετεπήδησε, τριάκοντα ὅλα βήματα ἐν ἑνὶ συμπεριλαβὼν κατὰ Γίγαντα, ἵνα ᾖ αὐτοῦ ὅλον πλεθριαῖον τὸ πήδημα. ἐπειδὴ ὡς φαίνεται δὲν ἐδυνήθη νὰ προσβάλῃ ἀξίως τοῦ φθόνου εἰς τῆς ὀπώρας τοσαῦτα μεταξὺ ϗ τοιαῦτα σκιῤῥώματα. καθότι ἡ ἄρσις ἀπαιτεῖ πανταχοῦ τὴν θέσιν, ϗ ἡ ἀναίρεσις, τοῦ ἀναιροῦντος τὴν δόξαν. ὁ δὲ σὸς Ἀνώνυμος συνήθως ἀποφυγὼν καὶ ἐνταῦθα τὰ ἄπορα μεταξὺ, περιέλκει τὰ δέρματα· τὰ ὁποῖα βρεχόμενα, ἐνδίδουσι πανταχοῦ κατὰ τὴν ἕλξιν τοῦ σκυτοτόμου.

Ἐντεῦθεν ἄρα προβάλλει, οἷον ἰσχυροτάτην ἀντίῤῥησιν, καί μοι διαβάλλει τὴν ἑρμηνείαν τῦ, Δίκαιον, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰς τὸ Πρέπει, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ἀλλὰ φαίνεται ὁ ἄνθρωπος ὗτος, ἀφ' ὗ ἔςειλεν εἰς ἐμὲ τὸν Ἑλλέβορον, ἔλαβεν αὐτὸς διάῤῥοιαν εἰς τὴν γλῶσσαν, ϗ λαλεῖ παραπαίων, ϗ παραπαίει γλωσσομαχῶν, ὅσα ϗ βύλεται, μὴ εἰδὼς ὅτι τὸ δίκαιον ἐνταῦθα δὲν σημαίνει τῦτο αὐτὸ τὸ ἐκ τῦ νόμυ ἐν τοῖς δικαςηρίοις θεωρύμενον δίκαιον, ἀλλ' αὐτὸ μάλιςα τὸ καθῆκον. τὸ ὁποῖον ἡ νῦν συνήθεια ϗ πρέπον λέγει ϗ δίκαιον. ἀλλὰ ϗ οἱ παλαιοὶ ἀδιαφόρως ἐλάμβανον ἐν πολλοῖς, ὡς τὸ, Ἔδει μὲν, ὦ βυλαὶ, τεθνάναι πρὶν ἢ γῆμαι. ἀλλ' ὁ σὸς πτωχὸς Ἀνώνυμος ἔχει πολλὴν κίνησιν εἰς τὴν γλῶσσαν, ϗ καλὴν χώνευσιν εἰς τὸν ςόμαχον. ϗ ἐγὼ δὲν ἔπρεπεν, ἢ κατ' αὐτὸν εἰπεῖν, δὲν ἦτον δίκαιον νὰ ἀπολογηθῶ παντελῶς εἰς τοιαῦτα δερμοτανίσματα. Τὸ δὲ συγχίσαν αὐτὸν, Τέως δ' οὖν, ἀντὶ τῦ, Ὡς τόσον παρ' ἐμῦ λαμβανόμενον, ἔμαθον μὲν παρὰ τῦ Μακαρίτυ Θεοδώρυ τῦ ποτὲ ἐν Βυκορεςίῳ τὰ φιλοσοφικὰ παραδίδοντος, εἶδον δὲ τὸ αὐτὸ ϗ πολλάκις παρὰ τῦ Εὐγενίυ βροντολογύμενον, κᾀκεῖθεν ἀτυμβωρυκτεὶ λαβὼν τὸ φυλάττω, ὡς ἴδιον, κᾂν σὺ μὲ εἴπῃς λεξιθῆρα.

Ἐνταῦθα δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιςολῇ εὑρίσκεται ϗ ἡ τετάρτη τιμία ὑποσημείωσίς συ. ἐν ᾗ ὑπεμ-

φαίνεται μάλιςα, (ἀγνοῶ τίνος,) ἡ λύσσα τῆς ἐκδικήσεως κατὰ τῆς ἀληθείας. ἐμετὸς ὅλος ἐκ χολερᾶς γαςρὸς μέγα ὀδυνȣ́σης τὸ πάθος, εἶτα αἴφνης ἐκραγȣ́σης εἰς τὸ ἐμφανὲς ἐξεβράσθη, καὶ ἐξεκύμανε. ἀλλὰ πρὸς μὲν τὰ τίμιά σȣ ἐκεῖνα, ὡς ἐν τῇ λύσσῃ τȣ̃ πάθȣς ἐκτοξευθέντα λυσσώματα, ἀπελογισάμην ἀνωτέρω μὲ τὴν καθαρὰν φωνὴν τῆς ἀπλότητος. ἐπειδὴ ὅμως φωνάζεις προσέτι, ὅτι οἰκειοποιήθην ϗ τὰς διὰ ζώσης φωνῆς ἐπιδιορθώσεις τȣ̃ Κοραῆ, καὶ παρεμβάλλεις τὸν ἄνδρα εἰς ἀναίσχυντα πάθη μωρολογίας, ἀπολογήσομαι καὶ πρὸς ταῦτα μὲ τὴν αὐτὴν γενναιότητα. Ἐγὼ μὲν τὰς διὰ ζώσης ἢ τεθνηκυίας φωνῆς ἐπιδιορθώσεις τȣ̃ Κοραῆ ἀγνοῶ. Νότας δὲ τινὰς Γαλλικὰς εἶδον ἐν τῇ ἐκδόσει τȣ̃ Γάλλȣ μεταφρασȣ̃. ἐξ ὧν ὠφελήθην μὲν ἴσως πῇ, δὲν ἀρνȣ̃μαι, ὡς ϗ ἐν τῷ προοιμίῳ μȣ ὡμολόγησα τȣ̃το, καίτοι ἐν τῷ παρόντι μὴ ἐνθυμȣ́μενος· παρεσιώπησα δὲ, ϗ ἐκ τῆς τότε μὲν συνήθȣς ἀπλότητος, ὡς εἶπον καὶ ἀνωτέρω, ἀλλ᾽ ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἀρεσάντων μοι προσέτι δημοσιεύσω ϗ τὰ μὴ δόξαντά μοι τοιαῦτα. ἐπειδὴ τȣ̃ ἑτέρȣ δοθέντος ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ αὐτὸ δικαιολόγημα ϗ τὸ ἕτερον ϗ ἐγὼ ἀπέχομαι τῆς τοιαύτης ὀνυχοτρωξίας, ἐν οἷς ἀνάγκη ȣ̓ πρόσεςιν. καθότι, ϗ ἀνάγκης ȣ̓́σης νὰ ὁμιλήσω ἐλευθερώτερον εἰς τῆς Ἀλγησιθέας τὸν Πρόλογον, ἐκίνησα τȣ̃το

τὸ πάθος τὸ ἄσβεστον. εἰδὲ ϗ θέλεις τοιαῦτα δερματοτανίσματα ϗ Λαπᾶδας περιωνύμους, πρόσταξον ἐλευθέρως, ϗ ἐπιτεύξῃ εὐστόχως. νῦν δ᾽ οὖν ἔχε ἀτρέμας μένων φρονίμως, ἐν ᾧ ἐτάχθης. ϗ μὴ ἐξέλεγχε ἐκ τῆς βίας σου ἀνθρώπων ἀνθρώπινα ἐλαττώματα, μηδεμιᾶς προσούσης ἀνάγκης, ἵνα μὴ γένῃς ἄξιος τῆς κατάρας ἐκείνης τῆς τραγικῆς. „Ὄλοιο θνητῶν ἐκλέγων τὰς συμφοράς.”

Ὁ δὲ σὸς Μῶμος ἐπιφέρει ϗ μέμψιν αὐτόθι διὰ τὶ νὰ μὴ προσθέσω ϗ τὰ παλαιὰ σχόλια εἰς τὸν Θουκυδίδην, ϗ πρὸς τοῦτο ἀποκρίνομαι, ὅτι δὲν ἐθέλησα, μήτε εἶχον χρείαν νὰ ἐρωτήσω Ἀνώνυμον κατορωρυγμένον, ϗ συκοφάντην ἀναισχυντότατον. ὅταν δὲ αὐτὸς ἀξιωθῇ νὰ ἐκδώσῃ τοιοῦτον περιώνυμον συγγραφέα, τότε λέγε αὐτῷ νὰ φροντίσῃ, ὄχι τοιαῦτα σχόλια νὰ προσθέσῃ ἄχρηστα εἰς τοὺς νέους, ἀλλ᾽ ἐκ μιμήσεως πρὸς ἐμὲ ϗ τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα κἀγὼ, νὰ προσθέσῃ, ὡς ἀναγκαῖα ὄντα τό γε νῦν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ϗ προσέτι κοινῶς εἰς πάντας τὸ Λεξικὸν τῶν φράσεων. ὅθεν τὸ ἀξιοκατηγόρητόν μοι εἰς τὸν Θουκυδίδην εἶναι, ὅτι δὲν ἐπεμελήθην νὰ τελειοποιήσω τὸ Λεξικὸν τοῦτο μάλιστα. καὶ εἴτις ἐκδώσει μετὰ ταῦτα τὸν συγγραφέα, καὶ τελειοποιήσει αὐτὸ, εἰς τοῦτο ἕξει μᾶλλον τῶν κόπων τὴν δόξαν. καὶ τοσαῦτα μὲν ἱκανὰ ϗ εἰς τὴν κατὰ τοῦ Θουκυδίδου ἐπιστολὴν τοῦ σοῦ Ἀνωνύμου·

θέλεις δὲ νὰ ἀπολογηθῶμεν καὶ πρὸς τὰ μετὰ ταύτην δερματοτρώγματα; καλὸν μὲν ἦν σιωπὴ, ἐπειδὴ ὅμως τοῦτο δόκησιν ἐπιφέρει ὁμολογίας, ὡς ἔπαθε καὶ ὁ σὸς δορυφόρος εἰς τῆς Ἀληγησιθέας τὸν Πρόλογον, εἴπωμεν τινὰ ἐν συντόμῳ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα παραλαλήματα.

Εἰς τὴν δευτέραν Ἐπιστολήν.

Ἡ δὲ δευτέρα ἐπιστολὴ προτείνει τὴν προβοσκίδα εἰς τὸν Εὐτρόπιον, καὶ πρῶτον μέρος αὐτοῦ σεσηπὸς εὑρίσκει τοῦ βιβλίου τὸ ἄχρηστον, ἢ διὰ τὰς πολλὰς βίβλους ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἢ διὰ τῆς ἱστορίας τὸ ἄδοξον. καλῶς. δεύτερον δὲ προβάλλει ἐρώτημα οἷον ἀναπολόγητον. διὰ τί νὰ μὴ μεταφράσω τὸν Γολδσμίθιον· πρὸς τὸ ὁποῖον δύο μόνας ἐπιφέρω συντόμους ἀπολογίας, μίαν μὲν κατὰ τὴν αὐτοῦ μαρτυρίαν, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ παντάπασιν ἄγλωσσος. ἑτέραν δὲ, ὅτι ἥμαρτον, μὴ συμβουλευθεὶς κατορωρυγμένον καὶ πανταχόθεν ἀπαῤῥησίαστον ἀνθρωπάριον. Τρίτον δὲ, ἔκαυσεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν, ὡς φαίνεται, τὸ πῦρ τοῦ πολέμου, καὶ κατακρίνει τὴν φράσιν αὐτὴν „οὗτος ἄναψεν αὖθις τὸ πῦρ τοῦ πολέμου". Τέταρτον δὲ, μὲ στέλλει εἰς τὸν Λατῖνον νὰ μάθω τῶν Ἀλβανῶν τὴν ἀπὸ τῆς Ῥώμης ἀπόστασιν, ἐν ᾧ ἀνωτέρω μὲ κατεδίκαζεν ἄγλωσσον. Πέμπτον δὲ, τὴν

παρένθεσιν τῦ Παιανίυ ἀξιοῖ νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ σχόλιον. Ἕκτον δὲ, κατειρωνεύει τὴν φράσιν ταύτην, Περιέχυσι χίλια βήματα. (ἀλλ᾿ ἐνταῦθα ἔχει δίκαιον. διότι μοὶ ἐξέφυγε μία λέξις. ὅθεν ἀναγινωσκέτω ἑξῆς τὸ σὸν τυφλοπόντικον ὕτω. Περιέχυσι χίλια βήματα ἕ κ α σ ο ν. καὶ παυσάτω καταϐιϐάζων καταϐατὰ περὶ τύτυ, ἢ διαῤῥηγνύων τὰ ἱμάτιά τυ, ὡς οἱ μαινόμενοι, ἀναπνοὰς, ἢ χάος, ἢ αἰθέρα ὅλον ἐπιμαρτυρόμενος τραγικῶς εἰς τῆς τοσαύτης μυ ἀγροικίας τὴν ἀτοπίαν. καθότι ἡ ἐκ τῦ φθόνυ λύσσα εἶναι ἱκανὴ νὰ δείξῃ ἐκ τῶν ἰδίων ἀφρῶν τῦ πάθυς τὴν ἔξαψιν.) Ἐπὶ δὲ τύτοις ἐπιφέρει τὺς Σενάτωρας, τὴν Γερυσίαν, τὰς εἰς τὴν κεφαλὴν τῦ βιϐλίου ῥήσεις, τὸ Λεξικὸν τῶν ἐνδόξων ὡς κακῶς ὕτως ὀνομασθὲν. τὸ, tout à vous εἰς τὸν βίον τῦ Παραϐάτυ, ἄνω ἢ κάτω σρέφων αὐτά. ἀλλὰ περὶ τύτων τοσῦτον δημοκοπῶν, εἰμὲν ἢ θέλει νὰ μὲ διαϐάλῃ πρὸς τὺς χυδαίυς ἢ τὺς μὴ ἐκ παραθέσεως πρὸς τάμὰ ἀναγινώσκοντας τὰ αὐτῦ, ἐχέτω τὴν νίκην ἢ διαϐαλλέτω μὲ ὅσον δύναται. εἰδὲ ἢ πρὸς τ.., ᾿λλογίμυς τὰ τοιαῦτα τυρεύει, ἐκείνυς ἐγὼ κριτὰς τῶν τοιύτων ἀποκαθίσημι. Ἀπορῶ ὅμως τῦτο, πῶς εἰς τὸν δεύτερον τόμον ἓν μόνον εὗρεν ἐλάττωμα, τὸ εἰς τὸν βίον τῦ Παραϐάτυ; ἢ μόνον αὐτῦ ἐλαξεύσατε, ἄλλο τὶ τῶν ἐπιμωμοτέρων ἀναζητῦντες; ὐαί! ὐαί! ἢ ἐκεί-

νῷ, ϰ̀ σοὶ, ϰ̀ ἄλλῳ ὁμοίῳ ἐκείνῳ, ὅταν μὲ ἐμβάλητε εἰς τοιȣ̃τον ἀγῶνα. ζητήτωσαν γῆν, ἣν φῶς ἀληθινὸν ȣ̓χ ἑώρακε. τὸ δὲ κατ᾽ ἐμὲ ἄμεμεπτον ἐν τȣ́τῳ, εἶναι πάντῃ ϰ̀ ἀδιάβληπτον, ϰ̀ μάλιςα παρὰ τῶν σῶν δορυφόρων.

Ἐπιφέρει δὲ προσέτι ὁ γενναῖός σȣ δορυφόρος τὸ πάντων γενναιότατον τὸ Προπίνειν. καὶ ἐνταῦθα ὡς Ὀλυμπιονίκης ζητεῖ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης. ἀλλ᾽ ἐχέτω τὴν ἀναισχυντίαν, καθὼς καὶ τὴν ἐζήτησε μόνος τȣ. καθότι τὸ ἁμάρτημά μȣ αὐτὸ τὸ ἐκοινολόγησε πρὸ δύο ἐτῶν ὁ ἀγαπητός μοι Ἀποςόλης Ἀρσάκης, μαθητεύων ἔτι παρ᾽ ἐμοὶ ἐν τῷ τότε. ϰ̀ περὶ τȣ́τȣ πολλάκις εἰς τὸν οἶκον τȣ̃ ἐφημερίȣ τῆς Ἐκκλησίας πάντες αὐτόθι ἐπείραζόν με ἐξ εἰλικρινείας καὶ ἀςειότητος καὶ οἱ ἐμοὶ φίλοι, ϰ̀ οἱ σοὶ δορυφόροι, τότε πρῶτον μαθόντες τὸ εἰς τοιαύτην μεταφορὰν μεταπεσὸν τȣ̃το ῥῆμα. καὶ μάλιςα ὁ εἰρημένος. Ἀρσάκης εἶπε ϰ̀ τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης μεταφορᾶς· τὴν ὁποίαν τότε οἱ δορυφόροι σου μὴ νοήσαντες, ἐςερήθησαν ϰ̀ τὸν ἔπαινον τῆς τοιαύτης ἐκθέσεως. ἄλλως δὲ ἔπρεπε νὰ ἐκθέσωσι ϰ̀ Φιλίππȣς, ϰ̀ τραπέζας, ϰ̀ πρεσβείας, καὶ προπόσεις, ϰ̀ ὅσα εἶναι γνωςὰ, ὡς λέγȣσιν αὐτοὶ, ϰ̀ τοῖς πρωτοπείροις τῶν μαθητῶν. Ἀλλ᾽ ἐγὼ εἰς τȣ̃το τὸ ῥῆμα δὲν λυπȣ̃μαι τόσον, φίλε μȣ κὺρ Ἀλέξανδρε, ὅτι ἔσφαλον. (ἐπειδὴ τὸ μὲν

ἁμαρτάνειν ἀνθρώπινον, ϗ τῦτο ὁμολογεῖν μέτριόν τε ϗ φρόνιμον. τὸ δὲ μὴ ὁμολογεῖν ἁμαρτῶντας, ἀλλ' ἰχυρογνωμεῖν ϗ εἰδότας, ἀλαζονικὸν ϗ ἀπαίδευτον.) ὅσον ἠδύνομαι ἐξελεγχθεὶς ὑπ' εὐγνώμονος μαθητῦ, ϗ ὁ σὸς Ἀνώνυμος ἐτυμβωρύχησε τὸ ἆθλον ἐξ ἀναιχυντίας ἐχάτης. ἐχέτω λοιπὸν ϗ ταύτης βραβεῖον, τὸ κατορωρυγμένον, τὸ ἀπαῤῥησίασον, τὸ συκοφαντικὸν, καὶ πάντα τὸν τοιῦτον χορόν· πῶς ὅμως δὲν ἐδημοσίευσε ϗ τὰ ἄλλα, ὅσα ὁ αὐτὸς Ἀποσόλης, ἀσεϊζόμενος κατ' ἐμῦ πρὸς τὺς ἄλλυς ἐξήλεγξε. τὸ Ἰταλικὸς ἀντὶ τῦ Ἰταλιώτης ἐν τοῖς σχολίοις τῆς ἑβδόμης σελίδος. τὸ Ἀσκυλάπης ἀντὶ τοῦ Ἀσκληπιὸς ἐν τῷ βίῳ τῦ Ἀσδρυβάλυ. τὸ Εὐτυχεῖς νῆσυς, ἀντὶ τῦ, Μακάρων νῆσυς ἐν τῷ βίῳ τῦ Σερτωρίυ· τὸ Ἀσκάνης ἀντὶ τῦ, Ἀσκάνιος ἐν τῷ βίῳ τῦ Αἰνείυ, ϗ ἄλλα ἴσως τοιαῦτα ὀνόματα. πῶς δὲν ἔμαθε λέγω τότε ϗ ταῦτα; ἀλλ' ὁ σὸς ἀσπάλαξ, ὡς ἔοικεν, εὐσόχως ἐπιβεβαιοῖ τὸν Αἰσώπειον τῷ ὄντι ἀσπάλακα, οὐ μόνον ὄψεως, ἀλλὰ ϗ ἀκοῆς, ϗ αἰσθήσεως τῷ ὄντι σερέμενος.

Ἐπιφέρει δὲ μετὰ ταῦτα ϗ τὸν μῶμον ὅλον τῆς Ἀλγησιθέας ὁ τὰς ὄψεις ἀλγῶν Μῶμος εἰς μόνον τὸ Ἀναμασσᾷν ἐς ἀπεψίας. ἀλλ' ἀναισθητεῖ, ὡς φαίνεται, ὅτι ἐπήνεσεν ἐκ τύτου τὴν κόρην μυ, ὡς μὴ εὑρὼν κηλῖδα ἄλλην τινὰ ἐν αὐ-

τῇ, ὔτε ψυχικὴν εἰς τὰ δόγματα, ὔτε σωματικὴν εἰς τὴν τάξιν της, εἰ μὴ μικρὸν ῥύπον ὑπὸ τὸν ὄνυχα. τὸν ὁποῖον διὰ πολλῶν ὀνυχοτρωγμάτων παρέγλειψεν. Ἀλλ' εὐχημόει εἰς τὰ τοιαῦτα, φίλε μȣ κὺρ Ἀλέξανδρε. καθότι περὶ γραμματικῆς ὁμιλȣ̃ντες οἱ λόγιοι, δὲν περιεργάζονται λέξεις, ȣ̉δὲ τὸ ἀναμασσᾷν αὐτὸ, ἂν ἐξελήφθη καλῶς ἢ κακῶς, ὡς Ἐπίμεσον. τὰ ὁποῖα τοῦ ἀργυρȣ̃ αἰῶνος οἱ συγγραφεῖς ἐν πολλοῖς τὰ συνέχεαν. καὶ ὁ σὸς δορυφόρος, τȣ̃το τυχὸν αἰνιττόμενος, μὲ πέμπει αὐτόθι εἰς τȣ̀ς ἀρχαιοτέρȣς. ἀλλὰ διαφέρονται μάλιςα περὶ τῶν δογμάτων αὐτῆς, τί ἐςι τȣ̃τ' αὐτὸ τὸ Ἐπίμεσον δηλονότι. μήπως δὲν εὕρισκε νὰ εἰπῇ ἄλλα τινὰ ψυχικὰ, ἢ σωματικὰ κατ' αὐτῆς ἁμαρτήματα; καθὼς εὗρον κἀγὼ κατὰ τῶν πρὸ ταύτης ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει; ϗ μετὰ ταῦτα ὁ κύριος Κοραῆς κατὰ πασῶν γενικῶς; ἀλλ' ἴσως ἀδυνατεῖ τὸ μγάριον, ϗ ἐντεῦθεν ϗ ἄκων ὁμολογεῖ σιωπῶν, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἐποχῇ πρωτεύει εἰς τὴν ἀκμὴν ἡ ἐμὴ τερψιθέα, μέχρις ȣ̃ παρακμάσασα καὶ αὐτὴ, νὰ ἐνδώσῃ τὸ καλλιςεῖον εἰς ἄλλην τινὰ νεωτέραν. καὶ ταῦτα νεανικώτερα μὲν, οἰκεῖα ὅμως πρὸς ἀναιχύντȣς ὀνυχοτρώκτας. ἀπορῶ δὲ πῶς δὲν ἐνόησε ϗ τὸ Πολιορκητὴς ἀντὶ τȣ̃ Φαληρέως εἰς τὴν ἕκτην τȣ̃ Προλόγȣ σελίδα; ϗ ἔτι ἐν τῷ ἀφιερωτικῷ τȣ̃ Ἀῤῥιανȣ̃, τὸ Ἐναμβρύνεσθαι

ἀντὶ τῦ, Ἐναβρύνεσθαι; τὰ ὁποῖα τῷ ὄντι εἶναι τῆς ἀμαθείας μυ ἐλαττώματα. καὶ οἱ φίλοι μυ εἰλικρινῶς μὲ ἐξήλεγξαν. ϗ ἐγὼ εὐγνωμόνως ἐδεξάμην τὸν ἔλεγχον. Τὸ δὲ Ἀναμασσᾷν ἐς ἀπεψίας, σᾶς ἐφάνη, ὡς λέγετε, ἀκατάληπτον. ϗ βέβαια οἱ πρασοπῶλοι τοιαῦτα πάσχυσιν. ἐννοήσατε αὐτὸ λοιπὸν ὕτω. Οἱ πολλὰ ἐρευνῶντες, ἢ ἀναμασσῶντες ὀλίγα χωνεύυσιν. ἢ θέλετε κατὰ τὴν λαχανοπώλιδα νὰ προσαρμόζητε πανταχῦ κατὰ λέξιν τὰς φράσεις; καὶ λοιπὸν μὴ γράφετε κατὰ τὺς πρασοπώλυς, ἀλλ' ἐς κάλλος γράφετε, ϗ μὴ ἐς ἀπεψίας ἀναμασσᾶτε. ϗ τότε θέλετε τύχῃ τῦ ποθυμένυ. ὁρᾶς; περιεργάζεσαι ἐνταῦθα πόσον προσαρμόζεται ἡ δευτέρα περίοδος εἰς τὴν πρώτην; τὸ εἰς ἀπεψίας ἀναμασσᾷν εἰς τὸ εἰς κάλλος γράφειν; ἀλλ' ἐρωτᾷς, τί ἐςι τὸ ἐς ἀπεψίας ἀναμασσᾷν; ἐρωτῶ κᾀγὼ, τί ἐςι τὸ ἐς κάλλος γράφειν; ἀλλὰ τῦτο ἐκλαμβάνεται ἀντὶ τῦ καλῶς γράφω. κᾀκεῖνο λοιπὸν ἀντὶ τῦ ἀπέπτως ἀναμασσῶ. ὕτω λοιπὸν ἡ γλῶσσα ἀνατρέχυσα πρὸς τὴν ἀρχαίαν, καὶ λεπτύνεται ϗ ὑψῦται, ϗ ἀντηχῦσιν αἱ λέξεις της. ἐκ δὲ τῆς σῆς ὅμως λαχανοπώλιδος ὐδὲν ὑγιὲς προκύψει, εἰ μὴ τὸ τῆς φαντασίας τῦ Ἀνωνύμυ συ. πρὸς ὃν ἱκανὰ μὲν ϗ ταῦτα πρὸς τὴν δευτέραν ἐπιςολήν.

Εἰς τὴν τρίτην Ἐπισολήν.

Ἡ δὲ τρίτη αὖθις ἀποτείνεται εἰς τῆς Ἀληγησιθέας μόνον τὸν Πρόλογον, ἐχὶ εἰς πάντα κατ' ἄνδρα τίμιον, ἀλλὰ κατ' ἀναίσχυντον μάλισα συκοφάντην, ἢ κατὰ μῦαν τὴν φιλοβόρβορον. ἐπειδὴ ἀφεὶς τοσαύτας διαφορὰς ἀντιλεγομένας, ἢ ἐκ τῆς παρασιωπήσεως ταύτης βεβαιώσας τὴν δόξαν μου, ἥψατο πῆ ἢ πῆ τῶν ἐμῶν δολιώτερον κατὰ τὸ κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατᾶσιν, εἰς τὰ τρία ἐκεῖνα κεφάλαια, εἰς τὰ Ἐπίμεσα, εἰς τὰ Ἐπιῤῥήματα, ἢ εἰς τὰ Ὑπερθετικὰ, καίτοι ἢ ἐν τέτοις μηδὲν εἰπὼν ὑγιές. ἀλλὰ ἢ εἰς ταῦτα ἀποκρινέμεθα ἢ ἡμεῖς, τῷ πείθοντι λόγῳ ἑπόμενοι ἐν συντόμῳ, ἀλλ' ἐ κατ' ἐκεῖνον τῷ πάθει δελεύοντες. ὅς τις περιτείνει τὰ τοιαῦτα κυκλοφορῶν εἰς δώδεκα ὅλας σελίδας, διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τῆς ἐπισολῆς του τὸ μέτρον, παραπληρῶν αὐτὴν μὲ τὰς ὕβρεις καθ' ἕκασον σίχον σχεδὸν, ὡς μὴ ἔχων ἄλλως εἰπεῖν μηδὲν ὑγιές.

Ὡς τόσον τὴν περὶ τῶν Μέσων ἢ Ἐπιμέσων γνώμην τε κυρίε Κοραῆ ἀπεδεξάμην περιχαρῶς, ἢ ἐπῄνεσα τὰ εἰκότα, ἢ εἰς τὴν γραμματικήν με εἰσήγαγον. ἐπέφερον δὲ αὐτόθι ἀντιλογίας τινὰς, καθ' ἃς ἐδίσαζον, ἢ προσέτι δισάζω, ἵνα λάβῃ ἡ γνώμη περισσοτέραν ἐνάργειαν,

ἀλλ' ὄχι νὰ παραλαλῇ ὁ σὸς Ἀνώνυμος περὶ τούτων. ὅς τις ἀπὸ τῆς διαθέσεως αὐτῶν, περὶ ἧς ἦν ἐκεῖσε ὁ λόγος, μετέβη ἐπὶ τὸ σημαινόμενον ἁπλῶς τῶν ῥημάτων. καὶ ἐντεῦθεν παραπαίων, μὲ πέμπει εἰς τοὺς Κανδηλάπτας νὰ μάθω τὴν διάφορον σημασίαν τοῦ Τρώγω καὶ Γεύομαι. ἔστω τοῦτο, ἐρώτησα τὸν Καδηλάπτην Δημήτριον, καὶ τὴν ἔμαθον. ἀλλ' ὀφείλει καὶ αὐτὸς νὰ ἐπανέλθῃ αὖθις εἰς τὰς φρένας αὐτοῦ· καὶ ἀπὸ τοῦ σημαινομένου τῶν Ἐπιμέσων τούτων εἰς τὴν διάθεσιν τῶν αὐτῶν, καὶ τότε θέλει λάβῃ ἀπόκρισιν ἐξ ὑπαρχῆς περὶ τούτων. ἄλλως δὲ καὶ τὸ Ἔρχομαι καὶ Πορεύομαι κατ' ἰδίαν μὲν σημασίαν εἰσὶ διάφορα, ταυτίζονται ὅμως κατὰ διάθεσιν. ἀλλ' ὁ σὸς Ἀνώνυμος δεῖται πάντως βιβλίου καὶ νοῦ.

Ἐντεῦθεν δὲ μετεπήδησε πήδημα αὖθις Ῥόδιον καὶ γενναῖον εἰς τὸ Ἐπίῤῥημα· καὶ τοῦ ἀγῶνος τούτου οἰκειοποιεῖται τὸ ἆθλον, ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ αὐτοῦ ἐπιχειρῶν νὰ μὲ καθυποβάλῃ. ἔτζι δά! καὶ ἐγὼ τοιοῦτον ἀθλητὴν ἐπιθυμῶ νὰ ἔχω ἀντίμαχον, ὡς εἰς ἀγῶνα δογμάτων μόλις ἤδη μετὰ πολλὴν ἀπὸ τῆς ὀνυχυτρωξίας ἐξάσκησιν καταβάντα, καὶ μετὰ πολλῆς πεποιθήσεως ἀναμένοντα τῆς νίκης τὸ κήρυγμα. ἀλλ' ἡμεῖς μηδὲν ὑποδειλιάσαντες, λέγομεν, πρὸς ἀπολογίαν, ὅτι τὸν μὲν ὁρισμὸν ἐκεῖνον, κἀγὼ ἀπὸ τοῦ ἴσου σώζω ἀδιαλώβητον εἰς τὰς γνώμας μου. ἐπειδὴ καθὼς ὁ ἐμ-

βρόντητός σου Ἀνώνυμος λέγει, ὅτι τὸ Ἐπίῤῥημα κατὰ τοῦ ῥήματος λέγεται, οὕτω κἀγὼ τὸ αὐτό. καὶ καθὼς αὐτὸς ἐπιφέρει, ὅτι τὸ Ἄνευ ἄνευ γενικῆς οὐ δύναται νὰ τεθῇ ἐν τῷ λόγῳ· οἷον, ἄνευ γράφω, οὕτω κἀγὼ ἐπιφέρω, ὅτι τὸ Πόῤῥω καὶ Δίχα καὶ Χωρὶς, καὶ χωρὶς γενικῆς πολὺ ἐν τῷ λόγῳ· οἷον, Πόῤῥω ἦν ἔτι· Δίχα διελὼν τὸν στρατόν. καὶ τὸ σουδάρων ἦν ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον Χωρίς. προσέτι δὲ, καθὼς τὸ Ἀξίως γράφω, καὶ τὸ Ἀξίως λόγου γράφω ταυτίζονται ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Ἐπιῤῥήματος, οὕτω καὶ τὸ Δίχα γράφω, καὶ Δίχα σοῦ γράφω εἰσὶ τὰ αὐτά. εἰδὲ μὴ, ἔσονταί σοι ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου ὁρμώμενα καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως προθέσεις. οἷον, ἀξίως λόγου, ποτὲ τοῦ χρόνου, ἔξω τῆς οἰκίας, μᾶλλον τῶν ἄλλων, λάθρα πάντων, δὶς τῆς ἡμέρας, ἐφεξῆς τοῦ ἑτέρου, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. ἕξετε λοιπὸν ἐκ τούτων τῶν λόγων, ἢ ὅλα προθέσεις, ἢ μόνον τὸ Ἄνευ, ὡς μὴ δυνάμενον εἶναι ἄνευ γενικῆς. ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐκκρούεται καὶ ἐξ ἄλλων μὲν πολλῶν, μάλιστα δὲ ἀπὸ τὸν ὁρισμὸν τῆς Προθέσεως, ὡς μὴ δυνάμενον δέξασθαι σύνθεσιν. ἐκκρούεται δὲ αὖθις, καὶ μᾶλλον εἰπεῖν αὐτόπρεμνον ἐκριζοῦται, ὅταν ἐπιβάλῃ τις μεταφυσικώτερον εἰς τὴν διαφορὰν τοῦ Ἐπιῤῥήματος πρὸς τὴν Πρόθεσιν ἀναφορικῶς πρὸς τὰ Ῥῆμα. τί δὲ ἐστι τοῦτο; σύντεινόν μοι τὸν νοῦς.

Αἱ Προθέσεις ϗ τὰ Ἐπιῤῥήματα, κύριέ μȣ Ἀλέξανδρε, ἔχȣσι διαφορὰν μάλιςα κατὰ τέσσαρας τρόπȣς πρὸς ἄλληλα. πρῶτον μὲν ἀπὸ τȣ͂ ὁρισμȣ͂ αὐτῶν. καθότι τὰ μὲν Ἐπιῤῥήματα λέγονται κατὰ τῶν Ῥημάτων. αἱ δὲ Προθέσεις συντάσσονται ἐν συνθέσει ϗ ἐν παραθέσει τοῖς τε Ὀνόμασι ϗ τοῖς Ῥήμασι. ὅπερ ςερȣ͂νται τὰ Ἐπιῤῥήματα.

Δεύτερον δὲ, ὅτι τὰ μὲν Ἐπιῤῥήματα καὶ καθ᾽ ἑαυτὰ συντάσσονται πρὸς τὰ ῥήματα, ϗ μετὰ τῶν ὀνομάτων, πρὸς ἃ ἀναφέρονται· οἷον, ἀξίως γράφω, ϗ ἀξίως λόγȣ γράφω. αἱ δὲ προθέσεις ἀεὶ μετὰ τῶν ὀνομάτων. οἷον, πρὸς σὲ ταῦτα γράφω.

Τρίτον δὲ, ὅτι τὰ μὲν Ἐπιῤῥήματα καθ᾽ ἑαυτὰ εἶναι σημαντικὰ, αἱ δὲ Προθέσεις τȣ̓ναντίον ἀσήμαντοι· οἷον, καλῶς, δὶς, χθὲς, ἅμα, φεῦ, ὀδὰξ, πάνυ, πάντως, ναὶ, χωρὶς, ἄνευ, ϗ τὰ τοιαῦτα λέγων τὶς, εὐθὺς ἐννοεῖ τὶ ἐν αὐτοῖς σημαινόμενον. ἐν δὲ ταῖς Προθέσεσιν ȣ̓δέν. οἷον, ἐν, εἰς, ἀνὰ, μετὰ, ὁμοίως ϗ τὰς λοιπὰς λέγων τις, ȣ̓δὲν ἐννοεῖ ἐν αὐταῖς σημαινόμενον. Ἐντεῦθεν ἄρα, ἀσήμαντοι ȣ͂σαι καθ᾽ ἑαυτὰς, ποικίλλȣσι τὴν σύνταξιν αὐτῶν, ϗ πρὸς διαφόρȣς πτώσεις αἱ πλεῖςαι ἀποδιδόμεναι, καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν αὖθις πολλὰ πολλάκις λαμβάνȣσαι σημαινόμενα, ὥσπερ τὶ ὂν ἀχρωμάτιςον,

διάφορα ἐπιδεχόμενον χρώματα, ϗ ἄλλοτι ἄποιον, πάσας τὰς ποιότητας διακρίνον.

Τέταρτον δὲ, ὅτι τὰ μὲν Ἐπιῤῥήματα διατιθέασιν ἐξ ἑαυτῶν ϗ τὰ Ῥήματα, καθ᾽ ὧν λέγονται. ὅπερ ἐστι, μεταδιδόασιν εἰς ἐκεῖνα τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως καὶ ποιότητος, ὡς προσδιορίζοντα ἐναργῶς ἐκείνων τὰ τῆς ἐνεργείας ἢ τοῦ πάθους ἀπόλυτον. οἷον, τὸ μὲν γράφω, ἀπόλυτόν τι ϗ ἐκτεταμένον σημαίνει. τὸ δὲ γράφω καλῶς, ἑτέρως συνεποιώθη τῇ προσθήκῃ τοῦ Ἐπιῤῥήματος, στενολογηθὲν, καὶ μερικευθὲν ὑπ᾽ αὐτοῦ. αἱ δὲ Προθέσεις οὐ δύνανται τοιοῦτον οὐδέν, ὡς ἀσήμαντοι οὖσαι καθ᾽ ἑαυτὰς, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω. ἐπειδὴ κἂν μυριάκις εἴπω, γράφω Περὶ, σὺ οὐδὲν ἐννοήσεις. ἐὰν ὅμως εἴπω οὕτω προθετοπτώτως, γράφω Κατὰ μωρῶν, εὐθὺς συναισθόμενος τοῦ πράγματος τὴν ἀλήθειαν ϗ ἐντέλειαν, ἠρεμεῖς, ϗ ἴστης ἐξῆς τὴν διάνοιαν ταλαντευομένην. ἐπειδὴ τὸ Ῥῆμα λαμβάνει τὴν ἐκ τοῦ προθετοπτώτου μερικωτέραν ϗ ἐναργεστέραν τῆς πρώτης ἔννοιαν. καταλαμβάνεις, ἢ οὔ;

Ἐντεῦθεν ἄρα τὰ μὲν Ἐπιῤῥήματα αὐτοτελῆ ὑπὸ τῶν γραμματικῶν ὠνομάσθησαν, ὡς ἅμα λεγόμενα ἱστῶντα ϗ τὴν διάνοιαν, ϗ ποιοῦντα τὸν ἀκούοντα ἠρεμεῖν. αἱ δὲ Προθέσεις ἑτεροτελῆ ὀνομάζονται, ὡς μὴ μεταδιδοῦσαι τῷ ῥήματι τῆς παρ᾽ ἑαυτῶν σημασίας καθ᾽ ἑαυτὰς, ἀλλὰ μᾶλ-

λον λαμβάνουσαι ἐκ τῆς πρὸς τὰ ὀνόματα συμπλοκῆς, καὶ ἐκεῖθεν ἑτεροτελούμεναι, ὡς εἰκὸς, ἐκ τῶν πτώσεων αὐτῶν τὴν σημασίαν ἐπιδεχόμεναι, καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ σημασίας εἰς ἑτέραν μεταπίπτουσαι σημασίαν. ὅπερ ἐστὶ πάνυ ἐναντίον πρὸς τὸ Ἐπίῤῥημα. καθότι τῶν μὲν Προθέσεων καθ' ὑπόθεσιν ἡ Μετὰ, ἄλλο μὲν γενικῇ, ἄλλο δὲ αἰτιατικῇ ἐπιπλεχθεῖσα σημαίνει, καὶ πολλάκις ἡ αὐτή τις καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν πτῶσιν πολύσημος γίνεται, ὡς ἐκεῖθεν καὶ τὸ σημαινόμενον δεχομένη, καὶ ἐναργῶς ἄλλοτε ἄλλως ἐκ τῆς χρείας τοῦ λόγου διατιθεμένη. τὸ Ἐπίῤῥημα ὅμως, αὐτοτελὲς ὂν, ἔχει φύσει τὸ ἀμετάβλητον, ὡς οἴκοθεν κεχρωματισμένον, καὶ πεποιωμένον, καὶ νοεῖν ἡμῖν παρεχόμενον τὸ αὐτοῦ σημαινόμενον, τὸ μὲν τὸν χρόνον, τὸ χρονικόν. τὸ δὲ, τὸν τόπον, τὸ τοπικόν, τὸ δὲ, ἄλλην τινὰ ἢ ποιότητα, ἢ ποσότητα. καὶ οὐδέποτε ἐκστήσεται τῆς τοιαύτης δυνάμεως, οὐδὲ μεταβαλεῖ τὴν ἰδίαν σημασίαν ἐξ ἐπεισάκτου αἰτίας. Ὥστε κἂν προσρηματικὸν τὸ σύνολον τό,τε Ἐπιῤῥηματικὸν καὶ τὸ Προθετόπτωτον ὠνόμασεν ὁ Θεόδωρος, ἀλλ' οὐ τῇ αὐτῇ δυνάμει τοῦ ὑποκειμένου κατηγοροῦνται ἑκάτερα, ἀλλὰ τὰ μὲν καθ' ἑαυτὰ, καὶ τῆς ἰδίας σημασίας μεταδιδόντα, τῷ ῥήματι ἐπιλέγονται. αἱ δὲ Προθέσεις, ἑτεροδυναμούμεναι, καὶ ἄλλοτε ἄλλως ἑτεροτελούμεναι ἐκ τῆς πτωτικῆς τῶν ὀνομά-

των δυνάμεως, ϗ τῆς χρείας τȣ̃ λόγȣ, οὕτω μετ' ἐκείνων ἀποδίδονται εἰς τὰ Ρ'ήματα. καὶ ταῦτα μὲν ἱκανὰ ἴσως πρὸς πληροφορίαν τῆς ἀληθείας. ἀλλ' ἐγὼ, κύριέ μȣ Α'λέξανδρε, δικτύοις θηρεύω ἀέρα, πρὸς ἰχυρογνώμονας καὶ ὑψηγόρας τῷ ὄντι εἰς μάτην μαχόμενος.

Ε'ντεῦθεν δὲ ὁ Α'νώνυμος διὰ νὰ συςήσῃ τὴν κλίσιν τῶν Θετικῶν ὀνομάτων τȣ, ἐπιφέρει γενναῖον παράδειγμα τὸ τȣ̃ Παιανίȣ. οἷον, „τȣ́τους ἐπέςησε τοῖς λοιποῖς ἡγεμόνας τῶν Πρακτέων". καλὰ ϗ τὸ εὗρε. ἀλλὰ δύναται ἆρά γε νὰ εἰπῇ ϗ ἡγεμόνας τῶν ςρατευτέων, ἢ τῶν ἐνεργητέων; ἢ ἐργάτας τῶν ποιητέων; ἢ διδασκάλȣς τῶν παραδοτέων; ἢ οἰκοδόμȣς τῶν κτιςέων; ἢ γραφεῖς τῶν γραπτέων, ἢ προνοητὰς τῶν χρηςέων; ἢ ἐπιμελȣ̃μαι τῶν προκοπτέων μαθητῶν, ἢ ἀκολȣθῶ τοῖς ἡγητέοις, ἢ μισῶ τȣ̀ς προδοτέȣς, ϗ τὰ τοιαῦτα; ϗ ἐσοχάϑη ποτὲ ποῖα ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐνεργητικὰ, ϗ ποῖα παθητικά; καὶ πότερα ἐξ ἀμφοῖν δύνανται νὰ μεταχηματιϑῶσιν εἰς ὀνόματα κατ' αὐτόν; αὐτὰ λέγω ἐσοχάϑη ποτέ; δὲν εἶμαι ἐγὼ λοιπὸν, ὡς λέγει, ὁ νέος Φάλαρις, ὡς ἔτι περὶ τȣ́των ἐπέχων, ἀλλ' ἐγὼ μὲν τῆς ἀληθείας πιςὸς θηρευτής. αὐτὸς δὲ ἄχρηςον κοπρομέλισσον, ϗ ἔκτρωμα ἀναιχύντȣ συκοφαντίας, ϗ μῶμος αὐτόχρημα. ἄλλως δὲ, ἂν ἐδύνατο, ὤφειλε νὰκάμῃ μίαν ἔκθεσιν τῶν τοιȣ́των.

„Ἐντεῦθεν δὲ μεταβὰς εἰς τὴν Ἀπόλυτον γενικὴν, ϗ μὴ δυνάμενον τὸ μυάριον νὰ προσβάλῃ πῆ τὸ ἀδύνατον προβοσκίδιον, ἐξαρκεῖται μόνον εἰς τὰ εἰρημένα παρὰ τ8 κυρίȣ Κοραῆ. ὅθεν περιςείλας ἠρέμα τὴν προβοσκίδα, ἀπέπτη ἐκεῖθεν εἰς τὰ Παραθετικὰ, ὡς δῆθεν αὐτόθι μὴ ἐξαρκȣ́μενος εἰς τὰ παρὰ τ8 Κοραῆ εἰρημένα. ἐπειδὴ ὅμως ϗ αὐτόθι λέγει, ὅτι δὲν ἐκατάλαβε παντελῶς ὅ,τι λέγω ἐγὼ ἐκεῖ. ἀλλ᾽ ȣ̓́τε αὐτὸς τὶ λέγει εἰδὼς ἐκ τῆς ἀπορίας ἐκείνων, ϗ ἡ προβοσκίς τ8 εἶναι ἀδύνατος, λέγε αὐτῷ νὰ τὴν ἀκονήσῃ, ϗ νὰ τὴν ςομώσῃ ἐπὶ τὸ ςαθερώτερον, ϗ νὰ προσβάλῃ ἐπιμονώτερον, ὥςε νὰ διαῤῥήξῃ τέσσαρα τινὰ παρ᾽ ἐμȣ̃ προβληθέντα ἐκεῖ ἐρωτήματα, ϗ τότε ἀποκριθήσομαι, ἢ συναινῶν ἢ ἀνανεύων ἀδιαφόρως κατὰ τὸ πιθανώτερον. ἄλλως δὲ ἀδιαφορῶ, ϗ μήτε χρεωςῶ νὰ ἀποκριθῶ πρὸς ἀναίσχυντον ἀνθρωπάριον περὶ γνώμης ἐκεῖσε ἄλλων, τὴν ὁποίαν αὐτὸς νομίσας, ὅτι ἐκέντισεν, ἐξετραχηλίσθη αὐτὸς τῶν Ἀποκριτέων καὶ Ἀντιλεκτέων (συγχωρείσθω τὰ θετικὰ καθ᾽ ὑμᾶς.) ὡς μὴ ἔχων λύχνον ἐν τοῖς ποσὶν, ȣ̓δὲ φῶς ταῖς τρίβοις παντάπασιν, ἀλλὰ κύκλῳ προφητικῶς περιπατῶν κατὰ τȣ̀ς ἀσεβεῖς συκοφάντας, αὐτȣ̃ τ8 κέντρȣ, περὶ 8 ἦν ὁ λόγος, ἀποπλανηθεὶς, ϗ εἰς ἑτέραν ἔννοιαν μεταπεσὼν μετὰ πολλῆς φλυαρίας.

Ἐπιφέρει δὲ ἔτι αὐτόθι τινὰ περὶ ὧν εἴρηταί μοι εἰς τὴν θεματογραφίαν τῶν παίδων. ἀλλ' εἰ μὲν ἐνόησεν οὕτως ὁ κύριος Κοραῆς, ὡς ὁ Ἀνώνυμος σχολιάζει, καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὀρθοῦ δὲν εἶναι μία, ὡς καὶ τοῦ σκοποῦ τοῖς τοξεύουσιν, ἀλλὰ πολλαί, ὅσοι καὶ οἱ ὀρθοὶ ἑλληνισμοὶ καὶ κατάλληλοι, ὁμολογῶ κἀγώ, ὅτι ἐπλανήθην καὶ τῆς ἐννοίας ἐκείνης, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς. εἰδὲ ὁ Ἀνώνυμος γράφει διὰ νὰ γράφῃ, τοῦτο δὴ τὸ πρὸς ἐμὲ παρὰ σοῦ χλευαζόμενον, ἐγὼ δὲν ἔχω χρέος νὰ ἀντιβατταρίζω πρὸς ἄνθρωπον ἀποβλέποντα, πότε νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ μέτρον τῆς ἐπιστολῆς μὲ τὰ λόγια· καὶ ταῦτα μὲν καὶ πρὸς τὴν τρίτην ἐπιστολήν σου.

Εἰς τὴν τετάρτην Ἐπιστολήν.

Νῦν δὲ μεταβῶμεν εἰς τὴν τετάρτην, ἐν ᾗ τὸ ἄκρον φιλογενὲς τῆς ψυχῆς σας ἀποβλέπει καὶ τῆς Λαχανοπώλιδος τὴν ὠφέλειαν. ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ὁ βαττολόγος Ἀνώνυμός σου δὲν ἔστησε τὴν γλῶσσαν εἰς ἓν διὰ νὰ δυνηθῶ, ἢ νὰ δεχθῶ τὴν γνώμην αὐτοῦ, ἢ νὰ ἐπιφέρω ἀντίρρησιν. ἀλλὰ διελὼν δίχα τὴν γλῶσσαν εἰς τὴν τῶν πεπαιδευμένων καὶ ἀπαιδεύτων, συνάγει ἐντεῦθεν ἀσύνακτα γενικῶς καὶ πρὸς τὸν μὴ πειθόμενον προβάλλει τὴν ῥάβδον. τὴν ὁποίαν ἐγὼ φοβούμενος, σιωπῶ.

Ὅσα ὅμως σπερματικῶς ἐκ πολλῆς βαττολογίας ἐδυνήθην νὰ ἐννοήσω ἄξια ἀποκρίσεως, πρὸς ταῦτα δὲν ἀποφεύγω νὰ ἐπιφέρω τὸν ἔλεγχον, ϗ πρῶτον τὸ τῆς Λαχανοπώλιδος. ϗ πρῶτον ἐρωτῶ περὶ ταύτης, ἡ λαχανόπολις αὕτη ἔχει δύναμιν νὰ ἐννοήσῃ τȢτο τὸ ὄνομα, ἢ θέλει ϛοχασθῇ, ὡς εἰκὸς, ὅτι καλεῖς πόλιν τινὰ, πολλὰ ἔχȢσαν λάχανα; ἀλλὰ τȢτο τυχὸν τὸ καταλαμβάνει ἐκ τῆς βοτανικῆς ἐτυμολογίας. σεῖς ὅμως πῶς ὁμιλεῖτε πρὸς αὐτὴν, ὥϛε νὰ εἶσθε ἐνταυτῷ ϗ εὐξύνητοι; ΤȢτο τὸ λάχανον μοὶ φαίνεται ἐκείνȢ καλήτερον; ἢ εὐκαταληπτότερον ȣ̔́τω, τȢτο παρ᾽ ἐκεῖνο μȢ φαίνεται καλήτερον τὸ λάχανον; καὶ ἀγαπῶ τȢς πωλȢντας μετὰ τὸ γεῦμα τὰ λάχανα, ἢ ἀγαπῶ τȢς, ὅσοι, ἀπȢ γευματίσȢν, πωλȢντα, τὰ ὁποῖα ἔχȢσι, λάχανα; ϗ πότερον τῶν δύο σαφέϛερον παρ᾽ αὐτῇ; ϗ πάλιν πῶς πρὸς τὸν Ἱπποκόμον; ἐπίσαξον τὸν ἵππον, τὸν ὄνον, τὸν ἡμίονον; ἢ Σεΐζη, σαμάρωσον τὸ ἄλογον, τὸ γομάρι, τὸ μȢλάρι; ὁμοίως ϗ πρὸς τȢς ἄλλȢς τεχνίτας ϗ γεωργȢς, πρὸς Ȣ̔̀ς φιλανθρωπευόμενοι, θέλετε νὰ ὁμιλῆτε εὐκατάληπτα εἰς αὐτȢς. ἐπειδὴ τοιαῦτα ἐκεῖνοι καταλαμβάνȢσι, ϗ ἡ φιλανθρωπία σας εἰς αὐτά σας ὠθεῖ, κακῶς εἰδότας, ὅτι ϗ ἡ λαχανοπῶλις σȢ αὕτη, ἐὰν ἀπέβλεπε πρὸς τῶν γεωργῶν σȢ τὴν ὄρεξιν, δὲν ἤθελε φυτεύσῃ εἰς τὸν κῆπον της ἕτερον εἶδος

λαχάνε, εἰ μὴ μόνον τὸ σκόρωδον ϗ τὸ κρόμμιον· ϗ ἂν ὁ μάγειρος ἀπέβλεπεν ὁμοίως εἰς τέτες, ἤθελε περιορίσῃ τὴν μαγειρικὴν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν πρὸ Ἀβραὰμ προπατόρων. ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶς τεχνίτης τὴν τέχνην τε, ὅταν ἀποβλέψῃ εἰς τῶν εὐτελεστέρων τὴν χρῆσιν. ἀλλὰ τὰ καλὰ δὲν αὐξάνεσι, κύριέ με Ἀλέξανδρε, ἐκ τῆς ἔριδος πρὸς τὴν ἔλλειψιν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἁμίλλης πρὸς τὴν ὑπεροχὴν μάλιστα τῶν καθ' ἕκαστα εὐδοκιμησάντων ἀπευθυνόμενα. ὕτω δεινὸς ὁ Δημοσθένης, ὕτως Ὀλύμπιος ὁ Περικλῆς, ὕτως ἄριστος ὁ Ἀπελλῆς, ὕτω Φειδίας· ὕτως αἱ τέχναι ϗ ἐπιστῆμαι τελειοποιηθεῖσαι, δεικνύεσιν τὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ θεῖαν ἀπόμοιραν. ἐὰν ὅμως ἦσαν οἱ νεώτεροι Ἕλληνες ἀφιλότιμοι, ὡς τὲς θέλετε αὐτόχρημα γεωργὲς, βέβαια δὲν ἤθελαν ἐξαλείψῃ μέχρι τε̃δε τὴν ἐκ τῆς Τερκογραικίας ἡμῖν προστριβομένην κηλίδα. μὲ ὅλον ὅτι ἀντιφάσκετε ϗ εἰς τε̃το. ἐπειδὴ τῆς γλώσσης ἡ κάθαρσις δὲν συγκλώθεται μὲ τῶν χυδαίων τὴν γνῶσιν ἐν πράγματι. ἄλλως δὲ, λέγεις διὰ νὰ λέγῃς, ϗ γράφεις διὰ νὰ γράφῃς. ἰδέτε, ἄνθρωπε, εἰς αὐτὰ τὰ βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα συγκατατίθεσθε, καὶ θέλετε εὕρῃ ὄχι λέξεις μόνον ἀκαταλήπτες εἰς τὴν Λαχανοπώλιδα μόνον, ἀλλὰ ϗ περιόδες ὅλας δυσνοήτες ϗ εἰς τὴν ἕξιν αὐτῶν τῶν πεπαιδευμένων. ϗ τε̃το δὴ τὸ σοφὸν, ὅπερ σὺ θαυμάζεις,

τῦ θ' ἑτέροισι γέλως. ἀλλὰ περὶ τύτων ἐν τῷ παρόντι παρὰ χορδήν.

Ἐντεῦθεν ἄρα κ̀ ὅσα λέγει περὶ τῶν Εὐρωπαίων γλωσσῶν, εἶναι κ̀ ταῦτα παραλαλήματα. ἐπειδὴ ὁ Γάλλος κ̀ ὁ Γερμανὸς, ὅσα μὲν λέγει πρὸς τὸν πρασοπώλην, ἴσως ἐκεῖνος καταλαμβάνει· ὅσα ὅμως γράφει αὐτὸς, ἐκεῖνος ὀλίγα κατανοεῖ, ἐὰν δὲν ἔμαθε γραμματικὴν κᾂν τὐλάχισον. ἐπειδὴ ὁ κάλαμος ἔχει ἰδίαν γλῶσσαν, κ̀ μάλισα ἀπὸ γραμματικῆς ἑτέρας πρὸς ἀγράμματον γλῶσσαν ὁρμώμενος, κᾂν διαῤῥαγῶσι φωνάζοντες οἱ τὴν γνώμην αὐτὴν μὴ δεχόμενοι. ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς κάλαμος ἔφερε κ̀ ἡμᾶς εἰς ἄλλην ἀκμὴν ἀπὸ τῦ ὕφυς τῶν γραμμάτων τῆς Τυρκογραικίας· ἥτις τυπωθεῖσα εἰς μνήμην τῆς ποτὲ βαρβαρότητος, καθάπερ ἴσως κ̀ ἡ σὴ Μάσιξ ἐν τῷ παρόντι, ὠνομάσθη παρὰ τῶν Εὐρωπαίων Βαρβαροτυρκογραίκια. ὁ αὐτὸς δὲ προσέτι κάλαμος, ἐκ φιλοτιμίας κινύμενος, θέλει μᾶς φέρῃ κ̀ εἰς τὸ τελειότερον. (ἔξω ἂν διακοπῇ τῶν πεπαιδευμένων ἡ φιλοτιμία ἀπὸ τὺς Ἀνωνύμυς Μερλίνυς συ, κ̀ τῆς Μάσιγός συ τὴν Ἀξιοσέβασον ἔκθεσιν.) καθότι συγκρινομένη τῆς Τυρκογραικίας ἡ σύνθεσις, τῶν τότε δηλονότι πεπαιδευμένων ἀνδρῶν τὰ γράμματα, ἔχυσι λόγον πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, ὡς δέκα πρὸς ἑκατόν. συγκρινόμενα δὲ κ̀ τὰ νῦν τῶν πεπαι-

δευμένων πρὸς τὸν αὐτὸν, ἔχουσι λόγον, ὡς ὀγδοήκοντα πρὸς τὰ ἑκατόν. ἐν ᾧ λοιπὸν ἡ γλῶσσα ἐχάρησεν εὐτυχῶς ἑβδομήκοντα τὰ ἑκατὸν πρὸς τὸ κρεῖττον κατὰ τὸν εἰρημένον λόγον, διὰ τὶ δὲν ἀφίνεις νὰ προχωρήσῃ καὶ περαιτέρω; ἀλλὰ θέλεις νὰ λάβῃ εἰς μὲν τὰς λέξεις τοσαῦτα παράβλοπα καὶ κατάπτυα, εἰς δὲ τὴν συνθήκην, χαρακτῆρα παράλυτον καὶ ἐκνενευρισμένον παντάπασιν, καὶ ἐν πολλοῖς ἀντίστροφον εἰς τὴν φύσιν της; τοῦτο δὲν πιστεύω νὰ δυνηθῇς, κύριέ μου Ἀλέξανδρε, νὰ τὸ κατορθώσῃς. διὰ τοῦτο ἄφετε τὸν κάλαμον ἐλεύθερον εἰς φιλοτιμίαν προσέτι εἴκοσι ἔτη, καὶ τότε νομοθετήτωσαν οἱ μεταγενέστεροι ἀσφαλέστερον. οἵτινες κρινοῦσι καὶ περὶ τῶν ἤδη ἀντιλεγομένων ὀρθότερον. καὶ μή μοι λέγε, ὅτι ὁ Κοραῆς δὲν ἐφαντάσθη ποτὲ νὰ γένῃ τῆς γλώσσης διορθωτής. καὶ ὅτι οὐδὲ εἰς τὴν ἐμὴν φαντασίαν ἦλθε ποτὲ νὰ ἀποδώσω τοιαύτην φαντασίαν εἰς ἄνδρα μετριόφρονα καὶ ἐλλόγιμον εἰς πρᾶγμα δυσκολοκατορθωτότατον. τοῦ ὁποίου τὴν διόρθωσιν μόλις ἐπεχειρήθησαν τοσοῦτοι αἰῶνες εὐστόχως. ἐπειδὴ τοσοῦτον ἐπλησίασε καὶ διηνεκῶς πλησιάζει εἰς τὴν ἀρχαίαν, καθ' ἑκάστην προσλαβάνουσά τι παρ' αὐτῆς, καὶ τῶν χαρίτων μετέχουσα, ὥστε καὶ συνθήκῃ, καὶ λέξει γίνεται παρὰ τοῖς πεπαιδευμένοις σχεδὸν δυσδιάκριτος. καὶ πρὸς πληροφορίαν τοῦ λόγου μου, σύνθεσον μίαν μόνον

σελίδα τȣ͂ Λεξικȣ͂ αὐτῆς κατὰ τὸ δόγμα τῆς καθάρσεως ἀπὸ τῶν βαρβάρων ϗ καταπτύςων, ϗ ὄψει τȣ͂το ὅλον Ἑλληνικόν. Ποτὲ λοιπὸν ἐγὼ δὲν ἀπέδωκα τοιαύτην φαντασίαν τῷ κυρίῳ μοι Κοραῆ, ὡς ἄνθρωπον τὸν ἄνδρα μετρῶν, ἀλλ᾽ οἱ τὰ τοιαῦτα φανταθέντες εἰσὶν ο σοὶ μὲν δορυφόροι, ἐμοὶ δὲ ὀνυχοτρῶνται, ἐκ κολακείας μὲν πρὸς ἐκεῖνον τὰ τοιαῦτα ὑπερφυῶς ἀποδίδοντες, ἐκ διαβολῆς δὲ πρὸς ἐμὲ κατὰ τῶν, κατὰ σὲ, Δȣκιςῶν ἐπισείοντες. ἀλλ᾽ οἱ τοιȣ͂τοι ἀπολαβέτωσαν τὰς ἀμοιβὰς ἀναλόγȣς τῷ χαακτῆτι των.

Ἐκ τȣ͂τȣ δὲ ἀναφέρι ὁ σὸς Ἀνώνυμος περὶ τȣ͂ Σισύφȣ, ὅτι ἐγὼ ἀκȣ́σας ἅπαξ ἐκ τῶν τοῦ Κοραῆ, ἐξέλαβον τȣ͂το ιλλως ἀνεξετάσως ϗ ἄλλας μωρολογίας. ἀλλ᾽ ἂν ἐγὼ εἶδον τȣ͂το ἐν τοῖς τȣ͂ Κοραῆ, ἢ ἄλλοθι πι το ἔμαθον, δὲν ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ αὐτὸς περ τȣ́τȣ, ὅτι ἐγὼ δέχομαι τὶ καλὸν πανταχόθεν. ἡ ἔννοια ὅμως, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἐδερματοτυισε, ϗ ἐξεμύζησεν ἐκεῖθεν μὲ τὸ δόλιον προβγκίδιον, δὲν ἀνείκει εἰς ἐμὲ, ἀλλ᾽ εἰς τὸν ἀναίσχυτον συκοφάντην. καθότι ἐγὼ μὲν λέγω, ὅτ εἰς μὲν τὰ κάτω δύνανται πάντες νὰ κυλίσωσ λίθον, πρὸς δὲ τὰ ἄνω, ȣ̓δὲ αὐτὸς ὁ Σίσυφος ιτυχῶς, καί τοι βεβιασμένος δηλονότι νὰ φέι εἰς ἔκβασιν τὴν ποινήν. ἀλλ᾽ ὁ σὸς Ἀνώνυμος ὅσον μᾶλλον καὶ μᾶλλον λαμβάνει κίνησιν εἰς τ γλῶσσαν, τοσȣ͂τον αὐ-

ξάνει ϰ̀ τῆς φλυαρίας τὴν ὄρεξιν. ἐπειδὴ πολλὰ ϰ̀ παρακατιὼν θαλαττοκοπῶν περὶ τȣ̃ Μὰ, ἀπορεῖ πῶς δὲν τὸ παράγω παρὰ τȣ̃ Μάγειρος. ἀλλὰ τοιαῦτα πρέπει νὰ περιέχῃ μία βίβλος, ἥτις πέπρωται νὰ εἶναι μάςιξ τῆς συνειδήσεως, ϰ̀ νὰ δημοσιεύῃ τὰς τοιαύτας δερμοτανίας σας. καθότι ἐγὼ δὲν ἔχω ȣ̓δεμίαν δεξιότητα εἰς τοιαῦτα. ἀλλ᾽ ἐκεῖνο μόνον λέγω περὶ τȣ̃ Μὰ, ὅτι καθὼς ἐγκρίνετε τὸ Ἀμμὴ ἐκ τȣ̃ Ἂν μὴ, ȣ̔́τω δύνασθε νὰ παραφέρετε ϰ̀ τὸ Μὰ ἐκ τȣ̃ Μᾶ. διὰ νὰ μὴ ἀποφαίνεται δηλονότι Ἰταλικὸν, καθὼς καὶ εἰς ἄλλα πολλά. ὅσον δὲ διὰ τὸν τόνον, εὑρήσετε δικαιολογίας πολλάς. καὶ ἰδȣ̀ τὸ, Ἰδȣ̀ ἐκ τοῦ Ἰδȣ̃, ϰ̀ τὸ ἐμποδὼν ἐκποδῶν. ἀλλ᾽ εἰς τὸ σημαινόμενον; ϰ̀ εἰς τȣ̃το τὸ Μὰ πλησιέςερον εἶναι ἀπὸ τὸ κατάπτυςόν σȣ Ἀμμή. καθότι ἐν τῇ ἐναντιώσει αὐτȣ̃ σημαίνει καί τινα θαυμασμόν· οἷον, μὰ διὰ τὶ νὰ μὴ μὲ πιςεύῃς! ἴδε δὲ καὶ τὸ Ἀμμή σȣ· οἷον, κάμε ἐκεῖνο Ἂν μὴ τȣ̃το. ϰ̀ μὴ κάμνε ἐκεῖνο, Ἂν μὴ τȣ̃το. ἴδε ταῦτα λοιπὸν, ϰ̀ συμβίβασον εἴτι δύνασαι. τὸ μὲν πρῶτον διαλελυμένως μὲν ἀληθεύει, ϰ̀ ἀκολȣθεῖ εἰς τὸ προηγȣ́μενον. συναφθὲν δὲ εἰς τὸ Ἀμμὴ, ψεύδεται ϰ̀ ἀνακόλȣθον μένει κατ᾽ ἔννοιαν. τὸ δὲ δεύτερον αὖθις ἀπαγορευτικὸν ὂν, ἔχει κατάλληλον αὖθις ϰ̀ τȣ̃το τὸ ἑπόμενον ὑποθετικὸν εἰς τὴν τȣ̃ λόγȣ ἀκολȣθίαν. συναφθὲν ὅμως εἰς τὸ Ἀμμὴ μετα-

τραπήσεται τȣ̃ λόγȣ ἡ ἔννοια εἰς ἄλλην τῆς πρώτης διάφορον. οἶδας; ἐκρίζωσον τοίνυν ἀμφότερα τό,τε Μὰ ϗ τὸ Ἀμμή, ὡς ἀπὸ τῆς αὐτῆς βαρβάρȣ ῥίζης παραβλαςήσαντα.

Δὲν εἶμαι ἐγὼ λοιπὸν ὁ πλάττων γλῶσσαν τῆς φαντασίας μȣ, διότι ἐκτείνομαι τρόπον τινὰ περισσότερον εἰς τὰς λέξεις ϗ φράσεις τῆς μητρὸς Ἑλληνίδος. ἀλλὰ σεῖς, οἱ ὁποῖοι τῷ ὄντι πλάττετε ϗ λέξεις ϗ φράσεις, τὰς ὁποίας ȣ̓́τε ἡ μήτηρ ἐξ εὐγενείας τὰς καταδέχεται, ȣ̓́τε ἡ κόρη ἐξ αἰδȣ̃ς τολμᾷ νὰ τὰς δέχεται. καὶ ἀκȣσόν μȣ, παρακαλῶ. τὸ, Σιμὰ, διὰ τὶ ἀπὸ τȣ̃ σιμὸς τὴν ῥίνα, ϗ ȣ̓χὶ μᾶλλον ἐκ τȣ̃ συνάμα, ȣ̔́τω συμμά; ϗ τȣ̃το μόνον περὶ τῆς λέξεως. εἰς δὲ τὴν φράσιν αὐτὴν, Σιμὰ τῶν ἄλλων, τὴν ὁποίαν συνεχῶς ὡς μέγα τι εὕρημα κωδωνίζετε, πότερον εἴπω; ἐκ τῆς παλαιᾶς, ἢ ἐκ τῆς νέας τὴν ἔλαβες; παρ̕ ȣ̓δετέρας. ἐπειδὴ οἱ μὲν παλαιοὶ ἐκφράζονται ȣ̔́τω· πρὸς τȣ́τοις, πρὸς τοῖς ἄλλοις, χωρὶς τῶν ἄλλων, ἐπὶ τȣ́τοις. οἱ δὲ νεώτεροι αὖθις οἱ μὲν πεπαιδευμένοι λέγȣσι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, πρὸς τȣ́τοις, τὰ αὐτὰ δηλονότι. οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, πρὸς τȣ̀ς ὁποίȣς φιλανθρωπευόμενος ὁ Ἀνώνυμός σȣ, τερατȣργεῖ, ἐκφράζονται οὕτω, συμμὰ εἰς τὰ ἄλλα, κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα. σὺ λοιπὸν εἰς ποίαν ἀπὸ τὰς τρεῖς τάξεις αὐτὰς προσαρμόζεις τὴν τραγέλαφον φράσιν τȣ ταύτην

Σιμὰ τῶν ἄλλων; ἥτις τὰ μὲν ἄνω κατὰ τὴν σύνταξιν φαίνεται τράγος, ϗ ὅλως Ἑλληνική, τὰ δὲ κάτω κατὰ τὴν λέξιν ἔλαφος δειλοτάτη, ϗ αὐτόχρημα φαντασία; πότερον, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην, ἢ εἰς τὴν τῶν πεπαιδευμένων, ἢ ϗ τρίτον τῶν ἀπαιδεύτων; εἰς ȣδεμίαν, ȣδὲ ἔχεις εἰπεῖν. ἰδȣ̀ λοιπὸν ἡ γλῶσσα τῆς φαντασίας, ϗ ȣχὶ τὸ, Καθ᾽ ἃς περιςάσεις, ὅπερ μοι διαβάλλετε. ἄλλο· Οἱ Δȣκιςαὶ, κατὰ τὸν σεβάσμιον λόγον σας, γράφȣσι μὲν ȣ̈τω, ὁ ἥλιος εἶναι λαμπρότερος τῆς σελήνης. προφέρȣσι δὲ οὕτω, ὁ ἥλιος εἶναι λαμπρότερος ἀπὸ τὴν σελήνην, τὸ μὲν, ὅσον τὸ δυνατὸν πλησιάζοντες κατ᾽ ὀλίγον εἰς τὸ ἀρχαῖον. τὸ δὲ, ἐκ τῆς ἕξεως συγκοινωνȣ̃ντες πρὸς τὸν χυδαῖον λαόν. σεῖς δὲ πῶς ἐκφράζεσθε εἰς αὐτό; ὑπερφυῶς! οἷον, παρὰ τὴν σελήνην λαμπρότερος εἶναι ὁ ἥλιος· καὶ ἰδȣ̀ ἡ τραγέλαφος γλῶσσα τῆς φαντασίας. ἡ ὁποία ȣ̈τε εἰς τὴν παλαιὰν, ȣ̈τε εἰς τὴν νέαν δύναται νὰ προσαρμοσθῆ, ἀλλ᾽ ȣχὶ τὸ ἐμὸν, Καθ᾽ ἃς περιςάσεις. ἀλλ᾽ εἰς τοιαύτας χιμαίρας βέβαια περιπίπτȣσιν οἱ τȣ̀ς Ἑλληνισμȣ̀ς ὡς Μακαρωνισμȣ̀ς ἀποφεύγοντες. εἰς δὲ τὴν συνθήκην αὖθις τῶν λέξεων, πόση ζάλη;

Ἰδȣ̀ πῶς ϗ λέγȣσι ϗ γράφȣσι πάντες οἱ Δȣκιςαί. Ἐὰν ἐπιμεληθῶμεν, ἴσως τὸ πρᾶγμα θέλει εὕρῃ ταχεῖαν τὴν ἔκβασιν. σὺ δὲ πῶς ἀνα-

κυκᾶς τὴν συνθήκην αὐτήν; Ἐὰν ἐπιμεληθῶμεν, θέλει τὸ πρᾶγμα ἴσως ταχεῖαν τὴν ἔκβασιν εὑρῇ. τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάχεσίν σου! βλέπεις ποία εἶναι τῆς φαντασίας ἡ γλῶσσα; τὸ ὁποῖον καὶ μὲ βιάζει νὰ πίω τὸ κώνειον, σεῖς δέ μοι στέλλετε τὸν ἐλλέβορον, ἐν ᾧ ἔχετε περισσοτέραν ἐμοῦ (ἢ παρ' ἐμὲ καθ' ὑμᾶς) χρείαν αὐτοῦ; ἐν ᾧ συκοφαντικῶς προσάπτετέ μοι τὰ ἴδιά σας τερατουργήματα; ἰδοὺ ἀνωτέρω συκοφαντία ἀναίσχυντος, ὅτι ἐγὼ ἐγκρίνω τὸ Μὰ, ἐν ᾧ μᾶλλον τὸ κατακρίνω, καὶ τὸ καταπτύω μάλιστα καὶ αὐτὸ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα κατάπτυστα. καὶ ἴδε ἐν τῷ Προλόγῳ τῆς Τερψιθέας (λ'.), ἔνθα εἶπον οὕτω, Τὸ ὁποῖον ΚΑΙ' αὐτὸς ὁ Κοραῆς ὀνομάζει βάρβαρον καὶ ἰταλικόν. ἀλλ' ὁ σὸς ἀσπάλαξ μόλις μικρὸν ἐξελθὼν τῆς ὀπῆς, ἐν ᾗ κατωρύχθη, ἔφαγε δολίως τὸν, Καὶ, κατ' ἄνδρα τρωξάρτην, τρώξιμον νομίσας τὸν Σύνδεσμον (ἂς τὸν φάγῃ καὶ χαῖρ μὴ δῇ.) καὶ ἐντεῦθεν ἐκφέρει, ὡς χρυσίτιν ἄμμον, ἀπὸ τῶν ἀποῤῥήτων τῆς γῆς πολλὴν σοφίαν περὶ τοῦ Μᾶ, θαύματα διηγούμενος, καὶ τέρατα ποιούμενος διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὸν μεγαλοπρεπῆ του σκοπὸν, καίτοι παρὰ σκοπὸν ἄλλοσε πῃ πλανώμενος, σχολιάζων μάλιστα τὰ ἐμὰ, ἀλλ' οὐχὶ ἀναιρῶν, ὡς ἐνόμισεν. ἡμεῖς ὅμως ἀποδεχόμεθα αὐτοῦ τὴν σοφίαν, καὶ ἐπαινοῦμεν τὴν ἐν λόγοις ἐπίδοσιν. κᾂν ἡ Ῥέα εἶναι ἡ Μᾶ, κᾂν

τῆς Ῥέας θεραπαινίς. ἐμοὶ δὲ περὶ ταύτης οὐ μέλει. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Νῦν δὲ ἔλθωμεν καὶ εἰς τὴν τελευταίαν τῆς Μασιγός σου ὑποσημείωσιν. ἐν ᾗ μάλισα θεωρεῖται τί σπουδαιότερον περὶ γλώσσης. λόγος δηλονότι κάρπιμος ὁπωσδήποτε. ἀλλ' ἐκεῖνο ἀπορῶ καὶ περὶ τοῦ Μέλλοντος τούτου τοῦ νεωτέρου. ὅτι δὲν ἀπεκρίθη ὁ σὸς Ἀνώνυμος περὶ αὐτοῦ εἰς τὰς ἀπορίας μου ἐφεξῆς. ἀλλ' ἰχυρογνωμεῖτε εἰς τοῦτο μόνον, ὅτι ἔγινεν ἐξ ἀπαρεμφάτων, θέλω ἐλθεῖν, θέλω γράψειν, θέλω γράφειν. ἔσω τοῦτο, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον τοῦτο νὰ βεβαιώσῃ τὸ πρᾶγμα. καθότι ἡ γλῶσσα ζητεῖ ἐκ φυσικῆς ὁρμῆς τὸ ὑποτακτικὸν πανταχοῦ. οἷον, θέλω ἔλθῃ, θέλω μείνῃ, θέλω παραγγείλῃ. τὰ ὁποῖα δὲν δύνασαι νὰ ἀρνηθῇς, ὅτι δὲν εἶναι Ἀόρισοι, ἀλλὰ Μέλλοντες. καὶ καθὼς ἐκ τοῦ ἀρχαίου Μέλλοντος Ἐλεύσομαι, μετέπεσε καθ' ὑμᾶς εἰς τὸ θέλω ἐλθεῖν, οὕτω καὶ ἐκ τούτου αὖθις μετέπεσε κατ' ἐμὲ νῦν εἰς τὸ θέλω ἔλθῃ. καὶ ἔξει οὕτως ἕνα κανόνα συντομώτατον καὶ μάλισα εὐκατάληπτον. οἷον,

„Ὁ Μέλλων γίνεται διὰ τοῦ Θέλω καὶ τῆς
„Ὑποτακτικῆς. οἷον, θέλω γράψῃ, θέλω γρα-
„φθῇ. καὶ οὐδὲν περαιτέρω.

Ὅρα δὲ καὶ τὸν σὸν κυκεῶνα εἰς πόσον ἐκτείνεται. καὶ πόσον προϋποτίθησι τὴν Ἑλληνικὴν γραμματικήν.

„Ὁ Μέλλων γίνεται διὰ τῦ Θέλω καὶ τοῦ
„Ἀπαρεμφάτῳ τῦ Ἑλληνικῦ (τίνος χρόνῳ;) ϗ εἰ
„μὲν τὸ Ἀπαρέμφατον εἶναι παθητικὸν, ἀπο-
„βάλλει τὴν Ναι συλλαβήν· οἷον, θέλω τυφθῆ-
„ναι, θέλω τυφθῆ. εἰ δὲ ἐνεργητικὸν, εἰ μὲν
„εἶναι Ἐνεςὼς, ἢ Μέλλων, ἀποβάλλει μόνον τὸ Ν:
„οἷον θέλω τύπτειν, τύπτει. θέλω τύψειν, τύ-
„ψει. Εἰ δὲ ϗ εἶναι Ἀόριςος δεύτερος ἀποβάλ-
„λει μὲν τὸ αὐτὸ Ν, ἀναβιβάζει δὲ ϗ τὸν τόνον·
„οἷον, θέλω ἐλθεῖν, ἔλθει, εὕρει, τύχει, λά-
„χει, πίει. πλὴν τῦ εἰπεῖν καὶ ἰδεῖν. Εἰ δὲ αὖ-
„θις ϗ εἶναι Ἀόριςος πρῶτος, μεταβάλλει τὴν
„αι εἰς ει· οἷον, θέλω ψάλαι, νεῖμαι, συμπε-
„ράναι, σπεῖραι. εἰς το ψάλει, νείμει, συμ-
„περάνει, σπείρει.

Βλέπεις τὶ λέγεις; βλέπεις εἰς πόσον καὶ ποῖον λαβύρινθον ἐμβάλλεις τὺς νέυς εἰς τὴν νεοσύςατον γλῶσσαν σῳ; βλέπεις, πῶς προηγεῖται ταύτης ἡ Ἑλληνικὴ ἐν ἑκάςω σίχῳ τῦ ἀκανονίςῳ κανόνος σῳ; ϗ συςαίνεις τὰ πρῶτα ἐκ τῶν ὑςέρων; βέβαια βλέπεις, ἀλλ' ἡ ἰδία φιλοτιμία εἶναι ἰχυροτέρα τῆς ἀληθείας. καὶ ἐντεῦθεν ἐπιμένων τοῖς ἅπαξ ῥηθεῖσιν ἀμετασρεπτεὶ, ἐπεισάγεις κυκεῶνα, διὰ νὰ συςήσῃς τὴν γνώμην ϗ μὲ τὴν ἔκθασιν τῶν θαυμασίων παραδειγμάτων σῳ.

„Θέλυν χαρῆν οἱ φίλοι σῳ, καὶ οἱ ἐχθροὶ πλαντάξειν.

Ἀλλ' οἱ ταῦτά ποτε λέγοντες ἐπλάνταξαν πάλαι ποτὲ, κ̔ νῦν ἐκ εἰσίν. περὶ ὧν, ὡς τόσον, ὑποκρίνεσαι κ̔ ἀπορίαν, πόθεν ἆρά γε ἔλαβε ταῦτα ὁ κύριος Κοραῆς. πόθεν; ἐμὲ ἐρώτα. πλάσματα εἶναι ταῦτα τραγῳδίων Μπεκοβαλείων. τὰ ὁποῖα ἐσύνθεσαν πρότερον βάρβαροι, κ̔ ἐτόνισεν ἔπειτα κάλαμος. προσποιήσαι ἔτι αὐτόθι, ὅτι ἔλαβες ταῦτα πρὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν, ἀλλ' ἐλάνθασες εἰς τὸ ἔτος, φιλοτιμότατε ἄνερ, κ̔ συνομολόγει τῷ καὶ ἑωρακότι, καὶ μαρτυρήσαντι, κ̔ ἐμὲ πείσαντι, κ̔ ἐ ἡ μαρτυρία ἐ πάντη ἀπίθανος. ἔτως ἐκ ἔσι κρυπτὸν ὃ ἐ μὴ φανερὸν γενήσεται. ἀλλὰ κ̔ τὰ πράγματα μαρτυρεῖ. ἀλλὰ περὶ τέτων ἐν τῷ παρόντι παρὰ χορδήν. σὺ δὲ ἄκεσον τετό μοι ἀπαθέσερον, κ̔ συλλογίσθητι ἀσφαλέσερον.

Ὑποκείσθωσαν ἡμῖν εἰς θεωρίαν χίλια ῥήματα Ἑλληνικά. ἐκ τέτων ἐν εὑρήσομεν τὰ μὲν 950 σχεδὸν εἰς τὸν Ἀόρισον πρῶτον σχηματιζόμενα. Ὡς τύπτω ἔτυψα· τὰ δὲ 50 τὰ λοιπὰ, εἰς τὸν Ἀόρισον δεύτερον, ὡς εὑρίσκω εὗρον. ἐκ τέτων λοιπὸν ἁπάντων, πῶς νὰ πισεύσω, ὅτι ἐν τῷ Ἀπαρεμφατικῷ Μέλλοντί σας οἱ μὲν 950 Ἀόρισοι πρῶτοι ἐξέλιπον, κ̔ δὲν ἔμεινεν ἐδὲ εἷς ἐκ τῶν ληγόντων εἰς ξ, ψ, σ. ἀλλ' ἀντ' αὐτε ἔλαβε τὸν τόπον αὐτὸν ὁ Μέλλων; οἱ δὲ Δεύτεροι ἐξ ἐναντίας περιεσώθησαν ἅπαντες εὐτυχέσατα;

καὶ ἔτοι μάλισα ἀνεβίβασαν κ̀ τὸν τόνον αὐτῶν, πλὴν τῶν δύο ἐκείνων τοῦ εἰπεῖν κ̀ ἰδεῖν; αὐτὴν τὴν ἀπορίαν διάλυσόν μοι, κ̀ μὴ περιπάτει κύκλῳ κατὰ τὸν σὸν Ἀνώνυμον εἰς τὰς περὶ τοῦ Ὑπερθετικοῦ ἀπορίας μου.

Ἄκουσον δὲ τί λέγω ἐγὼ περὶ τούτου, κ̀ ἕπου τῷ ὀρθῷ λόγῳ μᾶλλον, κ̀ τῇ φύσει τοῦ πράγματος, κ̀ μὴ τοῖς ἀπειροκάλοις σου παραδείγμασι, καὶ τῇ ἀμεταθέτῳ σου ἰσχυρογνωμίᾳ, καὶ οὐρανογνωμίᾳ. Οἱ καθ᾽ ὑμᾶς Μέλλοντες, εἶναι πάντες πρῶτοι Ἀόριστοι. οἷον, θέλω γράψῃ. δείκνυται δὲ τοῦτο πρῶτον μὲν ἐκ τῆς φύσεως τῆς γλώσσης· ἥτις ἐκεῖ καταφεύγει πρὸς τὴν Ὑποτακτικὴν πανταχοῦ. δεύτερον δὲ, ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν ἀναντιῤῥήτων κ̀ φανερῶν ἐκείνων Ἀορίστων πρώτων. ἐπειδὴ καθὼς λέγομεν, θέλω φθείρῃ, μείνῃ, σπείρῃ, ψάλῃ, συμπεράνῃ, ἀναγγείλῃ, στείλῃ, κ̀ ὅσα ἄλλα ἔχουσιν ἀμετάβολον, οὕτως εἰς τὸν αὐτὸν Ἀόριστον αὖθις λέγομεν, θέλω γράψῃ, τύψῃ, ποιήσῃ, βοήσῃ, χρυσώσῃ. τρίτον δὲ, ἐκ τῶν Ἀορίστων δευτέρων· οἵτινες ἅπαντες, κ̀ ἔτοι εἰς πλῆθος μάλιστα συμποσούμενοι, ἑτεροτονοῦνται πρὸς τὸ σὸν Ἀπαρέμφατον· οἷον θέλω φάγῃ (ἀντὶ τοῦ φαγεῖ) κάμῃ, ἀποθάνῃ, εὕρῃ, τύχῃ, πίῃ, βάλῃ, λάβῃ; πάθῃ, λάχῃ, κ̀ τὰ ἄλλα, ὅσα τοιαῦτα ὑπάρχουσι. τέταρτον δὲ κ̀ ἐκ τῶν Παθητικῶν αὐτῶν, ὅτι τὸ Θέλω ἐκεῖ

ἀποτείνεται ἀεὶ εἰς Ἀόριςον, ϗ ὁ Μέλλων δὲν ἔχει ἐνταῦθα χώραν παντάπασιν. εἰς αὐτὰ λοιπὸν ἔγκυψον, ϗ ἔγκυψον ἀπεροληπτως, ϗ εὑρήσεις ἀναμφιβόλως περισσοτέραν παρὰ πολὺ εἰς τὴν γνώμην μȣ πιθανότητα, ϗ εἰς τȣ̀ς γραμματικȣ̀ς κανόνας πολὺ τὸ συμφέρον. καὶ ταῦτα μὲν ἱκανὰ περὶ τȣ́των πρὸς τὴν τετάρτην ἐπιςολήν σȣ, καί τοι πρὸς κωφȣ̀ς εἰρημένα, ϗ ἰχυρογνώμονας, μὴ θέλοντας νὰ ἀκȣ́σωσι τὶ ϗ παρ᾽ ἄλλων, ἀλλ᾽ ὥσπερ πρὸς ȣ̓ρανογνώμονας ϗ Ὀλυμπιοφώνους τινὰς, ἐπιμένοντας τοῖς ἅπαξ ῥηθεῖσιν ὡς ἐκ φιλοσοφικωτέρας ὑψηγορίας, ἵνα μὴ φανῶσι δῆθεν ἀνθρώποις ἄνθρωποι ὄντες.

„. . . . ȣ̓ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, ȣ̓δ᾽ ἀπατηλὸν,

„ȣ̓δ᾽ ἀτελεύτητόν γ᾽ ὅ,τικεν κεφαλῇ καταυνεύσω.

Ὅσον δὲ περὶ τῶν ἐπιγραμμάτων εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν βιβλίων μȣ, περὶ ὧν ἐξελέγχει με ὁ Ἀνώνυμος, ὁμολογῶ τὸ ἀτόπημα, καὶ δικαίως τὰ τοιαῦτα δοκȣ̃σιν ὑπόκȣφα. πλὴν ἐγὼ, δεξάμενος ταῦτα, τὰ μὲν ἐκ τῶν φίλων μȣ ὡς σημεῖον τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης αὐτῶν, τὰ δὲ παρὰ μαθητῶν εἰς φιλοτιμίαν αὐτῶν περὶ τὰ καλὰ, δὲν ςοχάζομαι τὸ ἐλάττωμα τόσον, ὅσον ὁ Ἀνώνυμος τὸ ἐξύμωσε, ϗ μάλισα σύνηθες ὂν ἐξ ἀμνημονεύτων αἰώνων. σὺ ὅμως ἂν εἶσαι πιςὸς τῆς

φιλίας διορθωτὴς ἔπρεπε νὰ συμβουλεύσῃς τοὺς πιςοτέρους σου, κ᾽ τὰ τοιαῦτα μὲν ἐπιγράμματα νὰ μὴ δέχωνται, μάλιςα δὲ νὰ μὴ κατοπτρίζωνται εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν βιβλίων των, ὡς τὰ πλέον παρακεκινημένα τῶν γυναίων ἐπαγωγότερον· ἀναίσχυντα γὰρ ταῦτα κ᾽ φρενὸς ὅτι πλείςης δεόμενα. καὶ ταῦτα μὲν ὅσα κ᾽ σὲ μόνον εἰδέναι, μηδὲν περαιτέρω ἐμφαντικώτερον πρὸς τὸ παρὸν ἐξηγούμενα.

Εἰς τὴν Πέμπτην Ἐπιςολήν.

Πρὸς δὲ τὴν Πέμπτην κ᾽ τελευταίαν τί ποτὲ εἴπωμεν;

„Ἤ! ἤ! μηδὲν λέγε, σιώπα, νήπιον.“ Ἐνταῦθα δὲν ἀποβλέπει εἰς ἄλλο ὁ σὸς Ἀνώνυμος, εἰ μὴ μόνον εἰς τὸ νὰ μὲ διαβάλῃ, ὡς φιλόδοξον, φθονερὸν, κ᾽ κόλακα. ἀλλ᾽ ἐκ τούτων τὸ μὲν πρῶτον ἴσως γαργαλίζει κ᾽ ἐμοῦ τὴν καρδίαν ἀνθρώπινον οὖσαν, καθὼς κ᾽ τῶν ἄλλων ἁπάντων. ἐξ ὧν οὐδένα δύναται νὰ ἐξαιρέσῃ ἡ ἐκ πείρας ἀλήθεια, εἰ μὴ μόνον μὲ τὴν διαφορὰν τῆς τέχνης κ᾽ ἐπιτηδειότητος. τὸ δὲ δεύτερον ὡσαύτως κ᾽ τοῦτο δὲν τὸ ἀρνοῦμαι, κατέχει ἐν μέρει πῶς τὴν καρδίαν μου. καὶ ἕκαςος ζητείτω τὴν ἀλήθειαν τούτου ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ· κ᾽ ἐντεῦθεν ὁ εὑρὼν αὐτὴν καθαρεύουσαν, πρῶτος οὗτος βαλέτω λίθον ἐπ᾽ ἐμέ. Πλὴν εἰς τὸ νὰ ὀνο-

μαθῇ Μέγας ὁ κύριος Κοραῆς, ὡς ὑπετόπασεν ὁ Ἀνώνυμος, τοῦτο οὐδ' ἐπέρασε πώποτε πρότερον εἰς τὸν νοῦν μου, καὶ διὰ τοῦ ἀνδρὸς τὴν μετριοφροσύνην, καὶ διὰ τοῦ πράγματος τὸ παράδοξον. καὶ νῦν αὖθις ἀκούσας τὴν τοιαύτην ἀξίωσιν, δὲν ταράττομαι. ἀλλὰ κατ' ἐκεῖνο τῷ ὄντι φθονῶ τὸν σεβάσμιον γέροντα, ὅτι αὐτὸς πρῶτος κατεπολέμισε τὰς τοιαύτας ἀτοπίας πλαγίως μᾶλλον εἰς τὴν ἐπισοχὴν τὴν πρὸς σέ. ἐξ οὗ κἀγὼ ἔλαβον τὴν ἰδέαν αὐτήν. καὶ ἰδὼν ἐν κεφαλίδι βιβλίου (δὲν λέγω τίνος παρὰ καιρόν.) τοιαῦτα ἀλαζονικὰ καὶ παράξενα μετὰ ταῦτα ἐκδεδομένα, ἀηδίασα βέβαια. τὰ ὁποῖα ἱκανῶς ἐμέμφη μετὰ ταῦτα ὁ ἐλλόγιμος Κωνσαντῖνος ὁ Κούμας ἐν τῷ προλόγῳ τῆς μεταφρασθείσης Χημικῆς παρ' αὐτοῦ. αὐτοὺς τοὺς δύο φθονῶ τῷ ὄντι ὅτι καλὴν καὶ ἑλληνικὴν γνώμην ἐξέδωκαν πρὸ ἐμοῦ, καταπτύσαντες τὰ τοιαῦτα, καὶ προσέτι οὐδὲ τὰ προσοφειλόμενα φαίνονται νὰ ἀπέδοσαν εἰς τοὺς προὔχοντας, καίτοι ἀφιλόσοφον ὄν. Τὸ δὲ τρίτον, ὅπερ ἐσὶ τὸ τῆς κολακείας οὐδὲ μικρὸν τῆς καρδίας μου ἅπτεται. καὶ πίσευσόν με εἰς τοῦτο, φίλε μου, ὅτι ἐγὼ εἰς τοὺς πεπερασμένους καιροὺς, καὶ ἀναγκαζόμενος νὰ κολακεύω ἄνδρας τῷ ὄντι ἀξιωματικοὺς, καὶ κολακευομένους ἐκ συνηθείας πολιτικῆς, δὲν ἐδυνήθην νὰ κατορθώσω. καὶ ἐκβιάσας ἐμαυτὸν εἰς τὸ πρᾶγμα διὰ τὴν ἀνάγκην, ᾐσθάνθην

εὐθὺς ἐρύθημα ἐπὶ τȣ̃ προσώπȣ ἐπανθῆσαν αὐτόματον. καθότι ἡ ψυχή μȣ αὐτὴ δὲν δέχεται τὴν τοιαύτην μυσαρίαν ȣ̓δὲ μιᾷ μηχανῇ. ἐπειδὴ ϗ ἡ φύσις αὐτὴ τῆς τοιαύτης ἐπιτηδειότητος μὲ ἐςέρησε, ϗ ἡ προαίρεσις ἐκ συμφώνȣ ἀπέφυγε τὴν χαμέρπειαν. Ἐὰν ὅμως ὁ σὸς Ἀνώνυμος νομίζει ἀναξίȣς ἐπαίνων τȣ̀ς τοιȣ́τȣς ἐλλογίμȣς ἄνδρας, Εὐεργέτας λαμπρῶς τȣ̃ κοινȣ̃ ἐν πολλοῖς γενομένȣς, πρὸς ȣ̃ς ἐγὼ ϗ ἐξ ἰδιαιτέρας κινȣ́μενος σχέσεως, ϗ ἐκ κοινῆς τȣ̃ γένȣς εὐγνωμοσύνης ὑποχρεȣ́μενος, ἀφιέρωσα τὰ βιβλία μȣ, φραγήσεται τὸ ςόμα αὐτȣ̃ ϗ ἡ γλῶσσα δεθήσεται τȣ̃ ἀχαρίςȣ ϗ ἀναισχύντȣ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, καὶ τῶν ἀρετῶν τῶν ἀνδρῶν. ἐξ ὧν ἐκινήθην κἀγὼ νὰ τιμήσω τὰ βιβλία μȣ μὲ τὸ ἀθάνατον αὐτῶν ὄνομα. ϗ ἀπέδωκα αὐτοῖς κατά γε τὸ ἐμοὶ δυνατὸν τὸν παρὰ πάντων ὀφειλόμενον ἔρανον. Ἀλλ᾽ ἡ μιαρὰ προβοσκὶς κἀνταῦθα τὶ κεντᾷν ἐπεχείρησε, ϗ θρησκευτικὴν πληγὴν διατεμεῖν ὁ Λαπαδᾶς ἐπειράθη, ἀναξιοπαθῶν νὰ ἀκȣ́σῃ Σωτῆρα τὸν ἰατρὸν τὸν σωτῆρα τοῖς ἀνθρώποις γινόμενον, ὡς ὑπέρμαχος ὁ μυσαρὸς τῆς θρησκείας ὑποκρινόμενος, ϗ ὁ συκοφάντης θείων δογμάτων ὑπερασπιςὴς γίνεται, ὁ ἀπολωλὼς ϗ πλανώμενος. ἀλλ᾽ ἐὰν ὁ ἰατρὸς σώζῃ, σωτὴρ ϗ εἶναι ϗ λέγεται, ἄνθρωπε, ϗ ἡ ἰατρικὴ τέχνη, ἱερὰ ȣ̃σα Ἰατρικὴ Σωτήριος ἤκȣσε παρὰ πᾶσι.

καθὼς ἢ ὁ διδάσκων Διδάσκαλος, ἢ ἄλλος ἄλλο τοῦ ἐπαγγέλματος ἔχει ἐπώνυμον. τὸ δὲ εἷς ἐστιν ὑμῶν ὁ σωτὴρ ἢ διδάσκαλος, τὸ ὁποῖον ὑπαινίττεται ὁ Ἀνώνυμος, ἢ μὴ καλέσατε ἄλλον ἐπὶ τῆς γῆς, ὑψηλοτέρας θεωρίας ἐστί, ἢ μακρὰν μιαρᾶς καὶ ἀναισχύντου συκοφαντίας. καὶ ταῦτα ἱκανὰ πρὸς τὴν χρηστότητα τῶν σῶν δορυφόρων.

Σὺ δέ, φίλε μου κῦρ Ἀλέξανδρε, ἔχε με παντάπασι καθαρεύοντα τῆς μιαρᾶς κολακείας. εἰ δὲ μή, μή με κατατάττῃς κἂν εἰς τὴν τρίτην τάξιν τῶν παρ' Ἡσιόδῳ ἐπαινουμένων, δι' ἐκεῖνο, διότι δὲν ἐκολάκευσα. ἐπειδὴ τοῦτο μοὶ ἐφάνη ἀνάξιον· καὶ μάλιστα ἐν ᾧ νομίζω, ὅτι εἰμὶ κἀγὼ ἄξιος ἐν πολλοῖς ἢ τῆς πρώτης, ἢ τῆς δευτέρας ἐν πλείοσι. ἀλλὰ ἢ τῆς τρίτης αὖθις, ἢ ταύτης οὐχ ἧττον, ὡς ἀποπεφυκὼς πρὸς κολακείαν, εἰμὶ ὑπεύθυνος, ἐν οἷς τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς δὲν θέλει νὰ συγκατανεύσῃ, μέχρις οὗ δὲν ἔχουσι τὰ πράγματα πιθανότητα, ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τῶν πραγμάτων κινούμενος, ἀλλ' οὐχὶ καθ' ὑμᾶς ἐξ ἰσχυρογνωμίας τινὸς κωλυόμενος. Τοιαύτη μου ἡ φύσις, φίλε, πρὸς θήραν τοῦ ἀληθοῦς. ἢ λεγέτω με ὁ σὸς Ἀνώνυμος Ἀχρήϊον ἀνέρα πρὸς ἅπαντα. μὲ ὅλον ὅτι τοῦ ποιητοῦ ἡ γνώμη ἀνήκει μάλιστα εἰς αὐτόν, καὶ ἀντιστρέφει πρὸς τὸ τίμιον προσωπόν του θαυμάσια. ἐπειδὴ ἢ αὐτὸς ἅμα ἰδὼν τὸν ἐν τῇ γραμματικῇ πρό-

λογόν μȣ, ἀνέγνω· καὶ ἀναγνȣ̀ς, ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἔσω. ἀλλ᾽ ἰχυρογνωμήσας ȣ̓χ ὡμολόγησεν. ἐμαρτύρησε δὲ τȣ̃το τῇ σιωπῇ πρὸς ἐκεῖνα. ἄλλως δὲ ὤφειλε νὰ τὰ ἀναιρέσῃ ἐν τῇ ἐπικρίσει, εἴτι ἐδύνατο. Αὐτὸς λοιπόν ἐςιν Α᾽χρεῖος ἀνὴρ, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀχρειότατος, ȣ̓χὶ τῆς τρίτης τάξεως τῶν μὴ εἰδότων ἀφ᾽ ἑαυτῶν τὰ βελτίω, ἀλλὰ τῆς τετάρτης μάλιςα, εἴτις εἴη παρὰ τῷ ποιητῇ ϗ τετάρτη, τῶν εἰδότων μὲν τὰ βελτίω ϗ παρ᾽ ἑτέρων, μὴ ὁμολογȣ́ντων δὲ διὶ ὑπερβολὴν ἀχρειότητος καὶ ἀλαζονίας. ἄλλως δὲ ἀδίκως ἀποδίδετε τȣ̃το εἰς ἐμέ. ὅς τις ἐπῄνεσα πάντα, ὅσα τὸ φιλελεύθερον τῆς ψυχῆς μȣ ἐδέξατο, ϗ τὸ φιλάληθες τȣ̃ νοός μȣ ἐνέκρινεν. ἂν ὅμως θέλετε νὰ παραβιάσητε ϗ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀλήθειαν, ὥςε νὰ ὑπόκηνται εἰς τὴν χαμερπῆ κολακείαν, ϗ ἐν τȣ́τῳ θέλετε νὰ ςήσητε τὸν θρόνον τῆς ἀλαζονίας, τȣ̃το τῷ ὄντι χαρακτηρίζει τὸν Α᾽παραδειγμάτιςον τύραννον, τὸ ὁποῖον μικροπρεπῶς. καὶ ἀνοήτως εἰς τὴν πέμπτην σελίδα τῆς Μάςιγός σȣ ἐτόξευσας κατ᾽ ἐμȣ̃, ἀλλ᾽ ȣ̓χὶ αἱ ὀρθαὶ φωναὶ ἐκεῖσε τῆς γλώσσης, ϗ τὰ τρίτα Προςακτικά. τὸ ὁποῖον βέβαια θέλει μείνῃ εἰς τῶν μεταγενεςέρων τὴν μνήμην παράδειγμα τῆς νῦν βαρβαρότητος, ὅτι ἦσαν δηλȣ̃ότι ποτὲ οἱ λέγοντες τȣ̀ς ἐν τοῖς Προςακτικοῖς τῆς ἑλληνικῆς γραμματικῆς σχηματίζοντας τὰς φωνὰς Α᾽-

παραδειγματίσȣς τυράννȣς. Ἀλλὰ τ[...] βέβαια πρέπει ϗ φρονȣ̃ντες ϗ γράφουτες [...]σιν εἰς τὴν ἱςορίαν, ὅσοι μὴ προνοȣ̃σι τῶ[ν Ἑλ]λήνων τὴν πρόοδον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, προνοȣ̃ντες τὴν ἐμποδίζȣσι, διὰ χάριν τῶν νῦν πωλȣ́ντων τὰ λάχανα. καὶ ὅσοι μάλιςα ἐξ ἀλαζονίας ἀκαίρȣ ἐν τῇ Παναρισίᾳ τȣ̃ Ἡσιόδȣ κατατάττοντες ἑαυτȣ̀ς, εἰς τὴν ἀχρηςίαν τῆς τρίτης τȣ̀ς ἄλλȣς μυκτηρίζοντες ῥίπτȣσι. Ἐγὼ ὡς τόσον ὁμολογῶ μετὰ καθαρȣ̃ συνειδότος, ὅτι εἶμαι Ἀχρήιος δι ἐκεῖνα τὰ αἴτια. ἐπειδὴ δὲν ἀνέχομαι τὸ πλασματοποιηθὲν Ἀμμὴ ἐκ τȣ̃ Ἂν μή. ἀλλὰ νομίζω νὰ σύγκηται μᾶλλον ἐκ τȣ̃ Ἂ μὰ, ἐν τοιαύτῃ ἐννοίᾳ. οἷον, καλὰ λέγει ὁ δεῖνα, Ἀμὰ τὶ νὰ κάμω σὰ δὲν μπορῶ. τȣ̃το δὴ τὸ τȣ̃ χυδαίȣ λαȣ̃. καὶ προσέτι, ὅτι εἰσάγω τὸ Ἐπιτρέπειν, ἐν ᾧ καθ᾽ ὑμᾶς εἶναι ἀντὶ τȣ́τȣ τὸ Συγχωρεῖν ἱκανόν. ἀπορῶ ὅμως, πῶς δὲν εἶναι ϗ τὸ Ἀλλὰ ἱκανὸν ἀντὶ τȣ̃ Ἀμμή. ἀλλὰ τȣ̃το ἔχει γαργαλισμὸν ἀγχινοίας. διότι γράφεται διὰ τῶν δύο μμ. Ἀχρεῖός εἰμι πρὸς τȣ́τοις, ὡς μὴ δεχόμενος τὸ, Ἐντάμα, τὸ Σιμὰ, τὸ Ὅτινα, τὸ Ἀπȣ̃, ϗ τὰ τοιαῦτα τῷ ὄντι φαινόμενά μοι κατάπτυςα. Ἀχρεῖος προσέτι, ὅτι μὲ πειράζει ἡ φρασιολογία σας, ἢ ὄντως κατὰ φαντασίαν ϗ κατὰ συνθήκην, ϗ κατ᾽ ἰδίωμα, μὲ ὅλον ὅτι μεταμεληθέντες μεταβάλλετε αὐτὴν εἰς τὸ φυσικὸν κατ᾽ ὀλίγον. ϗ γίνεσθε ϗ

ἄκοντες τῶν Δυκιςῶν μιμηταί. Ἀχρεῖος ἔτι, ὅτι μὴ τὸ παράλυτον ὕφος σας· τὸ ὁποῖον, ὅσον μᾶλλον ἐκλύεται, τοσῦτον ἐκ τῦ εἰκότος μακροσκελίζεται. καὶ ὅσου μακροσκελίζεται, τοσῦτου ἐκλύει τὴν ἔννοιαν. καὶ ἐντεῦθεν ϗ τὴν σφοδρότητα μετὰ τῆς σαφηνείας ἀποςερεῖται, καὶ τὴν εὐγλωττίαν συνάμα. Ἀχρεῖος δὲ ἔτι, ϗ μᾶλλον εἰπεῖν ἀχρειότατος, ὅτι δὲν κολακεύω, ἀλλ' αὐδαδιάσας, ἀντεῖπον εἴς τινας γραμματικὰς νέας δόξας ἐν τῷ Προλόγῳ μυ, καὶ εἶπον ἐλευθέρως τὴν δόξαν μυ περὶ τῆς Ἀπολύτυ, περὶ Ἐλλείψεως, περὶ τῦ Ἐπιῤῥήματος, ϗ περὶ Προθέσεως, ϗ εἴτι ἕτερον μεταξύ. ταῦτα ϗ τὰ τοιαῦτα χαρακτηρίζυσί μυ τὴν ἀχρειότητα, ὡς μὴ ἀκολυθῦντος τῷ ἀφ' ἑαυτῦ εὑρόντι τὰ ἄριςα. ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα θαυμαζέτωσαν οἱ δειλοί. ἐμὲ δὲ πείσει λόγος ὀρθῶς ἔχων ϗ ὑγιῶς.

Σὺ δὲ ὡς τόσον, φίλε μυ κὺρ Ἀλέξανδρε, ϗ πάλιν ϗ πολλάκις τὸ λέγω, ὅτι κακῶς ἐποίησας ἐκδῦς βιβλίον ἀναίσχυντον, ϗ πάσης βδελυρίας ἐπέκεινα, ϗ τῆς σῆς ἀλλόκοτον ὑπολήψεως, ὑπὸ παιδαρίων ἀναισχύντων συῤῥαφὲν ὡς ἐν συμποσίῳ. ὐδένα ἄλλο τέλος ὐδὲ αἰτίαν ἔχοντες ἐξ ἐμῦ, εἰ μὴ νὰ μὲ ζημιώσητε. (καὶ τῦτο κατώρθωσας βέβαια, καὶ ἐρώτησον τὸν κὺρ Κωνςαντῖνον Κυσκορύλην διὰ νὰ μάθῃς, πλὴν ἐγὼ δέχομαι παρὰ σῦ ταύτην τὴν κακυργίαν, ὡς παρὰ κακύρ-

γου, ὡς παθὼν ἀλλ' οὐ πράξας, καὶ ἐντεῦθεν ἀνέχομαι, μὴ ἔχων πρὸς τοῦτο βαρεῖαν συνείδησιν.) καὶ νὰ μὲ διαβάλητε πρὸς τὸ γένος, ὑπὲρ οὗ ἐγὼ ὑπερόριος ἤδη εἰς ἑξαετίαν, ἵδρωσα ὑπὲρ δύναμιν, καὶ ἔτι προθυμοῦμαι νὰ μεταχειρισθῶ τὸν καιρὸν αὐτὸν εἰς ὠφέλειαν κατὰ δύναμιν. Κακῶς, λέγω καὶ αὖθις, ἐποίησας, καὶ τῆς σῆς ἀνάξιον ὑπολήψεως, οὐχ ἧττον δὲ καὶ εἰς τὸν σεβάσμιον γέροντα. περὶ οὗ καὶ οἱ τὰ σὰ κολακεύοντες λέγουσι, καὶ οἱ ὑπόκουφοι ἀκρίτως πιστεύουσιν, ὅτι αὐτὸς ἐκίνησε καὶ σὲ καὶ αὐτοὺς εἰς τοιαύτην ἐκδίκησιν. ἀλλ' ὤφειλον οὗτοι, νὰ ἀποκριθῶσι κατὰ τὴν τάξιν ἐκείνων τῶν εἰς τοιαύτην σὲ ὀργὴν κινησάντων. εἰ δὲ ἀδυνατοῦσαν εἰς τὸ εὐσχημονεῖν, ἔπρεπε κἂν σὺ τοὐλάχιστον νὰ δείξῃς τὸ βιβλίον πρότερον εἰς τὸν κύριον Κοραῆν. εἰ δὲ μὴ, κἂν εἰς ἕνα σου φίλον, μὲ ὀλίγην διάκρισιν, καὶ εἰλικρίνειαν πρὸς τὴν ὑπόληψίν σου. καὶ μὲ ὀλιγώτερον φθόνον πρὸς ἐμέ. καὶ οὕτως, ἢ ἤθελεν ἐμποδισθῇ δι' ὅλου ἡ τοιαύτη ἀναίσχυντος ὁρμὴ, ἢ ἤθελε λάβῃ ἀλλοίαν μορφὴν, ὑπὸ τοῦ ὀρθοῦ λόγου κατὰ τὴν σὴν ὑπόληψιν ὑπαγορευθεῖσα. ἢ δὲν βλέπεις, ὅτι αἱ ὕβρεις τοῖς χυδαίοις μόνοις γίνονται ἀνυπεύθυνοι, καὶ διαγελῶσιν ἐπὶ τούτοις οἱ ὑβριζόμενοι; καὶ ὅτι αἱ αὐταὶ βεβαιώνουσι πολλάκις τὰς ἀληθείας τῶν ὑβριζομένων; ἐπειδὴ οὐδεὶς τῶν ὡς ἐν συμποσίῳ λοιδορουμένων παρ' ἀναισχύντων,

ὀργίζεται πώποτε. ὁ δὲ ἀκέσας ἐξ ἀληθείας τὶ δηκτικὸν, ϗ τῦτο νομίσας ὑβρισικὸν, εὐθὺς ἀλλοιῦται, ϗ ἐρεθίζεται εἰς ὀργήν. ἐπειδὴ δὲν ταράττυσι τὺς ἀνθρώπυς αἱ φωναὶ, κεναὶ οὖσαι πραγμάτων, ἀλλ᾽ αὐτὰ τὰ πράγματα, προσφυῶς τὰς φωνὰς προσλαβόντα, ϗ καταλλήλως ἀποδιδόμενα.

Ἀλλ᾽ εἰς τοιαῦτα πάθη, φίλεμυ κὺρ Ἀλέξανδρε, οἱ ὁπωσῦν πεπαιδευμένοι δὲν ἐνέχονται νὰ ὑπόκηνται, ἀλλ᾽ ὑποκείμενοι μᾶλλον εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον, χαλιῦσιν ἐντεῦθεν τῆς φύσεως τὸ ἀκράτητον, ϗ τῆς ἀλόγυ ψυχῆς τὰ σκιρτήματα. καὶ μάλισα, ὅταν τὰ τοιαῦτα, ἐξ οἰκείων ἐλαττωμάτων ἐρεθιζόμενα, ἀνοίγυσι ϗ ἑτέρας πληγάς. καὶ ἄλλα ἀντ᾽ ἄλλων δίκαια παρασαίνοντα, ἀπαχολῦσι μὲν τὺς ἀνθρώπυς ἀπὸ τῶν ἀνὰ χεῖρας, ἐν οἷς ἕκασος κληθεὶς, χρεωσεῖ νὰ ἐμμένῃ, φέρυσι δὲ ἐπὶ κεφαλὴν ἐκτραχηλίζοντα εἰς ἑτέρας μωρολογίας. αἵτινες ὡς ἐν εἰκόνι ἀποδεικνύυσιν ἑκάσυ τὸν ἐνδόμυχον χαρακτῆρα. καὶ μάλισα ὅταν ὁ λόγος εἶναι περὶ τῶν κοινῶς συμφερόντων, περὶ ὧν ἕκασος ἀξιοῖ ὡς ἐκ δικαιώματος ἐλευθέρυ νὰ εἴπῃ τὴν γνώμην τυ ἐλευθέρως. ἐκ τῦ ὁποίυ πάθυς βέβαια ἐκινήθη ϗ ἡ σὴ τιμιότης νὰ ἐκδώσῃ βιβλίον ἀναίσχυντον κατ᾽ ἀνδρὸς ἱερέως μάλισα, ἔχοντος ἐκ τῦ αὐτῦ δικαιώματος τὸ ἐλεύθερον νὰ ἐκδώσῃ εἰς τὸ κοινὸν τὰς ἐννοίας

τȣ καθαρὰς ἀπὸ πάσης χαμερπȣ̃ς κολακείας. ἐπειδή σοι ἐφάνη ἀνάξιον ἴσως νὰ μὴ εἶναι ἤδη Μονογραφία εἰς αὐτὸν τὸν αἰῶνα κατὰ μίμησιν τῶν ἀρχαίων μεγάλων Βασιλέων. ἀλλ' ἴσθι, μᾶλλον δὲ μάθε ὑπ' αὐτῶν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, ὅτι καθὼς ἔθνος ἕκαςον εὐδαιμονεῖ ὑπὸ τὸν ἴδιον νόμιμον ἡγεμόνα, ϗ δὲν ἀνέχεται νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἑτέρȣ. οὕτω ϗ ὁ ἄνθρωπος, ὡς μικρὸς πρὸς μέγα παραβαλλόμενος, εὐδαιμονεῖ ὑπὸ τὸν ἴδιον ἡγεμόνα, τὸν Λόγον. τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ἐκ τῆς φύσεως, ὅταν εὐλόγως ἐκτείνηται πρὸς τὰ πράγματα. καὶ ȣ̓δέ ποτ' ἀνέχεται νὰ ἕλκεται ὡς ὑπὸ ῥινὸς διὰ κολακείαν, ἐν οἷς τὸ ἡγεμονικὸν αὐτȣ̃ τῆς ψυχῆς δὲν θέλει νὰ συγκατανεύσῃ. εἰ δέ τινες ϗ συνεύσωσιν, ἢ ἐκ πολιτικῆς συνηθείας ἀναγκαζόμενοι, ἢ ὑπὸ χαμερπȣ̃ς τινὸς ἕξεως βιαζόμενοι, ἐν οἷς ἐλπίζȣσι τὶ, ἢ ἐξ ἀμαθείας ὠθȣ́μενοι, ἐν οἷς ἀδυνατȣ̃σι νὰ ἐννοήσωσι, κἀντεῦθεν τὸ ῥόδον μόνον προσείβοντες, διὰ νὰ προσβάλῃ ἐντονώτερον εἰς τὸ νεῦρον, ἢ τέλος πάντων ἐπιμένοντες τοῖς ἅπαξ ῥηθεῖσιν ἐξ ἰχυρογνωμίας, αὐτίκα ὄψει τὴν σὴν μοναρχίαν διαλυθησομένην πάντοθεν ἐξ ἀποςασίας, μὲ ὅλȣς τȣ̀ς μεγαλοῤῥήμονας ἐπαίνους τῆς σῆς εὐνομίας. ἀλλὰ τȣ̃τό ἐςιν ἀληθῶς τὸ, γράφεις διὰ νὰ γράφῃς, ϗ νὰ ἀλείφῃς τὰ χαρτία τὸ παρὰ σȣ̃ πρὸς ἐμὲ χλευαζόμενον. καθότι ἔχει ἕκα-

ϛος ἐκ φύσεως τὴν αἴσθησιν τȣ̃ καλȣ̃, καὶ τρέχει ἐλευθέρως εἰς τȣ̃το, ἐὰν δὲν ἔχῃ τὸ πάθος τῆς κολακείας ἐναντιȣ́μενον, ἢ πρὸς κέρδος τὶ ἀποβλέπων, ἢ πρὸς κτῆσιν εὐνοίας, ἢ πρὸς ἄλλο τοιȣ̃τον. τὰ ὁποῖα ὑποδȣλȣ̃σι τὸν ἄνθρωπον, ϗ καθιϛῶσιν ἀνδράποδον, καὶ αὐτόχρημα ἄλογον ζῶον, ἐκ ῥινὸς ὡς ὑπὸ μίτȣ λεπτȣ̃ ἑλκόμενον.

Διὰ νὰ παύσωσι λοιπὸν τὰ τοιαῦτα, καὶ νὰ μὴ ἀκȣσθῶμεν ϗ περαιτέρω, τὸ ὁποῖον καὶ προβάλλων ὑπεδειλίασας, ἔϛω σοὶ ὅρος ἡ προσέμȣ αὕτη ἐπιϛολή. τὴν ὁποίαν θέλεις δεχθῇ ȣ̓χὶ ὡς ἀπολογίαν πρὸς τὴν δημοκοπίαν ϗ χλεύην τȣ̃ Ἀνωνύμȣ σȣ, ἀλλ᾽ ὡς ἐπίπληξιν κατὰ τὸ χρέος καὶ τῆς ἄλλης μὲν ἐκ πνεύματος σχέσεως, ἀλλ᾽ ȣ̓χ ἧττον ϗ τῆς πρὸς σέ μȣ ἰδιαιτέρας φιλίας. τῆς ὁποίας ζητῶ τὴν συνέχειαν. ἄλλως δὲ τὰ τοιαῦτα ἐρεθιζόμενα, καταντῶσιν εἰς ἀτοπώτερα, ϗ ἀπασχολȣ̃σιν ἑκάτερον τȣ̃ ἰδίȣ καθήκοντος. ἐπειδὴ φιλονεικείας ἕνεκα τῆς αὐτίκα, κατὰ τὸν εἰπόντα, καὶ τὰ οἰκεῖα χεῖρον τίθενται ἄνθρωποι. μένωμεν τοίνυν, ἐν ᾧ κληθέντες μᾶλλον εὐδοκιμȣ̃μεν, ἐπειδὴ ἐν ᾧ ἐκλήθη ἕκαϛος, ἐν τȣ́τῳ μένων αὐτὸς περὶ τȣ́τȣ ἄριϛα ϗ βουλεύεται. τὸ δὲ τὰ τῶν ἄλλων παρὰ τὸ δέον περιεργάζεσθαι, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἐϛὶ πηδᾷν, ϗ τὸ ἐκ μετανοίας ἐς τὸ μέλλον ἀνωφελὲς, γίνεται τῆς μνήμης πολλάκις ἀνεξάλειπτον κολαϛήριον. οἷα πείσον-

ται οἰμώζοντες μάλιστα οἱ σοὶ δορυφόροι εἰ οὕτω τύχοι. περὶ ὧν ἁπάντων ἔστω τὰ παρόντα ἀπολογία κ) τῶν παρελθόντων, κ) τῶν μελλόντων, εἰ βούλεσθε, ὅτι ἐγὼ ἑκουσίως πληγὰς ἀλλοτρίας οὐκ ἀξιῶ καταξαίνειν, πολλὴν ἔχων ἐν ἐμαυτῷ διατριβὴν τῶν τοιούτων.

Διὰ νὰ παύσωσι λοιπὸν τὰ τοιαῦτα, καὶ νὰ μὴ αἰσθανθῇς καλὰ καλὰ τὴν Δουκικὴν γλωσσαλγίαν, ἰδού σοι δίδω ἐγὼ πρῶτος τὰς ἀφορμὰς, ὡς χρέος φιλίας προσφέρων τὴν νέαν μου ταύτην θυγατέρα εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς σῆς τιμιότητος. πρὸς ὃν κ) πολλάκις περὶ τοιούτου τρόπου γραμματικῆς συντόμου ὡμίλησα, κ) τὴν κρίσιν ἐκέρδησα, κ) ἤδη εἰς ἔργον ἐκίνησα, ἐκ τοῦ σοῦ κατηχημένου ἀσπάλακος λαβὼν τὸ ἐνδόσιμον, καίτοι πρὸ πολλοῦ ἐμελέτησα τὸν σκοπόν. Ἐπειδὴ, μὲ ὅλον ὅτι ἐν τῇ Τερψιθέᾳ πολλὰ τῶν πρὸ ταύτης συνειθισμένων ἀπειροκάλως ἐν τοῖς Σχολείοις ἀπέβαλον, συνεισέφερησαν ὅμως πρόσετι μετὰ τῶν ἄλλων καίτινα περιττὰ, κατ' ἐμὲ, τοῖς πρωτοπείροις τῶν μαθητῶν. τὰ ὁποῖα ἀποκαθάρας, συναπέξεσα ἔτι κ) τὸν δυϊκὸν ἀριθμὸν, ὡς ἐμπόδιον τοῖς τὴν σύντομον τρέχειν βουλομένοις φαινόμενον, καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν κινηθεὶς εἰς τὸ τόλμημα, οὐχ ἧττον δὲ κ) ἐκ τῶν σοφῶν παραγγελμάτων τοῦ κυρίου μοι Κοραῆ. καθότι ἡ Γραμματικὴ ἀποβλέπει τὴν ὁδηγίαν μόνην τοῦ μαθη-

τȣ̃, ȣ̓ μὴν δὲ ϗ τὴν κίνησιν τῶν ποδῶν κατὰ βῆμα. Ἀλλ' εἰς μὲν τὰ μεγάλα σχολεῖα ἴσως φανῇ ἀτελὴς ἡ νέα μȣ αὕτη τόλμη. ἐν οἷς ὁ σκοπός ἐςιν ἐν πᾶσι τὸ τέλειον· εἰς δὲ τὰ μικρότερα ὅμως, ἔνθα ὁ μὲν ἐμπορικὸς θηρεύει, ὅσον χρησιμεύει αὐτῷ εἰς ἐμπόριον, ϗ ὁ τεχνίτης εἰς τέχνην, ϗ ἄλλος εἰς ἄλλο τι ἴδιον, τὸ σύντομον τȣ̃το γενήσεται ἐκ τῆς πείρας ἐπωφελεςατον, ϗ μάλιςα εἰς τȣ̀ς εὐγενεῖς καὶ εὐγενίδας κατὰ τὰς νέας ἐλπίδας. οἱ ὁποῖοι θηρῶσι τὴν γνῶσιν τῆς Ἑλληνίδος, ὅσον δύνανται ἐν συντόμῳ, διὰ νὰ ἐκτανθῶσιν εἰς ἑτέρας γλώσσας, καὶ ἰδέας πολιτικάς.

Ὥςε ἐκ πάντων τȣ́των συνάγεται, ὅτι καὶ εἰς πάντα τὰ σχολεῖα μία τοιαύτη συντομία συμφέρει τὰ μάλιςα. καὶ οἱ φιλομȣσότεροι, ὡς εἰς τελειότητα τρέχοντες, ἀναπληρώσȣσιν, ὡς εἰκὸς, ἐξ ἑαυτῶν τὰ ἐλλείποντα, τόσον εἰς τȣ̀ς ἀριθμȣ̀ς, ὅσον καὶ εἰς τῶν ἄλλων τὴν ἀκριβῆ περιέργειαν. ἀλλὰ τȣ̃το κεῖται μᾶλλον εἰς τὴν κρίσιν τῶν μετὰ λόγȣ προςατευόντων λογίμων ἐν τοῖς σχολείοις. οἵτινες ἂν θελήσωσι νὰ ἀφεθῶσιν ἐκ τῶν περιττῶν, ϗ νὰ γυμνάσωσι τȣ̀ς μαθητάς των περιεργότερον εἰς αὐτῶν τῶν συγγραφέων τὴν ἀνάγνωσιν ϗ μελέτην, ἔνθα κεῖται πραγματικώτηροι ἡ γραμματικὴ ἐπιςήμη, θέλουσι συντέμῃ παραπολὺ τὴν ὁδόν. ἀλλὰ τȣ̃το κεῖται,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
007000026659